



EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Bruselj, 4. december 2024
(OR. en)**

2022/0396(COD)

PE-CONS 73/24

**ENV 357
MI 354
ENT 79
IND 183
CONSOM 135
COMPET 361
AGRI 260
FOOD 51
CODEC 879**

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o embalaži in odpadni embalaži, spremembi Uredbe (EU) 2019/1020 in Direktive (EU) 2019/904 ter razveljavitvi Direktive 94/62/ES

UREDBA (EU) 2024/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

**o embalaži in odpadni embalaži, spremembi Uredbe (EU) 2019/1020 in Direktive
(EU) 2019/904 ter razveljavitvi Direktive 94/62/ES**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C 228, 29.6.2023, str. 114.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 24. aprila 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Primerna embalaža je potrebna, da se izdelke zaščiti in omogoči njihov preprost prevoz od mesta proizvodnje do mesta uporabe ali zaužitja. Preprečevanje ovir na notranjem trgu za embalažo je ključnega pomena za delovanje notranjega trga za izdelke. Razdrobljena pravila in nejasne zahteve povzročajo negotovost in dodatne stroške gospodarskim subjektom.
- (2) Statistični podatki Komisije (Eurostata) o odpadni embalaži za obdobje 2010-2021 kažejo, da so v embalaži uporabljene velike količine primarnih surovin (neobdelanih materialov). 40 % plastike in 50 % papirja, ki se porabita v Uniji, se uporabi za embalažo, embalaža pa predstavlja 36 % trdnih komunalnih odpadkov. Velika in nenehno rastoča količina nastale embalaže ter nizki deleži ponovne uporabe, zbiranja in recikliranja znatno ovirajo doseganje nizkoogljičnega krožnega gospodarstva. Zato bi bilo treba v tej uredbi določiti pravila za celoten življenjski cikel embalaže, ki bodo s harmonizacijo nacionalnih ukrepov prispevala k učinkovitemu delovanju notranjega trga, hkrati pa preprečila in zmanjšala škodljive vplive embalaže in odpadne embalaže na okolje in zdravje ljudi. Ta uredba bi morala z določitvijo ukrepov v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta³ (v nadaljnjem besedilu: hierarhija ravnanja z odpadki) prispevati k prehodu na krožno gospodarstvo.

³ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3)

- (3) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES⁴ določa zahteve glede embalaže, ki se nanašajo na sestavo embalaže ter možnosti njene ponovne uporabe in predelave (v nadaljnjem besedilu: bistvene zahteve za embalažo), ter določa cilje za predelavo in recikliranje za države članice.
- (4) Komisija je leta 2014 pri preverjanju primernosti Direktive 94/62/ES priporočila, naj se bistvene zahteve za embalažo – kot ključno orodje za doseganje boljše okoljske učinkovitosti embalaže – prilagodijo, da bi bile konkretnije in lažje izvršljive ter da bi se okrepile.
- (5) Novi akcijski načrt za krožno gospodarstvo za čistejšo in konkurenčnejšo Evropo iz sporočila Komisije z dne 11. marca 2020 v skladu z evropskim zelenim dogovorom iz sporočila Komisije z dne 11. decembra 2019 vsebuje zavezo glede okrepitve bistvenih zahtev za embalažo, da bi bilo do leta 2030 mogoče vso embalažo ponovno uporabiti ali reciklirati, ter glede razmisleka o drugih ukrepih za zmanjšanje (prekomerne) embalaže in odpadne embalaže, spodbujanju zasnove za ponovno uporabo in možnost recikliranja embalaže in zmanjšanje kompleksnosti embalažnega materiala ter zavezo o uvedbi zahtev glede vsebnosti recikliranih materialov v plastični embalaži. V akcijskem načrtu za krožno gospodarstvo je poudarjeno tudi, da je treba zmanjšati odpadno hrano. Komisija se zavezuje, da bo ocenila izvedljivost označevanja na ravni Unije, ki bo olajšalo pravilno ločevanje odpadne embalaže pri izvoru.

⁴ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L 365, 31.12.1994, str. 10).

- (6) Plastika je najbolj ogljično intenziven embalažni material, v zvezi z uporabo fosilnih goriv pa je recikliranje plastičnih odpadkov približno petkrat boljše od sežiganja z energetsko predelavo. Kot je navedeno v evropski strategiji za plastiko v krožnem gospodarstvu iz sporočila Komisije z dne 16. januarja 2018, akcijski načrt za krožno gospodarstvo vsebuje zavezo za povečanje uporabe reciklirane plastike in prispevanje k bolj trajnostni rabi plastike. Proračun Unije in sistem virov lastnih sredstev prispevata k zmanjševanju onesnaževanja z odpadno plastično embalažo. S Sklepom Sveta (EU, Euratom) 2020/2053⁵ je bil s 1. januarjem 2021 uveden nacionalni prispevek, sorazmeren s količino nereciklirane odpadne plastične embalaže v posamezni državi članici. Ta vir lastnih sredstev je ena od spodbud za zmanjšanje potrošnje plastike za enkratno uporabo ter spodbujanje recikliranja in krožnega gospodarstva.
- (7) Svet je v sklepih z naslovom „Okrevanje naj bo krožno in zeleno“, sprejetih 11. decembra 2020, poudaril, da bi bilo treba ob reviziji Direktive 94/62/ES posodobiti določbe in opredeliti konkretnije, učinkovitejše in lažje izvedljive določbe, da bi tako spodbujali uporabo trajnostne embalaže na notranjem trgu in čim bolj zmanjšali kompleksnost embalaže, da bi spodbudili ekonomsko izvedljive rešitve ter izboljšali možnost ponovne uporabe in recikliranja embalaže, in čim bolj zmanjšali vsebnost skrb vzbujujočih snovi v embalažnem materialu, zlasti v embalažnem materialu za živila. Svet je tudi poudaril, da bi bilo treba z revizijo Direktive 94/62/ES zagotoviti tudi, da bo označevanje embalaže lahko razumljivo, da bodo potrošniki obveščeni o možnosti recikliranja embalaže in o tem, kje bi bilo treba zavreči odpadno embalažo, da se olajša recikliranje.

⁵ Sklep Sveta (EU, Euratom) 2020/2053 z dne 14. decembra 2020 o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije in razveljavitvi Sklepa 2014/335/EU, Euratom (UL L 424, 15.12.2020, str. 1).

- (8) Evropski parlament je v resoluciji z dne 10. februarja 2021 o novem akcijskem načrtu za krožno gospodarstvo⁶ ponovil, da naj bi do leta 2030 poskrbeli, da bo vso embalažo mogoče ponovno uporabiti ali na ekonomsko izvedljiv način reciklirati, in Komisijo pozval, naj predloži zakonodajni predlog za revizijo Direktive 94/62/ES, ki bi vključeval ukrepe in cilje za zmanjšanje količine odpadkov in ambiciozno zastavljene bistvene zahteve, s katerimi bi v e-trgovini in drugod zmanjšali odvečno embalažo, izboljšali možnost recikliranja in čim bolj zmanjšali kompleksnost embalaže, povečali vsebnost recikliranih materialov, postopno opustili nevarne in škodljive snovi ter spodbujali ponovno uporabo.
- (9) Ta uredba dopolnjuje Uredbo (EU) 2024/1781 Evropskega parlamenta in Sveta⁷, v kateri embalaža ni obravnavana kot posebna kategorija izdelkov. Vendar je treba opozoriti, da se lahko v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi Uredbe (EU) 2024/1781, določijo dodatne ali podrobnejše zahteve glede embalaže specifičnih izdelkov, zlasti za čim večje zmanjšanje količine embalaže, kadar se zaradi zasnove ali ponovne zasnove izdelkov lahko uporabi embalaža z manjšim vplivom na okolje.

⁶ UL C 465, 17.11.2021, str. 11.

⁷ Uredba (EU) 2024/1781 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o vzpostavitvi okvira za določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovo za trajnostne izdelke, spremembi Direktive (EU) 2020/1828 in Uredbe (EU) 2023/1542 ter razveljavitvi Direktive 2009/125/ES (UL L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

- (10) Ta uredba bi se morala uporabljati za vso embalažo, dano na trg v Uniji, in vso odpadno embalažo, ne glede na njeno vrsto ali uporabljeni material. Zaradi pravne jasnosti bi bilo treba opredelitev pojma „embalaža“ iz Direktive 94/62/ES preoblikovati brez spremembe vsebine. Prodajno embalažo, skupinsko embalažo in transportno embalažo bi bilo treba opredeliti posebej. Izogniti bi se bilo treba podvajanju terminologije. V tej uredbi zato prodajna embalaža ustreza primarni embalaži, skupinska embalaža sekundarni embalaži in transportna embalaža terciarni embalaži.
- (11) Lončki, posode za živila, vrečke za sendviče ali drugi predmeti, ki lahko opravljajo funkcijo embalaže, se ne bi smeli šteti za embalažo, če so zasnovani in namenjeni, da jih končni distributer prodaja prazne. Taki predmeti bi se morali šteti za embalažo le, če so zasnovani in namenjeni, da se napolnijo na prodajnem mestu, pri čemer bi se morali šteti za „servisno embalažo“, ali prodajo pri končnem distributerju, napolnjeni s hrano in pijačo, če opravljajo funkcijo embalaže.
- (12) Opredelitev pojma „embalaža za primarne izdelke“ ne bi smela povzročiti širitve izdelkov, ki se štejejo za embalažo v okviru te uredbe. Z uvedbo te opredelitve in njene uporabe v opredelitvi pojma „proizvajalec“ bi bilo treba zagotoviti, da se za proizvajalca v okviru te uredbe šteje fizična ali pravna oseba, ki prvič omogoči dostopnost tovrstne embalaže, in ne podjetja v primarnem sektorju, kot na primer kmetje, ki uporabljajo tovrstno embalažo.

- (13) Predmet, ki je sestavni del izdelka in je potreben za to, da vsebuje, podpira ali ohranja navedeni izdelek v vsej njegovi življenjski dobi, ter če je namenjeno, da se vsi elementi tega predmeta uporabijo, porabijo ali zavržejo skupaj, se ne bi smel šteti za embalažo, saj je njegova funkcionalnost neločljivo povezana s tem, da je del izdelka. Vendar bi bilo treba takšne specifične predmete zaradi vedenja potrošnikov pri zavrženju čajnih in kavnih vrečk ter enot enojne porcije kavnega ali čajnega sistema, ki se v praksi zavržejo skupaj z ostankom izdelka, kar povzroči kontaminacijo tokov kompostiranja in recikliranja, obravnavati kot embalažo. Ta pristop je v skladu s ciljem povečanja ločenega zbiranja bioloških odpadkov iz člena 22 Direktive 2008/98/ES in zagotavlja skladnost glede finančnih in operativnih obveznosti ob koncu življenjske dobe. Barve, črnila, firneži, laki in adhezivi, ki so bili naneseni neposredno na izdelek, se ne bi smeli šteti za embalažo. Vendar pa bi bilo treba oznake, ki so obešene neposredno na izdelek ali nanj nameščene, vključno z nalepkami, nameščenimi na sadje in zelenjavo, šteti za embalažo, saj je lepilo na oznaki sicer adheziv, sama oznaka pa to ni. Poleg tega, če določen material predstavlja le nepomemben del embalažne enote in v nobenem primeru ne več kot 5 % njene skupne mase, se taka embalažna enota ne bi smela šteti za kompozitno embalažo. Kompozitna embalaža v tej uredbi ne bi smela biti opredeljena tako, da bi bila embalaža za enkratno uporabo, ki je delno izdelana iz plastike, ne glede na prag, izvzeta iz zahtev iz Direktive (EU) 2019/904 Evropskega parlamenta in Sveta⁸.

⁸ Direktiva (EU) 2019/904 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o zmanjšanju vpliva nekaterih plastičnih proizvodov na okolje (UL L 155, 12.6.2019, str. 1).

- (14) Embalaža bi smela biti dana na trg le, če izpolnjuje zahteve glede trajnostnosti in označevanja iz ali na podlagi te uredbe. Šteje se, da je bila embalaža dana na trg, ko je bila prvič dostopna na trgu Unije, kar pomeni, da jo je izdelovalec ali uvoznik proti plačilu ali brezplačno dobavil za distribucijo, porabo ali uporabo v okviru gospodarske dejavnosti. Zato se za embalažo, ki je bila dana na trg Unije pred datumom začetka uporabe ustreznih zahtev in jo imajo distributerji, vključno s trgovci na drobno in trgovci na debelo, v zalogi, ne bi smelo zahtevati, da izpolnjuje zahteve glede trajnostnosti in označevanja iz ali na podlagi te uredbe.
- (15) V skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki in z upoštevanjem življenjskega cikla za zagotavljanje najboljšega splošnega izida za okolje bi moral biti namen ukrepov iz te uredbe zmanjšanje količine embalaže, dane na trg, glede na njeno prostornino in maso ter preprečevanje nastajanja odpadne embalaže, predvsem s čim večjim zmanjševanjem količine embalaže, izogibanjem uporabi embalaže, kadar ni potrebna, in povečanjem ponovne uporabe embalaže. Poleg tega bi morali biti ukrepi iz te uredbe namenjeni povečanju uporabe recikliranih materialov v embalaži, zlasti v plastični embalaži, pri kateri je uporaba recikliranih materialov zelo majhna, z okrepitvijo sistemov za visokokakovostno recikliranje, zaradi česar se bodo povečale stopnje recikliranja za vso embalažo in izboljšala kakovost pridobljenih sekundarnih surovin, ob hkratnem zmanjšanju drugih oblik predelave in končnega odstranjevanja.

- (16) V skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki, po kateri je odstranjevanje odpadkov z odlaganjem na odlagališčih najmanj zaželena možnost, bi moral biti cilj ukrepov iz te uredbe zmanjšanje količine odpadne embalaže na odlagališčih.
- (17) Embalažo bi bilo treba zasnovati, izdelovati in prodajati tako, da se omogoči njena čim večkratna ponovna uporaba ali visokokakovostno recikliranje ter čim bolj zmanjša njen vpliv na okolje v njenem celotnem življenjskem ciklu in življenjskem ciklu izdelkov, za katere je bila zasnovana. Za doseg tega cilja bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejme akte v zvezi z določitvijo najmanjšega števila kroženj embalaže za večkratno uporabo za oblike embalaže, ki se najpogosteje uporabljajo pri ponovni uporabi.
- (18) V skladu s cilji akcijskega načrta za krožno gospodarstvo in sporočilom Komisije z dne 14. oktobra 2020 z naslovom „Strategija na področju kemikalij za trajnostnost – Okolju brez strupov naproti“ (v nadaljnjem besedilu: strategija na področju kemikalij za trajnostnost) in za zagotovitev ustreznega ravnanja s kemikalijami v njihovem celotnem življenjskem ciklu in prehoda na krožno gospodarstvo brez strupov ter glede na pomen embalaže v vsakdanjem življenju je treba v tej uredbi obravnavati vpliv embalaže v njenem celotnem življenjskem ciklu na zdravje ljudi, okolje in na trajnostnost na splošno, vključno s krožnostjo, zaradi prisotnosti skrb vzbujajočih snovi v celotnem življenjskem ciklu embalaže, od proizvodnje do uporabe in konca življenjske dobe, vključno z ravnanjem z odpadki.

- (19) Upoštevajoč znanstveni in tehnološki napredek, bi bilo treba embalažo zasnovati in izdelati tako, da je v njeni sestavi omejena prisotnost nekaterih težkih kovin in drugih skrb vzbujajočih snovi. Kot je navedeno v strategiji na področju kemikalij za trajnostnost, je treba zagotoviti, da se bodo skrb vzbujajoče snovi čim manj uporabljale in se po možnosti nadomeščale, ter postopoma opustiti najnevarnejše med njimi, katerih uporaba ni bistvenega pomena za družbo, zlasti v izdelkih za široko potrošnjo. Glede na to bi morale biti skrb vzbujajočih snovi v embalažnem materialu ali sestavnih delih embalaže čim manj, da bi zagotovili, da embalaža in materiali, recikrirani iz nje, v svojem življenjskem ciklu ne bodo negativno vplivali na zdravje ljudi ali okolje.
- (20) Per- in polifluoroalkilne snovi (PFAS) so skupina na tisoče sintetičnih kemikalij, ki se široko uporabljajo v Uniji in drugod po svetu za veliko različnih namenov. Glede na količino PFAS, izraženo v tonah, sta material in embalaža, namenjena za stik z živili, eden najpomembnejših sektorjev. Vse PFAS, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, so same po sebi zelo obstojne ali pa se v okolju razgradijo v zelo obstojne PFAS. Kar zadeva končne točke za zdravje ljudi, ki veljajo za najbolj problematične v primeru dolgotrajne izpostavljenosti ljudi, in sicer rakotvornost, mutagenost, strupenost za razmnoževanje, vključno z vplivom na dojenje ali prek njega, in specifična strupenost za ciljne organe, so številne PFAS razvrščene pod vsaj eno od teh končnih točk. PFAS zaradi svojih fizikalnih lastnosti, zlasti obstojnosti, in v kombinaciji z ugotovljenim vplivom določenih PEAS na zdravje, pomenijo nevarnost za okolje in zdravje ljudi.

- (21) Zaradi PFAS v materialih, namenjenih za stik z živili, je izpostavljenost ljudi neizogibna. Ker nevarnosti zaradi PFAS niso povezane z mejnimi vrednostmi, je izpostavljenost PFAS prek materialov, namenjenih za stik z živili, nesprejemljivo tveganje za zdravje ljudi. Zato bi bilo treba PFAS v embalaži, namenjeni za stik z živili, omejiti. Da bi se izognili prekrivanju z omejitvami uporabe PFAS, določenimi v drugih pravnih aktih Unije, bi morala Komisija opraviti oceno, da bi ugotovila, ali je treba omejitev PFAS v embalažah, namenjenih za stik z živili, iz te uredbe, spremeniti ali razveljaviti.
- (22) Bisfenol A (BPA) je kemična spojina, ki se uporablja predvsem kot zaščitna plast pri proizvodnji materialov, ki prihajajo v stik z živili, kot so plastična kuhinjska posoda za večkratno uporabo ali obloge za pločevinke. Glede na oceno, ki jo je leta 2023 objavila Evropska agencija za varnost hrane (EFSA), lahko že nizka izpostavljenost BPA, do katere lahko pride, če BPA preide v hrano in pijačo, ki jo nato zaužije potrošnik, pomeni tveganje za potrošnike.
- (23) Glede na postopek, ki teče v zvezi z BPA, se v skladu s pooblastili, podeljenimi Komisiji na podlagi Uredbe (ES) št. 1935/2004 Evropskega parlamenta in Sveta⁹ o materialih, namenjenih za stik z živili, pričakuje, da bo omejitev uporabe BPA sprejeta pred koncem leta 2024. Ko bo omejitev uporabe BPA sprejeta, se bo s splošnim prehodnim obdobjem 18 mesecev uporabljala za vso embalažo živil in druge materiale, namenjene za stik z živili.

⁹ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1935/2004 z dne 27. oktobra 2004 o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, in o razveljavitvi direktiv 80/590/EGS in 89/109/EGS (UL L 338, 13.11.2004, str. 4).

- (24) V skladu z akcijskim načrtom EU „Naproti ničelnemu onesnaževanju zraka, vode in tal“ iz sporočila Komisije z dne 12. maja 2021 bi morale politike Unije temeljiti na načelu preventivnega ukrepanja pri viru. Komisija v strategiji na področju kemikalij za trajnostnost poudarja, da bi bilo treba okrepiti uredbi (ES) št. 1907/2006¹⁰ in (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta¹¹, ki sta osnova za reguliranje kemikalij v Uniji, ter ju dopolniti z usklajenimi pristopi k ocenjevanju kemikalij in ravnanju z njimi v sedanjem sektorskem pravu. Za snovi v embalaži in sestavne dele embalaže zato veljajo omejitve, ki jih ureja zlasti Uredba (ES) št. 1907/2006, v skladu s pravili in postopki, določenimi v naslovu VIII navedene uredbe, zaradi varovanja zdravja ljudi in okolja v vseh fazah življenjskega cikla snovi, vključno s fazo, ko predstavlja odpadke. Zato bi bilo treba opozoriti, da se Uredba (ES) št. 1907/2006 uporablja za sprejemanje ali spreminjanje omejitev za snovi, proizvedene za uporabo ali uporabljene v proizvodnji embalaže ali njenih sestavnih delov, ter za dajanje na trg snovi, prisotnih v embalaži ali njenih sestavnih delih. V zvezi z embalažo, ki spada na področje uporabe Uredbe (ES) št. 1935/2004, je treba opozoriti, da je cilj navedene uredbe zagotoviti visoko raven varovanja potrošnikov pri uporabi pakiranih živil. Poleg tega, za snovi v embalaži, v sestavnih delih embalaže ali v odpadni embalaži lahko veljajo tudi omejitve iz drugih pravnih aktov Unije, na primer omejitve in prepovedi za obstojna organska onesnaževala iz Uredbe (EU) 2019/1021 Evropskega parlamenta in Sveta¹².

¹⁰ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

¹¹ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31.12.2008, str. 1).

¹² Uredba (EU) 2019/1021 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o obstojnih organskih onesnaževalih (UL L 169, 25.6.2019, str. 45).

- (25) Zaradi doslednosti je primerno, da se poleg omejitev, ki veljajo za materiale in izdelke, namenjene za stik z živali, iz Priloge XVII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 in iz Uredbe (ES) št. 1935/2004, ohranijo obstoječe omejitve za svinec, kadmij, živo srebro in šestvalentni krom v embalaži ali njenih sestavnih delih.
- (26) Pogoji za odstopanja glede koncentracij svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma v embalaži ali njenih sestavnih delih so določeni v odločbah Komisije 2001/171/ES¹³ in 2009/292/ES¹⁴, ki sta bili sprejeti na podlagi Direktive 94/62/ES, in bi jih bilo treba ohraniti v okviru te uredbe. Da pa bi se upošteval tehnični in znanstveni napredek, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi z znižanjem koncentracij katere koli od navedenih kovin iz te uredbe ali določitvijo pogojev, pod katerimi se vsota koncentracij navedenih kovin ne uporablja za reciklirane materiale ali proizvodne zanke, ki so v zaprti in nadzorovani verigi, ali za nekatere vrste ali oblike embalaže. Na podlagi strategije na področju kemikalij za trajnostnost bi se za neobdelane surovine in reciklirane materiale načeloma morale uporabljati enake koncentracije kot za nevarne snovi. Vendar je lahko v izjemnih okoliščinah potrebno odstopanje od tega načela. Te izjemne okoliščine, ki utemeljujejo drugačne koncentracije za reciklirane materiale v primerjavi s primarnimi surovinami, bi morale temeljiti na analizi za vsak primer posebej. Komisija bi morala to načelo upoštevati pri spreminjanju obstoječih izjem glede koncentracij svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma.

¹³ Odločba Komisije 2001/171/ES z dne 19. februarja 2001 o določitvi pogojev za odstopanje pri stekleni embalaži glede mejnih koncentracij težkih kovin, določenih v Direktivi 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L 62, 2.3.2001, str. 20).

¹⁴ Odločba Komisije 2009/292/ES z dne 24. marca 2009 o določitvi pogojev za odstopanje za plastične zabojnike in plastične palete v zvezi s koncentracijami težkih kovin, določenimi v Direktivi 94/62/ES Evropskega parlamenta in Sveta o embalaži in odpadni embalaži (UL L 79, 25.3.2009, str. 44).

- (27) Brez poseganja v omejitve PFAS ta uredba ne bi smela omogočati uvajanja omejitev uporabe snovi zaradi kemijske varnosti ali razlogov, povezanih z varnostjo hrane, razen v primeru nesprejemljivega tveganja za zdravje ljudi ali okolje, kar med drugim vključuje omejitve za svinec, kadmij, živo srebro in šestvalentni krom, ki so bile že določene na podlagi Direktive 94/62/ES in bi morale biti obravnavane tudi v tej uredbi, saj so take omejitve obravnavane v drugih pravnih aktih Unije. Vendar pa bi morala ta uredba kljub temu tudi omogočati, da se zlasti iz razlogov, ki niso povezani s kemijsko varnostjo ali varnostjo hrane, omejijo snovi, prisotne v embalaži in njenih sestavnih delih ali uporabljene v njihovih proizvodnih postopkih, ki negativno vplivajo na trajnostnost embalaže, zlasti kar zadeva njeno krožnost, še posebno postopke ponovne uporabe ali recikliranja.

- (28) Embalaža, ki je zasnovana z namenom njenega recikliranja, ko postane odpadna embalaža, je eden od najučinkovitejših ukrepov za izboljšanje krožnosti embalaže, povečanje stopenj recikliranja embalaže ter uporabe recikliranih materialov v embalaži. Industrija v okviru prostovoljnih industrijskih shem in nekatere države članice so za številne oblike embalaže določile merila glede zasnove embalaže za recikliranje za namen prilagajanja pristojbin v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca. Da se preprečijo ovire na notranjem trgu in v industriji zagotovijo enaki konkurenčni pogoji ter da bi se spodbujala trajnostnost embalaže, je pomembno, da se določijo obvezne zahteve glede možnosti recikliranja embalaže s harmonizacijo meril in metodologije za ocenjevanje možnosti recikliranja embalaže na podlagi metodologije zasnove za recikliranje na ravni Unije. Da bi uresničili cilj iz akcijskega načrta za krožno gospodarstvo, in sicer da bo do leta 2030 mogoče vso embalažo reciklirati na ekonomsko izvedljiv način, bi morala biti embalaža, ki jo je mogoče reciklirati, zasnovana za recikliranje materialov, in bi jo moralo biti mogoče, ko postane odpadek, zbirati ločeno, sortirati v posebne tokove odpadkov, ne da bi to vplivalo na možnost recikliranja drugih tokov odpadkov, in reciklirati v velikem obsegu. Možnost recikliranja embalaže bi morala biti izražena v razredih učinkovitosti recikliranja na podlagi meril glede zasnove za recikliranje od leta 2030 in na podlagi meril glede zasnove za recikliranje ter meril za recikliranje v velikem obsegu od leta 2035 za kategorije embalaže, navedene v Prilogi II, in uvrščene v razred A, B ali C. Za embalažo iz teh razredov bi se moralo šteti, da jo je mogoče reciklirati in posledično dovoljeno dati na trg. Embalažo, ki ne izpolnjuje meril za uvrstitev v razred C, bi bilo treba šteti za tehnično neprimerno za recikliranje ter omejiti njeno dajanje na trg. Vendar bi morala biti embalaža skladna z navedenimi merili šele od 1. januarja 2030, da bi imeli gospodarski subjekti dovolj časa za prilagoditev. Od 1. januarja 2038 bo morala embalaža biti uvrščena vsaj v razred B, da bi se lahko dala na trg.

- (29) Opredelitev pojma recikliranje materialov v tej uredbi bi morala dopolnjevati opredelitev pojmov recikliranje in snovna predelava iz Direktive 2008/98/ES. Recikliranje materialov zagotavlja ponovno uporabo virov v ekonomiji materialov, zato ta opredelitev ne bi smela vključevati biološke obdelave odpadkov. Opredelitev pojma recikliranje materialov ne bi smela vplivati na izračun ciljev za recikliranje, določenih za države članice na podlagi te uredbe. Ti cilji in njihov izračun temeljijo na opredelitvi pojma recikliranje iz Direktive 2008/98/ES.
- (30) Visokokakovostno recikliranje pomeni, da so reciklirani materiali na podlagi svojih ohranjenih tehničnih lastnosti enakovredne ali višje kakovosti v primerjavi z izvirnim materialom in se lahko uporabijo kot nadomestek za primarne surovine za embalažo ali podobno uporabo. Reciklirani material se lahko reciklira večkrat. Da bi omogočili proizvodnjo visokokakovostnih recikliranih surovin, je ključnega pomena zbiranje ustrezno sortirane odpadne embalaže. Razlika med recikliranjem materialov in visokokakovostnim recikliranjem je, da se pri recikliranju materialov embalažni material reciklira v materiale, pri visokokakovostnem recikliranju pa se embalažni material reciklira v tako kakovostne materiale, da se lahko uporabijo kot isti kakovostni razred za embalažo ali druge namene, pri katerih se ohrani kakovost recikliranega materiala.

- (31) Dejstvo da je bila izvedena ocena zasnove za recikliranje samo po sebi ne zagotavlja recikliranja embalaže v praksi. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo na Komisijo treba prenesti izvedbena pooblastila za vzpostavitev enotne metodologije in mehanizma nadzorne verige, ki zagotavlja, da se odpadna embalaža dejansko reciklira v velikem obsegu na podlagi uveljavljenih najsodobnejših postopkov ločenega zbiranja ter uveljavljenih postopkov sortiranja in recikliranja, dokazanih v operativnem okolju. Zato bi se morala od leta 2035 izvajati nova ocena na podlagi količine, tj. mase, dejansko recikliranega materiala iz vsake kategorije embalaže glede na metodologijo in pragove iz te uredbe. Pragove za „reciklirano v velikem obsegu“ bi bilo treba določiti ob upoštevanju cilja za letno količino recikliranega materiala iz te uredbe. Od držav članic se pričakuje, da naj bi do leta 2030 Komisiji že sporočile prve podatke o količinah reciklirane odpadne embalaže po kategorijah embalaže za njihovo spremljanje. V primeru samostojnega izpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca bi morali proizvajalci, sicer pa organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, pooblašcene za izpolnjevanje teh obveznosti, ali, kadar so za organizacijo ravnanja z odpadno embalažo odgovorni javni organi, izvajalci ravnanja z odpadno embalažo, poskrbeti, da se odpadna embalaža zbira ločeno, sortira, material pa reciklira v nameščeni infrastrukturi z uporabo uveljavljenih postopkov, dokazanih v operativnem okolju, izdelovalcu pa bi morali predložiti vso tehnično dokumentacijo, s katero dokazujejo, da se embalaža reciklira v velikem obsegu.

- (32) Za določitev harmoniziranih pravil o zasnovi embalaže, s katerimi bi se zagotovila možnost njenega recikliranja, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme delegirane akte v zvezi z določitvijo meril glede zasnove za recikliranje in razredov učinkovitosti recikliranja, določitvijo, kako izvesti oceno učinkovitosti recikliranja in izraziti njene rezultate, določitvijo opisa pogojev za skladnost vsake kategorije embalaže z njenimi zadevnimi razredi učinkovitosti recikliranja, vzpostavitev okvira za prilagajanje finančnih prispevkov, ki jih morajo proizvajalci plačati za izpolnjevanje svojih obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca, ter spremembo zadevnih prilog k tej uredbi.
- (33) Da bi spodbudili inovacije na področju embalaže, bi bilo treba za embalažo, ki ima inovativne značilnosti, zaradi katerih se znatno izboljša njena osnovna funkcija, in dokazljive okoljske koristi, dati na voljo dodaten čas za izpolnitev zahtev glede možnosti recikliranja. Inovativne značilnosti bi bilo treba utemeljiti, zlasti kar zadeva uporabo novih materialov, načrtovano vzpostavitev poti recikliranja pa razložiti v tehnični dokumentaciji, priloženi embalaži. Te informacije bi bilo treba med drugim uporabiti, kadar je potrebno, za spremembo izvedbenih aktov o merilih glede zasnove za recikliranje. Gospodarski subjekt bi moral pred dajanjem inovativne embalaže na trg tudi uradno obvestiti Komisijo in pristojni organ.

- (34) Da bi se zaščitila zdravje in varnost ljudi in živali, zahteve glede možnosti recikliranja za stično ovojnino v skladu z Direktivo 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁵ ter Uredbo (EU) 2019/6 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶, ki je v neposrednem stiku z zdravilom, in zunanjo ovojnino, kakor je opredeljena v navedenih zakonodajnih aktih, kadar je taka embalaža potrebna za izpolnjevanje specifičnih zahtev za ohranjanje kakovosti zdravila, zaradi narave pakiranih izdelkov in s tem povezanih zahtev ne bi smele biti obvezne.

¹⁵ Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 67).

¹⁶ Uredba (EU) 2019/6 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini in razveljavitvi Direktive 2001/82/ES (UL L 4, 7.1.2019, str. 43).

Poleg tega zahteve glede možnosti recikliranja ne bi smele biti obvezne za kontaktno plastično embalažo za medicinske pripomočke, ki jih ureja Uredba (EU) 2017/745 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷, kontaktno plastično embalažo za in vitro diagnostične medicinske pripomočke, ki jih ureja Uredba (EU) 2017/746 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸, kontaktno plastično embalažo za živila, namenjena dojenčkom in majhnim otrokom, in živila za posebne zdravstvene namene, ki jih ureja Uredba (EU) št. 609/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹, ali za embalažo, ki se uporablja za prevoz nevarnega blaga v skladu z Direktivo 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁰. Izvzeti bi bilo treba tudi prodajno embalažo iz lahkega lesa, plute, tekstila, gume, keramike ali porcelana, saj se ti materiali dajejo na trg v zelo majhnih količinah, tj. vsaka kategorija predstavlja manj kot 1 % mase embalaže, dane na trg Unije. Ta izjema ne bi smela zajemati obveznosti plačila finančnih prispevkov v skladu z razširjeno odgovornostjo proizvajalca.

¹⁷ Uredba (EU) 2017/745 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o medicinskih pripomočkih, spremembi Direktive 2001/83/ES, Uredbe (ES) št. 178/2002 in Uredbe (ES) št. 1223/2009 ter razveljavitvi direktiv Sveta 90/385/EGS in 93/42/EGS (UL L 117, 5.5.2017, str. 1).

¹⁸ Uredba (EU) 2017/746 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o in vitro diagnostičnih medicinskih pripomočkih ter razveljavitvi Direktive 98/79/ES in Sklepa Komisije 2010/227/EU (UL L 117, 5.5.2017, str. 176).

¹⁹ Uredba (EU) št. 609/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o živilih, namenjenih dojenčkom in majhnim otrokom, živilih za posebne zdravstvene namene in popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo ter razveljavitvi Direktive Sveta 92/52/EGS, direktiv Komisije 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES in 2006/141/ES, Direktive 2009/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter uredb Komisije (ES) št. 41/2009 in (ES) št. 953/2009 (UL L 181, 29.6.2013, str. 35).

²⁰ Direktiva 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga (UL L 260, 30.9.2008, str. 13).

- (35) Nekatere države članice sprejemajo ukrepe za spodbujanje možnosti recikliranja embalaže s prilagajanjem pristojbin v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca. Take pobude na nacionalni ravni lahko povzročijo regulativno negotovost za gospodarske subjekte, zlasti za tiste, ki dobavljajo embalažo v več državah članicah. Hkrati je prilagajanje pristojbin v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca učinkovit ekonomski instrument za spodbujanje bolj trajnostne zasnove embalaže, ki vodi k embalaži, ki jo je lažje reciklirati, ter izboljšuje delovanje notranjega trga. Zato je treba merila za prilagajanje pristojbin v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca harmonizirati na podlagi razreda učinkovitosti recikliranja, pridobljenega z oceno možnosti recikliranja, pri tem pa ne določiti dejanskih zneskov takih pristojbin. Ker bi morala biti merila povezana z merili o možnosti recikliranja embalaže, je primerno, da se Komisijo pooblasti za sprejetje takih harmoniziranih meril in hkrati določijo podrobna merila glede zasnove za recikliranje po kategoriji embalaže.

- (36) Da bi se zagotovila krožnost embalaže, bi morala biti embalaža zasnovana in izdelana tako, da omogoča večjo nadomestitev primarnih surovin z recikliranimi materiali. Večja uporaba recikliranih materialov podpira razvoj krožnega gospodarstva z dobro delujočimi trgi za reciklirane materiale, zmanjšuje stroške, odvisnosti in negativne vplive na okolje, povezane z uporabo primarnih surovin, ter omogoča z viri gospodarnejšo uporabo materialov. Plastična embalaža vsebuje najmanj recikliranih materialov med različnimi embalažnimi materiali. Da bi se ti pomisleki obravnavali na najustreznejši način, je treba povečati uporabo reciklirane plastike z določitvijo obveznih ciljev za vsebnost recikliranih materialov v plastični embalaži na različnih ravneh, odvisno od različnih namenov uporabe kontaktne²¹ plastične embalaže, in zagotoviti, da bodo ti cilji do leta 2030 postali zavezujoči. Da bi postopoma zagotovili krožnost embalaže, bi morali od leta 2040 veljati višji cilji.

²¹ Kontaktna embalaža se nanaša na plastično embalažo izdelkov, ki jih urejajo Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1831/2003 z dne 22. septembra 2003 o dodatkih za uporabo v prehrani živali (UL L 268, 18.10.2003, str. 29), Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1935/2004 z dne 27. oktobra 2004 o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živali (UL L 338, 13.11.2004, str. 4), Uredba (ES) št. 767/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o dajanju krme v promet in njeni uporabi, spremembi Uredbe (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Direktive Sveta 79/373/EGS, Direktive Komisije 80/511/EGS, direktiv Sveta 82/471/EGS, 83/228/EGS, 93/74/EGS, 93/113/ES in 96/25/ES ter Odločbe Komisije 2004/217/ES (UL L 229, 1.9.2009, str. 1), Uredba (ES) št. 1223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o kozmetičnih izdelkih (UL L 342, 22.12.2009, str. 59), Uredba (EU) 2017/745, Uredba (EU) 2017/746, Uredba (EU) 2019/4 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o proizvodnji, dajanju v promet in uporabi medicirane krme, spremembi Uredbe (ES) št. 183/2005 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/167/EGS (UL L 4, 7.1.2019, str. 1), Uredba (EU) 2019/6, Direktiva 2001/83/ES ter Direktiva 2008/68/ES.

- (37) Papir, pridobljen s postopkom proizvodnje lesne celuloze, ne bi smel biti vključen v opredelitev pojma „plastika“ iz te uredbe.
- (38) Da bi se zagotovila visoka raven varovanja zdravja ljudi in živali v skladu s pravom Unije ter preprečilo kakršno koli tveganje za zanesljivost oskrbe ali varnost zdravil in medicinskih pripomočkov, bi morale biti nekatere vrste plastične embalaže izključene iz obveznosti minimalne vsebnosti recikliranih materialov. Te vrste plastične embalaže so stična ovojnina, kakor je opredeljena v Direktivi 2001/83/EC in Uredbi (EU) 2019/6, kontaktna plastična embalaža za medicinske pripomočke, ki jih ureja Uredba (EU) 2017/745, kontaktna embalaža za in vitro diagnostične medicinske pripomočke, ki jih ureja Uredba (EU) 2017/746, kontaktna plastična embalaža za živila, namenjena le za dojenčke in majhne otroke, in kontaktna plastična embalaža za živila za posebne zdravstvene namene, ki jih ureja Uredba (EU) št. 609/2013. Navedena izključitev bi morala veljati tudi za zunanjo ovojnino zdravil za uporabo v humani medicini in veterinarski medicini, kakor je opredeljena v Uredbi (EU) 2019/6 in Direktivi 2001/83/ES, če mora embalaža izpolnjevati posebne zahteve za ohranitev kakovosti zdravila.
- (39) Da bi dosegli cilje vključitve recikliranih materialov iz te uredbe, bi morala Komisija najpozneje tri leta po začetku veljavnosti te uredbe objaviti pregled stanja tehnološkega razvoja in okoljske učinkovitosti embalaže iz plastike na biološki osnovi ter po potrebi predložiti zakonodajni predlog z zahtevami in cilji glede trajnostnosti.

- (40) Da bi preprečili ovire na notranjem trgu in zagotovili učinkovito izvajanje te uredbe, bi morali gospodarski subjekti zagotoviti, da vsak plastični del embalaže vsebuje določen minimalni delež vsebnosti recikliranih materialov, predelanih iz popotrošniških plastičnih odpadkov, in sicer glede na posamezno vrsto in obliko embalaže, kot je navedeno v tej uredbi, izračunan kot povprečje na proizvodni obrat in leto.
- (41) Uporaba proizvodnega obrata kot podlage za izračun izdelovalcu embalaže omogoča nekaj prožnosti pri doseganju minimalnega deleža vsebnosti recikliranih materialov. Proizvodni obrat bi bilo treba razumeti tako, da se nanaša samo na en industrijski obrat, v katerem se proizvaja embalaža.
- (42) Za gospodarske subjekte bi morala obstajati spodbuda za povečanje vsebnosti recikliranega materiala v plastičnem delu embalaže. To bi se lahko na primer doseglo z zagotovitvijo prilagajanja pristojbin v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca glede na delež vsebnosti recikliranih materialov v embalaži. Prilagajanje pristojbin bi moralo v takih primerih temeljiti na skupnih pravilih za izračun in preverjanje vsebnosti recikliranih materialov v taki embalaži. V zvezi s tem bi bilo treba državam članicam omogočiti, da ohranijo obstoječe sisteme, ki omogočajo predhoden in pravičen dostop do recikliranih materialov, da bi izpolnile cilje glede minimalne vsebnosti recikliranih materialov, če so skladni s to uredbo. Poleg tega bi bilo treba prednostni dostop do recikliranih materialov zagotoviti po tržnih cenah, količina recikliranih materialov, do katerih je zagotovljen prednostni dostop, pa bi morala ustrezati količini embalaže, katere dostop gospodarski subjekt omogoči na ozemlju zadevne države članice v določenem časovnem okviru.

- (43) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja pravil za izračun in preverjanje deleža vsebnosti recikliranih materialov, pridobljenih iz predelave popotrošniških plastičnih odpadkov, izračunanega glede na vrsto in obliko embalaže kot povprečje na proizvodni obrat in leto, ob upoštevanju vpliva postopka recikliranja na okolje, ter za določitev oblike tehnične dokumentacije, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila.
- (44) Da bi zagotovili notranji trg za visokokakovostno recikliranje plastike in uporabo sekundarnih surovin, bi moral vsak plastični del embalaže, dane na trg, vsebovati določen minimalni delež vsebnosti recikliranih materialov, predelanih iz popotrošniških plastičnih odpadkov, in sicer glede na vrsto in obliko embalaže, kot je navedeno v tej uredbi, izračunan kot povprečje na proizvodni obrat in na leto. Vrsto embalaže bi bilo treba razumeti kot sklicevanje na prevladujoči polimer, iz katerega je embalaža izdelana, medtem ko bi bilo treba obliko embalaže razumeti kot sklicevanje na velikost in obliko posamezne embalažne enote.

- (45) Visoka raven varstva okolja in zdravja ljudi, zlasti kar zadeva raven emisij v zrak, vodo in tla, je potrebna iz več razlogov. Prvič, podnebne spremembe so svetovni pojav brez meja in njihovi učinki niso neposredno povezani z virom emisij toplogrednih plinov: države z nizkimi emisijami toplogrednih plinov se lahko soočajo z učinki podnebnih sprememb, ki so nesorazmerni z njihovimi posameznimi prispevki k svetovnim emisijam toplogrednih plinov. Drugič, vodni sistemi so medsebojno povezani, na primer prek oceanskih tokov, in pretekle izkušnje kažejo, da se lahko onesnaževanje, tudi onesnaževanje s plastičnimi odpadki, na enem delu planeta močno razširi na druge oceane in celine. Tretjič, emisije v tla imajo lahko ne le lokalne, temveč tudi čezmejne učinke, zlasti kadar te emisije prehajajo v vodotoke. Spodbujanje uporabe recikliranih materialov v plastični embalaži temelji na predpostavki, da so bili sami reciklirani materiali proizvedeni na okoljsko trajnosten način, tako da se zmanjša ogljični odtis in spodbuja krožno gospodarstvo. V ta namen je treba vzpostaviti nekatere zaščitne ukrepe, da se zagotovi, da način pridobivanja recikliranih materialov ne izniči okoljskih koristi uporabe takih recikliranih materialov v poznejši plastični embalaži. Zato je treba povezana okoljska vprašanja obravnavati nediskriminatorno tako v zvezi z doma proizvedeno kot uvoženo plastično embalažo. V ta namen bi morali za uvoze v Unijo veljati enakovredni pogoji glede emisij in ločenega zbiranja ter meril glede trajnostnosti za tehnologije recikliranja.

- (46) Ločeno zbiranje plastičnih odpadkov je ključnega pomena, saj ima neposreden pozitiven učinek na delež zbiranja, kakovost zbranega materiala in kakovost recikliranih materialov. Omogoča visokokakovostno recikliranje in povečuje uporabo kakovostnih sekundarnih surovin. Približevanje „družbi recikliranja“ prispeva k preprečevanju nastajanja odpadkov in spodbuja uporabo odpadkov kot vira, pri čemer se prepreči, da bi viri ostali na nižjih ravneh hierarhije ravnanja z odpadki, kar bi imelo škodljive učinke na okolje in ne bi upoštevalo načel ravnanja z odpadki na okolju prijazen način. Ločeno zbiranje poleg tega preprečuje mešanje nevarnih in nenevarnih odpadkov, zagotavlja varnost odpadkov in pošiljk odpadkov ter preprečuje onesnaževanje, kot je določeno z mednarodnimi pravili, kot so Baselska konvencija o nadzoru prehoda nevarnih odpadkov preko meja in njihovega odstranjevanja²² z dne 22. marca 1989, Konvencija Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu z dne 10. decembra 1982²³, Konvencija o preprečevanju onesnaževanja morja z odlaganjem odpadkov in drugih snovi, podpisana v Londonu 29. decembra 1972, in njen Protokol iz leta 1996 ter Priloga V k Mednarodni konvenciji o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij z dne 2. novembra 1973 (MARPOL), kakor je bila spremenjena z njenim Protokolom iz leta 1978.

²² UL L 39, 16.2.1993, str. 3.

²³ UL L 179, 23.6.1998, str. 3.

- (47) Poleg tega so razprave na mednarodni ravni v okviru več srečanj medvladnega pogajalskega odbora o tem, da bi se pod okriljem okoljskega programa Združenih narodov razvil mednarodni pravno zavezujoč instrument o onesnaževanju s plastiko, tudi v morskem okolju, pokazale, da je treba na mednarodni ravni okrepiti ukrepe v zvezi z ločenim zbiranjem plastike, da bi omejili njene vplive na okolje in spodbudili krožno gospodarstvo, preprečili nastajanje odpadkov in zmanjšali izkoriščanje naravnih virov. Razprave so pokazale tudi, da so pogodbenice pripravljene sprejeti ukrepe v tej smeri. Konvencija o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja²⁴, podpisana v Ženevi 14. novembra 1979, od svojih pogodbenic zahteva, da varujejo okolje pred onesnaževanjem zraka ter si prizadevajo za omejitve in, kolikor je to mogoče, postopno zmanjševanje in preprečevanje onesnaževanja zraka, vključno z onesnaževanjem zraka na velike razdalje preko meja. Na podlagi Konvencije o varstvu in uporabi čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer²⁵, podpisane v Helsinkih 17. marca 1992, morajo pogodbenice sprejeti ukrepe za preprečevanje, nadzor in zmanjšanje katerih koli čezmejnih vplivov onesnaževanja voda. V skladu z Deklaracijo iz Ria, sprejeta na Konferenci Združenih narodov o okolju in razvoju leta 1992, bi moral onesnaževalec načeloma nositi stroške onesnaževanja. Zato bi morali industrijske dejavnosti, kot je recikliranje plastike, spremljati ukrepi za preprečevanje in zmanjševanje onesnaževanja.

²⁴ UL L 171, 27.6.1981, str. 13.

²⁵ UL L 186, 5.8.1995, str. 44.

- (48) Okoljski cilj spodbujanja uporabe materialov, predelanih iz popotrošniških plastičnih odpadkov, zahteva, da se recikliranje plastike izvaja tako, da se čim bolj zmanjša iz tega izhajajoče onesnaževanje. Če do tega ne pride, bi industrijska onesnaževala, izpuščena v postopku recikliranja zmanjšala ali izničila okoljsko dodano vrednost spodbujanja uporabe reciklirane plastike. Razviti bi bilo treba trajnostna merila v zvezi s tehnologijami recikliranja popotrošniških plastičnih odpadkov. Ta merila bi morala zagotoviti visoko raven varstva okolja in zdravja ljudi, zlasti glede ravni emisij v zrak, vodo in tla, ter učinkovitosti rabe virov. V ta namen bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z določitvijo trajnostnih meril za tehnologije recikliranja plastike. V skladu s tem bi bilo treba recikliranje izvajati na okolju prijazen način, kar bi privedlo do visoke kakovosti postopkov recikliranja in izdelkov ter zagotavljalo visoke standarde za sektor recikliranja. Z zagotavljanjem ustrezne ravni trajnostnosti tehnologije recikliranja in posledično recikliranih materialov postane spodbujanje uporabe recikliranih materialov v plastični embalaži okoljsko odgovoren ukrep. V razpravah na srečanjih medvladnega pogajalskega odbora o onesnaževanju s plastiko je bilo poudarjeno tudi, da je pomembno zagotoviti, da tehnologije recikliranja delujejo na okolju prijazen način.

- (49) Metodologija za ocenjevanje, preverjanje in potrjevanje, tudi z neodvisno revizijo, enakovrednosti pravil, ki se uporabljajo v primeru, kadar se reciklirani materiali, predelani iz popotrošniških plastičnih odpadkov, reciklirajo ali zbirajo v tretji državi, bi morala zagotoviti visoko raven varstva okolja in zdravja ljudi, zlasti glede ravni emisij v zrak, vodo in tla, pri čemer je treba zagotoviti, da se recikliranje izvaja na okolju prijazen način, možnost zagotavljanja visokokakovostnega recikliranja, raven standardov kakovosti za sektor recikliranja in raven učinkovitosti rabe virov. Ti vidiki so ključni za doseganje krožnosti virov in s tem manjši pritisk na neobnovljive naravne vire. Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za vzpostavitev te metodologije.
- (50) Materiali, namenjeni za stik z živili, ki vsebujejo reciklirano plastiko, morajo izpolnjevati zahteve iz Uredbe Komisije (EU) 2022/1616²⁶, ki vključuje zahteve glede tehnologij recikliranja. Za plastično embalažo, z izjemo kadar je izdelana iz polietilen tereftalata (PET), je primerno dovolj zgodaj pred datumom začetka uporabe povezanih zahtev glede vsebnosti recikliranih materialov ponovno oceniti dostopnost ustreznih tehnologij recikliranja take plastične embalaže. Ta ocena bi morala zajemati tudi stanje odobritve na podlagi ustreznih pravil Unije in namestitvijo take tehnologije v praksi. Na podlagi te ocene bo morda treba določiti odstopanja od zahtev glede vsebnosti recikliranih materialov za konkretno kontaktno plastično embalažo ali pa spremeniti seznam izjem iz te uredbe. Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU.

²⁶ Uredba Komisije (EU) 2022/1616 z dne 15. septembra 2022 o recikliranih plastičnih materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 282/2008 (UL L 243, 20.9.2022, str. 3).

- (51) Da bi se upoštevala tveganja v zvezi z morebitno nezadostno ponudbo določenega plastičnega odpadka za recikliranje, ki bi lahko povzročila previsoke cene ali škodljive učinke na zdravje, varnost in okolje, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi s prilagoditvijo minimalnih deležev vsebnosti recikliranih materialov, predelanih iz popotrošniških plastičnih odpadkov. Komisija bi morala pri ocenjevanju upravičenosti takega delegiranega akta oceniti dobro utemeljene zahteve fizičnih in pravnih oseb.
- (52) Trend nadomeščanja primarnih surovin z recikliranimi materiali je opazen pri materialih, ki niso plastika, kot sta steklo ali aluminij, in se bo predvidoma nadaljeval zaradi razvoja pravnega in gospodarskega okolja ter pričakovanj potrošnikov. Kljub temu bi morala Komisija pozorno spremljati uporabo recikliranih materialov v embalažnem materialu ki ni plastična embalaža, ter oceniti, ali bi bilo primerno predlagati uvedbo nadaljnjih ukrepov za povečanje vsebnosti recikliranih materialov v embalaži, ki ni plastična embalaža, vključno z določitvijo ciljev.

- (53) Tok bioloških odpadkov je pogosto onesnažen s konvencionalno plastiko, tokovi recikliranja materiala pa so pogosto onesnaženi s plastiko, primerno za kompostiranje. Ta navzkrižna kontaminacija povzroča izgubo virov in nižjo kakovost sekundarnih surovin ter bi jo bilo treba preprečiti pri viru. Glede na to, bi morale države članice določiti ustrezno ravnanje z odpadki na svojem ozemlju za embalažo, primerno za kompostiranje. Ker so potrošniki vse bolj zmedeni glede ustreznega načina zavrženja plastične embalaže, primerne za kompostiranje, je upravičeno in potrebno določiti jasna skupna pravila o uporabi plastične embalaže, primerne za kompostiranje, ki bi bila obvezna le, kadar njena uporaba prinaša očitne koristi za okolje ali zdravje ljudi. To zlasti velja, če uporaba embalaže, primerne za kompostiranje, pripomore k zbiranju ali zavrženju bioloških odpadkov, na primer pri izdelkih, kot so čajne vrečke, pri katerih je ločevanje vsebine in embalaže še posebno zapleteno.

- (54) Za omejene namene uporabe embalaže iz biološko razgradljivih plastičnih polimerov je mogoče dokazati okoljsko korist uporabe embalaže, primerne za kompostiranje, ki vstopa v obrate za kompostiranje, vključno z obrati za anaerobno razgradnjo pod nadzorovanimi pogoji. Poleg tega, če država članica uporablja določbo iz člena 22(1), drugi pododstavek, Direktive 2008/98/ES in če so v tej državi članici na voljo ustrezni sistemi zbiranja odpadkov in infrastruktura za obdelavo odpadkov, bi morala ta država članica imeti prožnost pri odločanju, ali dovoli, da se na njenem ozemlju prvič omogoči dostopnost embalaže, primerne za kompostiranje, za enote enojne porcije kavnega ali čajnega sistema ali sistema za drugo pijačo, ki so sestavljene iz drugega embalažnega materiala kot kovine, ter zelo lahke plastične nosilne vrečke in lahke plastične nosilne vrečke ter da se na njenem ozemlju prvič omogoči dostopnost druge embalaže, za katero je pred dnevom začetka uporabe te uredbe veljala zahteva, da mora biti primerna za kompostiranje. Za preprečitev zmedenosti potrošnikov glede pravilnega načina zavrženja in ob upoštevanju okoljske koristi krožnosti ogljika bi bilo treba reciklirati material vse druge embalaže, taka embalaža pa bi morala biti zasnovana tako, da ne vpliva na možnost recikliranja drugih tokov odpadkov.
- (55) Poleg tega biološko razgradljivi odpadki ne bi smeli povzročiti prisotnosti onesnaževal v proizvedenem kompostu. Revidirati bi bilo treba zahteve harmoniziranega standarda EN 13432:2000 „Embalaža – Zahteve za embalažo, primerno za kompostiranje in biorazgradnjo – Preskusna shema in ovrednotenje meril za sprejemljivost embalaže“, in sicer ob upoštevanju trajanja kompostiranja, dovoljenih stopenj kontaminacije in omejitev v zvezi s sproščanjem mikroplastike, da bi omogočili ustrezno obdelavo teh materialov v obratih za obdelavo bioloških odpadkov. Poleg tega bi bilo treba v Uniji določiti podoben standard za hišno kompostiranje.

- (56) Kot je opisano v okviru politike EU za plastiko na biološki osnovi, biološko razgradljivo plastiko in plastiko, primerno za kompostiranje, določenem v sporočilu Komisije z dne 30. novembra 2022, skladnost s standardi za industrijsko kompostiranje ne pomeni razgradnje pri hišnem kompostiranju. Pri industrijskem kompostiranju so zahtevani pogoji visoke temperature in visoke stopnje vlažnosti. Pri hišnem kompostiranju, ki ga izvajajo posamezniki, tudi v skupnostih, so dejanske razmere zelo odvisne od lokalnih podnebnih razmer in potrošniških praks. Zato obstaja tveganje, da bo biorazgradnja pri hišnem kompostiranju počasnejša kot pri industrijskem kompostiranju ali da ne bo dokončana. Zlasti bi bilo treba o hišnem kompostiranju za plastično embalažo razmisliti le za posebne namene in v okviru posebnih lokalnih razmer pod nadzorom ustreznih organov.
- (57) Komisija bi morala po potrebi predložiti zakonodajni predlog o spremembi seznama embalaže, ki jo je dovoljeno kompostirati, kadar je to upravičeno in primerno zaradi tehnološkega napredka in regulativnih sprememb, ki vplivajo na zavrženje plastike, primerne za kompostiranje, in pod posebnimi pogoji, ki zagotavljajo, da je uporaba takih materialov koristna za okolje in zdravje ljudi.

- (58) Da bi olajšali ugotavljanje skladnosti z zahtevami iz te uredbe glede embalaže, primerne za kompostiranje, je treba določiti domnevo o skladnosti za embalažo, primerno za kompostiranje, ki je v skladu s harmoniziranimi standardi, sprejetimi na podlagi Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta²⁷. Pri ugotavljanju, ali domneva velja, bi bilo treba v skladu z najnovejšim znanstvenim in tehnološkim razvojem upoštevati podrobne tehnične specifikacije navedenih zahtev. Parametri, vključno s trajanjem kompostiranja in dopustnimi stopnjami onesnaženja, bi morali odsevati dejanske razmere v obratih za obdelavo bioloških odpadkov, vključno s procesi anaerobne razgradnje. Sedanji standard za industrijsko kompostiranje ne more zagotavljati podlage za domnevo o skladnosti, saj ga je treba revidirati in nadomestiti s posodobljeno različico. Preden pa bo na voljo nov ali posodobljen harmonizirani standard, se lahko kot usmeritev uporabi sedanji standard. Komisija bi morala po potrebi zahtevati razvoj evropskih standardov EN glede embalaže, primerne za hišno kompostiranje.
- (59) Vsa embalaža, ki je namenjena za stik z živili ali je že v stiku z živili, tudi embalaža, primerna za kompostiranje, mora izpolnjevati zahteve iz Uredbe (ES) št. 1935/2004. Kadar je ustrezno, bi moralo biti mogoče dokumentacijo in informacije, ki se na podlagi pravnih aktov Unije zahtevajo o materialih, namenjenih za stik z živili, uporabiti kot del informacij in dokumentacije, ki se zahtevajo na podlagi te uredbe.

²⁷ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

- (60) Embalaža bi morala biti zasnovana tako, da sta njena prostornina in masa čim manjši ter da se omogoči recikliranje, hkrati pa se ohrani njena sposobnost opravljanja funkcij embalaže. Izdelovalec bi moral oceniti embalažo na podlagi meril glede učinkovitosti iz te uredbe. Glede na cilje te uredbe, ki so zmanjšati nastajanje embalaže in odpadne embalaže ter izboljšati krožnost embalaže na notranjem trgu, je obstoječa merila smiselno podrobneje dopolniti in pojasniti ter jih zaostriti. Zato bi bilo treba spremeniti seznam meril glede učinkovitosti embalaže, kot je naveden v harmoniziranem standardu EN 13428:2004 Embalaža – Posebne zahteve za proizvodnjo in sestavo – Preventiva z zmanjševanjem na izvoru. Preden pa bo na voljo nov ali posodobljen harmonizirani standard, se lahko uporabi obstoječi standard EN 13428:2004. Čeprav sta trženje in naklonjenost potrošnikov še vedno pomembna za zasnovo embalaže, ne bi smela biti del meril glede učinkovitosti in kot taka upravičevati dodatne mase in prostornine embalaže.

Vendar to ne bi smelo ogroziti specifikacij izdelka za obrtne in industrijske izdelke ter živila in kmetijske izdelke, ki so registrirani in zaščiteni v okviru sheme zaščite geografskih označb EU kot del cilja Unije za zaščito kulturne dediščine in tradicionalnega znanja, vključno na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta²⁸ za vino, Uredbe (EU) 2019/787 Evropskega parlamenta in Sveta²⁹ za žgane pijače ali Uredbe (EU) 2023/2411 Evropskega parlamenta in Sveta³⁰ za obrtne in industrijske izdelke ali pa so zajeti v shemah kakovosti iz Uredbe (EU) 2024/1143 Evropskega parlamenta in Sveta³¹.

²⁸ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

²⁹ Uredba (EU) 2019/787 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o opredelitvi, opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač, uporabi imen žganih pijač pri predstavitvi in označevanju drugih živil, zaščiti geografskih označb žganih pijač, uporabi etanola in destilatov kmetijskega porekla v alkoholnih pijačah ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 110/2008 (UL L 130, 17.5.2019, str. 1).

³⁰ Uredba (EU) 2023/2411 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. oktobra 2023 o zaščiti geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov ter spremembi uredb (EU) 2017/1001 in (EU) 2019/1753 (UL L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).

³¹ Uredba (EU) 2024/1143 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o geografskih označbah za vino, žgane pijače in kmetijske proizvode ter zajamčenih tradicionalnih posebnostih in neobveznih navedbah kakovosti za kmetijske proizvode, spremembi uredb (EU) št. 1308/2013, (EU) 2019/787 in (EU) 2019/1753 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1151/2012 (UL L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).

Ogroziti ne bi smelo niti zasnov embalaže, ki so zaščitene na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava o zasnovi ali znamkah oziroma na podlagi mednarodnih sporazumov z učinkom v eni od držav članic. Izjema take embalaže je upravičena le v primeru, če nova pravila o čim večjem zmanjšanju količine embalaže vplivajo na obliko embalaže na način, da znamka ne bo več omogočala razlikovanja blaga znamke od blaga drugega podjetja, zasnova pa ne bo več mogla ohraniti svojih novih in individualnih značilnosti. Da bi se izognili tveganju zlorabe, bi se morala izjema uporabljati le za pravice iz znamke in zasnove, zaščitene pred ... [datum začetka veljavnosti te uredbe]. Po drugi strani pa bi lahko možnost recikliranja, uporaba recikliranih materialov in ponovna uporaba embalaže upravičili dodatno maso ali prostornino embalaže in bi jih bilo treba dodati merilom glede učinkovitosti. Embalaža z dvojnimi stenami, navideznim dnom in drugimi značilnostmi, katerih namen je le povečati zaznano prostornino izdelka, se ne bi smela dajati na trg, saj ne izpolnjuje zahteve glede čim večjega zmanjšanja količine embalaže. Enako pravilo bi moralo veljati za odvečno embalažo, ki ni potrebna za zagotavljanje funkcionalnosti embalaže.

- (61) Da bi se izpolnile zahteve glede čim večjega zmanjšanja količine embalaže, bi bilo treba posebno pozornost nameniti omejevanju praznega prostora v skupinski embalaži in transportni embalaži, vključno z embalažo za elektronsko trgovanje.

- (62) Da bi se olajšalo ugotavljanje skladnosti z zahtevami iz te uredbe glede čim večjega zmanjšanja količine embalaže, je treba določiti domnevo o skladnosti za embalažo, ki je v skladu s harmoniziranimi standardi, sprejetimi v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012, za namen navajanja podrobnih tehničnih specifikacij navedenih zahtev ter opredelitev merljivih meril zasnove, vključno z omejitvami največje mase ali praznega prostora za posebne oblike embalaže, kadar je to primerno, ter privzete, standardizirane zasnove embalaže, ki so v skladu z zahtevami glede čim večjega zmanjšanja količine embalaže.
- (63) Za spodbujanje krožnosti in trajnostne uporabe embalaže bi bilo treba spodbujati embalažo za večkratno uporabo in sisteme za ponovno uporabo. V ta namen je treba razjasniti pojem embalaže za večkratno uporabo in zagotoviti, da ni povezan le z zasnovo embalaže, temveč tudi z vzpostavitvijo sistemov za ponovno uporabo, ki izpolnjujejo minimalne zahteve, določene v tej uredbi. Zasnova embalaže bi morala omogočati največje možno število kroženj ter še naprej izpolnjevati zahteve glede varnosti, kakovosti in higiene, ko se izprazni, raztovori, ponovno napolni ali ponovno natovori. Da bi se olajšalo ugotavljanje skladnosti z zahtevami iz te uredbe glede embalaže za večkratno uporabo, je treba določiti domnevo o skladnosti za embalažo, ki je v skladu s harmoniziranimi standardi, sprejetimi v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012, za navajanje podrobnih tehničnih specifikacij iz navedene uredbe ter za opredelitev meril in oblik embalaže za večkratno uporabo, vključno z najmanjšim številom poti ali kroženj, standardiziranih zasnov ter zahtev za sisteme za ponovno uporabo, vključno z zahtevami glede higiene.

- (64) Potrošnike je treba informirati in jim omogočiti ustrezno zavrženje odpadne embalaže. V ta namen je ustrezno vzpostaviti harmonizirani sistem označevanja za sortiranje odpadkov, ki bo temeljil na materialni sestavi embalaže in bo povezan z ustreznimi oznakami na vsebnikih za odpadke. Potreba po tem, da tak harmoniziran sistem označevanja prepoznajo vsi državljani, ne glede na njihove okoliščine, kot sta starost in znanje jezika, bi morala biti vodilni dejavnik pri zasnovi oznak. Tak sistem je mogoče doseči z uporabo piktogramov z minimalno uporabo jezika. Te zasnove bi služile tudi za čim večje zmanjšanje stroškov prevajanja, ki bi sicer nastali.
- (65) Sortiranje je bistven korak pri zagotavljanju večje krožnosti embalaže. Izboljšanje zmogljivosti za sortiranje, zlasti s tehnološkimi inovacijami, bi bilo treba spodbujati, da bi se omogočilo učinkovitejše sortiranje, s tem pa boljša kakovost surovin za recikliranje.

- (66) Da bi potrošnikom olajšali sortiranje in zavrženje odpadne embalaže, bi bilo treba uvesti sistem harmoniziranih simbolov, ki bodo morali biti nameščeni na embalaži in na vsebnikih za odpadke, kar bo potrošnikom omogočilo, da odpadke zavržejo v skladu s simboli. Simboli bi morali omogočati ustrezno ravnanje z odpadki, saj bi morali potrošnikom zagotoviti informacije o lastnostih take embalaže, ki omogočajo kompostiranje. Te informacije bi morale zlasti preprečevati zmedo potrošnikov glede embalaže, primerne za kompostiranje, ki ni primerna za hišno kompostiranje ampak samo za kompostiranje v industrijsko nadzorovanih pogojih. Te informacije bi zato morale preprečevati odlaganje embalaže, primerne za kompostiranje, v naravi. S tem pristopom se bo izboljšalo ločeno zbiranje odpadne embalaže, s čimer se bo izboljšala kakovost recikliranja odpadne embalaže, namenjen pa je uvedbi določene stopnje harmonizacije sistemov zbiranja odpadne embalaže na notranjem trgu. Harmonizirati je treba tudi simbole, povezane z obveznimi kavcijskimi sistemi, ki se vzpostavijo po začetku veljavnosti te uredbe. Države članice bi morale imeti možnost zahtevati, da se take harmonizirane oznake uporabijo na embalaži, vključeni v kavcijske sisteme, ki so bili vzpostavljeni na podlagi nacionalnega prava pred začetkom veljavnosti te uredbe. Ker se transportna embalaža ne zbira prek sistemov zbiranja komunalnih odpadkov, uporaba navedenih simbolov ne bi smela biti obvezna za transportno embalažo, razen za embalažo za elektronsko trgovanje.

- (67) Označevanje vsebnosti recikliranih materialov v embalaži ne bi smelo biti obvezno, saj te informacije niso ključnega pomena za zagotovitev ustrezne obdelave embalaže ob koncu življenjske dobe. Vendar bodo morali izdelovalci na podlagi te uredbe izpolnjevati cilje glede vsebnosti recikliranih materialov in bi morda želeli te informacije prikazati na svoji embalaži, da bi potrošnike obvestili o vsebnosti recikliranih materialov v embalaži. Da bi se te informacije sporočale usklajeno po vsej Uniji, bi bilo treba harmonizirati oznako za navedbo vsebnosti recikliranih materialov.
- (68) Prav tako ne bi smelo biti obvezno označevanje vsebnosti plastike na biološki osnovi v embalaži, saj morajo plastike na biološki osnovi za zagotovitev trajnostnosti izpolnjevati več pogojev, in potrebnih je več znanstvenih dokazov, da se zagotovi, da je uporaba plastike na biološki osnovi v celotnem življenjskem ciklu v skladu z načeli krožnega gospodarstva iz sporočila Komisije z dne 30. novembra 2022 o okviru politike Unije za plastiko na biološki osnovi, biološko razgradljivo plastiko in plastiko, primerno za kompostiranje. Vendar bi morda izdelovalci želeli te informacije prikazati na svoji embalaži, da bi potrošnike obvestili o vsebnosti plastike na biološki osnovi v embalaži. Da bi se te informacije sporočale usklajeno po vsej Uniji, bi bilo treba harmonizirati oznako za navedbo vsebnosti plastike na biološki osnovi.

- (69) Za obveščanje končnih uporabnikov o možnosti ponovne uporabe, razpoložljivosti sistemov za ponovno uporabo in lokaciji zbirnih kanalov embalaže za večkratno uporabo bi morala taka embalaža imeti kodo QR ali drugo, standardizirano, odprto, digitalno vrsto nosilca podatkov, ki zagotavlja take informacije. Koda QR ali nosilec podatkov bi moral vsebovati informacije, ki omogočajo sledenje embalaže ter izračun poti in kroženj, ali povprečno oceno, če taki izračuni niso izvedljivi. Ta oznaka bi morala biti prostovoljna za sisteme odprte zanke, ki nimajo upravljavca sistema. Poleg tega bi morala biti prodajna embalaža za večkratno uporabo jasno označena na prodajnem mestu.
- (70) Na embalaži ne bi smelo biti več oznak. Kadar drugi pravni akti Unije določajo, da morajo biti informacije o pakiranem izdelku na voljo digitalno prek nosilca podatkov, bi morale biti v izogib več oznakam informacije, ki se na podlagi te uredbe zahtevajo za embalažo in na podlagi drugega pravnega akta Unije za pakirani izdelek, dostopne prek istega nosilca podatkov. Ta nosilec podatkov bi moral izpolnjevati zahteve iz te uredbe ali drugega veljavnega prava Unije. Zlasti kadar je pakirani izdelek zajet v Uredbi (EU) 2024/1781 ali v drugem pravu Unije, s katerim se zahteva digitalni potni list izdelka, bi bilo treba ta digitalni potni list izdelka uporabiti tudi za zagotavljanje ustreznih informacij na podlagi te uredbe. Če embalaža vsebuje skrb vzbujajoče snovi, bi morala biti označena s standardizirano, odprto tehnologijo digitalnega označevanja, kot je določena v izvedbenih aktih, ki jih sprejme Komisija. Te informacije bi morale izvajalcem dejavnosti ravnanja z odpadki zagotoviti dostop do ustreznih informacij o kemijski sestavi embalaže, da lahko določijo najustreznejšo možnost ravnanja z odpadki v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki, s čimer bi se spodbujala krožnost embalaže.

- (71) Za lažje doseganje ciljev te uredbe, bi bilo treba potrošnike zaščititi pred zavajajočimi in nejasnimi informacijami o značilnostih embalaže in ustreznem ravnanju z njo ob koncu njene življenjske dobe, za kar so bile na podlagi te uredbe uvedene harmonizirane oznake. Embalažo, vključeno v sistem razširjene odgovornosti proizvajalca, bi morale biti mogoče prepoznati z ustreznim simbolom na celotnem ozemlju na katerem se navedena shema uporablja, da se prikaže, da proizvajalec izpolnjuje svoje obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca. Tako prepoznavanje bi morale biti mogoče doseči samo prek kode QR ali druge standardizirane, odprte tehnologije digitalnega označevanja. Ta simbol bi moral biti za potrošnike jasen in nedvoumen pokazatelj, da je embalažo mogoče reciklirati.
- (72) Embalaža, ki je vključena v obvezne kavcijske sisteme, bi morala imeti oznako, ki bi potrošnike obveščala, da je embalaža vključena v ta sistem in bi jo bilo zato treba zbirati prek posebnih zbirnih kanalov, ki jih v ta namen odobrijo nacionalni organi. Ta oznaka bi morala biti harmonizirana oznaka EU, ki bi jo določila Komisija. Države članice bi morale imeti možnost zahtevati, da se take harmonizirane oznake uporabijo na embalaži, vključeni v kavcijske sisteme, ki so bili vzpostavljeni na podlagi nacionalnega prava pred začetkom veljavnosti te uredbe.

- (73) Direktiva 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta³² deluje kot „varnostna mreža“, ki zagotavlja visoko raven varstva potrošnikov v vseh sektorjih in dopolnjuje podrobnejše zahteve v pravu Unije za posamezne sektorje ali izdelke, razen v primeru nasprotja med navedeno direktivo in drugimi pravili Unije, povezanimi s posebnimi vidiki nepoštenih poslovnih praks, pri čemer bi slednja morala prevladati in se uporabljati za te posebne vidike. Direktiva (EU) 2024/825 Evropskega parlamenta in Sveta³³ določa, da prikazovanje prostovoljnega znaka trajnostnosti, ki ne izpolnjuje nekaterih zahtev, pomeni nepošteno poslovno prakso.

³² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).

³³ Direktiva (EU) 2024/825 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2024 o spremembi direktiv 2005/29/ES in 2011/83/EU v zvezi s krepitvijo vloge potrošnikov za zeleni prehod z boljšim varstvom pred nepoštenimi praksami in boljšim obveščanjem (UL L, 2024/825, 6.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj>).

- (74) Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje zahtev glede označevanja, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da nadalje izboljša sortiranje odpadkov, vzpostavi metodologijo za ugotavljanje materialne sestave embalaže in prepoznavanje skrb vzbujačih snovi s standardiziranimi, odprtimi, digitalnimi tehnologijami ter vzpostavi harmonizirano oznako in specifikacije ter obliko za zahteve glede označevanja embalaže in vsebnikov za odpadke, opredeljene na podlagi te uredbe. Komisija bi morala pri pripravi teh specifikacij čim bolj omejiti jezikovne elemente in upoštevati znanstvene ali druge dostopne tehnične informacije, vključno z ustreznimi mednarodnimi standardi. Obstoje razlik med državami članicami v višini zaračunane kavcije bi se morala upoštevati pri zasnovi harmoniziranega označevanja embalaže, vključene v kavcijski sistem. Zaradi novega sistema bi bilo treba Odločbo Komisije 97/129/ES³⁴ razveljaviti od ... [42 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] in njeno vsebino vključiti v izvedbeni akt.
- (75) Gospodarski subjekti bi morali zagotoviti, da je embalaža skladna z zahtevami iz te uredbe. Sprejeti bi morali ustrezne ukrepe za zagotovitev take skladnosti glede na svoje vloge v dobavni verigi, da bi zagotovili prosti pretok embalaže na notranjem trgu in izboljšali njeno trajnostnost.

³⁴ Odločba Komisije 97/129/ES z dne 28. januarja 1997 o določitvi sistema prepoznavanja embalažnih materialov v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L 50, 20.2.1997, str. 28).

- (76) Izdelovalec je najprimernejši za izvedbo ugotavljanja skladnosti iz te uredbe, saj natančno pozna postopek zasnove in proizvodnje. Zato bi moral biti še naprej izključno odgovoren za ugotavljanje skladnosti iz te uredbe.
- (77) Zagotoviti bi bilo treba, da dobavitelji embalaže ali embalažnih materialov zagotovijo izdelovalcu vse informacije in dokumentacijo, potrebne za dokazovanje skladnosti embalaže in embalažnih materialov. Te informacije in dokumentacijo bi bilo treba zagotoviti v papirni ali elektronski obliki.
- (78) Za zaščito delovanja notranjega trga je treba zagotoviti, da je embalaža iz tretjih držav, ki vstopa na trg Unije, skladna s to uredbo, ne glede na to, ali je uvožena kot samostojna embalaža ali skupaj s pakiranim izdelkom. Zlasti je treba zagotoviti, da izdelovalci glede navedene embalaže izvedejo ustrezne postopke ugotavljanja skladnosti. Zato bi morali uvozniki zagotoviti, da embalaža, ki jo dajo na trg, izpolnjuje navedene zahteve in da je dokumentacija, ki jo pripravijo izdelovalci, na voljo pristojnim nacionalnim organom za inšpekcijski pregled.
- (79) Pri dajanju embalaže na trg bi moral vsak uvoznik na embalaži navesti svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano znamko, pa tudi svoj poštni naslov in, kadar je ustrezno, vrsto elektronske komunikacije, prek katere je dosegljiv. Določiti bi bilo treba izjeme v primerih, kadar embalaža ne omogoča take navedbe.

- (80) Ker distributer zagotavlja dostopnost embalaže na trgu, kamor sta jo že dala izdelovalec ali uvoznik, bi moral ravnati s potrebno skrbnostjo glede veljavnih zahtev iz te uredbe. Distributer bi moral tudi zagotoviti, da njegovo ravnanje z embalažo nima negativnega vpliva na njeno skladnost z navedenimi zahtevami.
- (81) Distributerji in uvozniki so blizu trga in imajo pomembno vlogo pri zagotavljanju skladnosti embalaže, zato bi morali biti vključeni v naloge nadzora trga, ki jih izvajajo pristojni nacionalni organi, ter bi morali biti pripravljeni na dejavno udeležbo in navedenim organom zagotoviti vse potrebne informacije v zvezi z zadevno embalažo.
- (82) Uvoznik ali distributer, ki pod svojim imenom ali znamko daje na trg embalažo ali ki embalažo, ki je že bila dana na trg, spremeni tako, da bi to lahko vplivalo na skladnost s to uredbo, bi se moral šteti za izdelovalca in prevzeti odgovornost za obveznosti izdelovalca.
- (83) Z zagotavljanjem sledljivosti embalaže v celotni dobavni verigi se organom za nadzor trga omogoča lažje sledenje gospodarskim subjektom, ki dajejo na trg neskladno embalažo ali ki omogočajo njeno dostopnost na trgu. Zato bi se moralo od gospodarskih subjektov zahtevati, da določeno časovno obdobje hranijo informacije o svojih transakcijah.

- (84) Težave nastajanja čezmerne odpadne embalaže ni mogoče v celoti rešiti z določitvijo obveznosti glede zasnove embalaže. Pri nekaterih vrstah embalaže bi bilo treba gospodarskim subjektom, ki polnijo ali kako drugače uporabljajo tako embalažo, naložiti obveznost zmanjševanja deleža praznega prostora. Pri skupinski embalaži, transportni embalaži in embalaži za elektronsko trgovanje, ki se uporablja za dobavo izdelkov končnim distributerjem ali končnim uporabnikom, delež praznega prostora ne bi smel presegati 50 %. Ta obveznost ne bi smela veljati za embalažo za večkratno uporabo. V skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki in da se spodbuja inovativnost pri embalaži, da bi zmanjšali količino odpadne embalaže, bi moralo biti mogoče, da se gospodarske subjekte, ki prodajno embalažo uporabljajo kot embalažo za elektronsko trgovanje, izvzame iz te obveznosti. Za zagotovitev enotnih pogojev izračuna deleža praznega prostora bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za vzpostavitev metodologije za njegov izračun.
- (85) Da bi se zagotovili visoka raven varovanja okolja na notranjem trgu ter visoka raven varnosti in higiene hrane ter olajšalo doseganje ciljev preprečevanja odpadne embalaže, se nepotrebna embalaža ali embalaža, ki se ji je mogoče izogniti, ne bi smeli dajati na trg. Seznam takih oblik embalaže je določen v tej uredbi. Komisija bi morala objaviti smernice, v katerih bo podrobneje pojasnila ta seznam, vključno z določitvijo primerov embalaže in usmeritvami glede izvzetij iz omejitev.

- (86) Za spodbujanje cilja krožnosti in trajnostne uporabe embalaže je treba omejiti tveganje, da se embalaža, dana na trg kot embalaža za večkratno uporabo, v praksi ne bo ponovno uporabila, in zagotoviti, da potrošniki vrnejo embalažo za večkratno uporabo. To bi se najustrezneje doseglo tako, da se gospodarske subjekte, ki uporabljajo embalažo za večkratno uporabo, zaveže k vzpostavitvi sistema ponovne uporabe, kar bi omogočalo kroženje in večkratno uporabo take embalaže. Za čim večje koristi takih sistemov bi bilo treba določiti minimalne zahteve za sisteme odprte in zaprte zanke. Potrditev skladnosti embalaže za večkratno uporabo s sistemom ponovne uporabe bi morala tudi biti vključena v tehnično dokumentacijo take embalaže. Sistemi za ponovno uporabo se lahko razlikujejo po velikosti in geografski pokritosti ter segajo od manjših lokalnih sistemov do večjih sistemov, ki lahko zajemajo ozemlje ene ali več držav članic.
- (87) Uporaba embalaže za večkratno uporabo mora biti varna. Zato bi morali gospodarski subjekti, ki svoje izdelke ponujajo v embalaži za večkratno uporabo, zagotoviti, da se za embalažo za večkratno uporabo pred ponovno uporabo uporabi postopek obnove, za katerega bi bilo treba določiti zahteve.
- (88) Embalaža za večkratno uporabo postane odpadek v smislu člena 3, točka 1, Direktive 2008/98/ES, ko jo njen imetnik zavrže ali namerava ali mora zavreči. Embalaža za večkratno uporabo v postopku obnove se običajno ne šteje za odpadek.

- (89) Da bi se spodbudilo preprečevanje odpadkov, bi bilo treba uvesti nov koncept „ponovnega polnjenja“. Ponovno polnjenje bi bilo treba razumeti kot poseben ukrep za preprečevanje odpadkov, ki je potreben in se upošteva pri doseganju ciljev glede preprečevanja, določenih v tej uredbi.
- (90) Kadar gospodarski subjekti ponujajo možnost nakupa izdelkov s ponovnim polnjenjem, bi morali zagotoviti, da njihove točke za ponovno polnjenje izpolnjujejo določene zahteve za zagotavljanje zdravja in varnosti potrošnikov. V zvezi s tem bi morali gospodarski subjekti, kadar potrošniki uporabljajo svoje posode, zagotavljati informacije o pogojih za varno ponovno polnjenje in uporabo navedenih posod. Da bi se spodbudilo ponovno polnjenje, gospodarski subjekti ne bi smeli zagotavljati embalaže brezplačno ali embalaže, ki ni del kavcijskega sistema na točkah za ponovno polnjenje. Gospodarski subjekti bi morali biti izvzeti iz odgovornosti za težave z varnostjo hrane, ki bi lahko nastale zaradi uporabe posod, ki jih zagotovijo potrošniki.

- (91) Da bi zmanjšali vse večji delež embalaže za enkratno uporabo in vse večje količine nastale odpadne embalaže, je treba določiti kvantitativne cilje glede ponovne uporabe embalaže v sektorjih, ki imajo po oceni največjo možnost zmanjšanja količine odpadne embalaže, in sicer sektorji hrane in pijače za s seboj, bele tehnike in transportne embalaže. Ocena je temeljila na dejavnikih, kot so obstoječi sistemi za ponovno uporabo, potreba po uporabi embalaže in možnost izpolnjevanja funkcionalnih zahtev glede zadrževanja, čistoče, zdravja, higiene in varnosti. Upoštevale so se tudi razlike med izdelki ter njihovimi sistemi proizvodnje in distribucije. Pri izvajanju teh ciljev bi bilo treba upoštevati okoljske koristi, dosežene v celotnem življenjskem ciklu izdelka. Določitev ciljev naj bi podprla inovacije in povečala delež embalaž za večkratno uporabo in rešitev za ponovno polnjenje. Plastična embalaža za enkratno uporabo za hrano in pijačo, ki se polnita in zaužijeta znotraj prostorov v sektorju gostinstva, ne bi smela biti dovoljena. Potrošniki bi morali imeti vedno možnost, da hrano in pijačo za s seboj kupijo v embalaži za večkratno uporabo ali lastni posodi pod pogoji, ki niso manj ugodni od tistih, ki veljajo za ponudbo hrane in pijače v embalaži za enkratno uporabo. Gospodarski subjekti, ki prodajajo hrano ali pijačo za s seboj, bi morali potrošnikom ponuditi možnost nakupa hrane ali pijače v lastni posodi ter možnost nakupa hrane in pijače v embalaži za večkratno uporabo.
- (92) Pod določenimi pogoji bi morale imeti države članice možnost, da gospodarske subjekte izvzamejo iz obveznosti ponovne uporabe za obdobje petih let, ki se lahko podaljša. Ti pogoji bi morali temeljiti na visokih deležih recikliranja in veljavnih deležih preprečevanja odpadkov v državi članici, ki dovoli izvzetje, vključno s prvim vmesnim deležem preprečevanja odpadkov v višini 3 % do leta 2028, ter s sprejetjem poslovnega načrta za preprečevanje in recikliranje odpadkov s strani gospodarskih subjektov.

- (93) Dajanje na trg embalaže, za katero veljajo omejitve o uporabi določenih oblik embalaže na podlagi te uredbe za prevozna sredstva, ki delujejo čezmejno in pri katerih so na krovu na voljo gostinske storitve, kot so zrakoplovi, letala, vlaki, potniške ladje, trajekti, jahte in čolni, bi bilo treba razumeti kot potovanje s to embalažo v Unijo ali znotraj nje. Potovanje znotraj Unije bi bilo treba razumeti kot situacijo, ko prevozno sredstvo odpelje iz kraja v Uniji in prispe v kraj v Uniji.
- (94) Da bi se povečala učinkovitost ciljev glede ponovne uporabe ter zagotovila enaka obravnava gospodarskih subjektov, bi bilo treba za izpolnjevanje teh ciljev zadolžiti gospodarske subjekte. Kar zadeva cilje glede ponovne uporabe za pijače, bi bilo treba za njihovo izpolnjevanje zadolžiti končne distributerje, ki potrošnikom dajejo pijačo na voljo v prodajni embalaži. Pri nekaterih pijačah, za katere se šteje, da so pokvarljive, ker so občutljive na mikrobiološko kvarjenje, ki ga povzročijo bakterije ali kvasovke, je potrebna posebna tehnologija za aseptično polnjenje, da bi jih zaščitili pred kvarjenjem, hkrati pa ohranili dolg rok uporabnosti. Zato bi bilo treba mleko in druge pokvarljive pijače izvzeti iz obveznosti izpolnjevanja ciljev glede ponovne uporabe embalaže. Cilje bi bilo treba izračunati kot odstotek prodaje, prodane količine ali mase embalaže za večkratno uporabo v sistemu za ponovno uporabo, v primeru transportne embalaže pa kot odstotek števila uporab. Cilji bi morali biti nevtralni glede na material. Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje ciljev za ponovno uporabo, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z metodologijo njihovega izračuna.

- (95) V nekaterih primerih uporaba oblik transportne embalaže za enkratno uporabo ni potrebna, saj obstaja širok nabor dobro delujočih nadomestnih možnosti za večkratno uporabo. Za zagotovitev učinkovite uporabe takih nadomestnih možnosti je primerno zahtevati, da gospodarski subjekti pri prevozu izdelkov med različnimi lokacijami istega gospodarskega subjekta ali med gospodarskim subjektom in povezanimi ali partnerskimi podjetji uporabljajo samo transportno embalažo za večkratno uporabo, ko gre za oblike embalaže, kot so palete, zložljive plastične škatle, plastični zaboji, vmesni zabojniki za razsuti tovor, ki so togi ali prilagodljivi, ali sodi. Iz istih razlogov bi morala ta obveznost veljati tudi za gospodarske subjekte, ki prevažajo izdelke znotraj ene države članice. Za nekatere vrste transportne ali prodajne embalaže nadomestne možnosti za večkratno uporabo ne pridejo v poštev. To velja za kartonske škatle, pri katerih je število kroženj zelo majhno, in za embalažo, ki se uporablja za določene kontaktne izdelke, pri katerih je potrebno posebno pranje med posameznimi uporabami. Zato bi bilo treba tako embalažo izvzeti iz obveznosti izpolnjevanja ciljev glede ponovne uporabe transportne embalaže in prodajne embalaže, ki se uporablja za prevoz izdelkov.

- (96) Za manjše gospodarske subjekte je lahko doseganje ciljev glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja zahtevno. Zato bi morali biti nekateri gospodarski subjekti izvzeti iz obveznosti izpolnjevanja ciljev glede ponovne uporabe embalaže, če dajo na trg manj kot določeno količino embalaže in ustrezajo opredelitvi pojma mikropodjetje iz Priporočila Komisije 2003/361/ES³⁵, kot velja ... [datum začetka veljavnosti te uredbe] ali če ima končni distributer prodajno površino, ki ne presega določene omejitve. V te namene bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi s spremembo praga prodajne površine, vzpostavitvijo in določitvijo podrobnih pogojev in zahtev glede poročanja, ki se uporabljajo za ureditve združevanja končnih distributerjev, spremembo praga velikosti za izvzetje gospodarskih subjektov in določitvijo dodatnih izvzetij za nekatere druge gospodarske subjekte ali posebne oblike embalaže, zajete v ciljih glede ponovne uporabe ali ponovnega polnjenja v primeru posebnih gospodarskih omejitev, resnih higienskih in okoljskih težav ali težav v zvezi z varnostjo hrane, ki preprečujejo doseganje teh ciljev.
- (97) Da bi se omogočilo preverjanje skladnosti s cilji glede ponovne uporabe, morajo zadevni gospodarski subjekti poročati pristojnim organom. Gospodarski subjekti bi morali od koledarskega leta 2030 sporočati ustrezne podatke za vsako koledarsko leto. Države članice bi morale te podatke objaviti.
- (98) Ker imajo lahko gospodarski subjekti več različnih oblik embalaže, bi se moralo izpolnjevanje ciljev glede ponovne uporabe izračunati na podlagi skupne količine hrane ali pijače, ki je dostopna na trgu, in sicer glede na skupno število prodajnih enot ali maso hrane ali količin pijače, kot je ustrezno.

³⁵ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

- (99) Glede na stalno visoko potrošnjo plastičnih nosilnih vrečk, neučinkovito rabo virov in njihov potencial, da se zavržejo kot smeti, je primerno ohraniti določbe, namenjene doseganju trajnega zmanjšanja potrošnje plastičnih nosilnih vrečk, kot je bilo določeno že z Direktivo 94/62/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2015/720 Evropskega parlamenta in Sveta³⁶. Glede na trenutne različne pristope in omejene zahteve glede poročanja o plastičnih nosilnih vrečkah je težko oceniti, ali so ukrepi za zmanjšanje potrošnje, ki so jih sprejele države članice, dosegli cilj „trajnega“ zmanjšanja potrošnje takih vrečk, in tudi, ali niso povečali potrošnje drugih vrst plastičnih nosilnih vrečk. Zato je treba uskladiti opredelitev trajnega zmanjšanja potrošnje plastičnih nosilnih vrečk in določiti skupni cilj ter uvesti nove zahteve glede poročanja.
- (100) Glede na rezultate ocenjevalne študije o plastičnih nosilnih vrečkah iz leta 2021 z naslovom „Študija obsega za oceno izvedljivosti nadaljnjih ukrepov EU za preprečevanje odpadkov in izvajanje direktive o plastičnih vrečkah. Del II, Izvajanje direktive o plastičnih vrečkah (Scoping study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive. Part II, Implementation of the Plastic Bags Directive)“ je treba sprejeti nadaljnje ukrepe za zmanjšanje potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk in oceniti možne učinke zamenjave z zelo lahkimi plastičnimi nosilnimi vrečkami in debelejšimi plastičnimi nosilnimi vrečkami debeline več kot 50 mikronov.

³⁶ Direktiva (EU) 2015/720 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o spremembi Direktive 94/62/ES glede zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk (UL L 115, 6.5.2015, str. 11).

- (101) Ker obstaja velika verjetnost, da zelo lahke plastične nosilne vrečke (tanjše od 15 mikronov) postanejo odpadki in prispevajo k onesnaževanju morja, je treba sprejeti ukrepe za omejitev njihovega dajanja na trg, razen za nujno potrebne namene uporabe. Navedene plastične vrečke se ne bi smele dajati na trg kot embalaža za živila v razsutem stanju, razen zaradi higienskih razlogov ali za pakiranje vlažnih živil v razsutem stanju, na primer surovega mesa, rib ali mlečnih izdelkov.
- (102) Države članice bi morale za doseganje trajnega zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk na svojem ozemlju imeti možnost sprejeti ukrepe, med drugim prepoved teh vrst plastičnih nosilnih vrečk, uvedbo nacionalnih ciljev zmanjšanja, ohranitev ali uvedbo ekonomskih instrumentov ter druge omejitve trženja, če so ti ukrepi sorazmerni in nediskriminatorni. Ti ukrepi so lahko različni, odvisno od vpliva lahkih plastičnih nosilnih vrečk na okolje, ko so te predelane ali odstranjene, njihovih lastnosti, ki omogočajo kompostiranje teh vrečk, njihove trajnosti ali določenega namena uporabe teh vrečk. Pod pogojem, da se dosežejo cilji za plastične nosilne vrečke iz te uredbe, bi morale države članice imeti možnost, da določbe v zvezi s temi vrečkami uveljavijo s sporazumi med pristojnimi organi in zadevnimi gospodarskimi sektorji.
- (103) Zmanjšanje uporabe plastičnih nosilnih vrečk ne bi smelo povzročiti njihove zamenjave z vrečkami iz drugih embalažnih materialov. Komisija bi morala spremljati uporabo drugih embalažnih materialov ter predlagati cilj in po potrebi ukrepe za zmanjšanje porabe takih embalažnih materialov.

- (104) Da bi se zagotovila učinkovita in harmonizirana uporaba zahtev glede trajnostnosti iz ali na podlagi te uredbe, bi bilo treba skladnost z navedenimi zahtevami meriti na podlagi zanesljivih, natančnih in ponovljivih metod, pri katerih se upoštevajo najnovejše splošno priznane metode.
- (105) Da bi se preprečile ovire za trgovino na notranjem trgu, bi bilo treba na ravni Unije harmonizirati zahteve glede trajnostnosti embalaže, vključno s skrb vzbujajočimi snovmi v embalaži, embalaže, primerne za kompostiranje, čim večjega zmanjševanja količine embalaže, embalaže za večkratno uporabo in sistemov za ponovno uporabo. Da bi se olajšalo ugotavljanje skladnosti s takimi zahtevami, vključno z metodami za preizkuse, meritve in izračune, je treba določiti domnevo o skladnosti za embalažo in pakirane izdelke, ki so skladni s harmoniziranimi standardi, sprejetimi v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012, za navajanje podrobnih tehničnih specifikacij navedenih zahtev.
- (106) Če ne obstajajo harmonizirani standardi, bi morala biti uporaba skupnih specifikacij nadomestna rešitev, ki bi izdelovalcu olajšala izpolnjevanje obveznosti zagotavljanja skladnosti z zahtevami glede trajnostnosti, na primer v primeru neupravičenih zamud pri vzpostavitvi harmoniziranega standarda. Poleg tega bi morala biti uporaba skupnih specifikacij na voljo, kadar Komisija omeji ali umakne sklice na zadevne harmonizirane standarde, v skladu s členom 11(5) Uredbe (EU) št. 1025/2012. Skladnost s skupnimi specifikacijami, ki jih Komisija sprejme z izvedbenimi akti, bi morala biti tudi podlaga za domnevo o skladnosti.

- (107) Da bi se zagotovili enotni pogoji za uporabo skupnih specifikacij, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da določi, spremeni ali razveljavi skupne specifikacije za zahteve glede trajnostnosti, označevanja ter sistemov za ponovno uporabo in da sprejme preizkuševalne, merilne ali računske metode. Komisija bi morala pri pripravi osnutkov izvedbenih aktov upoštevati mnenja ustreznih organov in strokovnih skupin ter se posvetovati z vsemi ustreznimi deležniki.
- (108) Za zagotovitev skladnosti z drugim pravom Unije bi moral biti postopek ugotavljanja skladnosti modul notranjega nadzora proizvodnje, vključen v to uredbo, ki temelji na modulih, vključenih v Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta³⁷.
- (109) Oznaka CE na embalaži ne bi smela označevati skladnosti embalaže z zahtevami iz te uredbe, temveč samo skladnost pakiranega izdelka z veljavnim pravom Unije o izdelkih, če je to ustrezno. Pravo Unije o izdelkih sicer običajno predpisuje, da je treba oznako CE za izdelek namestiti na sam izdelek ali na njegovo embalažo. Zahteva glede oznake CE na embalaži v znak skladnosti z zahtevami iz te uredbe bi lahko povzročila zmedo in nesporazum v zvezi s tem, ali se oznaka nanaša na samo embalažo ali na pakirani izdelek, na koncu pa tudi negotovost glede dejanske varnosti in skladnosti zadevnih pakiranih izdelkov.
- (110) Skladnost embalaže izdelka z zahtevami iz te uredbe bi morala biti dokazana z izjavo EU o skladnosti.

³⁷ Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta 93/465/EGS (UL L 218, 13.8.2008, str. 82).

- (111) Izdelovalci bi morali pripraviti izjavo EU o skladnosti, da bi zagotovili informacije o skladnosti embalaže s to uredbo. Možno je, da morajo izdelovalci tudi pripraviti izjavo EU o skladnosti na podlagi drugega prava Unije. Pripraviti bi bilo treba enotno izjavo EU o skladnosti za vse ustrezne pravne akte Unije, da se zagotovi dostop do informacij za namene nadzora trga. Omogočiti bi bilo treba, da taka enotna izjava EU o skladnosti vsebuje dosje relevantnih posameznih izjav o skladnosti, da se zmanjša upravno breme za gospodarske subjekte.
- (112) Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta³⁸ določa okvir za nadzor trga izdelkov in nadzor izdelkov iz tretjih držav. Navedena uredba bi se morala uporabljati za embalažo, zajeto v tej uredbi, da se zagotovi, da embalaža, ki je vključena v prosti pretok blaga znotraj Unije, izpolnjuje zahteve, ki zagotavljajo visoko raven zaščite javnih interesov, kot so zdravje ljudi, varnost in okolje.
- (113) Ravnanje z odpadki v Uniji bi bilo treba izboljšati, in sicer zaradi varstva, ohranjanja in izboljševanja kakovosti okolja, varovanja zdravja ljudi, zagotavljanja skrbnega učinkovitega in preudarnega izkoriščanja naravnih virov, spodbujanja načel krožnega gospodarstva, povečevanja rabe energije iz obnovljivih virov, povečevanja energetske učinkovitosti, zmanjševanja odvisnosti Unije od uvoženih virov, zagotavljanja novih gospodarskih priložnosti in prispevanja k dolgoročni konkurenčnosti. Učinkovitejša raba virov bi pripomogla tudi k znatnim neto prihrankom za podjetja, javne organe in potrošnike v Uniji, obenem pa bi pomagala zmanjšati skupne letne emisije toplogrednih plinov.

³⁸ Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 (UL L 169, 25.6.2019, str. 1).

- (114) Nastajanje odpadne embalaže se kljub zahtevam in ciljem glede čim večjega zmanjšanja količine embalaže iz Direktive 94/62/ES povečuje v absolutnem smislu in na prebivalca, medtem ko trendi kažejo na nadaljnji strm padec ponovne uporabe in ponovnega polnjenja embalaže, ki se krepi zaradi porasta potrošnje na poti in elektronskega trgovanja. Z razvojem izdelkov, materialov in vzorcev potrošnje se je znatno povečala uporaba embalaže za enkratno uporabo, zlasti plastike za enkratno uporabo. To je povezano z razmerami v prodaji na drobno, večjimi distribucijskimi mrežami, proizvodnjo in pakiranjem izdelkov na hitrih pakirnih linijah, ki skupno povzročajo negativen pritisk na trg za ponovno uporabo in ponovno polnjenje.
- (115) Države članice morajo imenovati enega ali več pristojnih organov, da bi spremljali in preverjali, ali proizvajalci in organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca izpolnjujejo obveznosti v okviru razširjene odgovornosti proizvajalca v zvezi z zbiranjem in obdelavo odpadkov iz njihovih izdelkov.
- (116) Da bi se zagotovilo boljše, pravočasnejše in enotnejše izvajanje ciljev držav članic glede preprečevanja odpadkov in njihovega recikliranja ter predvidele morebitne pomanjkljivosti pri izvajanju, bi bilo treba ohraniti sistem poročil zgodnjega opozarjanja za odkrivanje pomanjkljivosti in ukrepanje pred iztekom rokov za izpolnitev ciljev. Razširitev tega sistema, ki je na podlagi Direktive 94/62/ES zajemal doseganje ciljev glede recikliranja, bi morala vključevati tudi cilje zmanjšanja količine odpadne embalaže, ki jih morajo države članice doseči do let 2030, 2035 in 2040.

- (117) Ker je ravnanje z embalažo in odpadno embalažo pomemben element ravnanja z odpadki nasploh, bi morale države članice v svojih načrtih ravnanja z odpadki, pripravljenimi v okviru izvajanja obveznosti iz Direktive 2008/98/ES, tej problematiki nameniti posebno poglavje. Ukrepi za preprečevanje in ponovno uporabo odpadkov bi morali biti vključeni v programe preprečevanja odpadkov, ki jih je treba pripraviti na podlagi Direktive 2008/98/ES. Ta poglavja bi bilo treba vključiti v načrte ravnanja z odpadki in programe preprečevanja odpadkov, in sicer v okviru naslednje redne ocene, kot se zahteva na podlagi Direktive 2008/98/ES, ali pred tem.
- (118) Ta uredba temelji na pravilih o ravnanju z odpadki in splošnih načelih iz Direktive 2008/98/ES.
- (119) Preprečevanje odpadkov je najučinkovitejši način za povečanje učinkovite rabe virov in zmanjšanje vpliva odpadkov na okolje. Zato je pomembno, da gospodarski subjekti sprejmejo ustrezne ukrepe za zmanjšanje nastajanja odpadkov z odpravo odvečne embalaže in uporabe določenih oblik embalaže, podaljšanjem življenjske dobe embalaže, preoblikovanjem izdelkov ali prodajnih strategij tako, da ni treba uporabiti ali da se lahko uporabi manj embalaže, vključno s prodajo v razsutem stanju, in prehodom z embalaže za enkratno uporabo na embalažo za večkratno uporabo.

- (120) Da bi se doseglo ambiciozno in trajno zmanjšanje celotnega nastajanja odpadne embalaže, bi bilo treba določiti cilje preprečevanja odpadkov za zmanjšanje odpadne embalaže na prebivalca do leta 2030. Za doseg cilja 5-odstotnega zmanjšanja odpadne embalaže do leta 2030 v primerjavi z letom 2018 bi bilo leta 2030 v celotni Uniji potrebno povprečno približno 19-odstotno skupno zmanjšanje v absolutnem smislu v primerjavi z izhodiščem za leto 2030. Da bi se zagotovila nadaljnja prizadevanja za zmanjšanje po letu 2030, bi bilo treba za leto 2035 določiti cilj 10-odstotnega zmanjšanja glede na leto 2018; ocenjeno je, da naj bi to pomenilo 29-odstotno zmanjšanje odpadne embalaže v primerjavi z izhodiščem za leto 2035. Za leto 2040 bi bilo treba določiti tudi dodaten cilj 15-odstotnega zmanjšanja glede na leto 2018; ocenjeno je, da naj bi to pomenilo 37-odstotno zmanjšanje odpadne embalaže v primerjavi z izhodiščem za leto 2040. Da bi podprli države članice pri doseganju ciljev preprečevanja odpadne embalaže, bi bilo na Komisijo treba prenesti izvedbena pooblastila za določitev korekcijskega faktorja, da se upošteva povečanje ali zmanjšanje turizma glede na izhodiščno leto 2018. Ker nastajanje komercialne in industrijske odpadne embalaže ni povezano s porabo v gospodinjstvih, se cilji preprečevanja odpadkov na prebivalca kot taki ne morejo uporabljati za komercialno in industrijsko odpadno embalažo. Države članice, ki so vzpostavile drugačen sistem za ravnanje z gospodinjstvo odpadno embalažo na eni strani ter industrijsko in komercialno odpadno embalažo na drugi strani, bi morale imeti možnost, da ohranijo svoje posebnosti.

- (121) Države članice bi morale imeti možnost doseči cilje preprečevanja odpadkov z ekonomskimi instrumenti in drugimi ukrepi za spodbujanje uporabe hierarhije ravnanja z odpadki, vključno z ukrepi, ki se izvajajo prek sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca, ter spodbujanjem vzpostavitve in učinkovitega delovanja sistemov za ponovno uporabo in s spodbujanjem gospodarskih subjektov, naj končnim uporabnikom ponudijo dodatne možnosti ponovnega polnjenja. Take ukrepe bi bilo treba sprejeti hkrati in poleg drugih ukrepov iz te uredbe, katerih cilj je zmanjšati količino embalaže in odpadne embalaže, kot so zahteve glede čim večjega zmanjšanja količine embalaže, cilji glede ponovne uporabe in obveznosti ponovnega polnjenja, količinski pragovi in ukrepi za doseganje trajnega zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk. Države članice bi morale imeti možnost, da ob upoštevanju splošnih pravil iz PDEU in v skladu s to uredbo sprejmejo določbe, ki presegajo minimalne cilje preprečevanja odpadkov iz te uredbe. Države članice bi se morale pri izvajanju takih ukrepov zavedati tveganja prehoda s težjega na lažji embalažni material in bi morale dati prednost ukrepom, ki to tveganje čim bolj zmanjšajo.

- (122) Za izvajanje načela „onesnaževalec plača“ iz člena 191(2) PDEU, je primerno, da se obveznosti glede ravnanja z odpadno embalažo naložijo proizvajalcem. V ta namen ta uredba temelji na zahtevah glede razširjene odgovornosti proizvajalca iz Direktive 2008/98/ES, da bi zagotovili, da sistem razširjene odgovornosti proizvajalca zajema celotne stroške ravnanja z odpadno embalažo, in pristojnim organom omogočali ustrezen nadzor. Namen te uredbe je jasno opredeliti enega proizvajalca na embalažno enoto, bodisi za prazno embalažo bodisi za embalažo, ki vsebuje izdelke. Proizvajalec bi moral biti praviloma gospodarski subjekt, ki kot proizvajalec, uvoznik ali distributer s sedežem v državi članici omogoči dostopnost pakiranih izdelkov iz ozemlja te države članice in na tem ozemlju. To vključuje vsako ponudbo za distribucijo, potrošnjo ali uporabo, ki bi lahko privedla do dejanske dobave. Če torej podjetje kupi pakirani izdelek iz druge države članice, ki ni država članica, v kateri ima sedež, ali iz tretje države in ta pakirani izdelek dobavlja v državi članici, v kateri ima sedež, bi bilo treba to podjetje šteti za proizvajalca, saj je prvo podjetje, ki je omogočilo dostopnost pakiranega izdelka na ozemlju te države članice. Kar zadeva spletne platforme, bi bilo treba začetno ponudbo izdelka obravnavati kot omogočanje dostopnosti v smislu opredelitve pojma „proizvajalec“. Da pa bi čim bolj zmanjšali vsakršno nepotrebno upravno breme za mala podjetja, ki polnijo transportno embalažo, embalažo za primarne izdelke ali servisno embalažo, bodisi kot embalažo za enkratno uporabo ali embalažo za večkratno uporabo, na prodajnem mestu, bi moral proizvajalec biti izdelovalec, distributer ali uvoznik take embalaže, ki prvič omogoča dostopnost embalaže z ozemlja zadevne države članice, saj je ta gospodarski subjekt v najboljšem položaju, da izpolni obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca.

- (123) Po drugi strani, kadar se omogoči dostopnost embalaže ali pakiranega izdelka prek pogodb, sklenjenih na daljavo, neposredno končnemu uporabniku, bi imel proizvajalec lahko sedež tudi v drugi državi članici ali tretji državi. V teh primerih bi moral proizvajalec, če ima sedež v drugi državi članici, imenovati pooblaščenega zastopnika za razširjeno odgovornost proizvajalca v državi članici, v kateri se nahaja končni uporabnik. Kadar ima proizvajalec sedež v tretji državi, bi morale države članice imeti možnost določiti, da je imenovanje pooblaščenega zastopnika za razširjeno odgovornost proizvajalca obvezno, da se prepreči tveganje izogibanja obveznostim razširjene odgovornosti proizvajalca. Za zagotovitev spoštovanja „načela onesnaževalec plača“ in v okviru skladnosti z razširjeno odgovornostjo proizvajalca je treba zagotoviti gotovost glede tega, kateri proizvajalec je odgovoren za odpadno embalažo, zlasti v primeru „logističnih podjetij“. Logistična podjetja so podjetja, ki prejemajo uvoženo blago iz tretjih držav in izvajajo dejavnosti ravnanja z uvoženim blagom (npr. razpakiranje in prepakiranje v manjše formate ali količine za izpolnitev zahtev strank), preden pošljejo blago strankam v isti ali drugi državi članici, z vso originalno transportno embalažo, njenim delom ali brez nje. V teh primerih bi bilo zato treba določiti proizvajalca za originalno transportno embalažo, ki prihaja iz tretje države in ostaja pri logističnem podjetju ter postane odpadke v Uniji. Logistično podjetje običajno nima lastništva nad blagom, vendar bi ga bilo treba obravnavati kot proizvajalca embalaže, ki prihaja iz tretje države in s katero ravna v okviru svoje dejavnosti.

- (124) Poleg stroškov, ki jih imajo proizvajalci na podlagi te uredbe in na podlagi Direktive 2008/98/ES, države članice ohranijo možnost, da krijejo potrebne stroške, ki izhajajo iz dejavnosti čiščenja, vključno s prevozom in nadaljnjo obdelavo odpadne embalaže, prisotne v smeteh, kot del celotnih stroškov ravnanja z odpadno embalažo, ki bi morali biti kriti v okviru razširjene odgovornosti proizvajalca. Ti stroški ne bi smeli presežati stroškov, potrebnih za stroškovno učinkovito zagotavljanje navedenih storitev, in bi se morali med zadevnimi akterji določiti na pregleden in nediskriminatoren način.
- (125) Za spremljanje, da proizvajalci izpolnjujejo svoje finančne in organizacijske obveznosti za zagotavljanje ravnanja z odpadki iz embalaže, katere dostopnost prvič omogočijo na ozemlju države članice, ali razpakirajo pakirane izdelke, ne da bi bili končni uporabniki, je potrebno, da pristojni organ v vsaki državi članici vzpostavi in vodi register proizvajalcev, proizvajalci pa se morajo v njem registrirati.
- (126) Za olajšanje registracije proizvajalcev bi bilo treba zahteve v zvezi z registracijo v največji možni meri harmonizirati po vsej Uniji, zlasti glede na to, da proizvajalci omogočajo dostopnost embalaže v različnih državah članicah. Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje zahtev v zvezi z registracijo, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev oblike za registracijo v registru in poročanje podatkov vanj ter določitev podrobnosti podatkov, ki jih je treba predložiti, ter vrst embalaže in kategorij materialov, ki jih morajo zajemati predložene informacije.

- (127) V skladu z načelom „onesnaževalec plača“ je bistveno, da proizvajalci, vključno z akterji na področju elektronskega trgovanja, ki dajo na trg Unije embalažo in pakirane izdelke, ali razpakirajo pakirane izdelke, ne da bi bili končni uporabniki, prevzamejo odgovornost za ravnanje z njimi po koncu njihove življenjske dobe. Sisteme razširjene odgovornosti proizvajalca iz Direktive 94/62/ES je treba vzpostaviti do 31. decembra 2024, saj so najustreznejši način za doseg zgoraj navedenega in lahko z zmanjševanjem nastajanja odpadne embalaže ter njenim intenzivnejšim zbiranjem in recikliranjem pozitivno vplivajo na okolje. Sistemi razširjene odgovornosti proizvajalca se močno razlikujejo po načinu vzpostavitve, učinkovitosti in obsegu odgovornosti proizvajalcev. Zato bi se morala pravila o razširjeni odgovornosti proizvajalca iz Direktive 2008/98/ES na splošno uporabljati za sisteme razširjene odgovornosti proizvajalca za proizvajalce iz te uredbe, pri čemer bi jih bilo treba dopolniti s posebnimi dodatnimi določbami, kadar je to potrebno in ustrezno. Da bi na primer olajšali ločeno zbiranje odpadne embalaže, bi morali proizvajalci financirati označevanje vsebnikov za odpadke. Taka obveznost bi bila v skladu z načelom onesnaževalec plača in splošnimi minimalnimi zahtevami za sisteme razširjene odgovornosti proizvajalca iz Direktive 2008/98/ES.
- (128) Kar zadeva obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca, je ta uredba *lex specialis* glede na Direktivo 2008/98/ES. To pomeni, da bi morale določbe v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca v tej uredbi prevladati nad morebitnimi nasprotujočimi določbami v navedeni direktivi. To načelo se na primer nanaša na zahteve glede registracije proizvajalca, prilagajanje pristojbin za razširjeno odgovornost proizvajalca in poročanje.

- (129) Države članice bi morale imeti možnost, da poleg harmonizirane zahteve glede možnosti recikliranja za prilagajanje finančnih prispevkov proizvajalcev, ki se določi v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s to uredbo, uporabijo tudi druga merila, kot so vsebnost recikliranih materialov, možnost ponovne uporabe, prisotnost nevarnih snovi ali druga merila v skladu z Direktivo 2008/98/ES.
- (130) Proizvajalci bi morali imeti možnost, da obveznosti glede razširjene odgovornosti proizvajalca izpolnjujejo skupaj prek organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, ki prevzamejo odgovornost v njihovem imenu. Proizvajalci ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca bi morali pridobiti odobritev držav članic in bi morali med drugim dokazati, da imajo finančna sredstva za kritje stroškov, ki jih vključuje razširjena odgovornost proizvajalca. Države članice bi morale pri določanju upravnih in postopkovnih pravil za odobritev proizvajalcev za samostojno izpolnjevanje obveznosti in organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca za skupno izpolnjevanje obveznosti imeti možnost opredeliti različne postopke za posamezne proizvajalce in organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, da bi omejile upravno breme za posamezne proizvajalce. Države članice lahko pooblastijo več organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, saj lahko konkurenca med njimi prinese večje koristi potrošnikom. Pristojni organ bi moral imeti možnost, da za postopek odobritve v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca proizvajalcem ali organizacijam za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, pooblaščenim za izpolnjevanje teh obveznosti, zaračuna pristojbine, ki temeljijo na stroških in so sorazmerne.

- (131) Kadar je pristojbina za razširjeno odgovornost proizvajalca, ki jo zaračunava organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, opredeljena kot javni prihodek, kot v primeru državne organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, in da bi se upoštevala proračunska pravila, v skladu s katerimi morajo javni prihodki temeljiti na točnih podatkih, bi morala imeti država članica možnost zahtevati, da proizvajalec informacije za namene poročanja pristojnemu organu, odgovornemu za register, predloži pogosteje kot enkrat letno. Glede na to, da državne organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca nimajo pooblastila zastopanega proizvajalca, se zahteve iz te uredbe glede takih pooblastil ne bi smele uporabljati.

- (132) Ta uredba bi morala določiti, kako se morajo obveznosti trgovcev glede sledljivosti, določene v Uredbi (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta³⁹, tudi v členu 30(2) in (3) navedene uredbe, uporabljati za ponudnike spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s proizvajalci, ki ponujajo embalažo potrošnikom v Uniji, v zvezi z registri proizvajalcev, vzpostavljenimi na podlagi te uredbe. Za namene te uredbe bi bilo treba za vsakega proizvajalca, ki ima sedež v državi članici ali v tretji državi in ponuja embalažo neposredno potrošnikom v državi članici, šteti, da spada v opredelitev trgovca iz Uredbe (EU) 2022/2065. Da bi se preprečilo neupravičeno okoriščanje na podlagi obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca, bi bilo treba določiti, kako naj ponudniki spletnih platform izpolnjujejo navedene obveznosti v zvezi z registri proizvajalcev embalaže, vzpostavljenimi na podlagi te uredbe. V tem okviru bi morali ponudniki spletnih platform, ki spadajo na področje uporabe poglavja III, oddelek 4, Uredbe (EU) 2022/2065, kadar potrošnikom omogočajo, da s proizvajalci sklepajo pogodbe na daljavo, v skladu z Uredbo (EU) 2022/2065 in preden potrošnikom dovolijo uporabo svojih storitev od navedenih proizvajalcev, pridobiti informacije o njihovi skladnosti z obveznostmi o razširjeni odgovornosti proizvajalca, določenimi v tej uredbi. Za pravila o sledljivosti trgovcev, ki prodajajo embalažo prek spleta, veljajo pravila o izvrševanju iz Uredbe (EU) 2022/2065.
- (133) Do podobnih neželenih primerov neupravičenega okoriščanja bi lahko prišlo v zvezi s ponudniki storitev odpremnih skladišč. Cilj te uredbe je preprečiti tako neupravičeno okoriščanje na podlagi podobnega pristopa, kot je v Uredbi (EU) 2022/2065 določen v zvezi s ponudniki spletnih platform.

³⁹ Uredba (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (Akt o digitalnih storitvah) (UL L 277, 27.10.2022, str. 1).

- (134) Register proizvajalcev, vzpostavljen na podlagi te uredbe, se šteje za javni register za namene Uredbe (EU) 2022/2065. Zato bi si morali ponudniki spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s proizvajalci, kar najbolj prizadevati za oceno, ali so informacije, ki jih zagotovijo zadevni proizvajalci, zanesljive in popolne, zlasti z uporabo ali pregledom prosto dostopnih uradnih spletnih podatkovnih zbirk in spletnih vmesnikov ali pa z na trgovce naslovljenimi zahtevami po predložitvi zaupanja vrednih dokazil v skladu z Uredbo (EU) 2022/2065. Kar zadeva javno dostopne podatke v registru proizvajalcev, „kar najbolj prizadeva“ v smislu člena 30(2), prvi pododstavek, Uredbe (EU) 2022/2065 običajno zahteva, da se z javno dostopnimi podatki v registru proizvajalcev preverijo informacije, ki jih zagotovi proizvajalec. To velja zlasti, če je država članica vzpostavila spletni vmesnik za avtomatizirano usklajevanje podatkov v skladu s to uredbo.
- (135) Finančni prispevki, naloženi proizvajalcem na podlagi te uredbe, poleg stroškov iz člena 8a(4), točka (a), Direktive 2008/98/ES, ne bi smeli posegati v noben prostovoljni dogovor med spletnimi tržnicami in proizvajalci, kadar spletne tržnice v imenu proizvajalcev s pisnim pooblastilom soglašajo, da navedene stroške sprejme delno ali v celoti.

- (136) Države članice bi morale določiti ukrepe za izvajanje razširjene odgovornosti proizvajalca, pravila o ločenem zbiranju odpadne embalaže in pravila o označevanju vsebnikov za odpadke, kjer ta uredba ne zagotavlja popolne harmonizacije teh ukrepov in pravil. Poleg tega bi države članice morale imeti možnost, da v skladu z Direktivo 2008/98/ES in to uredbo določijo dodatne zahteve za izvajanje razširjene odgovornosti proizvajalca, če ti ukrepi ne ustvarjajo ovir na notranjem trgu. Ta uredba ne ureja tega, kateri subjekt je odgovoren za zbiranje odpadne embalaže, in drugih nacionalnih pogodbenih ureditev za zbiranje odpadne embalaže.
- (137) Države članice bi morale vzpostaviti sisteme vračanja in zbiranja za odpadno embalažo, da se jo usmeri v drugačne oblike najprimernejšega ravnanja z odpadki v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki. Sistemi bi morali biti odprti za sodelovanje vseh zainteresiranih strani, zlasti gospodarskih subjektov in javnih organov. Vzpostavljeni bi morali biti ob upoštevanju okolja ter zdravja potrošnikov, varnosti in higiene. Sistemi vračanja in zbiranja bi morali biti tudi dostopni in se uporabljati za embalažo uvoženih izdelkov na podlagi nediskriminatornih določb.
- (138) Nekatere države članice so pri prenosu člena 7 Direktive 94/62/ES v nacionalno pravo morda že vzpostavile sisteme ločenega zbiranja in recikliranja odpadkov, ki so podlaga za ustrezna nacionalna dovoljenja in pogodbene ureditve. Te države članice bi morale imeti še naprej možnosti uporabljati te sisteme, če pravilno izvajajo obveznosti na podlagi te uredbe.

- (139) Države članice bi morale sprejeti tudi ukrepe za spodbujanje recikliranja, ki izpolnjuje standarde kakovosti za uporabo recikliranih materialov v ustreznih sektorjih. Ta obveznost je zlasti pomembna glede na določen minimalni delež vsebnosti recikliranih materialov v plastični embalaži.
- (140) Zbiranje embalaže je ključni korak za zagotavljanje njene krožnosti in vzpostavljanje močnega trga sekundarnih surovin. Uvedba obvezne stopnje zbiranja je spodbuda za razvoj učinkovitih in ciljno usmerjenih sistemov zbiranja na nacionalni ravni in naj bi povečala količine sortiranih in potencialno recikliranih odpadkov.
- (141) Dokazano je, da dobro delujoči kavcijski sistemi zagotavljajo zelo visoko stopnjo zbiranja in visokokakovostno recikliranje, zlasti plastenk in pločevink pijač. Ustrezno je, da države članice vzpostavijo kavcijske sisteme za prispevanje k doseganju cilja ločenega zbiranja plastenk pijače za enkratno uporabo iz Direktive (EU) 2019/904, da bi še dodatno spodbudile visoke stopnje zbiranja in dosegle kakovostnejše recikliranje pločevink za pijačo. Navedeni sistemi bodo prispevali k povečanju ponudbe kakovostnih sekundarnih surovin, primernih za recikliranje v zaprti zanki, in zmanjšali količino v okolje odvrženih vsebnikov za pijačo.

- (142) Kavcijski sistemi bi morali biti obvezni za plastenke pijač za enkratno uporabo in pločevinke za pijačo. Države članice se lahko odločijo tudi, da v te sisteme vključijo drugo embalažo za druge izdelke ali embalažo iz drugih materialov, zlasti steklenice za enkratno uporabo. Države članice bi morale zagotoviti, da so kavcijski sistemi za oblike embalaže za enkratno uporabo, zlasti za steklenice za pijačo za enkratno uporabo, enako na voljo tudi za embalažo za večkratno uporabo, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo. Razmisliti bi morale o vzpostavitvi kavcijskih sistemov tudi za embalažo za večkratno uporabo. Države članice bi morale imeti možnost, da ob upoštevanju splošnih pravil iz PDEU in v skladu s to uredbo sprejmejo določbe, ki presegajo minimalne zahteve iz te uredbe, kot so zaračunavanje kavcije na prodajnem mestu v primeru uživanja izdelkov v gostinskih prostorih ali dolžnost vseh končnih distributerjev, da sprejmejo embalažo, vključeno v kavcijski sistem, ne glede na embalažni material in obliko, ki ju distribuirajo, ali njihovo prodajno površino.
- (143) Ta uredba bi morala upoštevati raznolikost kavcijskih sistemov, ki se uporabljajo v Uniji, in zagotoviti, da tehnološki razvoj v teh sistemih ne bo oviran dokler izpolnjujejo zahteve in merila za povečanje stopenj zbiranja in zagotavljanje kakovostnejšega recikliranja.
- (144) Vendar kavcijski sistemi ne bi smeli biti obvezni za embalažo za vino, aromatizirane vinske izdelke in izdelke, podobne vinu, žgane pijače ter mleko in mlečne izdelke, navedene v delu XVI Priloge I k Uredbi (EU) št. 1308/2013, zaradi narave izdelkov ter razlik v njihovih proizvodnih in distribucijskih sistemih. Vendar države članice lahko vzpostavijo kavcijske sisteme, ki vključujejo tako embalažo za pijače ter drugo embalažo za pijače in za izdelke, ki niso pijača.

- (145) Do 1. januarja 2029 bi morali biti vsi kavcijski sistemi za plastenke za pijačo za enkratno uporabo in pločevinke za pijačo za enkratno uporabo skladni s splošnimi minimalnimi zahtevami iz te uredbe, z izjemo kavcijskih sistemov, vzpostavljenih pred začetkom veljavnosti te uredbe, ki do 1. januarja 2029 dosežejo ciljni 90-odstotni delež ločenega zbiranja. Navedene zahteve bodo pomagale zagotoviti večjo doslednost in višje deleže vračanja v državah članicah. Določene so bile na podlagi mnenj deležnikov, strokovne analize in najboljših praks obstoječih kavcijskih sistemov. Zasnove so tako, da omogočajo inovacije, hkrati pa nudijo določeno mero prožnosti za prilagajanje lokalnim razmeram.
- (146) Države članice z regijami z visoko stopnjo čezmejnega poslovanja bi morale zagotoviti, da kavcijski sistemi omogočajo zbiranje embalaže iz kavcijskih sistemov zadevnih držav članic na določenih zbirnih mestih, in si prizadevati za možnost vračila kavcije.
- (147) Države članice, ki v letu 2026 dosežejo 80-odstotni delež zbiranja ciljnih vrst embalaže brez kavcijskega sistema, bi morale imeti možnost zaprositi, naj se kavcijski sistem ne vzpostavi.
- (148) Države članice bi se morale imeti možnost odločiti, da bodo kavcijski sistem vzpostavile na podnacionalni ravni, pri čemer upoštevajo ustrezne nacionalne upravne enote in posebne razmere na čezmorskih ozemljih, če dokažejo, da je tak sistem okoljsko in gospodarsko uspešen ter v celoti dosega 90-odstotni delež zbiranja plastenk za pijačo za enkratno uporabo in pločevink za pijačo iz te uredbe.

- (149) Države članice bi morale dejavno spodbujati rešitve za ponovno uporabo in ponovno polnjenje kot poseben ukrep za preprečevanje nastajanja odpadne embalaže. Podpirati bi morale vzpostavitev sistemov za ponovno uporabo in ponovno polnjenje ter spremljati njihovo delovanje in skladnost s higienskimi standardi. Države članice se spodbuja, naj sprejmejo tudi druge ukrepe, kot so vzpostavitev kavcijskih sistemov, ki zajemajo oblike embalaže za večkratno uporabo, uporaba ekonomskih spodbud ali določitev zahtev za končne distributerje, naj omogočijo dostopnost določenega odstotka izdelkov, ki niso zajeti v ciljih glede ponovne uporabe in obveznostih ponovnega polnjenja, v embalaži za večkratno uporabo ali s ponovnim polnjenjem, pod pogojem, da take zahteve ne bodo povzročile razdrobljenosti enotnega trga in ustvarile trgovinskih ovir.
- (150) Zahteve glede zbiranja, sortiranja, redistribucije z namenom polnjenja in čiščenja so za kavcijske sisteme za enkratno uporabo povsem drugačne narave kot za kavcijske sisteme za ponovno uporabo. Zato se minimalne zahteve za kavcijske sisteme ne bi smele uporabljati za kavcijske sisteme za ponovno uporabo. Namesto tega bi se morale uporabljati specifične zahteve za sisteme za ponovno uporabo.
- (151) Direktiva 94/62/ES je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/852 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁰, ki določa cilje glede recikliranja za države članice, ki jih je treba doseči do let 2025 in 2030. Te cilje in pravila za njihov izračun bi bilo treba ohraniti. Ob priznavanju različnih izhodišč posameznih držav članic glede na cilje recikliranja, in tudi če so v tej uredbi predlagani ukrepi za lažje doseganje teh ciljev, bi morale biti pod določenimi pogoji še vedno mogoče preložiti roke za doseganje ciljev glede recikliranja do leta 2030. Vendar bi morala biti Komisija pooblaščen, da zavrne revidirani izvedbeni načrt, ki ga predloži država članica.

⁴⁰ Direktiva (EU) 2018/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L 150, 14.6.2018, str. 141).

- (152) Komisija mora v skladu z Direktivo 94/62/ES pregledati cilje glede recikliranja embalaže do leta 2030, da bi jih ohranila ali po potrebi povečala. Vendar ciljev, določenih za leto 2030, še ni primerno spremeniti, saj dokazi kažejo, da imajo nekatere države članice še vedno težave z doseganjem obstoječih ciljev. Zato bi bilo treba vzpostaviti ukrepe, ki bodo izdelovalce spodbujali, naj dajo na trg več embalaže, ki jo je mogoče reciklirati, in s tem pomagali državam članicam doseči cilje glede recikliranja. V prihodnje bi bilo treba Komisiji sporočati podrobnejše podatke o tokovih recikliranja embalaže in odpadne embalaže. Sporočanje teh podatkov bo Komisiji omogočilo pregled ciljev in možnost njihove ohranitve ali povečanja. Da bi se upošteval učinek ukrepov za izboljšanje možnosti recikliranja embalaže, se pregled ne bi smel izvesti pred predvideno splošno oceno Uredbe, to je sedem let po začetku njene veljavnosti. Med tem pregledom bi bilo treba pozornost nameniti tudi možnosti uvedbe novih ciljev, ki bi bili podrobnejši od sedanjih.

- (153) Izračun ciljev glede recikliranja bi moral temeljiti na masi odpadne embalaže, ki vstopa v recikliranje. Države članice bi morale zagotoviti zanesljivost in točnost zbranih podatkov o reciklirani odpadni embalaži. Dejansko tehtanje odpadne embalaže, ki se šteje kot reciklirana, bi se moralo praviloma izvajati na točki, kjer odpadna embalaža vstopa v postopek recikliranja. Da bi se omejilo upravno breme, pa bi bilo kljub temu treba državam članicam pod strogimi pogoji in z odstopanjem od splošnega pravila omogočiti, da maso reciklirane odpadne embalaže ugotavljajo na podlagi meritev na izhodu iz katerega koli postopka sortiranja, popravljenih z upoštevanjem povprečnih deležev izgub, nastalih pred vstopom odpadkov v postopek recikliranja. Izgube materialov, do katerih pride, preden odpadki vstopijo v postopek recikliranja, na primer zaradi sortiranja ali drugih predhodnih postopkov, ne bi smele biti vključene v količine odpadkov, ki se sporočajo kot reciklirani. Navedene izgube se lahko določijo na podlagi elektronskih registrov, tehničnih specifikacij, podrobnih pravil za izračun povprečnih deležev izgub za različne tokove odpadkov ali drugih enakovrednih ukrepov. Države članice bi morale informacije o takih ukrepih vključiti v poročila o preverjanju kakovosti, ki se priložijo podatkom o recikliranju odpadkov, predloženim Komisiji. Povprečne deleže izgub bi bilo treba po možnosti določati na ravni posameznih naprav za sortiranje odpadkov in jih povezati z glavnimi različnimi vrstami odpadkov, različnimi viri (kot so gospodinjstva ali trgovine), različnimi sistemi zbiranja in različnimi vrstami postopkov sortiranja. Povprečni deleži izgub bi se smeli uporabljati samo tedaj, kadar ni dovolj drugih zanesljivih podatkov, zlasti pri pošiljkah in izvozu odpadkov. Izguba mase materialov ali snovi zaradi procesov fizičnega ali kemičnega preoblikovanja, ki so neločljivo povezani s postopkom recikliranja, v katerem se odpadna embalaža dejansko predela v izdelke, materiale ali snovi, se ne bi smela odšteti od mase odpadkov, ki se sporočajo kot reciklirani.

- (154) Kadar se izračun stopnje recikliranja uporablja za aerobno ali anaerobno obdelavo odpadne biorazgradljive embalaže, lahko količina odpadkov, ki vstopajo v aerobno ali anaerobno obdelavo, šteje za reciklirano, če s tako obdelavo nastane izhodni produkt, ki bo uporabljen kot reciklirani izdelek, material ali snov. Izhodni produkt takšne obdelave je najpogosteje kompost ali digestat, vendar se lahko upoštevajo tudi drugi izhodni produkti, če vsebujejo primerljive količine recikliranih vsebnosti glede na količine obdelane odpadne biorazgradljive embalaže. V drugih primerih se ponovna predelava odpadne biorazgradljive embalaže v materiale, ki bodo uporabljeni kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije, ki bodo odstranjeni ali bodo uporabljeni v drugih postopkih, katerih namen je enak kot predelava odpadkov, razen recikliranja, v skladu z opredelitvijo pojma recikliranje ne bi smela upoštevati pri izračunu doseganja ciljev glede recikliranja.
- (155) Odpadni embalažni materiali, ki po pripravljalnem postopku pred dejansko predelavo niso več odpadki, bi se morali šteti za reciklirane, če so namenjeni za nadaljnjo predelavo v izdelke, materiale ali snovi, bodisi za njihov prvotni namen bodisi za druge namene. Materiali, ki niso več odpadki in bodo uporabljeni kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije, ki bodo uporabljeni za zasipanje ali bodo odstranjeni, ali bodo uporabljeni v drugih postopkih, katerih namen je enak kot predelava odpadkov, razen recikliranja, se ne bi smeli upoštevati pri izračunu doseganja ciljev glede recikliranja.

- (156) Komisija bi morala pri določanju metodologije za izračun in preverjanje deleža vsebnosti recikliranih materialov oceniti razpoložljive tehnologije recikliranja, ob upoštevanju njihove ekonomske in okoljske učinkovitosti, vključno s kakovostjo izhodnega produkta, razpoložljivostjo odpadkov, potrebno energijo in emisijami toplogrednih plinov ter drugimi relevantnimi vplivi na okolje. Upoštevati bi morala tudi to, kakšna je možnost, da bi se take tehnologije uporabile za zavajajoče okoljske trditve.
- (157) Trditve o značilnostih embalaže, za katere so v tej uredbi določene pravne zahteve, kot so možnost recikliranja, raven vsebnosti recikliranih materialov in možnost ponovne uporabe, bi bilo treba navesti le v zvezi z lastnostmi embalaže, ki presegajo veljavne minimalne zahteve iz te uredbe, ter v skladu z metodologijami in pravili, določenimi v tej uredbi. Take trditve bi morale vključevati tudi navedbo, ali se nanašajo na embalažno enoto, del embalažne enote ali na vso embalažo, ki jo je gospodarski subjekt dal na trg.
- (158) Države članice bi morale imeti pravico upoštevati recikliranje kovin, izločenih po sežigu odpadkov, sorazmerno z deležem sežgane odpadne embalaže, pod pogojem, da reciklirane kovine izpolnjujejo nekatera merila glede kakovosti, določena v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2019/1004⁴¹.

⁴¹ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2019/1004 z dne 7. junija 2019 o določitvi pravil za izračun, preverjanje in sporočanje podatkov o odpadkih v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Izvedbenega sklepa Komisije C(2012)2384 (UL L 163, 20.6.2019, str. 66).

- (159) Če se odpadna embalaža izvozi iz Unije za recikliranje, se uporabljata Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta⁴² in Uredba (EU) 2024/1157 Evropskega parlamenta in Sveta⁴³.
- (160) Ker ponovna uporaba pomeni, da se na trg ne daje nova embalaža, bi bilo treba pri doseganju ciljev glede recikliranja embalaže upoštevati prodajno embalažo za večkratno uporabo in leseno embalažo, ki je popravljena zaradi ponovne uporabe. Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da uporabijo to možnost za izračun prilagojene ravni ciljev glede recikliranja z upoštevanjem največ petih odstotnih točk povprečnega deleža prodajne embalaže za večkratno uporabo, ki je bila v predhodnih treh letih prvič dana na trg in ponovno uporabljena v okviru sistema za ponovno uporabo.

⁴² Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L 190, 12.7.2006, str. 1).

⁴³ Uredba (EU) 2024/1157 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o pošiljkah odpadkov, spremembi uredb (EU) št. 1257/2013 in (EU) 2020/1056 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L, 2024/1157, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1157/oj>).

- (161) Proizvajalci in organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca bi morali biti dejavno vključeni v zagotavljanje informacij končnim uporabnikom, zlasti potrošnikom, o preprečevanju odpadne embalaže in ravnanju z njo. Te informacije bi morale vključevati razpoložljivost ureditev za ponovno uporabo embalaže, pomen oznak na embalaži in druga navodila o zavrženju odpadne embalaže. Proizvajalci in organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca bi morali potrošnike obvestiti tudi o tem, da če je embalaža označena kot primerna za kompostiranje, to pomeni, da je primerna za kompostiranje v industrijsko nadzorovanih pogojih v obratih za obdelavo bioloških odpadkov in ni primerna za hišno kompostiranje. Embalaža ne bi smela biti zavržena kot smeti. Proizvajalci bi morali končne uporabnike tudi obveščati, da imajo pomembno vlogo pri zagotavljanju okolju čim bolj prijaznega ravnanja z odpadno embalažo. Za razkritje informacij vsem končnim uporabnikom in poročanje o embalaži bi bilo treba uporabljati sodobne informacijske tehnologije. Informacije bi bilo treba zagotoviti bodisi na tradicionalne načine, na primer na plakatih na notranjih in zunanjih površinah ter s kampanjami v družbenih medijih, bodisi na inovativnejše načine, kot je namestitev kod QR na embalažo, ki omogočajo elektronski dostop do spletišč.
- (162) Ločeno zbiranje zunaj doma je pomemben element za povečanje stopenj zbiranja embalaže in izboljšanje njene krožnosti. Države članice in gospodarski subjekti bi morali imeti možnost, da sprejmejo posebne ukrepe za ločeno zbiranje zunaj doma, ki bi bilo prilagojeno kraju in navadam potrošnikov.

- (163) Države članice bi morale Komisiji zagotoviti informacije o doseganju ciljev glede recikliranja za vsako koledarsko leto. Za oceno učinkovitosti ukrepov za zmanjšanje potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk je treba sporočiti tudi podatke o potrošnji zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk, lahkih plastičnih nosilnih vrečk, debelih plastičnih nosilnih vrečk in zelo debelih plastičnih nosilnih vrečk, da bi bilo mogoče oceniti, ali se je potrošnja teh vrečk povečala zaradi ukrepov, namenjenih zmanjšanju potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk. Da bi se lahko ocenilo, ali so obvezni kavcijski sistemi, ki jih bodo vzpostavile države članice, učinkoviti oziroma ali so izvzetja držav članic iz obveznosti vzpostavitve navedenih sistemov upravičena, je treba na podlagi poročanja držav članic pridobiti informacije o ločenem deležu zbiranja embalaže, za katero velja obveznost vzpostavitve kavcijskega sistema.
- (164) Države članice bi morale za vzpostavitev metodologije za oceno možnosti recikliranja v velikem obsegu enkrat letno sporočiti tudi podatke o količinah reciklirane odpadne embalaže glede na kategorijo embalaže in o količinah embalaže, prvič dostopne na ozemlju države članice, ali ki jo razpakira proizvajalec, ki ni končni uporabnik, glede na kategorijo embalaže. Komisija bi morala te podatke združiti in jih objaviti, da bi spremljala letno gibanje odpadne embalaže, reciklirane v velikem obsegu.
- (165) Države članice bi morale podatke sporočiti Komisiji elektronsko in ji predložiti poročilo o preverjanju kakovosti. Poleg tega bi moralo biti podatkom o ciljih glede recikliranja priloženo poročilo, ki opisuje ukrepe, sprejete za vzpostavitev učinkovitega sistema nadzora kakovosti in sledljivosti odpadne embalaže.

- (166) Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje obveznosti poročanja, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev pravil za izračun in preverjanje podatkov o doseganju ciljev glede recikliranja, stopenj ločenega zbiranja embalaže, zajete v kavcijskem sistemu, ter podatkov, potrebnih za določitev metodologije za oceno možnosti recikliranja v velikem obsegu. Ta izvedbeni akt bi moral vsebovati tudi metodologijo za ugotavljanje količine nastale odpadne embalaže ter določiti obliko za predložitev podatkov. Z njim bi bilo treba določiti tudi metodologijo za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk na prebivalca in obliko za predložitev teh podatkov, saj so ti podatki potrebni za podporo spremljanju in celovitemu izvajanju bistvenih zahtev glede plastičnih nosilnih vrečk, zlasti za zagotovitev razčlenjenih in obveznih podatkov o različnih kategorijah plastičnih nosilnih vrečk. Ta izvedbeni akt bi moral nadomestiti Odločbo Komisije 2005/270/ES⁴⁴ in Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2018/896⁴⁵.
- (167) Da bi države članice in Komisija prispevale k spremljanju izvajanja ciljev iz te uredbe, bi morale države članice vzpostaviti zbirke podatkov o embalaži in zagotoviti, da te zbirke podatkov dobro delujejo.

⁴⁴ Odločba Komisije 2005/270/ES z dne 22. marca 2005 o določitvi preglednic za sistem zbirke podatkov na podlagi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L 86, 5.4.2005, str. 6).

⁴⁵ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2018/896 z dne 19. junija 2018 o določitvi metodologije za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk in spremembi Odločbe 2005/270/ES (UL L 160, 25.6.2018, str. 6).

- (168) Učinkovito izvrševanje zahtev glede trajnostnosti je bistvenega pomena za zagotavljanje poštene konkurence, da se zagotovita doseganje pričakovanih koristi in prispevek te uredbe k izpolnitvi ciljev Unije na področju podnebja, energije in krožnosti. Zato bi si morali pristojni organi prizadevati za vsakoletno preverjanje točnosti vsaj dela izjav EU o skladnosti. Uredba (EU) 2019/1020, ki določa horizontalni okvir za nadzor trga in izdelkov, ki vstopajo na trg Unije, bi se morala uporabljati za embalažo, za katero so na podlagi te uredbe določene zahteve glede trajnostnosti. Mehanizmi za nadzor trga, določeni v Uredbi (EU) 2019/1020, opredeljujejo zahteve za nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov in zagotavljajo zaščitne mehanizme za preverjanje skladnosti s to uredbo v zvezi z dajanjem embalaže na trg.
- (169) Embalaža bi se smela dati v promet le, če ne predstavlja znanega tveganja za okolje in zdravje ljudi. Da se osredotočijo prizadevanja za nadzor trga bi bilo treba za namene te uredbe embalažo, ki pomeni tveganje, opredeliti kot embalažo, ki bi lahko škodljivo vplivala na okolje ali druge javne interese, zaščitene z zahtevami glede trajnostnosti, zaradi neskladnosti z zahtevo glede trajnostnosti ali ker odgovorni gospodarski subjekt ne izpolnjuje te zahteve.

- (170) Vzpostaviti bi bilo treba postopek, po katerem se zainteresirane strani obvestijo o načrtovanih ukrepih v zvezi z embalažo, ki pomeni tveganje. Poleg tega bi moral tak postopek organom za nadzor trga v državah članicah omogočati, da v sodelovanju z zadevnimi gospodarskimi subjekti v zgodnji fazi ukrepajo v zvezi s tako embalažo. Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da bi ugotovila, ali so nacionalni ukrepi v zvezi z neskladnimi izdelki upravičeni. Komisija bi morala sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, kadar je to potrebno iz izredno nujnih razlogov v ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z varstvom okolja ali zdravja ljudi.
- (171) Organi za nadzor trga bi morali imeti pravico, da od gospodarskih subjektov zahtevajo sprejetje korektivnih ukrepov na podlagi ugotovitev, bodisi da embalaža ne izpolnjuje zahtev glede trajnostnosti in označevanja ali da gospodarski subjekt krši druga pravila o dajanju embalaže na trg ali omogočanju njene dostopnosti na trgu. Da bi se gospodarskim subjektom zagotovili enotni pogoji za izvajanje zahteve za sprejetje korektivnih ukrepov, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da bi odločila, ali je nacionalni ukrep upravičen.

- (172) V primeru pomislekov glede tveganja za zdravje ljudi organ za nadzor trga ne bi smel oceniti tveganja za zdravje ljudi ali živali, povezanega z embalažnim materialom, če se navedeno tveganje prenese na pakirano vsebino embalažnega materiala, temveč bi moral opozoriti organe, pristojne za izvajanje nadzora o navedenem tveganju in imenovane na podlagi Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁶, uredb (EU) 2017/745, (EU) 2017/746, (EU) 2019/6 ali Direktive 2001/83/ES.

⁴⁶ Uredba (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmacevtskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru) (UL L 95, 7.4.2017, str. 1).

(173) Javno naročanje predstavlja 14 % BDP Unije. Na Komisijo bi bilo treba prenesti izvedbena pooblastila, da od javnih naročnikov in naročnikov, kakor so opredeljeni v direktivah 2014/24/EU⁴⁷ in 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁸, zahteva, kadar je ustrezno, naj javno naročanje uskladijo s posebnimi minimalnimi obveznimi zahtevami glede zelenih javnih naročil, ki bodo določene v izvedbenih aktih, sprejetih na podlagi te uredbe, kar bo prispevalo k ciljem doseganja podnebne nevtralnosti, izboljšanja energetske učinkovitosti in učinkovite rabe virov ter k prehodu na krožno gospodarstvo, ki varuje javno zdravje in biotsko raznovrstnost. V primerjavi s pristopom na podlagi prostovoljne odločitve bi morale obvezne zahteve čim bolj povečati učinkovitost vzvoda javne porabe pri povečanju povpraševanja po boljši embalaži. Te zahteve bi morale biti pregledne, objektivne in nediskriminatorne. Države članice bi morale imeti možnost, da se v svojih zahtevah glede javnega naročanja sklicujejo na tehnične specifikacije, pogoje za sodelovanje ali pogoje za izvedbo naročila, ne bi pa smelo biti nujno, da so te zahteve kumulativne. Javni naročniki in naročniki bi morali imeti možnost, da ob upoštevanju splošnih pravil iz PDEU in v skladu s to uredbo sprejmejo določbe, ki presegajo minimalne zahteve glede zelenih javnih naročil, določene v tej uredbi.

⁴⁷ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

⁴⁸ Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštних storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

- (174) Za zaščito delovanja notranjega trga in vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev je treba zagotoviti, da je embalaža iz tretjih držav, ki vstopa na trg Unije, skladna s to uredbo, ne glede na to, ali je uvožena kot samostojna embalaža ali skupaj s pakiranim izdelkom. Zlasti je treba zagotoviti, da izdelovalci glede navedene embalaže izvedejo ustrezne postopke ugotavljanja skladnosti. Prednost bi bilo treba dati sodelovanju na trgu med organi za nadzor trga in gospodarskimi subjekti. Čeprav se lahko posredovanja organov, določenih na podlagi člena 25(1) Uredbe (EU) 2019/1020, nanašajo na katero koli embalažo, ki vstopa na trg Unije, bi se morala osredotočiti predvsem na embalažo, za katero veljajo ukrepi prepovedi, ki jih sprejmejo organi za nadzor trga. Če organi za nadzor trga sprejmejo take ukrepe prepovedi, ki niso omejeni na nacionalno ozemlje, bi morali organom, določenim za nadzor nad embalažo, ki vstopa na trg Unije, sporočiti podrobnosti, potrebne za identifikacijo take neskladne embalaže na mejah, vključno z informacijami o pakiranih izdelkih in gospodarskih subjektih, da se za izdelke, ki vstopajo na trg Unije, omogoči pristop na podlagi tveganja. V takih primerih si bodo carinski organi prizadevali identificirati to embalažo in jo ustaviti na mejah.

- (175) Za optimizacijo in razbremenitev postopka nadzora na zunanjih mejah Unije je treba omogočiti avtomatiziran prenos podatkov med informacijskim in komunikacijskim sistemom za nadzor trga (ICSMS) in carinskimi sistemi. Dva različna prenosa podatkov bi se morala razlikovati glede na svoj zadevni namen. Prvič, ICSMS bi moral carinske organe obvestiti o ukrepih prepovedi, ki jih sprejmejo organi za nadzor trga na podlagi identifikacije neskladne embalaže, da bi jih organi, določeni za izvajanje nadzora na zunanjih mejah, uporabili za identifikacijo embalaže, za katero bi se tak ukrep prepovedi moral uporabljati. Za navedene prve prenose podatkov bi bilo treba uporabiti elektronski carinski sistem za obvladovanje tveganja iz člena 36 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447⁴⁹ brez poseganja v kateri koli prihodnji razvoj okolja za obvladovanje tveganja na carinskem področju. Drugič, kadar carinski organi odkrijejo neskladno embalažo, bo potreben sistem vodenja zadev, med drugim za prenos uradnega obvestila o začasnem zadržanju, sklepa organov za nadzor trga in rezultatov ukrepov, ki so jih sprejeli carinski organi. Okolje enotnega okenca EU za carino podpira navedene druge prenose podatkov med ICSMS in nacionalnimi carinskimi sistemi.
- (176) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja medsebojne povezave za komunikacijo med organi za nadzor trga in carinskimi organi, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev postopkovnih pravil in podrobnosti glede ureditev izvajanja, vključno s funkcionalnostmi, podatkovnimi elementi in obdelavo podatkov, ter pravil o obdelavi osebnih podatkov, zaupnosti in upravljanju v zvezi z medsebojno povezavo.

⁴⁹ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (UL L 343, 29.12.2015, str. 558).

- (177) Pri sprejemanju delegiranih aktov na podlagi člena 290 PDEU je zlasti pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁵⁰. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov. Komisija bi morala pri pripravi teh delegiranih aktov upoštevati znanstvene ali druge razpoložljive tehnične informacije, vključno z ustreznimi mednarodnimi standardi.
- (178) Izvedbena pooblastila, ki se prenesejo na Komisijo s to uredbo bi se morala izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁵¹.
- (179) Da bi se zagotovilo, da je mogoče zahteve za izdelke iz Direktive (EU) 2019/904 spremljati in uveljavljati ter da se v zvezi z njimi izvaja ustrezen nadzor trga, bi bilo treba Uredbo (EU) 2019/1020 spremeniti tako, da bi se v njeno področje uporabe vključila Direktiva (EU) 2019/904. Iz Direktive (EU) 2019/904 bi bilo treba 1. januarja 2030 črtati določbe glede zahtev v zvezi z vsebnostjo reciklirane plastike v plastenkah pijač, črtati pa bi bilo treba tudi zadevne obveznosti poročanja, saj to zadevo ureja izključno ta uredba.

⁵⁰ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁵¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (180) Ta uredba določa splošna pravila, ki se uporabljajo za vso embalažo. Vendar se določeni plastični izdelki za enkratno uporabo, ki jih zajema Direktiva (EU) 2019/904, kot so plastične nosilne vrečke, lončki za pijačo ter posode za hrano in vsebniki za pijačo, vključno s plastenkami, štejejo za embalažo. Direktiva (EU) 2019/904 je *lex specialis* glede na to uredbo. Kadar si Direktiva (EU) 2019/904 in ta uredba nasprotujeta, bi morala Direktiva (EU) 2019/904 prevladati v okviru svojega področja uporabe. Direktiva (EU) 2019/904 od držav članic zahteva, da sprejmejo ukrepe za zmanjšanje potrošnje določenih plastičnih izdelkov za enkratno uporabo, vključno z omejitvami trženja. Take omejitve trženja bi se morale uporabljati in prevladati nad morebitnimi nasprotujočimi določbami v tej uredbi. Ta uredba določa omejitve za dajanje na trg plastičnih izdelkov s seznama v Prilogi V, točka 3, k tej uredbi, medtem ko Direktiva (EU) 2019/904 državam članicam dovoljuje, da sprejmejo potrebne ukrepe za doseg zmanjšanja potrošnje teh plastičnih izdelkov za enkratno uporabo. Ker so nacionalni izvedbeni ukrepi na podlagi Direktive (EU) 2019/904 lahko manj restriktivni od prepovedi dajanja na trg, bi morala ta uredba prevladati nad Direktivo (EU) 2019/904, kar zadeva izdelke, ki spadajo pod opredelitev pojma embalaže, da bi spodbudili zmanjšanje plastične embalaže za enkratno uporabo in zmanjšanje količine plastične embalaže za enkratno uporabo v okolju. Posledično države članice ne bi smele imeti možnosti, da sprejmejo izvzete iz prepovedi dajanja embalaže iz ekspandiranega polistirena na trg, ki je določena v Direktivi (EU) 2019/904. V ta namen bi bilo treba Direktivo (EU) 2019/904 ustrezno spremeniti.
- (181) Ker ta uredba ne ureja vsebnosti recikliranih materialov v katerem koli plastičnem delu embalaže pred 1. januarjem 2030, bi morale do navedenega datuma ostati veljavne določbe o zahtevah glede vsebnosti recikliranih materialov v plastenkah pijač iz Direktive (EU) 2019/904.

- (182) Da bi se povečalo zaupanje javnosti v embalažo, dano na trg, zlasti kar zadeva skladnost z zahtevami glede trajnostnosti, bi bilo treba gospodarskim subjektom, ki dajejo na trg neskladno embalažo ali ne izpolnjujejo svojih obveznosti, naložiti kazni. Zato morajo države članice v nacionalnem pravu določiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za neupoštevanje določb te uredbe.
- (183) Člen 19(1) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) od držav članic zahteva, da vzpostavijo pravna sredstva, potrebna za zagotovitev učinkovitega pravnega varstva na področjih, ki jih ureja pravo Unije, vključno s sodišči držav članic. V zvezi s tem bi morale države članice zagotoviti, da imajo zadevne osebe, kot so fizične ali pravne osebe, ki so se pritožile zaradi domnevne neskladnosti embalaže, kot samostojne embalaže ali skupaj s pakiranim izdelkom, s to uredbo ali jo prijavile, dostop do pravnega varstva v skladu z obveznostmi, ki so jih države članice sprejele kot pogodbenice Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah⁵², podpisani v Aarhusu 25. junija 1998 (Aarhuška konvencija).
- (184) Komisija bi morala opraviti oceno te uredbe. Na podlagi odstavka 22 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje bi morala navedena ocena temeljiti na petih merilih, in sicer uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti, skladnosti in dodani vrednosti Unije, ter zagotoviti podlago za ocene učinka morebitnih nadaljnjih ukrepov. Komisija bi morala Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij predložiti poročilo o izvajanju te uredbe ter njenih učinkih na okoljsko trajnostnost embalaže in delovanje notranjega trga.

⁵² UL L 124, 17.5.2005, str. 4.

- (185) Gospodarskim subjektom je treba dati na voljo dovolj časa, da prilagodijo svoje dejavnosti za izpolnitev njihovih obveznosti in zahtev iz te uredbe. Podobno je treba državam članicam zagotoviti dovolj časa za sprejetje upravnih ukrepov v zvezi z organizacijo postopkov za odobritev pristojnih organov, pri čemer je treba ohraniti kontinuiteto za gospodarske subjekte, ter za vzpostavitev upravne infrastrukture, potrebne za uporabo te uredbe. Začetek uporabe te uredbe bi bilo zato treba preložiti na razumen datum, ko so lahko te priprave končane. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti temu, da se mikro, malim in srednjim podjetjem (MSP) olajša izpolnjevanje njihovih obveznosti in zahtev iz te uredbe, tudi na podlagi usmeritev, ki jih Komisija zagotovi za lažje zagotavljanje skladnosti gospodarskih subjektov, s poudarkom na MSP.
- (186) Za izpolnitev navedenih zavez ter vzpostavitev ambicioznega in hkrati usklajenega okvira za embalažo je treba sprejeti uredbo, ki določa zahteve za embalažo v njenem celotnem življenjskem ciklu. Direktivo 94/62/ES bi bilo zato treba razveljaviti.
- (187) Z datumom začetka uporabe te uredbe bi bilo treba razveljaviti Direktivo 94/62/ES. Da pa bi zagotovili nemoten prehod in kontinuiteto, dokler Komisija ne sprejme novih pravil na podlagi te uredbe, ter kontinuiteto pri uporabi sistema virov lastnih sredstev Unije v zvezi z virom lastnih sredstev iz naslova nerekicilirane odpadne plastične embalaže, bi morale nekatere obveznosti iz navedene direktive v zvezi z označevanjem, cilji glede recikliranja in predložitvijo podatkov Komisiji ostati veljavne še za določeno obdobje.

- (188) Ker ciljev te uredbe, in sicer izboljšanja okoljske trajnostnosti embalaže in zagotovitve prostega gibanja embalaže na notranjem trgu, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi svojega obsega in učinkov lažje dosežeta na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

1. V tej uredbi so določene zahteve glede okoljske trajnostnosti in označevanja v celotnem življenjskem ciklu embalaže, da se dovoli njeno dajanje na trg. Določene so tudi zahteve za razširjeno odgovornost proizvajalca, preprečevanje odpadne embalaže, kot so zmanjšanje nepotrebne embalaže in ponovna uporaba ali ponovno polnjenje embalaže, ter za zbiranje in obdelavo, vključno z recikliranjem, odpadne embalaže.
2. Ta uredba prispeva k učinkovitemu delovanju notranjega trga s harmonizacijo nacionalnih ukrepov v zvezi z embalažo in odpadno embalažo z namenom preprečevanja trgovinskih ovir ter izkrivljanja in omejevanja konkurence v Uniji ter preprečevanja ali zmanjševanja škodljivih vplivov embalaže in odpadne embalaže na okolje in zdravje ljudi na podlagi visoke ravni varstva okolja.
3. Ta uredba prispeva k prehodu na krožno gospodarstvo in doseganju podnebne nevtralnosti najpozneje do leta 2050, kot je določeno na podlagi Uredbe (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta⁵³, z določitvijo ukrepov v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz člena 4 Direktive 2008/98/ES (v nadaljnjem besedilu: hierarhija ravnanja z odpadki).

⁵³ Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za vso embalažo, ne glede na uporabljeni material, in vso odpadno embalažo ne glede na to, ali se ta embalaža uporablja v industriji, drugi proizvodni dejavnosti, prodaji na drobno ali distribuciji, pisarnah, storitvenih dejavnostih ali gospodinjstvih oziroma tam nastaja.
2. Ta uredba se uporablja brez poseganja v določbe Direktive 2008/98/ES, kar zadeva ravnanje z nevarnimi odpadki, ter v regulativne zahteve Unije za embalažo, kot so zahteve glede varnosti, kakovosti, varovanja zdravja in higiene pakiranih izdelkov, ter zahteve glede prevoza. Kadar pa je ta uredba v nasprotju z Direktivo 2008/68/ES, prevlada Direktiva 2008/68/ES.

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - (1) „embalaža“ pomeni predmet, ne glede na materiale, iz katerih je izdelan, ki je namenjen uporabi s strani gospodarskega subjekta za shranjevanje, zaščito ali dostavo izdelkov, ravnanje z njimi ali njihovo predstavitev drugemu gospodarskemu subjektu ali končnemu uporabniku in ga je mogoče glede na njegovo funkcijo, material in zasnovo razlikovati po obliki embalaže ter vključuje:
 - (a) predmet, ki je potreben za shranjevanje, podpiranje ali ohranjanje izdelka v njegovi celotni življenjski dobi in ni sestavni del izdelka ter je namenjen uporabi, porabi ali zavrženju skupaj z izdelkom;

- (b) sestavni del in pomožni element predmeta iz točke (a), ki je vgrajen v predmet;
 - (c) pomožni element predmeta iz točke (a), ki je obešen neposredno na izdelek ali pritrjen nanj, opravlja funkcijo embalaže in ni sestavni del izdelka ter je namenjen uporabi, porabi ali zavrženju skupaj z izdelkom;
 - (d) predmet, ki je zasnovan in namenjen, da se napolni na prodajnem mestu za prodajo izdelka, imenovan tudi „servisna embalaža“;
 - (e) predmet za enkratno uporabo, ki se prodaja in polni ali je zasnovan in namenjen za polnjenje na prodajnem mestu ter opravlja funkcijo embalaže;
 - (f) prepustno čajno ali kavno vrečko oziroma vrečko za drug napitek ali enoto za enkratno uporabo, ki vsebuje čaj, kavo ali drug napitek in se po uporabi v sistemu zmehča ter je namenjena uporabi in zavrženju skupaj z izdelkom;
 - (g) neprepustno enoto za enkratno uporabo za čajni ali kavni sistem ali sistem za druge napitke, ki je namenjena uporabi v aparatu ter se uporabi in zavrže skupaj z izdelkom;
- (2) „odpadek“ pomeni odpadek, kakor je opredeljen v členu 3, točka 1, Direktive 2008/98/ES; embalaža za večkratno uporabo, ki se pošlje v obnovo, se ne šteje za odpadek;

- (3) „embalaža za hrano in pijačo za s seboj“ pomeni servisno embalažo, ki se polni na prodajnih mestih, kjer je prisotno osebje, s pijačo ali že pripravljeno hrano, ki je pakirana za prevoz in takojšnje zaužitje na drugi lokaciji brez nadaljnje priprave in se običajno zaužije iz embalaže;
- (4) „embalaža za primarne izdelke“ pomeni predmet, ki je zasnovan in namenjen za uporabo kot embalaža za nepredelane izdelke iz primarne pridelave, kakor je opredeljena v Uredbi (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁴;
- (5) „prodajna embalaža“ pomeni embalažo, zasnovano tako, da predstavlja prodajno enoto, ki je sestavljena iz izdelkov in embalaže ter namenjena končnemu uporabniku na prodajnem mestu;
- (6) „skupinska embalaža“ pomeni embalažo, ki je zasnovana tako, da na prodajnem mestu predstavlja skupino določenega števila prodajnih enot, ne glede na to, ali se ta skupina prodajnih enot kot taka prodaja končnemu uporabniku ali pa služi kot sredstvo za lažje polnjenje polic na prodajnem mestu ali za oblikovanje skladiščne ali distribucijske enote, in ki jo je mogoče ločiti od izdelka, ne da bi to vplivalo na njegove značilnosti;
- (7) „transportna embalaža“ pomeni embalažo, ki je zasnovana tako, da lajša ravnanje z eno ali več prodajnimi enotami ali skupino prodajnih enot in njihov prevoz, in je namenjena preprečevanju poškodb izdelka pri ravnanju in prevozu, ne vključuje pa zabojnikov za cestni, železniški, ladijski in letalski prevoz;

⁵⁴ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

- (8) „embalaža za elektronsko trgovanje“ pomeni transportno embalažo, ki se uporablja za dostavo izdelkov v okviru spletne prodaje ali drugih oblik prodaje končnemu uporabniku na daljavo;
- (9) „omogočanje dostopnosti na trgu“ pomeni vsako dobavo embalaže, bodisi prazne ali z izdelkom, za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu Unije v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi proti plačilu bodisi brezplačno;
- (10) „dajanje na trg“ pomeni prvo omogočanje dostopnosti embalaže, bodisi prazne ali z izdelkom, na trgu Unije;
- (11) „omogočanje dostopnosti na ozemlju države članice“ pomeni vsako dobavo embalaže, bodisi prazne ali z izdelkom, za distribucijo, porabo ali uporabo na ozemlju države članice v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi proti plačilu bodisi brezplačno;
- (12) „gospodarski subjekt“ pomeni izdelovalca, dobavitelja, uvoznika, distributerja, pooblaščenega zastopnika, končnega distributerja in ponudnika storitev odpremnih skladišč;
- (13) „izdelovalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki izdeluje embalažo ali pakirani izdelek, vendar:
 - (a) ob upoštevanju točke (b), kadar se za fizično ali pravno osebo embalaža ali pakirani izdelek oblikuje ali izdeluje pod njenim imenom ali znamko, ne glede na to, ali so na embalaži ali pakiranem izdelku vidne morebitne druge znamke, izdelovalec pomeni to fizično ali pravno osebo;

- (b) kadar fizična ali pravna oseba, za katero se embalaža ali pakirani izdelek oblikuje ali izdeluje pod njenim imenom ali znamko, spada v opredelitev mikropodjetja iz Priporočila 2003/361/ES, kot velja ... [datum začetka veljavnosti te uredbe], in se fizična ali pravna oseba, ki embalažo dobavlja fizični ali pravni osebi, za katero se embalaža oblikuje ali izdeluje pod njenim imenom ali znamko, nahaja v isti država članici, izdelovalec pomeni fizično ali pravno osebo, ki embalažo dobavlja;
- (14) „pogodba, sklenjena na daljavo“ pomeni pogodbo, sklenjeno na daljavo, kakor je opredeljena v členu 2, točka 7, Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁵;
- (15) „proizvajalec“ pomeni vsakega izdelovalca, uvoznika ali distributerja, za katerega ne glede na način prodaje, vključno prek pogodb, sklenjenih na daljavo, velja eno od naslednjega:
 - (a) izdelovalec, uvoznik ali distributer ima sedež v državi članici in iz ozemlja te države članice ter na tem istem ozemlju prvič omogoči dostopnost transportne embalaže, servisne embalaže ali embalaže za primarne izdelke, bodisi kot embalažo za enkratno ali večkratno uporabo, ali

⁵⁵ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

- (b) izdelovalec, uvoznik ali distributer ima sedež v državi članici in iz ozemlja te države članice i ter na tem istem ozemlju prvič omogoči dostopnost izdelkov, ki so pakirani v druge embalaže, ki niso navedene v točki (a), ali
 - (c) izdelovalec, uvoznik ali distributer ima sedež v državi članici ali tretji državi in na ozemlju druge države članice prvič omogoči dostopnost transportne embalaže, servisne embalaže ali embalaže za primarne izdelke, bodisi kot embalažo za enkratno ali večkratno uporabo, ali izdelkov, pakiranih v drugo embalažo, neposredno končnim uporabnikom, ali
 - (d) izdelovalec, uvoznik ali distributer ima sedež v državi članici ali tretji državi in na ozemlju druge države članice prvič omogoči dostopnost izdelkov, ki so pakirani v embalaže, ki niso navedene v točki (c), neposredno končnim uporabnikom, ali
 - (e) izdelovalec, uvoznik ali distributer ima sedež v državi članici in razpakira pakirane izdelke, ne da bi bil končni uporabnik, razen če je proizvajalec druga oseba, kakor je opredeljena v točki (a), (b), (c) ali (d);
- (16) „dobavitelj“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki embalažo ali embalažni material dobavlja izdelovalcu;
- (17) „uvoznik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki embalažo iz tretje države daje na trg;

- (18) „distributer“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo v dobavni verigi, ki ni izdelovalec ali uvoznik in ki omogoča dostopnost embalaže na trgu;
- (19) „pooblaščen zastopnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo je izdelovalec pisno pooblastil, da v njegovem imenu izvaja določene naloge, povezane z obveznostmi izdelovalca iz te uredbe;
- (20) „pooblaščen zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v državi članici, na katere ozemlju proizvajalec prvič omogoči dostopnost embalaže ali pakiranih izdelkov, ali v kateri razpakira pakirane izdelke, ne da bi bil končni uporabnik, in ki ni država članica ali tretja država, v kateri ima proizvajalec sedež, in ki jo proizvajalec imenuje v skladu s členom 8a(5), tretji pododstavek, Direktive 2008/98/ES za izpolnjevanje svojih obveznosti iz poglavja VIII te uredbe;
- (21) „končni distributer“ pomeni fizično ali pravno osebo v dobavni verigi, ki končnemu uporabniku dostavlja pakirane izdelke, tudi v okviru ponovne uporabe, ali izdelke, ki jih je mogoče kupiti s ponovnim polnjenjem;
- (22) „potrošnik“ pomeni katero koli fizično osebo, ki deluje za namene zunaj svoje trgovske, poslovne ali poklicne dejavnosti;

- (23) „končni uporabnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s prebivališčem ali sedežem v Uniji, ki ji je bil omogočen dostop do izdelka kot potrošniku ali poklicnemu končnemu uporabniku, v okviru njegovih industrijskih ali poklicnih dejavnosti, in ki ne omogoča nadaljnje dostopnosti zadevnega izdelka na trgu v obliki, v kateri ji je bil dobavljen;
- (24) „kompozitna embalaža“ pomeni enoto embalaže, izdelano iz dveh ali več različnih materialov, ki so del mase glavnega embalažnega materiala in jih ni mogoče ročno ločiti in torej tvorijo eno samo neločljivo enoto, razen če eden od materialov predstavlja nepomemben del embalažne enote in v nobenem primeru ne predstavlja več kot 5 % skupne mase embalažne enote ter ne vključuje oznak, firmežev, barv, črnih, adhezivov in lakov; ta določba ne posega v Direktivo (EU) 2019/904;
- (25) „odpadna embalaža“ pomeni vsako embalažo ali embalažni material, ki je odpadek, z izjemo ostankov iz proizvodnje;
- (26) „preprečevanje odpadne embalaže“ pomeni ukrepe, ki se sprejmejo, preden embalaža ali embalažni material postane odpadna embalaža, in ki zmanjšujejo količino odpadne embalaže, tako da je za shranjevanje, zaščito, dostavo ali predstavitev izdelkov ali ravnanje z njimi potrebna manjša količina embalaže ali pa embalaža sploh ni potrebna, vključno z ukrepi glede ponovne uporabe embalaže in ukrepi za podaljšanje življenjske dobe embalaže, preden postane odpadek;
- (27) „ponovna uporaba“ pomeni vsak postopek, pri katerem se embalaža za večkratno uporabo večkrat ponovno uporabi za isti namen, za katerega je bila zasnovana;
- (28) „embalaža za enkratno uporabo“ pomeni embalažo, ki ni embalaža za večkratno uporabo;

- (29) „kroženje“ pomeni cikel, ki ga embalaža za večkratno uporabo opravi od trenutka, ko je dana na trg skupaj z izdelkom, katerega shranjevanju, zaščiti, dostavi ali predstavitvi oziroma ravnanju s katerim je namenjena, do trenutka, ko je pripravljena za ponovno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo, da bi se skupaj z drugim izdelkom ponovno dobavila končnim uporabnikom;
- (30) „pot“ pomeni prenos embalaže od polnjenja ali natovarjanja do praznjenja ali raztovarjanja v okviru kroženja ali samostojno;
- (31) „sistem za ponovno uporabo“ pomeni organizacijske, tehnične ali finančne ureditve, skupaj s spodbudami, ki omogočajo ponovno uporabo v okviru sistema odprte ali zaprte zanke, kot je kavcijski sistem, ki zagotavlja, da se embalaža zbira za ponovno uporabo;
- (32) „obnova“ pomeni kateri koli postopek s seznama v delu B Priloge VI, potreben za ponovno vzpostavitev funkcionalnosti embalaže za večkratno uporabo z namenom njene ponovne uporabe;
- (33) „ponovno polnjenje“ pomeni postopek, v katerem posodo, ki opravlja funkcijo embalaže in je v lasti končnega uporabnika ali jo končni uporabnik kupi na prodajnem mestu končnega distributerja, končni uporabnik ali končni distributer napolni z enim ali več izdelki, ki jih končni uporabnik kupi od končnega distributerja;
- (34) „točka za ponovno polnjenje“ pomeni mesto, na katerem končni distributer končnim uporabnikom ponuja izdelke, ki jih je mogoče kupiti s ponovnim polnjenjem;
- (35) „sektor gostinstva“ pomeni gostinstvo v skladu statistično klasifikacijo gospodarskih dejavnosti – NACE Rev. 2;

- (36) „prodajna površina“ pomeni površino, namenjeno razstavljanju izdelkov, ki se ponujajo za prodajo, plačilu teh izdelkov ter gibanju in prisotnosti strank, ki pa ne vključuje površin zaprtih za javnost, kot so skladiščni prostori, ali drugih površin, kjer izdelki niso razstavljeni, kot so parkirišča; v kontekstu embalaže za elektronsko trgovanje se skladiščne in odpremnne površine štejejo za prodajne površine;
- (37) „zasnova za recikliranje“ pomeni zasnovo embalaže, vključno z njenimi posameznimi sestavnimi deli, ki omogoča možnost recikliranja embalaže z uveljavljenimi postopki zbiranja, sortiranja in recikliranja, preizkušenimi v operativnem okolju;
- (38) „možnost recikliranja“ pomeni vgrajeno združljivost embalaže z ravnanjem z odpadki in njihovo obdelavo, ki temelji na ločenem zbiranju, sortiranju v ločene tokove, recikliranju v velikem obsegu in uporabi recikliranih materialov za nadomeščanje primarnih surovin;
- (39) „odpadna embalaža, reciklirana v velikem obsegu“ pomeni odpadno embalažo, ki se zbira ločeno, sortira in reciklira v nameščeni infrastrukturi z uporabo uveljavljenih postopkov, preizkušenih v operativnem okolju, ki na ravni Unije zagotavljajo letno količino recikliranega materiala za vsako kategorijo embalaže s seznama v preglednici 2 Priloge II, ki je enaka ali večja od 30 % za les in 55 % za vse druge materiale; to vključuje odpadno embalažo, ki se izvaža iz Unije za namene ravnanja z odpadki in za katero se lahko šteje, da izpolnjuje zahteve iz člena 53(11);

- (40) „recikliranje materialov“ pomeni vsak postopek predelave, pri katerem se odpadni materiali ponovno predelajo v materiale ali snovi za prvotni namen ali druge namene, z izjemo biološke obdelave odpadkov, ponovne predelave organskih materialov, energetske predelave in predelave v materiale, ki se bodo uporabili kot gorivo ali za postopke zasipanja;
- (41) „visokokakovostno recikliranje“ pomeni kateri koli postopek recikliranja, s katerim se proizvedejo reciklirani materiali, ki so na podlagi ohranjenih tehničnih značilnosti po kakovosti enakovredni prvotnim materialom in se uporabljajo kot nadomestek za primarne surovine za embalažo ali druge uporabe, pri katerih se kakovost recikliranih materialov ohrani;
- (42) „kategorija embalaže“ pomeni kombinacijo materiala in posebne zasnove embalaže, ki določa možnost recikliranja v skladu z uveljavljenimi najsodobnejšimi postopki zbiranja, sortiranja in recikliranja, preizkušenimi v operativnem okolju, ter je pomembna za opredelitev meril glede zasnove za recikliranje;
- (43) „vgrajeni sestavni del“ pomeni sestavni del embalaže, ne glede na to ali je iz enakega materiala kot glavni del embalažne enote ali se od njega razlikuje, ki je neločljivo povezan z embalažno enoto in njenim delovanjem ter ga ni treba ločiti od glavnega dela embalažne enote, da bi zagotovili funkcionalnost embalažne enote, in se običajno zavrže hkrati z glavnim delom embalažne enote, čeprav je način njegovega odstranjevanja lahko tudi drugačen;

- (44) „ločeni sestavni del“ pomeni sestavni del embalaže, ne glede na to ali je iz enakega materiala kot glavni del embalažne enote, ki je ločen od glavnega dela embalažne enote in ga je treba v celoti in trajno ločiti od glavnega dela embalažne enote ter se običajno zavrže pred glavnim delom embalažne enote in ločeno od njega, vključno s sestavnimi deli embalaže, ki se lahko ločijo eden od drugega že zgolj ob mehanski obremenitvi med prevozom ali sortiranjem;
- (45) „embalažna enota“ pomeni enoto, vključno z morebitnimi vgrajenimi ali ločenimi sestavnimi deli, ki kot celota opravlja funkcije embalaže, kot so shranjevanje, zaščita, dostava, skladiščenje, prevoz ali predstavitev izdelkov ter ravnanje z njimi, ter vključuje samostojne enote skupinske ali transportne embalaže, kadar se te zavržejo pred predstavitvijo na prodajnem mestu;
- (46) „inovativna embalaža“ pomeni obliko embalaže, ki je izdelana z uporabo novih materialov, ki zagotavljajo bistveno izboljšanje funkcij embalaže, kot so shranjevanje, zaščita ali dostava izdelkov ali ravnanje z njimi, ter splošno dokazljive koristi za okolje, ne vključuje pa embalaže, oblikovane s spremembo obstoječe embalaže, katere glavni namen je izboljšanje predstavitve izdelkov in trženja;
- (47) „sekundarne surovine“ pomeni materiale, v zvezi s katerimi so bili opravljeni vsi potrebni postopki preverjanja in sortiranja ter ki so bili pridobljeni s postopki recikliranja in lahko nadomestijo primarne surovine;

- (48) „popotrošniški plastični odpadki“ pomeni odpadke, ki so plastika in so bili proizvedeni iz plastičnih izdelkov, ki so bili dani na trg ali dobavljeni za distribucijo, porabo ali uporabo v tretji državi v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi proti plačilu bodisi brezplačno;
- (49) „kontaktna embalaža“ pomeni embalažo, ki je namenjena za uporabo pri izdelkih, ki spadajo na področje uporabe uredb (ES) št. 1831/2003⁵⁶, (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 767/2009⁵⁷, (ES) št. 1223/2009⁵⁸, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746, (EU) 2019/4 Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁹ ali (EU) 2019/6 ali direktiv 2001/83/ES, 2002/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁰ ali 2008/68/ES, ali pri izdelkih, kakor so opredeljeni v členih 1 in 2 Sklepa Komisije (EU) 2023/1809⁶¹;

⁵⁶ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1831/2003 z dne 22. septembra 2003 o dodatkih za uporabo v prehrani živali (UL L 268, 18.10.2003, str. 29).

⁵⁷ Uredba (ES) št. 767/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o dajanju krme v promet in njeni uporabi, spremembi Uredbe (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Direktive Sveta 79/373/EGS, Direktive Komisije 80/511/EGS, direktiv Sveta 82/471/EGS, 83/228/EGS, 93/74/EGS, 93/113/ES in 96/25/ES ter Odločbe Komisije 2004/217/ES (UL L 229, 1.9.2009, str. 1).

⁵⁸ Uredba (ES) št. 1223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o kozmetičnih izdelkih (UL L 342, 22.12.2009, str. 59).

⁵⁹ Uredba (EU) 2019/4 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o proizvodnji, dajanju v promet, uporabi medicirane krme, spremembi Uredbe (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/167/EGS (UL L 4, 7.1.2019, str. 1).

⁶⁰ Direktiva 2002/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. junija 2002 o približevanju zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih (UL L 183, 12.7.2002, str. 51).

⁶¹ Sklep Komisije (EU) 2023/1809 z dne 14. septembra 2023 o določitvi meril za podeljevanje znaka EU za okolje vpojnim higienskim proizvodom in menstrualnim skodelicam za ponovno uporabo (UL L 234, 22.9.2023, str. 142).

- (50) „embalaža, primerna za kompostiranje“ pomeni embalažo, ki se biološko razgradi v industrijsko nadzorovanih pogojih ali ki se lahko biološko razgradi v takih pogojih, tudi z anaerobno razgradnjo, vendar ne nujno v okolju hišnega kompostiranja, po potrebi vključno z mehansko obdelavo, tako da se embalaža na koncu pretvori v ogljikov dioksid ali, če ni kisika, metan ter mineralne soli, biomaso in vodo, ter ne ovira ali ogroža ločenega zbiranja in postopka kompostiranja in anaerobne razgradnje;
- (51) „embalaža, primerna za hišno kompostiranje“ pomeni embalažo, ki se lahko biološko razgradi v nenadzorovanih pogojih, ki niso industrijski obrati za kompostiranje, in katere proces kompostiranja izvajajo posamezniki z namenom proizvodnje komposta za lastno uporabo;
- (52) „plastika“ pomeni material, sestavljen iz polimera v smislu člena 3, točka 5, Uredbe (ES) št. 1907/2006, ki so mu lahko dodani aditivi ali druge snovi in se lahko uporablja kot glavni strukturni sestavni del embalaže, razen naravnih polimerov, ki niso kemično modificirani;
- (53) „plastika na biološki osnovi“ pomeni plastiko, ki je izdelana iz bioloških virov, kot so surovina iz biomase, organski odpadki ali stranski proizvodi, ne glede na to, ali je biološko razgradljiva ali biološko nerazgradljiva;

- (54) „plastenke pijač za enkratno uporabo“ pomeni plastenke pijač iz dela F Priloge k Direktivi (EU) 2019/904;
- (55) „plastične nosilne vrečke“ pomeni nosilne vrečke iz plastike z ročaji ali brez njih, ki so na voljo potrošnikom na prodajnem mestu izdelkov;
- (56) „lahke plastične nosilne vrečke“ pomeni plastične nosilne vrečke z debelino stene manj kot 50 mikronov;
- (57) „zelo lahke plastične nosilne vrečke“ pomeni plastične nosilne vrečke z debelino stene manj kot 15 mikronov;
- (58) „debele plastične nosilne vrečke“ pomeni plastične nosilne vrečke z debelino stene od 50 do 99 mikronov;
- (59) „zelo debele plastične nosilne vrečke“ pomeni plastične nosilne vrečke z debelino stene več kot 99 mikronov;
- (60) „vsebniki za odpadke“ pomeni vsebnike, ki se uporabljajo za shranjevanje in zbiranje odpadkov, na primer zabojniki, koši in vreče;
- (61) „kavcija“ pomeni opredeljen denarni znesek, ki ni del cene pakiranega ali polnjenega izdelka in ki ga končni uporabnik plača ob nakupu takega pakiranega ali polnjenega izdelka, ki je vključen v kavcijski sistem v zadevni državi članici, ter katerega vračilo se lahko zahteva, ko končni uporabnik ali katera koli druga oseba embalažo, vključeno v kavcijski sistem, vrne na zbirno mesto, vzpostavljeno v ta namen;

- (62) „kavcijski sistem“ pomeni sistem, v okviru katerega končni uporabnik ob nakupu pakiranega ali polnjenega izdelka, vključenega v ta sistem, plača kavcijo, ki se vrne, ko se embalaža, vključena v kavcijski sistem, vrne prek enega od zbirnih kanalov, ki jih v ta namen odobrijo nacionalni organi;
- (63) „tehnična specifikacija“ pomeni dokument, ki določa tehnične zahteve, ki jih mora izpolnjevati izdelek, postopek ali storitev;
- (64) „harmonizirani standard“ pomeni standard, kakor je opredeljen v členu 2(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 1025/2012;
- (65) „ugotavljanje skladnosti“ pomeni postopek ugotavljanja, ali so zahteve glede trajnostnosti, varnosti, označevanja in zagotavljanja informacij iz te uredbe v zvezi z embalažo izpolnjene;
- (66) „organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca“ pomeni pravni subjekt, ki v imenu več proizvajalcev finančno ali finančno in operativno organizira izpolnjevanje obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca;
- (67) „življenjski cikel“ pomeni zaporedne in medsebojno povezane faze življenjske dobe embalaže, ki jih sestavljajo nabava surovin ali njihovo pridobivanje iz naravnih virov, predhodna obdelava, izdelava, skladiščenje, distribucija, uporaba, popravilo, ponovna uporaba in konec življenjske dobe;
- (68) „embalaža, ki pomeni tveganje“ pomeni embalažo, ki bi lahko zaradi neizpolnjevanja zahteve iz te uredbe ali na podlagi te uredbe, razen zahtev iz člena 62(1), škodljivo vplivala na okolje, zdravje ali druge javne interese, ki jih ščiti ta zahteva;

- (69) „embalaža, ki pomeni resno tveganje“ pomeni embalažo, ki pomeni tveganje in pri kateri je ocenjena stopnja zadevne neskladnosti ali s tem povezana škoda tolikšna, da je potrebno hitro ukrepanje organov za nadzor trga, vključno s primeri, pri katerih učinki neskladnosti niso takojšnji;
- (70) „spletna platforma“ pomeni spletno platformo, kakor je opredeljena v členu 3, točka (i), Uredbe (EU) 2022/2065;
- (71) „javna naročila“ pomeni javna naročila, kakor so opredeljena v členu 2, točka 5, Direktive 2014/24/EU ali kot so navedena v Direktivi 2014/25/EU, kot je ustrezno.

Uporabljajo se opredelitve pojmov „ravljanje z odpadki“, „zbiranje“, „ločeno zbiranje“, „obdelava“, „priprava za ponovno uporabo“, „recikliranje“ in „sistem razširjene odgovornosti proizvajalca“ iz člena 3, točka 9, 10, 11, 14, 16, 17 oziroma 21, Direktive 2008/98/ES.

Uporabljajo se opredelitve pojmov „nadzor trga“, „organ za nadzor trga“, „ponudnik storitev odpremnih skladišč“, „korektivni ukrep“, „tveganje“, „odpoklic“ in „umik“ iz člena 3, točka 3, 4, 11, 16, 18, 22 oziroma 23, Uredbe (EU) 2019/1020.

Uporabljata se opredelitvi pojmov „skrb vzbujajoča snov“ in „nosilec podatkov“ iz člena 2, točka 27 oziroma 29, Uredbe (EU) 2024/1781.

2. Okvirni seznam predmetov, ki spadajo v opredelitev embalaže iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka 1, tega člena, je naveden v Prilogi I.

Člen 4
Prosti pretok

1. Embalaža se da na trg le, če je skladna s to uredbo.
2. Države članice ne smejo prepovedati, omejiti ali ovirati dajanja na trg embalaže, ki izpolnjuje zahteve glede trajnostnosti, označevanja in zagotavljanja informacij iz ali na podlagi členov 5 do 12.
3. Če se države članice odločijo ohraniti ali uvesti nacionalne zahteve glede trajnostnosti ali dodatne zahteve glede zagotavljanja informacij, poleg tistih iz te uredbe, navedene zahteve ne smejo biti v nasprotju z zahtevami iz te uredbe, države članice pa na podlagi neizpolnjevanja navedenih nacionalnih zahtev ne smejo prepovedati, omejiti ali ovirati dajanja na trg embalaže, ki je skladna s to uredbo.
4. Države članice na sejnih, razstavah ali podobnih dogodkih ne smejo preprečiti prikazovanja embalaže, ki ni skladna s to uredbo, če je na vidnem znaku jasno navedeno, da taka embalaža ni skladna s to uredbo in da do uskladitve s to uredbo ni za prodajo.

Poglavje II

Zahteve glede trajnostnosti

Člen 5

Zahteve glede snovi v embalaži

1. Embalaža, dana na trg, je izdelana tako, da sta prisotnost in koncentracija skrb vzbujajočih snovi kot sestavin embalažnega materiala ali katerega koli sestavnega dela embalaže čim manjši, tudi v smislu njihove prisotnosti v emisijah in vseh produktih ravnanja z odpadki, kot so sekundarne surovine, pepel ali drug material, namenjen končni odstranitvi, ter v smislu škodljivega vpliva na okolje zaradi mikroplastike.
2. Komisija spremlja prisotnost skrb vzbujajočih snovi v embalaži in njenih sestavnih delih ter po potrebi sprejme ustrezne nadaljnje ukrepe.

Komisija ob pomoči Evropske agencije za kemikalije do 31. decembra 2026 pripravi poročilo o prisotnosti skrb vzbujajočih snovi v embalaži in njenih sestavnih delih, da bi ugotovila, v kolikšnem obsegu negativno vplivajo na ponovno uporabo in recikliranje materialov ali kemijsko varnost. V tem poročilu so lahko navedene skrb vzbujajoče snovi v embalaži in njenih sestavnih delih ter obseg, v katerem bi lahko pomenile nesprejemljivo tveganje za zdravje ljudi in okolje.

Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu in odboru iz člena 65 te uredbe predloži poročilo, v katerem opiše svoje ugotovitve, in razmisli o ustreznih nadaljnjih ukrepih, vključno z:

- (a) uporabo postopkov iz člena 68(1) in (2) Uredbe (ES) št. 1907/2006 za sprejetje novih omejitev za skrb vzbujajoče snovi v embalažnih materialih, ki vplivajo predvsem na zdravje ljudi ali okolje;
- (b) vzpostavitev omejitev v okviru meril glede zasnove za recikliranje v skladu s členom 6(4) te uredbe za skrb vzbujajoče snovi, ki negativno vplivajo na ponovno uporabo in recikliranje materialov v embalaži, v kateri so prisotne.

Če država članica meni, da snov negativno vpliva na ponovno uporabo in recikliranje materialov v embalaži, v kateri je prisotna, te informacije do 31. decembra 2025 predloži Komisiji in Evropski agenciji za kemikalije ter se sklicuje na ustrezne ocene tveganja ali druge ustrezne podatke, kadar so na voljo.

- 3. Država članica lahko Komisijo zaprosi, naj razmisli o omejitvi uporabe skrb vzbujajočih snovi, ki morebiti negativno vplivajo na ponovno uporabo in recikliranje materialov v embalaži, v kateri so prisotne, iz razlogov, ki niso prvenstveno povezani s kemijsko varnostjo teh snovi, na podlagi člena 6(4), točka (a). Države članice takšnim prošnjam priložijo poročilo, v katerem sta navedeni identiteta in uporabe snovi, ter opis, kako uporaba snovi v embalaži ovira recikliranje iz razlogov, ki niso prvenstveno povezani s kemijsko varnostjo. Komisija oceni prošnjo in rezultate te ocene predloži odboru iz člena 65.

4. Brez poseganja v omejitve v zvezi s kemikalijami iz Priloge XVII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 ali, kadar je ustrezno, v omejitve in posebne ukrepe v zvezi z materiali in predmeti, namenjenimi za stik z živili, iz Uredbe (ES) št. 1935/2004 vsota koncentracije svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma v snoveh, prisotnih v embalaži ali njenih sestavnih delih, ne sme presegati 100 mg/kg.
5. Od ... [18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] se embalaža, namenjena za stik z živili, ne da na trg, če vsebuje per- in polifluoroalkilne snovi (PFAS) v koncentraciji, ki je enaka ali višja od naslednjih mejnih vrednosti, kolikor dajanje embalaže, ki vsebuje tako koncentracijo PFAS, na trg ni prepovedano na podlagi drugega pravnega akta Unije:
- (a) 25 ppb za vse PFAS, ki se izmerijo s ciljno usmerjeno analizo PFAS (polimerni PFAS so izključeni iz količinske opredelitve);
 - (b) 250 ppb za vsoto PFAS, ki se izmeri kot vsota ciljno usmerjene analize PFAS, kadar je ustrezno, s predhodno razgradnjo vhodnih materialov (polimerni PFAS so izključeni iz količinske opredelitve), in
 - (c) 50 ppm za PFAS (vključno s polimernimi PFAS); če skupni fluor presega 50 mg/kg, izdelovalec, uvoznik ali nadaljnji uporabnik, kakor je opredeljen v členu 3, točka 9, 11 oziroma 13, Uredbe (ES) št. 1907/2006, izdelovalcu ali uvozniku, kakor je opredeljen v členu 3(1), točka 13 oziroma 17, te uredbe, na zahtevo predloži dokazilo o količini fluora, izmerjenega kot vsebnost snovi, ki so ali niso PFAS, da pripravijo tehnično dokumentacijo iz Priloge VII k tej uredbi.

„PFAS“ pomeni katero koli snov, ki vsebuje vsaj en popolnoma fluoriran ogljikov atom (metil (CF_3 -) ali metilen ($-\text{CF}_2$ -)) (brez nanj vezanih H/Cl/Br/I), razen snovi, ki vsebujejo samo naslednje strukturne elemente: $\text{CF}_3\text{-X}$ ali $\text{X-CF}_2\text{-X'}$, pri čemer je $\text{X} = -\text{OR}$ ali $-\text{NRR'}$ in $\text{X'} = \text{metil } (-\text{CH}_3)$, metilen ($-\text{CH}_2$ -), aromatska skupina, karbonilna skupina ($-\text{C}(\text{O})-$), $-\text{OR''}$, $-\text{SR''}$ ali $-\text{NR''R''''}$; in pri čemer je R/R'/R''/R'''' vodik ($-\text{H}$), metil ($-\text{CH}_3$), metilen ($-\text{CH}_2$ -), aromatska skupina ali karbonilna skupina ($-\text{C}(\text{O})-$).

Komisija do ... [pet let in šest mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] opravi oceno, s katero presodi, ali je treba ta odstavek spremeniti ali razveljaviti, da bi se izognili prekrivanjem z omejitvami ali prepovedmi uporabe PFAS, določenimi v skladu z uredbami (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 1907/2006 ali (EU) 2019/1021.

6. Skladnost z zahtevami iz odstavkov 4 in 5 tega člena se dokaže v tehnični dokumentaciji, pripravljeni v skladu s Prilogo VII.
7. Komisija lahko za usklajitev z znanstvenim in tehničnim napredkom v skladu s členom 64 sprejme delegirane akte za spremembo te uredbe, da bi znižala vsoto koncentracij svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma v snoveh, prisotnih v embalaži ali njenih sestavnih delih, iz odstavka 4 tega člena.

8. Komisija lahko za uskladitev z znanstvenim in tehničnim napredkom v skladu s členom 64 sprejme delegirane akte za dopolnitev te uredbe, da bi določila pogoje, pod katerimi se vsota koncentracij iz odstavka 4 tega člena ne uporablja za reciklirane materiale ali proizvodne zanke v zaprtih in nadzorovanih verigah, ter vrste ali oblike embalaže na podlagi kategorij embalaže s seznama v preglednici 1 v Prilogi II k tej uredbi, ki so izvzete iz zahtev, določenih v navedenem odstavku. Taki delegirani akti so upravičeni na podlagi analize vsakega primera posebej in časovno omejeni, v njih pa so določene ustrezne zahteve glede označevanja in zagotavljanja informacij ter zahteve glede rednega poročanja, da se zagotovi redni pregled izvzetja. Delegirani akti, sprejeti v skladu s tem odstavkom, se sprejemajo le za spremembo odstopanj, določenih v odločbah 2001/171/ES in 2009/292/ES.
9. Komisija do ... [osem let in šest mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] opravi oceno, v kateri presodi, ali so ta člen in merila glede zasnove za recikliranje, določena v skladu s členom 6(4), zadostno prispevali k čim večjemu zmanjšanju prisotnosti in koncentracije skrb vzbujajočih snovi kot sestavin embalažnih materialov.

Člen 6

Embalaža, ki jo je mogoče reciklirati

1. Vso embalažo, dano na trg, mora biti mogoče reciklirati.

2. Za embalažo šteje, da jo je mogoče reciklirati, če izpolnjuje naslednje pogoje:
- (a) zasnovana je za recikliranje materiala, ki omogoča uporabo pridobljenih sekundarnih surovin, katerih kakovost je v primerjavi s prvotnim materialom zadostna, da se lahko uporabijo kot nadomestek za primarne surovine v skladu z odstavkom 4, in
 - (b) ko postane odpadke, se jo lahko ločeno zbira v skladu s členom 48(1) in (5), s sortiranjem vključi v specifične tokove odpadkov, ne da bi to vplivalo na možnost recikliranja odpadkov iz drugih tokov, in reciklira v velikem obsegu na podlagi metodologije, določene v skladu z odstavkom 5.

Za embalažo, ki je skladna z delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi odstavka 4, se šteje, da izpolnjuje pogoj iz točke (a) prvega pododstavka tega odstavka.

Za embalažo, ki je skladna z delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi odstavka 4, in izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi odstavka 5, se šteje, da izpolnjuje pogoja iz prvega pododstavka tega odstavka.

Točka (a) prvega pododstavka tega odstavka se uporablja od 1. januarja 2030 ali 24 mesecev od datuma začetka veljavnosti delegiranih aktov, sprejetih na podlagi prvega pododstavka odstavka 4, pri čemer se upošteva poznejši datum.

Točka (b) prvega pododstavka tega odstavka se uporablja od 1. januarja 2035 ali, v zvezi z zahtevo glede recikliranja v velikem obsegu, od 1. januarja 2035 ali pet let od datuma začetka veljavnosti izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi odstavka 5, pri čemer se upošteva poznejši datum.

3. Izdelovalec oceni možnost recikliranja embalaže na podlagi delegiranih aktov, sprejetih na podlagi odstavka 4 tega člena in izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi odstavka 5 tega člena. Možnost recikliranja embalaže se izrazi v razredih učinkovitosti recikliranja A, B ali C, kot je opisano v preglednici 3 iz Priloge II.

Brez poseganja v odstavek 10 se od 1. januarja 2030 ali 24 mesecev od začetka veljavnosti delegiranih aktov, sprejetih na podlagi odstavka 4 tega člena, pri čemer se upošteva poznejši datum, embalaža ne da na trg, razen če jo je mogoče reciklirati v okviru razredov A, B ali C, kot je opisano v preglednici 3 iz Priloge II.

Brez poseganja v odstavek 10 tega člena se od 1. januarja 2038 embalaža ne da na trg, razen če jo je mogoče reciklirati v okviru razredov A ali B, kot je opisano v preglednici 3 iz Priloge II.

4. Komisija do 1. januarja 2028, ob upoštevanju standardov, ki so jih oblikovale evropske organizacije za standardizacijo, sprejme delegirane akte v skladu s členom 64 za dopolnitev te uredbe z določitvijo:
- (a) meril glede zasnove za recikliranje in razrede učinkovitosti recikliranja na podlagi preglednice 3 iz Priloge II in parametrov iz preglednice 4 v Prilogi II, in sicer za kategorije embalaže iz preglednice 1 v Prilogi II. Merila glede zasnove za recikliranje in razredi učinkovitosti recikliranja se oblikujejo na podlagi prevladujočega materiala in:
 - (i) upoštevajo, ali je mogoče odpadno embalažo ločiti na različne tokove materialov za recikliranje, jo sortirati in reciklirati, tako da je kakovost pridobljenih sekundarnih surovin v primerjavi s prvotnim materialom zadostna, da se lahko uporabi kot nadomestek za primarne surovine za embalažo ali za druge uporabe, pri katerih se ohrani kakovost recikliranega materiala, kjer je to izvedljivo;
 - (ii) upoštevajo uveljavljene postopke zbiranja in sortiranja, ki so preizkušeni v operativnem okolju in zajemajo vse sestavne dele embalaže;
 - (iii) upoštevajo razpoložljive tehnologije recikliranja, njihovo ekonomsko in okoljsko učinkovitost, vključno s kakovostjo izhodnega produkta, razpoložljivostjo odpadkov, potrebno energijo in emisijami toplogrednih plinov;

- (iv) kadar je ustrezno, opredelijo skrb vzbujajoče snovi, ki negativno vplivajo na ponovno uporabo in recikliranje materialov v embalaži, v kateri so prisotni;
- (v) kadar je ustrezno, uvedejo omejitve glede prisotnosti skrb vzbujajočih snovi ali skupin takšnih snovi v embalaži ali njenih sestavnih delih iz razlogov, ki niso prvenstveno povezani s kemijsko varnostjo; takšne omejitve lahko pripomorejo tudi k zmanjšanju nesprejemljivih tveganj za zdravje ljudi ali okolje, brez poseganja v omejitve v zvezi s kemikalijami iz Priloge XVII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 ali, kadar je ustrezno, v omejitve in posebne ukrepe v zvezi z materiali in predmeti, namenjenimi za stik z živili, iz Uredbe (ES) št. 1935/2004;
- (b) načina, kako se izvaja ocena učinkovitosti recikliranja in kako se njen rezultat izrazi v razredih učinkovitosti recikliranja na embalažno enoto z vidika ponderiranja, vključno z merili za posamezne materiale in učinkovitostjo sortiranja, da se določi, ali se za embalažo šteje, da jo je mogoče reciklirati na podlagi odstavka 2;
- (c) opisa pogojev za skladnost z ustreznimi razredi učinkovitosti recikliranja za vsako kategorijo embalaže iz preglednice 1 v Prilogi II;
- (d) okvira za prilagoditev finančnih prispevkov, ki jih morajo proizvajalci plačati za izpolnjevanje svojih obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca iz člena 45(1), na podlagi razredov učinkovitosti recikliranja embalaže.

Komisija pri sprejemanju delegiranih aktov iz prvega pododstavka tega odstavka upošteva rezultate morebitne ocene, izvedene na podlagi člena 5(2).

Komisija je pooblaščen, da v skladu s členom 64 sprejme delegirane akte o spremembi preglednice 1 iz Priloge II, da bi se navedena preglednica prilagodila znanstvenemu in tehničnemu razvoju na področju zasnove materialov in izdelkov ter infrastrukture za zbiranje, sortiranje in recikliranje. V teh delegiranih aktih Komisija lahko določi merila glede zasnove za recikliranje za dodatne kategorije embalaže ali oblikuje podkategorije znotraj kategorij iz preglednice 1 v Prilogi II.

Gospodarski subjekti zagotovijo skladnost z novimi ali posodobljenimi merili glede zasnove za recikliranje v treh letih po začetku veljavnosti ustreznega delegiranega akta.

5. Komisija do 1. januarja 2030 sprejme izvedbene akte za določitev:
 - (a) metodologije za oceno možnosti recikliranja v velikem obsegu na kategorijo embalaže iz preglednice 2 v Prilogi II, dopolnitev preglednice 3 iz Priloge II z določitvijo pragov za oceno možnosti recikliranja v velikem obsegu in po potrebi posodobitev razredov splošne učinkovitosti recikliranja, opisanih v preglednici 3 iz Priloge II; ta metodologija temelji vsaj na naslednjih elementih:
 - (i) količinah embalaže na kategorijo embalaže iz preglednice 2 v Prilogi II, dane na trg v celotni Uniji in v vsaki državi članici;

- (ii) količinah reciklirane odpadne embalaže, izračunane na mestu izračuna v skladu z izvedbenim sklepom, sprejetim na podlagi člena 56(7), točka (a), na kategorijo embalaže iz preglednice 2 v Prilogi II v celotni Uniji in v vsaki državi članici;
- (b) mehanizma nadzorne verige, ki zagotavlja, da se embalaža reciklira v velikem obsegu.

Mehanizem nadzorne verige iz točke (b) temelji vsaj na naslednjih elementih:

- (i) tehnični dokumentaciji, ki se nanaša na količino zbrane odpadne embalaže, ki se pošlje v obrate za sortiranje in recikliranje;
- (ii) postopku preverjanja, ki izdelovalcem omogoča, da od gospodarskih subjektov, ki so nižje v verigi, pridobijo potrebne podatke za zagotovitev, da se embalaža reciklira v velikem obsegu.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 65(2).

Podatki iz prvega pododstavka tega odstavka so na voljo in enostavno dostopni javnosti.

6. Komisija oceni podrobnost podatkov, ki jih je treba sporočiti za metodologijo recikliranja v velikem obsegu. Kadar je ustrezno, Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 64 za spremembo preglednice 2 iz Priloge II in preglednice 3 iz Priloge XII, da se ju tako prilagodi tehničnemu in znanstvenemu razvoju.

7. Komisija lahko do leta 2035 na podlagi razvoja tehnologij sortiranja in recikliranja pregleda najnižje pragove, pri katerih se za embalažo šteje, da je reciklirana v velikem obsegu, in po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo pragov.
8. Da bi se povečala stopnja možnosti recikliranja embalaže, se 18 mesecev od datuma začetka veljavnosti delegiranih aktov, sprejetih na podlagi odstavka 4 tega člena, in izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi odstavka 5 tega člena, finančni prispevki, ki jih plačajo proizvajalci za izpolnjevanje svojih obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca iz člena 45, prilagodijo v skladu z razredi učinkovitosti recikliranja, kot je podrobno določeno v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi odstavka 4 tega člena, in izvedbenih aktih, sprejetih na podlagi odstavka 5 tega člena.

Kar zadeva finančne prispevke, ki jih proizvajalci plačajo za izpolnjevanje svojih obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca iz člena 45 v zvezi z embalažo iz odstavka 11, točka (g), tega člena, države članice upoštevajo tehnično izvedljivost in ekonomsko upravičenost recikliranja te embalaže.

9. Skladnost z zahtevami iz odstavkov 2 in 3 tega člena se dokaže v tehnični dokumentaciji v zvezi z embalažo, kot je določeno v Prilogi VII.

Kadar embalažna enota vključuje vgrajene sestavne dele, ocena skladnosti z merili glede zasnov za recikliranje in zahtevami glede možnosti recikliranja v velikem obsegu vključuje vse vgrajene sestavne dele. Ločeno oceno je treba opraviti za vgrajene sestavne dele, ki se lahko ločijo eden od drugega zaradi mehanske obremenitve med prevozom ali sortiranjem.

Kadar embalažna enota vključuje ločene sestavne dele, se ocena skladnosti z zahtevami glede zasnove za recikliranje in zahtevami glede možnosti recikliranja v velikem obsegu izvede ločeno za vsak ločen sestavni del posebej.

Vsi sestavni deli embalažne enote so združljivi z uveljavljenimi postopki zbiranja, sortiranja in recikliranja, preizkušenimi v operativnem okolju, ter ne ovirajo možnosti recikliranja glavnega dela embalažne enote.

10. Z odstopanjem od odstavkov 2 in 3 se lahko od 1. januarja 2030 omogoči dostopnost na trgu inovativne embalaže, ki ne izpolnjuje zahtev iz odstavka 2, za največ pet let od konca koledarskega leta, v katerem je bila dana na trg.

Kadar se uporablja to odstopanje, gospodarski subjekt uradno obvesti pristojni organ, preden je inovativna embalaža dana na trg, in v to uradno obvestilo vključi vse tehnične podrobnosti, ki dokazujejo, da gre za inovativno embalažo. To uradno obvestilo vključuje časovnico za doseg zahtev glede recikliranja v velikem obsegu v smislu zbiranja in recikliranja inovativne embalaže. Informacije se dajo na voljo Komisiji in nacionalnim organom, ki izvajajo nadzor trga.

Če pristojni organ meni, da embalaža ni inovativna embalaža, mora gospodarski subjekt izpolniti obstoječa merila glede zasnove za recikliranje.

Če pristojni organ meni, da embalaža je inovativna embalaža, o tem ustrezno obvesti Komisijo.

Komisija oceni zahteve pristojnih organov v zvezi z inovativno naravo embalaže in po potrebi posodobi ali sprejme nove delegirane akte na podlagi odstavka 4 tega člena.

Komisija spremlja vpliv odstopanja iz prvega pododstavka na količino embalaže, dane na trg. Komisija po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo navedenega pododstavka.

Države članice si nenehno prizadevajo za izboljšanje infrastrukture za zbiranje in sortiranje inovativne embalaže s pričakovanimi okoljskimi koristmi.

11. Ta člen se ne uporablja za:

- (a) stično ovojnino, kakor je opredeljena v členu 1, točka 23, Direktive 2001/83/ES in členu 4, točka 25, Uredbe (EU) 2019/6;
- (b) kontaktno embalažo medicinskih pripomočkov, zajetih v Uredbi (EU) 2017/745;
- (c) kontaktno embalažo in vitro diagnostičnih medicinskih pripomočkov, zajetih v Uredbi (EU) 2017/746;
- (d) zunanjo ovojnino, kakor je opredeljena v členu 1, točka 24, Direktive 2001/83/ES in členu 4, točka 26, Uredbe (EU) 2019/6, kadar je takšna ovojna potrebna za izpolnjevanje posebnih zahtev glede ohranitve kakovosti zdravila;

- (e) kontaktno embalažo za začetne in nadaljevalne formule za dojenčke, živila na osnovi predelanih žit in otroško hrano ter živila za posebne zdravstvene namene, kakor so opredeljeni v členu 1, točke (a), (b) in (c), Uredbe (EU) št. 609/2013;
 - (f) embalažo, ki se uporablja za prevoz nevarnega blaga v skladu z Direktivo 2008/68/ES;
 - (g) prodajno embalažo iz lahkega lesa, plute, tekstila, gume, keramike, porcelana ali voska; vendar se za tako embalažo uporablja odstavek 8.
12. Komisija do 1. januarja 2035 pregleda izjeme na podlagi odstavka 11 in pri tem upošteva vsaj razvoj tehnologij sortiranja in recikliranja ter praktične izkušnje, ki so jih pridobili gospodarski subjekti in države članice. Na tej podlagi Komisija oceni, ali je ustrezno, da se te izjeme še naprej uporabljajo, in po potrebi predloži zakonodajni predlog.

Člen 7

Minimalna vsebnost recikliranih materialov v plastični embalaži

1. Do 1. januarja 2030 ali tri leta od datuma začetka veljavnosti izvedbenega akta iz odstavka 8 tega člena, pri čemer se upošteva poznejši datum, vsak plastični del embalaže, dane na trg, vsebuje naslednje minimalne deleže vsebnosti recikliranih materialov, predelanih iz popotrošniških plastičnih odpadkov, glede na vrsto in obliko embalaže iz preglednice 1 v Prilogi II, izračunane kot povprečje na proizvodni obrat in na leto:
- (a) 30 % v primeru kontaktne embalaže, izdelane iz polietilen tereftalata (PET) kot glavnega sestavnega dela, razen plastenk pijač za enkratno uporabo;

- (b) 10 % v primeru kontaktne embalaže iz plastičnih materialov, ki niso PET, razen plastenk pijač za enkratno uporabo;
- (c) 30 % v primeru plastenk pijač za enkratno uporabo;
- (d) 35 % v primeru plastične embalaže, ki ni embalaža iz točk (a), (b) in (c) tega odstavka.

2. Do 1. januarja 2040 vsak plastični del embalaže, dane na trg, vsebuje naslednje minimalne deleže vsebnosti recikliranih materialov, predelanih iz popotrošniških plastičnih odpadkov, glede na vrsto in obliko embalaže iz preglednice 1 v Prilogi II, izračunane kot povprečje na proizvodni obrat in na leto:

- (a) 50 % v primeru kontaktne embalaže, izdelane iz PET kot glavnega sestavnega dela, razen plastenk pijač za enkratno uporabo;
- (b) 25 % v primeru kontaktne embalaže iz plastičnih materialov, ki niso PET, razen plastenk pijač za enkratno uporabo;
- (c) 65 % v primeru plastenk pijač za enkratno uporabo;
- (d) 65 % v primeru embalaže, ki ni embalaža iz točk (a), (b) in (c) tega odstavka.

3. Za namene tega člena se reciklirani materiali predelajo iz popotrošniških plastičnih odpadkov, ki:
- (a) so bili zbrani v Uniji na podlagi te uredbe ali nacionalnih pravil za prenos direktiv 2008/98/ES in (EU) 2019/904, kot je ustrezno, ali so bili zbrani v tretji državi v skladu s standardi za ločeno zbiranje za spodbujanje visokokakovostnega recikliranja, pri čemer so ti standardi enakovredni standardom iz te uredbe ter iz direktiv 2008/98/ES in (EU) 2019/904, kot je ustrezno, ter
 - (b) so bili, kadar je to ustrezno, reciklirani v obratu v Uniji, za katerega se uporablja Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁶², ali so bili reciklirani v obratu v tretji državi, za katerega se uporabljajo pravila o preprečevanju in zmanjševanju emisij v zrak, vodo in tla, povezanih z dejavnostmi recikliranja, pri čemer so ta pravila enakovredna tistim v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij in ravnmi okoljske učinkovitosti, določenimi v skladu z Direktivo 2010/75/EU, ki se uporabljajo za obrat s sedežem v Uniji, ki izvaja isto dejavnost; ta pogoj se uporablja le, kadar bi se navedene mejne vrednosti in ravni uporabljale za obrat v Uniji, ki izvaja isto dejavnost kot podoben obrat v tretji državi.

⁶² Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2008, str. 17).

4. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata za:

- (a) stično ovojnino, kakor je opredeljena v členu 1, točka 23, Direktive 2001/83/ES in členu 4, točka 25, Uredbe (EU) 2019/6;
- (b) kontaktno plastično embalažo medicinskih pripomočkov, pripomočkov, ki so namenjeni izključno za raziskave, in pripomočkov za klinične raziskave, zajetih v Uredbi (EU) 2017/745;
- (c) kontaktno plastično embalažo in vitro diagnostičnih medicinskih pripomočkov, zajetih v Uredbi (EU) 2017/746;
- (d) zunanjo ovojnino, kakor je opredeljena v členu 1, točka 24, Direktive 2001/83/ES in členu 4, točka 26, Uredbe (EU) 2019/6, kadar je takšna ovojnina potrebna za izpolnjevanje posebnih zahtev glede ohranitve kakovosti zdravila;
- (e) plastično embalažo, primerno za kompostiranje;
- (f) embalažo, ki se uporablja za prevoz nevarnega blaga v skladu z Direktivo 2008/68/ES;
- (g) kontaktno plastično embalažo za živila, ki so namenjena le za dojenčke in majhne otroke, in živila za posebne zdravstvene namene ter embalažo za pijačo in živila, ki jih običajno uporabljajo majhni otroci iz člena 1, točke (a), (b) in (c), Uredbe (EU) št. 609/2013;

- (h) embalažo zalog, sestavnih delov in sestavnih delov stične ovojnine za proizvodnjo zdravil zajetih v Direktivi 2001/83/ES in zdravil za uporabo v veterinarski medicini zajetih v Uredbi (EU) 2019/6, pri čemer mora biti takšna embalaža v skladu s standardi kakovosti za zdravila.

5. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata za:

- (a) plastično embalažo, namenjeno za stik z živili, če količina vsebnosti recikliranih materialov ogroža zdravje ljudi in povzroči neskladnost pakiranih izdelkov z Uredbo (ES) št. 1935/2004;
- (b) kateri koli plastični del, ki predstavlja manj kot 5 % skupne mase celotne embalažne enote.

6. Izdelovalci ali uvozniki dokažejo skladnost z zahtevami iz odstavkov 1 in 2 tega člena v tehničnih informacijah o embalaži iz Priloge VII.

7. Finančni prispevki, ki jih plačujejo proizvajalci za izpolnjevanje svojih obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca iz člena 45, se lahko prilagodijo glede na delež vsebnosti recikliranih materialov, uporabljenih v embalaži. Pri vsaki takšni prilagoditvi se upoštevajo merila glede trajnostnosti tehnologij recikliranja in okoljski stroški za namene recikliranih materialov.

8. Komisija do 31. decembra 2026 sprejme izvedbene akte o metodologiji za izračun in preverjanje deleža vsebnosti recikliranih materialov, predelanih iz popotrošniških plastičnih odpadkov, ki so reciklirani in zbrani v Uniji v skladu s pogoji iz odstavka 3 tega člena, ter o obliki tehnične dokumentacije iz Priloge VII. Komisija v ta namen upošteva uporabo pridobljenih sekundarnih surovin, katerih kakovost je v primerjavi s prvotnim materialom zadostna, da se lahko uporabi kot nadomestek za primarne surovine. Metodologija preverjanja lahko za izdelovalce recikliranih materialov v Uniji in plastične embalaže, dane na trg kot prodajna enota ločeno od drugih izdelkov, vključuje obveznost neodvisne revizije, ki jo izvede tretja stran, da se zagotovi izpolnjevanje pogojev iz odstavka 3 tega člena in delegiranega akta, sprejetega na podlagi odstavka 9 tega člena.

Komisija pri sprejemanju izvedbenih aktov oceni razpoložljive tehnologije recikliranja, ob upoštevanju njihove ekonomske in okoljske učinkovitosti, vključno s kakovostjo izhodnega produkta, razpoložljivostjo odpadkov, potrebno energijo in emisijami toplogrednih plinov ter drugimi relevantnimi vplivi na okolje.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 65(2).

9. Komisija do 31. decembra 2026 na podlagi ocene iz odstavka 8, drugi pododstavek, sprejme delegirane akte v skladu s členom 64 za dopolnitev te uredbe z merili glede trajnostnosti tehnologij recikliranja plastike.

Za namene tega člena se reciklirani materiali predelajo iz popotrošniških plastičnih odpadkov, ki so bili reciklirani bodisi v:

- (a) obratih v Uniji, ki uporabljajo tehnologije recikliranja, ki izpolnjujejo takšna merila glede trajnostnosti, določena na podlagi tega odstavka, ali
- (b) obratih v tretji državi, ki uporabljajo tehnologije recikliranja v skladu s standardi, enakovrednimi merilom glede trajnostnosti, ki so bila oblikovana na podlagi delegiranih aktov.

- 10. Komisija do 31. decembra 2026 sprejme izvedbene akte, s katerim določi metodologijo za ocenjevanje, preverjanje in potrjevanje, tudi z neodvisno revizijo, enakovrednosti pravil, ki se uporabljajo v primeru, kadar se reciklirani materiali, predelani iz popotrošniških plastičnih odpadkov, reciklirajo ali zbirajo v tretji državi. Pri oceni se upoštevajo standardi varstva okolja in varovanja zdravja ljudi, vključno s standardi za zagotovitev, da se recikliranje izvaja na okolju prijazen način, ter standardi za visokokakovostno recikliranje, na primer o učinkoviti rabi virov in standardi kakovosti za sektorje recikliranja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 65(2).
- 11. Do 1. januarja 2029 ali 24 mesecev od datuma začetka veljavnosti izvedbenega akta iz odstavka 8, pri čemer se upošteva kasnejši datum, se izračun in preverjanje deleža vsebnosti recikliranih materialov v embalaži iz odstavka 1 izvajata v skladu s pravili iz izvedbenega akta, sprejetega na podlagi odstavka 8.

12. Komisija do 1. januarja 2028 oceni potrebo po odstopanjih od zahtev glede minimalnega deleža recikliranega materiala iz odstavka 1, točki (b) in (d), v zvezi z določeno plastično embalažo ali potrebo po reviziji seznama izjem iz odstavka 4 v zvezi z določeno plastično embalažo.

Na podlagi ocene iz prvega pododstavka tega odstavka se, kadar ustrezne tehnologije recikliranja za recikliranje plastične embalaže niso odobrene na podlagi zadevnih pravil Unije ali niso dovolj dostopne v praksi, ob upoštevanju vseh varnostnih zahtev, zlasti glede kontaktne plastične embalaže, vključno z embalažo za živila, na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 64 za spremembo te uredbe, da bi:

- (a) določila odstopanja od področja uporabe, časovnega razporeda ali ravni minimalnih deležev, določenih v odstavku 1, točki (b) in (d), tega člena, v zvezi z določeno plastično embalažo in
- (b) po potrebi spremenila seznam izjem iz odstavka 4 tega člena.

13. Kadar je zaradi premajhne razpoložljivosti ali previsokih cen določene reciklirane plastike doseganje minimalnih deležev vsebnosti recikliranih materialov iz odstavkov 1 in 2 tega člena pretirano oteženo, je Komisija pooblaščen, da v skladu s členom 64 sprejme delegirani akt o spremembi navedenih odstavkov z ustrezno prilagoditvijo minimalnih deležev. Komisija pri ocenjevanju ustreznosti takšne prilagoditve oceni zahteve fizičnih ali pravnih oseb, ki se jim priložijo ustrezne informacije in podatki o tržnih razmerah v zvezi s popotrošniškimi plastičnimi odpadki ter najboljši razpoložljivi dokazi o povezanih tveganjih za zdravje ljudi ali živali, zanesljivo preskrbo s hrano ali okolje. Komisija sprejme tak delegiran akt le v izjemnih primerih, kadar bi prišlo do zelo hudih negativnih vplivov na zdravje ljudi ali živali, varnost preskrbe s hrano ali okolje.
14. Komisija do ... [sedem let od datuma začetka veljavnosti te uredbe], ob upoštevanju razvoja najsodobnejše tehnologije in praktičnih izkušenj, ki so jih pridobili gospodarski subjekti in države članice, predloži poročilo, v katerem pregleda izvajanje minimalnih deležev vsebnosti recikliranih materialov za leto 2030 iz odstavka 1 in oceni, v kolikšni meri ti deleži vodijo k učinkovitim in enostavno izvedljivim rešitvam za spodbujanje trajnostne embalaže, pa tudi izvedljivost doseganja minimalnih deležev za leto 2040 na podlagi izkušenj pri doseganju minimalnih deležev za leto 2030 in spreminjajočih se okoliščin in ustreznost ohranitve izvzetij in odstopanj iz tega člena ter nujnost ali primernost določanja novih minimalnih deležev vsebnosti recikliranih materialov. Temu poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog o spremembi tega člena, zlasti minimalnih deležev vsebnosti recikliranih materialov za leto 2040.

15. Komisija do ... [sedem let od datuma začetka veljavnosti te uredbe] pregleda stanje na področju uporabe recikliranih embalažnih materialov v embalaži, ki ni plastična, in na tej podlagi oceni, ali je ustrezno uvesti ukrepe ali določiti cilje za povečanje uporabe vsebnosti recikliranih materialov v tej drugi embalaži, ter po potrebi predloži zakonodajni predlog.

Člen 8

Surovine na biološki osnovi v plastični embalaži

1. Komisija do ... [tri leta od datuma začetka veljavnosti te uredbe] pregleda stanje tehnološkega razvoja in okoljsko učinkovitost plastične embalaže na biološki osnovi in pri tem upošteva merila glede trajnostnosti iz člena 29 Direktive (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta⁶³.
2. Komisija na podlagi pregleda iz odstavka 1 po potrebi predloži zakonodajni predlog za:
 - (a) določitev zahtev glede trajnostnosti za surovine na biološki osnovi v plastični embalaži;
 - (b) določitev ciljev za povečanje uporabe surovin na biološki osnovi v plastični embalaži;
 - (c) uvedbo možnosti za doseganje ciljev iz člena 7(1) in (2) te uredbe z uporabo plastičnih surovin na biološki osnovi namesto recikliranih materialov, predelanih iz popotrošniških plastičnih odpadkov, kadar primerne tehnologije recikliranja za embalažo, namenjeno za stik z živili, ki izpolnjuje zahteve iz Uredbe (EU) 2022/1616, niso na voljo;

⁶³ Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82).

- (d) spremembo, po potrebi, opredelitve plastike na biološki osnovi iz člena 3, točka 53.

Člen 9

Embalaža, primerna za kompostiranje

1. Z odstopanjem od člena 6(1) se do ... [36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] zagotovi, da so embalaža iz člena 3(1), točka 1(f), ter nalepke nameščene na sadju in zelenjavi, ki so dane na trg, skladne s standardom za kompostiranje v industrijsko nadzorovanih pogojih v obratih za obdelavo bioloških odpadkov ter da so na zahtevo držav članic skladne s standardi za hišno kompostiranje iz odstavka 6 tega člena.
2. Z odstopanjem od člena 6(1) lahko države članice, kadar dovolijo, da se odpadki s podobnimi lastnostmi biološke razgradljivosti in primernosti za kompostiranje kot biološki odpadki na podlagi člena 22(1) Direktive 2008/98/ES, zbirajo skupaj z biološkimi odpadki ter kadar so na voljo ustrezni sistemi zbiranja odpadkov in infrastruktura za obdelavo odpadkov, ki zagotavljajo, da embalaža, primerna za kompostiranje, vstopa v tok ravnanja z biološkimi odpadki, zahtevajo, da se dostopnost v nadaljevanju navedene embalaže na ozemlju prvič omogoči le, če je embalaža primerna za kompostiranje:
 - (a) embalaža iz člena 3, točka 1(g), iz materiala, ki ni kovina, zelo lahke plastične nosilne vrečke in lahke plastične nosilne vrečke;

- (b) embalaža, ki ni embalaža iz točke (a) tega odstavka in za katero so države članice že pred datumom uporabe te uredbe zahtevale, da mora biti primerna za kompostiranje.
3. Do ... [36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] se zagotovi, da je embalaža, ki ni embalaža iz odstavkov 1 in 2, vključno z embalažo iz biološko razgradljivih plastičnih polimerov in drugih biološko razgradljivih materialov, zasnovana za recikliranje materialov v skladu s členom 6, ne da bi to vplivalo na možnost recikliranja odpadkov iz drugih tokov.
4. Skladnost z zahtevami iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena se dokaže v tehničnih informacijah o embalaži iz Priloge VII.
5. Komisija lahko preuči, ali bi bilo treba v odstavek 1 ali odstavek 2, točka (a), tega člena, vključiti drugo embalažo, če je to upravičeno in primerno zaradi tehnološkega napredka in regulativnih sprememb, ki vplivajo na odstranjevanje embalaže, primerne za kompostiranje, in pod pogoji, določenimi v Prilogi III, ter po potrebi predloži zakonodajni predlog.

6. Komisija v ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] od evropskih organizacij za standardizacijo zahteva, da pripravijo ali posodobijo harmonizirane standarde, ki določajo podrobne tehnične specifikacije glede zahtev za embalažo, primerno za kompostiranje. Pri tem zahteva, da se v skladu z najnovejšim znanstvenim in tehnološkim razvojem upoštevajo parametri, kot so retencijski čas, temperature in mešanje, ki odražajo dejanske razmere v hišnih kompostih in obratih za obdelavo bioloških odpadkov, vključno s procesi anaerobne razgradnje. Zahteva tudi, da ti standardi vključujejo preverjanje, ali se embalaža, primerna za kompostiranje, ki se biološko razgradi v skladu z določenimi parametri, nazadnje pretvori v ogljikov dioksid ali, v primeru odsotnosti kisika, v metan ter mineralne soli, biomaso in vodo.

Komisija v ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] od evropskih organizacij za standardizacijo zahteva tudi, da pripravijo harmonizirane standarde, ki določajo podrobne tehnične specifikacije glede zahtev za hišno kompostiranje embalaže iz odstavka 1.

Člen 10

Čim večje zmanjšanje količine embalaže

1. Izdelovalec ali uvoznik do 1. januarja 2030 zagotovi, da je embalaža, dana na trg, zasnovana tako, da sta njena masa in prostornina omejeni na najmanjšo možno vrednost, potrebno za zagotavljanje njene funkcionalnosti, ob upoštevanju oblike in materiala, iz katerega je izdelana.

2. Izdelovalec ali uvoznik zagotovi, da se embalaža, ki ni skladna z merili glede učinkovitosti iz Priloge IV k tej uredbi, in embalaža z značilnostmi, katerih namen je le povečati zaznavno prostornino izdelka, vključno z dvojnimi stenami, navideznim dnom in nepotrebnimi plastmi, ne da na trg, razen če:

- (a) je zasnova embalaže zaščitena z modelom Skupnosti na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002⁶⁴ ali pravicami iz modela, ki spadajo na področje uporabe Direktive 98/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁵, vključno z mednarodnimi sporazumi z učinkom v eni od držav članic, ali če je njena oblika znamka, ki spada na področje uporabe Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁶ ali Direktive (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁷, vključno z znamkami, registriranimi na podlagi mednarodnih sporazumov z učinkom v eni od držav članic, so pravice iz modela in znamke zaščitene pred ... [datum začetka veljavnosti te uredbe] in bi uporaba zahtev na podlagi tega člena vplivala na zasnovo embalaže tako, da bi spremenila njeno novost ali individualno naravo, ali bi vplivala na znamko na način, da blagovna znamka ne bi več mogla omogočati razlikovanja označenega izdelka od izdelkov drugih podjetij, ali

⁶⁴ Uredba Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL L 3, 5.1.2002, str. 1).

⁶⁵ Direktiva 98/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o pravnem varstvu modelov (UL L 289, 28.10.1998, str. 28).

⁶⁶ Uredba (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL L 154, 16.6.2017, str. 1).

⁶⁷ Direktiva (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 336, 23.12.2015, str. 1).

- (b) za pakirani izdelek ali pijačo velja geografska označba porekla, zaščiten na podlagi prava Unije, kot je Uredba (EU) št. 1308/2013 za vino, Uredba (EU) 2019/787 za žgane pijače ali Uredba (EU) 2023/2411 za obrtne in industrijske izdelke, ali pa je zajeta v shemi kakovosti iz Uredbe (EU) 2024/1143.
- 3. Komisija do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] od evropskih organizacij za standardizacijo zahteva, da pripravijo ali posodobijo, kot je ustrezno, harmonizirane standarde, ki določajo metodologijo za izračun in merjenje skladnosti z zahtevami glede čim večjega zmanjšanja količine embalaže na podlagi te uredbe. Takšni standardi bi morali za najpogostejše vrste in oblike embalaže določati največje ustrezne omejitve mase in prostornine ter po potrebi debeline stene in največji dovoljen prazen prostor.
- 4. Skladnost z zahtevami iz odstavkov 1 in 2 tega člena se dokaže v tehnični dokumentaciji iz Priloge VII, ki vsebuje naslednje elemente:
 - (a) razlago tehničnih specifikacij, standardov in pogojev, uporabljenih za ocenjevanje embalaže na podlagi meril glede učinkovitosti in metodologije iz Priloge IV;
 - (b) za vsako od navedenih meril glede učinkovitosti, opredelitev zahtev glede zasnove, ki onemogočajo nadaljnje zmanjšanje mase ali prostornine embalaže;
 - (c) morebitne rezultate preizkusov, študije ali druge ustrezne vire, kot so modeliranje in simulacije, uporabljene za oceno najmanjše potrebne prostornine ali mase embalaže.

V primeru embalaže za večkratno uporabo se pri ugotavljanju skladnosti z zahtevami iz odstavka 1 tega člena upoštevajo značilnosti embalaže za večkratno uporabo in zlasti zahteve, določene v členu 11.

Člen 11

Embalaža za večkratno uporabo

1. Embalaža, ki se da na trg od ... [datum začetka veljavnosti te uredbe], se šteje za embalažo za večkratno uporabo, če izpolnjuje vse naslednje zahteve:
 - (a) je zasnovana, oblikovana in dana na trg z namenom večkratne ponovne uporabe;
 - (b) je bila zasnovana in oblikovana tako, da v običajno predvidljivih pogojih uporabe opravi čim več kroženj;
 - (c) izpolnjuje veljavne zahteve glede zdravja potrošnikov, varnosti in higiene;
 - (d) se lahko izprazni ali raztovori brez da bi se poškodovala tako, da bi se preprečila njena nadaljnja funkcija in ponovna uporaba;
 - (e) se lahko izprazni, raztovori, ponovno napolni ali ponovno natovori tako, da se ohranita kakovost in varnost pakiranega izdelka, in zagotavlja skladnost z veljavnimi varnostnimi in higienskimi zahtevami, vključno z zahtevami glede varnosti hrane;
 - (f) jo je mogoče obnoviti v skladu z delom B Priloge VI, pri čemer se ohrani njena sposobnost opravljanja predvidene funkcije;

- (g) omogoča namestitve oznake in zagotavljanje informacij o lastnostih zadevnega izdelka in sami embalaži, vključno z vsemi ustreznimi navodili in informacijami v zvezi z zagotavljanjem varnosti, ustrezno uporabo, sledljivostjo in rokom uporabnosti izdelka;
 - (h) se lahko izprazni, raztovori, ponovno napolni ali ponovno natovori brez tveganja za zdravje in varnost oseb, ki so odgovorne za opravljanje teh dejavnosti, ter
 - (i) izpolnjuje zahteve glede embalaže, ki jo je mogoče reciklirati, iz člena 6, tako da jo je mogoče reciklirati, ko postane odpadek.
2. Komisija do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] sprejme delegirani akt v skladu s členom 64 za dopolnitev te uredbe z določitvijo minimalnega števila kroženj za embalažo za večkratno uporabo za namene odstavka 1, točka (b), tega člena za oblike embalaže, ki se najpogosteje uporabljajo pri ponovni uporabi, ob upoštevanju higienskih in drugih zahtev, na primer logističnih.
3. Skladnost z zahtevami iz odstavka 1 tega člena se dokaže v tehničnih informacijah o embalaži iz Priloge VII.

Poglavje III

Zahteve glede označevanja in zagotavljanja informacij

Člen 12

Označevanje embalaže

1. Od ... [42 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] ali 24 mesecev od datuma začetka veljavnosti izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi odstavka 6 ali 7 tega člena, pri čemer se upošteva poznejši datum, je embalaža, dana na trg, opremljena s harmonizirano oznako, ki vsebuje informacije o njeni materialni sestavi, da se potrošnikom olajša sortiranje. Oznaka temelji na piktogramih in je lahko razumljiva, tudi za invalide. Za embalažo iz člena 9(1) in, kadar je ustrezno, embalažo iz člena 9(2) je na oznaki navedeno, da je material primeren za kompostiranje, da ni primeren za hišno kompostiranje in da naj se embalaža, primerna za kompostiranje, ne zavrže v naravi. Z izjemo embalaže za elektronsko trgovanje se ta obveznost ne uporablja za transportno embalažo ali embalažo, vključeno v kavcijski sistem.

Embalaža, ki je dana na trg in vsebuje skrb vzbujajoče snovi, je opremljena s standardizirano, odprto tehnologijo digitalnega označevanja v skladu z metodologijo iz odstavka 7, drugi pododstavek.

Poleg harmonizirane oznake iz tega odstavka lahko gospodarski subjekti dodajo kodo QR ali drugo vrsto standardiziranega, odprtega, digitalnega nosilca podatkov na embalažo, ki vsebuje informacije o tem, kam odložiti vsak posamezni sestavni del embalaže, da se potrošnikom olajša sortiranje.

Embalaža, ki je vključena v kavcijske sisteme iz člena 50(1), je opremljena z jasno in nedvoumno oznako. Poleg nacionalne oznake je lahko embalaža opremljena s harmonizirano barvno oznako, določeno v ustreznem izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 6 tega člena. Države članice lahko zahtevajo, da je embalaža, ki je vključena v kavcijske sisteme, opremljena s to harmonizirano barvno oznako, če to ne povzroča izkrivljanj na notranjem trgu ali trgovinskih ovir za izdelke iz drugih držav članic.

2. Embalaža za večkratno uporabo, dana na trg od ... [48 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] ali 30 mesecev od datuma začetka veljavnosti izvedbenega akta, sprejetega na podlagi odstavka 6, pri čemer se upošteva poznejši datum, ima oznako, ki uporabnike obvešča, da gre za embalažo za večkratno uporabo. Dodatne informacije o možnosti ponovne uporabe, vključno z informacijami o razpoložljivosti lokalnega ali nacionalnega sistema ali sistema za celotno Unijo za ponovno uporabo in informacijami o zbirnih mestih, se dajo na voljo prek kode QR ali druge vrste standardiziranega, odprtega, digitalnega nosilca podatkov, ki omogoča sledenje embalaže ter izračun poti in kroženj, ali, če ta izračun ni izvedljiv, povprečno oceno. Poleg tega mora biti prodajna embalaža za večkratno uporabo na prodajnem mestu jasno označena in ločena od embalaže za enkratno uporabo.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena se zahteva glede opremljenosti z oznako in kodo QR ali drugo vrsto standardiziranega, odprtega, digitalnega nosilca podatkov ne uporablja za sisteme odprte zanke, ki nimajo upravljalca sistema v skladu s Prilogo VI.
4. Kadar je embalaža, za katero se uporablja člen 7, dana na trg od ... [42 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] ali 24 mesecev od datuma začetka veljavnosti izvedbenega akta, sprejetega na podlagi odstavka 6 tega člena, pri čemer se upošteva poznejši datum, in je opremljena z oznako, ki vsebuje informacije o deležu recikliranih materialov, mora biti ta oznaka in, kadar je ustrezno, koda QR ali druga vrsta standardiziranega, odprtega, digitalnega nosilca podatkov skladna s specifikacijami iz ustreznega izvedbenega akta, sprejetega na podlagi odstavka 6 tega člena, in temeljiti na metodologiji, vzpostavljeni na podlagi člena 7(8). Kadar je embalaža opremljena z oznako, ki vsebuje informacije o deležu umetne mase na biološki osnovi, mora biti ta oznaka skladna s specifikacijami iz ustreznega izvedbenega akta, sprejetega na podlagi odstavka 6 tega člena.

5. Oznake iz odstavkov 1, 2 in 4 in koda QR ali druga vrsta standardiziranega, odprtega, digitalnega nosilca podatkov iz odstavka 2 se na embalažo namestijo ali natisnejo oziroma vanjo vgravirajo na viden, berljiv in trajen način, tako da jih ni mogoče preprosto izbrisati. Informacije na oznaki so na voljo končnim uporabnikom tudi pred nakupom izdelka prek spletne prodaje. Kadar taka namestitvev, natisnjenje ali vgraviranje zaradi narave in velikosti embalaže ni mogoča ali upravičena, se oznaka, koda QR ali drug standardiziran, odprt, digitalni nosilec podatkov namesti na skupinsko embalažo. Kadar tudi to ni mogoče ali upravičeno zaradi narave in velikosti embalaže ali kadar je pomembno zagotoviti nediskriminatoren dostop do informacij ranljivim skupinam, zlasti slepim in slabovidnim osebam, se informacije zagotovijo z enotno elektronsko berljivo kodo ali drugo vrsto nosilca podatkov.

Informacije na oznakah iz odstavkov 1, 2 in 4 in koda QR ali druga vrsta standardiziranega, odprtega, digitalnega nosilca podatkov se zagotovijo v enem ali več jezikih, ki jih končni uporabniki brez težav razumejo, kot določi država članica, v kateri bo omogočena dostopnost embalaže na trgu.

Kadar so informacije zagotovljene z elektronskimi sredstvi v skladu z odstavki 1, 2 in 4, veljajo naslednje zahteve:

- (a) ustrezni in relevantni osebni podatki se zbirajo samo za omejen namen, da se uporabniku omogoči dostop do ustreznih informacij o skladnosti iz odstavkov 1, 2 in 4 tega člena v povezavi s členom 5(1) Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁸;

⁶⁸ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

- (b) informacije se ne prikazujejo skupaj z drugimi informacijami, namenjenimi prodaji ali trženju.

Kadar je treba v skladu s pravom Unije informacije o pakiranem izdelku zagotoviti prek nosilca podatkov, se za zagotovitev zahtevanih informacij o pakiranem izdelku in o embalaži uporabi en sam nosilec podatkov, pri čemer je med obema vrstama informacij mogoče enostavno razlikovati.

6. Komisija do ... [18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] sprejme izvedbene akte o določitvi harmonizirane oznake in specifikacij v zvezi z zahtevami glede označevanja in oblikami označevanja embalaže, tudi kadar se zagotovijo z digitalnimi sredstvi, iz odstavkov 1, 2 in 4 tega člena. Komisija pri pripravi teh izvedbenih aktov upošteva posebnosti kompozitne embalaže. Pri razvoju harmonizirane oznake za embalažo, vključeno v kavcijske sisteme iz člena 50(2), Komisija upošteva morebitne razlike v kavcijah, ki jih zaračunavajo države članice. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 65(2).
7. Komisija do ... [18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] sprejme izvedbene akte o določitvi metodologije za ugotavljanje materialne sestave embalaže iz odstavka 1 s tehnologijami standardiziranega, odprtega, digitalnega označevanja, tudi za kompozitno embalažo in vgrajene ali ločene sestavne dele embalaže.

Do 1. januarja 2030 Komisija sprejme tudi izvedbene akte o določitvi metodologije za identifikacijo skrb vzbujajočih snovi z uporabo tehnologij standardiziranega, odprtega, digitalnega označevanja. Ta tehnologija zagotovi, da oznaka vključuje vsaj ime in koncentracijo skrb vzbujajoče snovi, prisotne v posameznem materialu v embalažni enoti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 65(2).

8. Brez poseganja v zahteve glede drugih harmoniziranih oznak EU gospodarski subjekti ne smejo zagotavljati ali prikazovati oznak, znakov, simbolov ali napisov, ki bi verjetno lahko potrošnike ali druge končne uporabnike zavedli ali zmedli v zvezi z zahtevami glede trajnostnosti embalaže, drugimi značilnostmi embalaže ali možnostmi ravnanja z odpadno embalažo, za katere so v tej uredbi predvidene harmonizirane oznake. Komisija po potrebi sprejme smernice za pojasnitev vidikov, ki bi verjetno lahko potrošnike ali druge končne uporabnike zavedli ali zmedli.
9. Do ... [dve leti od datuma začetka veljavnosti te uredbe] se embalaža, vključena v sistem razširjene odgovornosti proizvajalca, lahko označi na celotnem ozemlju držav članic, v katerih se uporablja ta sistem. Taka označba se doseže le z ustreznim simbolom v kodi QR ali drugo tehnologijo standardiziranega, odprtega, digitalnega označevanja, da bi navedli, da proizvajalec izpolnjuje svoje obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca. Ta simbol mora biti jasen in nedvoumen ter ne sme zavajati potrošnikov ali drugih končnih uporabnikov, kar zadeva možnosti recikliranja ali ponovne uporabe embalaže.

10. Embalaža, vključena v kavcijski sistem, ki ni sistem iz člena 50(1), se lahko na podlagi nacionalnega prava označuje z ustreznim simbolom na celotnem ozemlju, na katerem se ta sistem uporablja. Ta simbol mora biti jasen in nedvoumen ter ne sme zavajati potrošnikov ali drugih končnih uporabnikov o možnosti recikliranja ali ponovne uporabe embalaže v državah članicah, v katerih se ta embalaža vrača. Države članice ne prepovejo namestitve oznak, povezanih s kavcijski sistemi, vzpostavljenimi v drugih državah članicah.
11. Ta člen se ne uporablja za stično in zunanjo ovojnino, kakor sta opredeljeni v uredbah (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 in (EU) 2019/6 ter Direktivi 2001/83/ES, če na ovojninini ni prostora zaradi drugih zahtev glede označevanja, kakor so opredeljene v navedenih zakonodajnih aktih Unije, ali če bi označevanje ovojnine lahko ogrozilo varno uporabo zdravil za uporabo v humani medicini ali zdravil za uporabo v veterinarski medicini.
12. Za embalažo iz odstavkov 1, 2 in 4, ki je izdelana v Uniji ali uvožena pred roki iz navedenih odstavkov in ne izpolnjuje meril iz navedenih odstavkov, se lahko omogoči dostopnost na trgu do tri leta od datuma začetka veljavnosti zahtev za označevanje iz navedenih odstavkov.

Člen 13

Označevanje vsebnikov za odpadke, namenjenih zbiranju odpadne embalaže

1. Države članice do ... [42 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] ali 30 mesecev od sprejetja izvedbenih aktov iz odstavka 2, pri čemer se upošteva poznejši datum, zagotovijo, da so na vseh vsebnikih za odpadke, namenjenih zbiranju odpadne embalaže, vidno, berljivo in neizbrisno nameščene, natisnjene ali vgravirane harmonizirane oznake, ki omogočajo ločeno zbiranje posameznih frakcij materialov odpadne embalaže, ki se zavržejo v ločene vsebnike. Vsebnik za odpadno embalažo je lahko opremljen z več kot eno oznako. Ta obveznost ne velja za vsebnike, ki so vključeni v kavcijske sisteme.
2. Komisija do ... [18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] sprejme izvedbene akte o določitvi harmoniziranih oznak in specifikacij v zvezi z zahtevami glede označevanja in oblikami označevanja vsebnikov iz odstavka 1 tega člena. Pri pripravi teh izvedbenih aktov upošteva posebnosti sistemov zbiranja, vzpostavljenih v državah članicah, in posebnosti kompozitne embalaže. Označevanje vsebnikov ustreza označevanju embalaže iz člena 12(6), z izjemo označevanja embalaže, vključene v kavcijske sisteme. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 65(2).

Člen 14

Okoljske trditve

Okoljske trditve, kakor so opredeljene v členu 2, točka (o), Direktive 2005/29/ES, ki se nanašajo na lastnosti embalaže, za katere so v tej uredbi določene pravne zahteve, se lahko navedejo v zvezi z embalažo, dano na trg, če izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) trditve se navedejo samo v zvezi z lastnostmi embalaže, ki presegajo veljavne minimalne zahteve iz te uredbe, v skladu z merili, metodologijami in pravili za izračun, določenimi v tej uredbi, ter
- (b) v trditvah je navedeno, ali se nanašajo na embalažno enoto, del embalažne enote ali na vso embalažo, ki jo je gospodarski subjekt dal na trg.

Skladnost z zahtevami iz tega člena se dokaže v tehnični dokumentaciji v zvezi z embalažo, kot je določeno v Prilogi VII k tej uredbi.

Poglavje IV

Splošne obveznosti

Člen 15

Obveznosti izdelovalcev

1. Izdelovalci dajo na trg samo embalažo, ki izpolnjuje zahteve iz ali na podlagi členov 5 do 12.

2. Preden dajo embalažo na trg, izdelovalci izvedejo postopek ugotavljanja skladnosti iz člena 38 ali zagotovijo, da se ta postopek izvede v njihovem imenu, ter pripravijo tehnično dokumentacijo iz Priloge VII.

Kadar je s postopkom ugotavljanja skladnosti iz člena 38 dokazano, da je embalaža skladna z veljavnimi zahtevami, izdelovalci pripravijo izjavo EU o skladnosti v skladu s členom 39.

3. Izdelovalci hranijo tehnično dokumentacijo iz Priloge VII in izjavo EU o skladnosti:
 - (a) v primeru embalaže za enkratno uporabo: pet let od datuma, ko je bila embalaža dana na trg;
 - (b) v primeru embalaže za večkratno uporabo: deset let od datuma, ko je bila embalaža dana na trg.
4. Izdelovalci zagotovijo, da se izvajajo postopki za ohranjanje skladnosti serijske proizvodnje embalaže s to uredbo. Ustrezno upoštevajo spremembe zasnove embalaže ali njenih značilnosti, pa tudi spremembe harmoniziranih standardov, skupnih tehničnih specifikacij ali drugih tehničnih specifikacij, na podlagi katerih je bila izdana izjava o skladnosti ali z uporabo katerih se preverja skladnost embalaže. Kadar ugotovijo elemente, ki bi lahko vplivali na skladnost embalaže, izvedejo ponovno oceno v skladu s postopkom ugotavljanja skladnosti iz člena 38 ali zagotovijo, da se navedena ponovna ocena izvede v njihovem imenu.

5. Izdelovalci zagotovijo, da je embalaža opremljena s številko tipa, številko serije, serijsko številko ali drugim identifikacijskim elementom, kadar velikost ali narava embalaže tega ne omogoča, pa zagotovijo, da so zahtevane informacije navedene v dokumentu, priloženem pakiranemu izdelku.
6. Izdelovalci na embalaži ali kodi QR ali drugem nosilcu podatkov navedejo svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano znamko ter poštni naslov in, kadar je na voljo, elektronsko komunikacijsko sredstvo, na katerem oziroma prek katerega so dosegljivi. Kadar to ni mogoče, se zahtevane informacije navedejo skupaj z informacijami, ki se zagotovijo prek kode QR ali druge vrste standardiziranega, odprtega, digitalnega nosilca podatkov iz člena 12(1), (2), (4) ali (5) ali v dokumentu, priloženem pakiranemu izdelku. V poštnem naslovu se navede enotna kontaktna točka, na kateri je izdelovalec dosegljiv.
7. Izdelovalci zagotovijo, da so informacije, zagotovljene v skladu z odstavkoma 5 in 6, jasne, razumljive in berljive ter da ne nadomeščajo ali zakrivajo informacij, ki jih je treba zagotoviti v skladu z drugimi pravnimi akti Unije o označevanju pakiranih izdelkov, oziroma da navedenih informacij z njimi ni mogoče zamenjati.
8. Izdelovalci, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da embalaža, ki so jo dali na trg od datuma začetka veljavnosti te uredbe, ne izpolnjuje ene ali več veljavnih zahtev iz ali na podlagi členov 5 do 12, nemudoma sprejmejo korektivne ukrepe, potrebne za uskladitev zadevne embalaže z zahtevami, njen umik ali odpoklic, kot je ustrezno. O domnevni neskladnosti in vseh sprejetih korektivnih ukrepih nemudoma obvestijo organ za nadzor trga države članice, v kateri so omogočili dostopnost embalaže.

9. Z odstopanjem od odstavka 8 tega člena se obveznost o zagotovitvi skladnosti, umiku ali odpoklicu embalaže, ki naj ne bi bila skladna z zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12, ne uporablja za embalažo za večkratno uporabo, ki je bila dana na trg pred ... [datum začetka veljavnosti te uredbe].
10. Izdelovalci na podlagi utemeljene zahteve nacionalnega organa zagotovijo vse informacije in dokumentacijo, ki so potrebne za dokazovanje skladnosti embalaže z zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12, vključno s tehnično dokumentacijo, in sicer v enem ali več jezikih, ki jih navedeni organ brez težav razume. Navedene informacije in dokumentacija se predložijo v elektronski obliki, na zahtevo pa tudi v papirni obliki. Ustrezni dokumenti se dajo na voljo v desetih dneh po prejemu zahteve nacionalnega organa. Izdelovalci sodelujejo z nacionalnim organom pri vseh ukrepih, sprejetih za odpravo neskladnosti z zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12.
11. Odstavka 2 in 3 se ne uporabljata za transportno embalažo, izdelano po naročilu, za medicinske pripomočke in zdravstvene sisteme, ki jih je mogoče konfigurirati in so namenjeni uporabi v industrijskem in zdravstvenem okolju.
12. Kadar fizična ali pravna oseba, za katero se embalaža zasnuje ali izdeluje pod njenim imenom ali znamko, spada v opredelitev mikropodjetja iz priporočila 2003/361/ES, kot velja ... [datum začetka veljavnosti te uredbe], in se fizična ali pravna oseba, ki embalažo dobavlja fizični ali pravni osebi, za katero se embalaža zasnuje ali izdeluje pod njenim imenom ali znamko, nahaja v Uniji, se fizična ali pravna oseba, ki embalažo dobavlja, za namene tega člena šteje za izdelovalca.

Člen 16

Obveznosti dobaviteljev embalaže ali embalažnih materialov glede zagotavljanja informacij

1. Dobavitelji izdelovalcu zagotovijo vse informacije in dokumentacijo, ki jih izdelovalec potrebuje za dokazovanje skladnosti embalaže in embalažnih materialov s to uredbo, vključno s tehnično dokumentacijo iz Priloge VII, ki se zahteva v členih 5 do 11 ali na njihovi podlagi, in sicer v enem ali več jezikih, ki jih izdelovalec brez težav razume. Navedene informacije in dokumentacija se predložijo v papirni ali elektronski obliki.
2. Kadar je to primerno, so dokumentacija in informacije, ki se zahtevajo na podlagi pravnih aktov Unije, ki se uporabljajo za kontaktno embalažo, del informacij in dokumentacije, ki se izdelovalcu zagotovijo na podlagi odstavka 1.

Člen 17

Pooblaščenji zastopniki

1. Izdelovalec lahko s pisnim pooblastilom imenuje pooblaščenega zastopnika.
2. Pooblaščenji zastopnik opravlja naloge, določene v pooblastilu, ki ga prejme od izdelovalca. Pooblastilo pooblaščenemu zastopniku omogoča, da izvaja vsaj naslednje naloge:
 - (a) hrani izjavo EU o skladnosti in tehnično dokumentacijo ter nacionalnim organom za nadzor trga omogoča dostop do njiju:
 - (i) v primeru embalaže za enkratno uporabo: pet let od datuma, ko je bila embalaža dana na trg, in

- (ii) v primeru embalaže za večkratno uporabo: deset let od datuma, ko je bila embalaža dana na trg;
- (b) na zahtevo pristojnih nacionalnih organov z njimi sodeluje pri vseh ukrepih, ki se sprejmejo v zvezi s primeri neskladnosti embalaže, ki je zajeta z njegovim pooblastilom;
- (c) pristojnemu nacionalnemu organu na podlagi njegove utemeljene zahteve zagotovi vse informacije in tehnično dokumentacijo, ki so potrebne, da se dokaže skladnost embalaže, in sicer v enem ali več jezikih, ki jih navedeni organ brez težav razume;
- (d) na podlagi zahteve pristojnega nacionalnega organa da na voljo ustrezne dokumente v desetih dneh po prejemu take zahteve;
- (e) odpove pooblastilo, če izdelovalec ravna v nasprotju s svojimi obveznostmi iz te uredbe.

Izpolnjevanje obveznosti iz člena 15(1) in obveznosti priprave tehnične dokumentacije iz Priloge VII, ki se zahteva v členih 5 do 11 ali na njihovi podlagi, ni del pooblastila pooblaščenega zastopnika.

Člen 18
Obveznosti uvoznikov

1. Uvozniki dajo na trg samo embalažo, ki je skladna z zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12.
2. Preden uvozniki dajo embalažo na trg, zagotovijo, da:
 - (a) je izdelovalec izvedel postopek ugotavljanja skladnosti iz člena 38 in da je izdelovalec pripravil tehnično dokumentacijo iz Priloge VII, ki se zahteva v členih 5 do 11 ali na njihovi podlagi;
 - (b) je embalaža označena v skladu s členom 12;
 - (c) so embalaži priloženi zahtevani dokumenti in
 - (d) da izdelovalec izpolnjuje zahteve iz člena 15(5) in (6).

Kadar uvoznik meni ali utemeljeno domneva, da embalaža ni skladna z veljavnimi zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12, embalaže ne da na trg, dokler se ta ne uskladi z navedenimi zahtevami.

3. Uvozniki na embalaži navedejo svoje ime in registrirano trgovsko ime ali registrirano znamko ter poštni naslov in, kadar je na voljo, elektronsko komunikacijsko sredstvo, na katerem oziroma prek katerega so dosegljivi. Kadar teh informacij ni mogoče navesti na embalaži, se te informacije zagotovijo prek standardiziranega, odprtega, digitalnega nosilca podatkov iz člena 12 ali v dokumentu, priloženem pakiranemu izdelku.
4. Uvozniki zagotovijo, da so informacije, zagotovljene v skladu z odstavkom 3, jasne, razumljive in berljive ter da ne nadomeščajo ali zakrivajo informacij, ki jih je treba zagotoviti v skladu z drugimi pravnimi akti Unije o označevanju pakiranih izdelkov, oziroma da navedenih informacij z njimi ni mogoče zamenjati.
5. Uvozniki zagotovijo, da v času, ko je embalaža v njihovi odgovornosti, bodisi prazna ali z izdelkom, pogoji skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo skladnosti embalaže z veljavnimi zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12.
6. Uvozniki, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da embalaža, ki so jo dali na trg, ne izpolnjuje veljavnih zahtev iz ali na podlagi členov 5 do 12, nemudoma sprejmejo korektivne ukrepe, potrebne za uskladitev zadevne embalaže z zahtevami, njen umik ali odpoklic, kot je ustrezno. Uvozniki organe za nadzor trga držav članic, v katerih so omogočili dostopnost embalaže, nemudoma obvestijo o domnevni neskladnosti in sprejetih korektivnih ukrepih.

7. Uvozniki hranijo kopijo izjave EU o skladnosti in organom za nadzor trga omogočijo dostop do nje ter zagotovijo, da je tehnična dokumentacija, kot je navedena v Prilogi VII in se zahteva v členih 5 do 11 ali na njihovi podlagi, na zahtevo na voljo navedenim organom:
- (a) v primeru embalaže za enkratno uporabo: pet let od datuma, ko je bila embalaža dana na trg, in
 - (b) v primeru embalaže za večkratno uporabo: deset let od datuma, ko je bila embalaža dana na trg.
8. Uvozniki na podlagi utemeljene zahteve nacionalnega organa navedenemu organu zagotovijo vse informacije in dokumentacijo, ki so potrebne za dokazovanje skladnosti embalaže z veljavnimi zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12, in sicer v enem ali več jezikih, ki jih navedeni organ brez težav razume. Navedene informacije in dokumentacija se predložijo v elektronski obliki, na zahtevo pa tudi v papirni obliki. Ustrezni dokumenti se dajo na voljo v desetih dneh po prejemu zahteve nacionalnega organa.
9. Uvozniki sodelujejo s pristojnim nacionalnim organom pri vseh ukrepih, sprejetih za odpravo neskladnosti z zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12.

Člen 19
Obveznosti distributerjev

1. Distributerji pri omogočanju dostopnosti embalaže na trgu skrbno upoštevajo zahteve iz te uredbe.
2. Preden omogočijo dostopnost embalaže na trgu, distributerji preverijo, da:
 - (a) je proizvajalec, za katerega se v zvezi z embalažo uporabljajo obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca, registriran v registru proizvajalcev iz člena 44;
 - (b) je embalaža označena v skladu s členom 12 in
 - (c) izdelovalec in uvoznik izpolnjujeta zahteve iz člena 15(5) in (6) oziroma člena 18(3).
3. Kadar distributer pred omogočitvijo dostopnosti embalaže na trgu meni ali utemeljeno domneva, da embalaža ni skladna z zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12 ali da izdelovalec ali uvoznik ne izpolnjuje zahtev iz člena 15(5) in (6) oziroma člena 18(3), ne omogoči dostopnosti embalaže na trgu, dokler se embalaža ne uskladi z zahtevami oziroma dokler izdelovalec ali uvoznik ne izpolni zahtev.

Distributerji zagotovijo, da v času, ko je embalaža, bodisi prazna ali z izdelkom, v njihovi odgovornosti, pogoji skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo skladnosti embalaže ali pakiranega izdelka z zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12.

4. Distributer informacije, ki jih razkrije proizvajalec, uporablja izključno za preverjanje skladnosti z veljavnimi zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12. Distributerji teh informacij zlasti ne smejo zlorabljati v komercialne namene.
5. Distributerji, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da embalaža, katere dostopnost na trgu so omogočili skupaj s pakiranim izdelkom, ni skladna z veljavnimi zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12, zagotovijo, da se sprejmejo korektivni ukrepi, potrebni za uskladitev zadevne embalaže z zahtevami, njen umik ali odpoklic, kot je ustrezno.

Distributerji organe za nadzor trga držav članic, v katerih so omogočili dostopnost embalaže, nemudoma obvestijo o domnevni neskladnosti in sprejetih korektivnih ukrepih.

6. Distributerji na podlagi utemeljene zahteve nacionalnega organa navedenemu organu zagotovijo vse informacije in dokumentacijo, do katerih imajo dostop in ki so relevantne za dokazovanje skladnosti embalaže z veljavnimi zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12, in sicer v enem ali več jezikih, ki jih navedeni organ brez težav razume. Navedene informacije in dokumentacija se predložijo v elektronski obliki, na zahtevo pa tudi v papirni obliki.

Distributerji sodelujejo z nacionalnim organom pri vseh ukrepih, sprejetih za odpravo neskladnosti z zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12.

Člen 20

Obveznosti ponudnikov storitev odpremnih skladišč

Ponudniki storitev odpremnih skladišč zagotovijo, da pogoji skladiščenja, ravnanja in pakiranja, naslavljanja ali odpreme v zvezi z embalažo, bodisi prazno ali z izdelkom, s katero ravnaajo, ne ogrožajo skladnosti embalaže z zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12.

Člen 21

Primer, v katerem se obveznosti izdelovalcev uporabljajo za uvoznike in distributerje

Kadar uvoznik ali distributer da embalažo na trg pod svojim imenom ali znamko ali spremeni embalažo, ki je že bila dana na trg, na način, ki bi lahko vplival na skladnost z ustreznimi zahtevami iz te uredbe, se ta uvoznik ali distributer za namene te uredbe šteje za izdelovalca, pri čemer se zanj uporabljajo obveznosti izdelovalca iz člena 15.

Kadar uvoznik ali distributer iz prvega pododstavka spada v opredelitev mikropodjetja iz Priporočila 2003/361/ES, kot velja ... [datum začetka veljavnosti te uredbe], in se fizična ali pravna oseba, ki embalažo dobavlja uvozniku ali distributerju, nahaja v Uniji, se fizična ali pravna oseba, ki embalažo dobavlja, šteje za izdelovalca za namene člena 15.

Člen 22

Identifikacija gospodarskih subjektov

1. Gospodarski subjekti organom za nadzor trga na njihovo zahtevo zagotovijo informacije o:
 - (a) identiteti vsakega gospodarskega subjekta, ki jim je dobavil embalažo ali pakirane izdelke;
 - (b) identiteti vsakega gospodarskega subjekta, kateremu so dobavili embalažo ali pakirane izdelke.
2. Gospodarski subjekti so sposobni informacije iz odstavka 1, točka (a), zagotoviti:
 - (a) v primeru embalaže za enkratno uporabo: pet let od datuma, ko so dobavili ali jim je bila dobavljena embalaža;
 - (b) v primeru embalaže za večkratno uporabo: deset let od datuma, ko so dobavili ali jim je bila dobavljena embalaža za večkratno uporabo.

Člen 23

Obveznosti izvajalcev ravnanja z odpadno embalažo glede zagotavljanja informacij

Izvajalci ravnanja z odpadno embalažo pristojnim organom enkrat letno prek elektronskega registra ali registrov v skladu s členom 35(1) Direktive 2008/98/ES zagotovijo informacije o odpadni embalaži iz preglednice 3 v Prilogi XII k tej uredbi, razen informacij o embalaži, katere dostop je bil prvič omogočen na ozemlju države članice.

Izvajalci ravnanja z odpadno embalažo proizvajalcem v primeru samostojnega izpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca ali organizaciji za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, pooblaščen za izpolnjevanje teh obveznosti, v primeru skupnega izpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca enkrat letno zagotovijo vse informacije, potrebne za izpolnjevanje obveznosti glede zagotavljanja informacij iz člena 44(10).

Države članice lahko v skladu z nacionalnim pravom določijo, da, kadar so za organizacijo ravnanja z odpadno embalažo odgovorni javni organi, izvajalci ravnanja z odpadno embalažo takim javnim organom enkrat letno zagotovijo vse informacije, potrebne za izpolnjevanje obveznosti glede zagotavljanja informacij iz člena 44(10), ali druga sredstva za dopolnitev elektronskega registra ali registrov v skladu s členom 35(1) Direktive 2008/98/ES.

Poglavje V

Obveznosti gospodarskih subjektov

za zmanjšanje embalaže in odpadne embalaže

Člen 24

Obveznost v zvezi s prekomerno količino embalaže

1. Gospodarski subjekti, ki polnijo skupinsko embalažo, transportno embalažo ali embalažo za elektronsko trgovanje, do 1. januarja 2030 ali 3 leta od začetka veljavnosti izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi odstavka 2, pri čemer se upošteva poznejši datum, zagotovijo, da največji delež praznega prostora, izraženega v odstotkih, ne presega 50 %.
2. Komisija do ... [tri leta od začetka veljavnosti te uredbe] sprejme izvedbene akte za določitev metodologije za izračun deleža praznega prostora iz odstavka 1. Pri tej metodologiji se upoštevajo posebne značilnosti embalaže, ki jo je treba postaviti v prazen prostor, ki je dovolj velik, da izpolnjuje veljavne pravne zahteve ali da zaščiti izdelek, kot so zlasti pakirani izdelki nepravilnih oblik, embalaža, ki vsebuje več kot eno prodajno embalažo ali izdelek, embalaža, ki vsebuje tekoče izdelke, pakirani izdelki, katerih vsebina se lahko zlahka poškoduje, in pakirani izdelki, ki jih lahko zaradi majhnih dimenzij poškodujejo večji izdelki, ter minimalni prostor na transportni embalaži, ki omogoča namestitev oznake pošiljke.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 65(2).

3. Za namen izračuna deleža iz odstavka 1:

- (a) prazen prostor pomeni razliko med skupno prostornino skupinske embalaže, transportne embalaže ali embalaže za elektronsko trgovanje in prostornino prodajne embalaže v njej;
- (b) delež praznega prostora pomeni delež, ki ga prazen prostor, opredeljen v točki (a), predstavlja glede na skupno prostornino skupinske embalaže, transportne embalaže ali embalaže za elektronsko trgovanje.

Prostor, zapolnjen s polnilnimi materiali, kot so papirnati izrezki, zračne blazine, mehurčkasta folija, gobasto polnilo, penasto polnilo, lesna volna, polistiren ali rezine stiropora, se šteje za prazen prostor.

4. Gospodarski subjekti, ki polnijo prodajno embalažo, do ... [36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] zagotovijo, da se prazen prostor zmanjša na najmanjšo možno mero, potrebno za zagotovitev funkcionalnosti embalaže, vključno z zaščito izdelka. Delež praznega prostora za prodajno embalažo pomeni razliko med celotno notranjo prostornino prodajne embalaže in prostornino pakiranega izdelka.

Za namen ugotavljanja skladnosti s tem odstavkom se prostor, napolnjen s polnilnimi materiali, kot so papirnati izrezki, zračne blazine, mehurčkasta folija, gobasta polnila, penasta polnila, lesna volna, polistiren ali rezine stiropora, štejejo za prazen prostor.

Za prodajno embalažo za izdelke, ki se med prevozom posedajo ali pri katerih je za zaščito živila potreben prazen prostor med živilom in vrhom embalaže, ali druge izdelke, ki imajo te značilnosti:

- (a) se skladnost s tem odstavkom oceni glede na raven napolnjenosti embalaže v času polnjenja;
- (b) se zrak med pakiranimi živali ali v njih ali zaščitni plini ne štejejo za prazen prostor.

- 4. Gospodarski subjekti, ki prodajno embalažo uporabljajo kot embalažo za elektronsko trgovanje ali ki uporabljajo embalažo za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo, so izvzeti iz obveznosti iz odstavka 1 tega člena. Kljub temu zagotovijo, da je taka prodajna embalaža skladna z zahtevami iz člena 10.
- 5. Komisija do ... [sedem let od datuma začetka veljavnosti te uredbe] pregleda delež praznega prostora iz odstavka 1 in izvzetja iz odstavka 5 ter oceni možnost določitve deležev praznega prostora za prodajno embalažo, zlasti za igrače, kozmetične izdelke, complete izdelkov „naredi si sam“ in elektronske izdelke.

Člen 25

Omejitve uporabe nekaterih oblik embalaže

- 1. Gospodarski subjekti od 1. januarja 2030 prenehajo dajati na trg embalažo, katere oblike in uporabe so navedene v Prilogi V.

2. Države članice lahko z odstopanjem od člena 4(2) ohranijo omejitve, sprejete pred 1. januarjem 2025, glede dajanja na trg embalaže v oblikah in za uporabe iz Priloge V, a iz materialov, ki v Prilogi V niso navedeni.
3. Odstavek 1 tega člena ne posega v člen 9(2), točka (b).
4. Države članice lahko z odstopanjem od odstavka 1 tega člena mikropodjetjem, kakor so opredeljena v Priporočilu 2003/361/ES, kot velja ... [datum začetka veljavnosti te uredbe], dovolijo dajanje na trg embalaže v oblikah in za uporabe iz točke 3 Priloge V k tej uredbi, če se dokaže, da neuporaba take embalaže ali pridobitev dostopa do infrastrukture, potrebne za delovanje sistema za ponovno uporabo, ni tehnično izvedljiva.
5. Komisija do... [sedem let od datuma začetka veljavnosti te uredbe] oceni pozitiven vpliv omejitev in odstopanj ter izvzetij iz teh omejitev na okolje ter upošteva razpoložljivost alternativnih rešitev v zvezi z embalažo, ki izpolnjujejo varnostne in higienske zahteve, ki se uporabljajo za kontaktno embalažo. Komisija na podlagi te ocene pregleda ta člen in Prilogo V, da jih prilagodi tehničnemu in znanstvenemu napredku, da bi zmanjšala odpadno embalažo. Komisija na podlagi te ocene oceni ustreznost uvedbe novih omejitev uporabe določenih oblik embalaže in ustreznost ohranitve odstopanj in izjem iz tega člena ter po potrebi predloži zakonodajni predlog.

6. Komisija do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] v posvetovanju z državami članicami in Evropsko agencijo za varnost hrane objavi smernice, v katerih podrobneje pojasni Prilogo V, vključno s primeri zajetih oblik embalaže in morebitnimi izvzetji iz omejitev, ter zagotovi neizčrpen seznam primerov sadja in zelenjave, ki so izključeni iz točke 2 Priloge V.

Člen 26

Obveznosti v zvezi z embalažo za večkratno uporabo

1. Gospodarski subjekti, ki prvič omogočajo dostopnost embalaže za večkratno uporabo na ozemlju države članice, zagotovijo, da je v zadevni državi članici vzpostavljen sistem za ponovno uporabo te embalaže, ki vključuje spodbudo za zagotovitev zbiranja te embalaže in izpolnjuje zahteve iz Priloge VI. Šteje se, da ti gospodarski subjekti izpolnjujejo zahteve iz tega odstavka, če uporabljajo obstoječe sisteme za ponovno uporabo, ki so v državah članicah že vzpostavljeni.
2. Opis skladnosti sistema z zahtevami na podlagi odstavka 1 tega člena se pripravi kot del tehnične dokumentacije o embalaži za večkratno uporabo, ki se zagotovi na podlagi člena 11(3). V ta namen izdelovalec od udeležencev v sistemu iz Priloge VI zahteva ustrezno pisno potrditev.

Člen 27

Obveznost v zvezi s sistemi za ponovno uporabo

1. Gospodarski subjekti, ki uporabljajo embalažo za večkratno uporabo, se vključijo v enega ali več sistemov za ponovno uporabo in zagotovijo, da so sistemi za ponovno uporabo, v katerih se lahko ponovno uporabi embalaža za večkratno uporabo, skladni z zahtevami iz dela A Priloge VI.
2. Gospodarski subjekti, ki uporabljajo embalažo za večkratno uporabo, zagotovijo, da se taka embalaža obnovi v skladu z delom B Priloge VI, preden jo ponovno ponudijo v uporabo končnim uporabnikom.
3. Gospodarski subjekti, ki uporabljajo embalažo za večkratno uporabo, lahko imenujejo tretjo osebo, odgovorno za enega ali več vzajemnih sistemov za ponovno uporabo.

Kadar gospodarski subjekti imenujejo tretjo osebo iz prvega pododstavka, mora obveznosti iz tega člena v njihovem imenu izpolnjevati ta tretja oseba.

4. Gospodarski subjekti, ki uporabljajo embalažo za večkratno uporabo v sistemih zaprte zanke v skladu z zahtevami iz Priloge VI, morajo embalažo vrniti na zbirno mesto oziroma zbirna mesta, ki jih določijo udeleženci v sistemu in jih odobri upravljavec sistema.

Člen 28

Obveznosti v zvezi s ponovnim polnjenjem

1. Gospodarski subjekti, ki ponudijo možnost nakupa izdelkov s ponovnim polnjenjem, končne uporabnike obvestijo o (v nadaljnjem besedilu: pravila za ponovno polnjenje):
 - (a) vrstah posod, ki se lahko uporabijo za nakup izdelkov, ki se ponujajo za ponovno polnjenje;
 - (b) higienskih standardih glede ponovnega polnjenja;
 - (c) odgovornosti končnega uporabnika v zvezi z zdravjem in varnostjo glede uporabe posod iz točke (a).

Pravila za ponovno polnjenje se redno posodablajo in se jasno prikažejo v njihovih prostorih ali se končnim uporabnikom zagotovijo na drug način.

2. Gospodarski subjekti, ki omogočajo ponovno polnjenje, zagotovijo, da so točke za ponovno polnjenje skladne z zahtevami iz dela C Priloge VI in vsemi zahtevami iz drugih pravnih aktov Unije v zvezi s prodajo izdelkov s ponovnim polnjenjem.
3. Gospodarski subjekti, ki ponujajo možnost nakupa izdelkov s ponovnim polnjenjem, zagotovijo, da se embalaža ali posode, ki se na točkah za ponovno polnjenje ponujajo končnim uporabnikom, ne zagotavljajo brezplačno, če ne izpolnjujejo zahtev iz Priloge IV ali se zagotovijo v okviru kavcijskega sistema.

4. Gospodarski subjekti lahko zavrnejo ponovno polnjenje posode, ki jo zagotovi končni uporabnik, če končni uporabnik ne spoštuje pravil za ponovno polnjenje, ki jih gospodarski subjekt sporoči na podlagi odstavka 1, zlasti če gospodarski subjekti menijo, da posoda ni higienska ali primerna za prodajo hrane ali pijače. Gospodarski subjekti so oproščeni odgovornosti za vprašanja v zvezi s higieno ali varnostjo hrane, ki nastanejo zaradi uporabe posod, ki jih zagotovi končni uporabnik.
5. Od 1. januarja 2030 si končni distributerji s prodajno površino več kot 400 m² prizadevajo 10 % te prodajne površine nameniti točkam za ponovno polnjenje živilskih in neživilskih izdelkov.

Člen 29

Cilji glede ponovne uporabe

1. Od 1. januarja 2030 gospodarski subjekti, ki uporabljajo transportno ali prodajno embalažo, ki se uporablja za prevoz izdelkov, tudi za izdelke, ki se distribuirajo prek elektronskega trgovanja, na ozemlju Unije v obliki palet, zložljivih plastičnih škatel, škatel, pladnjev, plastičnih zabojev, vmesnih zabojnikov za razsuti tovor, veder, sodov in kanistrov vseh velikosti ali materialov, vključno s prilagodljivimi oblikami ali paletnimi ovoji ali trakovi za stabilizacijo in zaščito izdelkov, ki so med prevozom nameščeni na palete, zagotovijo, da skupno vsaj 40 % take embalaže predstavlja embalaža za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo.

Od 1. januarja 2040 si ti gospodarski subjekti prizadevajo uporabiti vsaj 70 % embalaže iz prvega pododstavka v obliki za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo.

2. Od 1. januarja 2030 gospodarski subjekti, ki uporabljajo transportno ali prodajno embalažo, ki se uporablja za prevoz izdelkov, v oblikah navedenih v odstavku 1 tega člena, na ozemlju Unije med različnimi lokacijami, na katerih gospodarski subjekt opravlja svojo dejavnost, ali med katero koli lokacijo, na kateri gospodarski subjekt opravlja svojo dejavnost, in lokacijo katerega koli drugega povezanega podjetja ali partnerskega podjetja, kakor je opredeljeno v členu 3 Priloge k Priporočilu 2003/361/ES, kot velja ... [datum začetka veljavnosti te uredbe], z odstopanjem od odstavka 1 tega člena zagotovijo, da je tako embalažo mogoče ponovno uporabiti v okviru sistema za ponovno uporabo.
3. Od 1. januarja 2030 gospodarski subjekti, ki uporabljajo transportno ali prodajno embalažo, ki se uporablja za prevoz izdelkov, tudi za izdelke, ki se distribuirajo prek elektronskega trgovanja, v oblikah navedenih v odstavku 1, za dobavo izdelkov drugemu gospodarskemu subjektu v isti državi članici, z odstopanjem od odstavka 1, zagotovijo, da je tako embalažo mogoče ponovno uporabiti v okviru sistema za ponovno uporabo.
4. Obveznosti iz odstavkov 1, 2 in 3 se ne uporabljajo za transportno ali prodajno embalažo:
 - (a) ki se uporablja za prevoz nevarnega blaga v skladu z Direktivo 2008/68/ES;
 - (b) ki se uporabljajo za prevoz velikih strojev, opreme in blaga, za katere je embalaža posebej zasnovana tako, da ustreza individualnim zahtevam gospodarskega subjekta, ki je oddal naročilo;

(c) v prilagodljivi obliki, ki se uporablja za prevoz in je v neposrednem stiku z živili in krmo, kakor so opredeljeni v členu 2 in členu 3, točka 4, Uredbe (ES) št. 178/2002, ali z živilskimi sestavinami, kakor so opredeljene v členu 2(2), točka (f), Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁹;

(d) v obliki kartonskih škatel.

5. Od 1. januarja 2030 gospodarski subjekti, ki uporabljajo skupinsko embalažo v obliki škatel, razen kartonskih škatel, ki obdaja prodajno embalažo ter določeno število izdelkov združuje v skladiščno ali distribucijsko enoto, zagotovijo, da vsaj 10 % take embalaže predstavlja embalaža za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo.

Od 1. januarja 2040 si gospodarski subjekti prizadevajo uporabiti vsaj 25 % embalaže iz prvega pododstavka v obliki za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo.

6. Od 1. januarja 2030 končni distributerji, ki potrošnikom omogočajo dostop do alkoholnih in brezalkoholnih pijač v prodajni embalaži na ozemlju države članice, zagotovijo, da je vsaj 10 % navedenih izdelkov na voljo v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo.

Od 1. januarja 2040 si gospodarski subjekti prizadevajo, da zagotovijo vsaj 40 % izdelkov iz prvega pododstavka na voljo v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo.

⁶⁹ Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, 22.11.2011, str. 18).

Končni distributerji zagotovijo, da pakirani izdelki izdelani pod njihovo znamko, prispevajo na pravičen in sorazmeren način k doseganju ciljev iz tega odstavka.

7. Cilji, določeni v odstavku 6, se ne uporabljajo za:

- (a) pijače, ki so hitro pokvarljive v smislu člena 24 Uredbe (EU) št. 1169/2011, ter mleko in mlečne proizvode iz dela XVI Priloge I k Uredbi (EU) št. 1308/2013 in njihove nadomestke iz oznak 2202 99 11 in 2202 9915 iz kombinirane nomenklature (KN) iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87⁷⁰;
- (b) kategorije proizvodov vinske trte iz točk 1, 3 do 9, 11, 12, 15, 16 in 17 dela II Priloge VII k Uredbi (EU) št. 1308/2013;
- (c) aromatizirane vinske izdelke, kakor so opredeljeni v Uredbi (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta⁷¹;
- (d) proizvode, ki so podobni vinskim proizvodom in aromatiziranim vinskim proizvodom ter so pridobljeni iz sadja, ki ni grozdje, in zelenjave, ter druge fermentirane pijače iz oznake KN 2206 00;
- (e) žgane pijače na osnovi alkohola, ki ustrezajo tarifni številki KN 2208.

⁷⁰ Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, 7.9.1987, str. 1)

⁷¹ Uredba (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91 (UL L 84, 20.3.2014, str. 14).

8. Komisija v posvetovanju z državami članicami do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] objavi smernice o vrstah izdelkov, ki spadajo v področje uporabe odstavkov 6 in 7.
9. Končni distributerji, kot je določeno v odstavku 6, v okviru tega posebnega sistema za ponovno uporabo na prodajnem mestu brezplačno vzamejo nazaj vso embalažo za večkratno uporabo iste vrste, oblike in velikosti, kot je embalaža, katere dostopnost omogočijo na trgu, pri čemer zagotovijo predelavo in vračanje take embalaže v celotni distribucijski verigi. Končni distributerji zagotovijo, da imajo končni uporabniki možnost, da embalažo vrnejo na mesto, kjer poteka dejanska predaja take embalaže, ali v njegovi neposredni bližini. Končni distributer v celoti vrne povezane kavcije ali priglasí vračilo embalaže v skladu s pravili upravljanja posebnega sistema za ponovno uporabo, da se morebitne povezane kavcije povrnejo, odvisno od primera.
10. Če ima končni distributer v danem koledarskem letu prodajno površino, ki ni večja od 100 m², je ta končni distributer izvzet iz obveznosti doseganja ciljev iz odstavka 6 v navedenem koledarskem letu. Na Komisijo se na podlagi posebnih pogojev končne distribucije in nekaterih proizvodnih sektorjev, tudi na nacionalni ravni, prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 64 za spremembo praga prodajne površine.
11. Države članice lahko končne distributerje izvzamejo iz obveznosti doseganja ciljev iz odstavka 6, če se njihova prodajna površina nahaja na otoku z manj kot 2 000 prebivalci.

Države članice lahko končne distributerje izvzamejo tudi iz obveznosti doseganja ciljev iz odstavka 6, če je njihova prodajna površina v občini z gostoto prebivalstva manj kot 54 oseb/km², vendar se cilji iz odstavka 6 uporabljajo za končne distributerje s prodajno površino v naseljenih območjih z več kot 5000 prebivalci.

Če končni distributer, ki je bil izvzet na podlagi prvega ali drugega pododstavka, prodaja izdelke iz odstavka 6 v embalaži za večkratno uporabo, mora poskrbeti za prevzem take embalaže v skladu z odstavkom 9. Če ima končni distributer, ki je bil izvzet na podlagi prvega ali drugega pododstavka, več kot eno prodajno površino in se le ena ali le nekatere od teh površin nahajajo na takem otoku ali v taki občini, se zadevne pijače, katerih dostopnost je omogočena na ozemlju države članice na teh prodajnih površinah, ne upoštevajo pri izračunu za namene izpolnjevanja ciljev iz odstavka 6.

12. Države članice lahko končnim distributerjem dovolijo, da se združijo v skupine za namene izpolnjevanja obveznosti iz odstavka 6, če posamezna skupina:

- (a) ne presega 40-odstotnega tržnega deleža ustrezne kategorije pijač;
- (b) ima največ pet končnih distributerjev in
- (c) zajema le kategorije pijač, katerih dostopnost na ozemlju države članice omogočajo vsi člani skupine.

Pogoj iz točke (b) se ne uporablja, če končni distributerji delujejo pod isto blagovno znamko.

Kadar država članica omogoči končnim distributerjem, da se združijo v skupine na podlagi prvega pododstavka, vsaka skupina pristojnemu organu države članice predloži vsaj informacije o:

- (a) končnih distributerjih, vključenih v skupino, in
- (b) končnem distributerju, ki je imenovan za vodjo skupine in kontaktno točko.

Države članice lahko zahtevajo predložitev dodatnih informacij, potrebnih za izvrševanje obveznosti iz odstavka 6 v povezavi s tem odstavkom.

Končni distributerji zagotovijo, da so njihovi dogovori o združevanju skladni s členoma 101 in 102 PDEU. Brez poseganja v splošno veljavnost pravil Unije o konkurenci za take skupine vsi člani skupine zlasti zagotovijo, da v okviru njihovih dogovorov o združevanju ne prihaja do izmenjave podatkov ali informacij, tudi v zvezi s podatki o predvideni prodaji, razen v zvezi z informacijami iz člena 30(2) te uredbe.

Komisija do 1. januarja 2028 sprejme delegirane akte v skladu s členom 64 za dopolnitev te uredbe z določitvijo in opredelitvijo podrobnih pogojev in zahtev glede poročanja, ki se uporabljajo za dogovore o združevanju, pri čemer upošteva vrsto in količino embalaže, ki jo vsak končni distributer da na trg vsako koledarsko leto, in lokacijo končnih distributerjev.

13. Gospodarski subjekti so izvzeti iz obveznosti doseganja ciljev iz tega člena, v posameznem koledarskem letu, če so v danem koledarskem letu:

- (a) na ozemlju države članice omogočili dostopnost embalaže, katere masa ne presega 1 000 kg, in
- (b) ustrezali opredelitvi mikropodjetja, kot je določena v Priporočilu 2003/361/ES, kot velja ... [datum začetka veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se na podlagi posebnih pogojev končne distribucije in nekaterih proizvodnih sektorjev, tudi na nacionalni ravni, prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 64 za spremembo praga iz točke (a) tega odstavka.

14. Države članice lahko gospodarske subjekte za obdobje petih let izvzamejo iz obveznosti iz tega člena pod naslednjimi pogoji:

- (a) država članica, ki dovoli izvzetje, doseže pet odstotnih točk nad cilji za recikliranje odpadne embalaže na posamezni material, ki jih je treba doseči do leta 2025, in naj bi v skladu s poročilom, ki ga Komisija objavi tri leta pred tem datumom, dosegla pet odstotnih točk nad ciljem za leto 2030;
- (b) država članica, ki dovoli izvzetje, je na dobri poti, da doseže ustrezne cilje preprečevanja odpadkov iz člena 43, in lahko dokaže, da je do leta 2028 vsaj za 3 % zmanjšala količino odpadne embalaže ustvarjene na prebivalca v primerjavi s količino odpadne embalaže ustvarjene na prebivalca iz leta 2018, in

- (c) gospodarski subjekti so sprejeli poslovni načrt za preprečevanje in recikliranje odpadkov, ki prispeva k doseganju ciljev preprečevanja in recikliranja odpadkov iz člena 43 oziroma 52.

To petletno obdobje lahko država članica podaljša, če so izpolnjeni vsi pogoji.

- 15. Države članice lahko pod pogoji iz člena 51 za gospodarske subjekte določijo cilje, ki presegajo minimalne cilje, določene v odstavkih 1, 2, 3, 5 in 6 tega člena, kolikor so ti višji cilji potrebni, da lahko država članica doseže enega ali več ciljev iz člena 43.
- 16. Države članice lahko pod pogoji iz člena 51 za gospodarske subjekte določijo cilje za pijače, katerih dostopnost se omogoča v prodajni embalaži in ki ne spadajo v odstavek 6 tega člena, če so ti dodatni cilji potrebni, da lahko država članica doseže enega ali več ciljev iz člena 43.
- 17. Cilji iz ali na podlagi tega člena se izračunajo za obdobje posameznega koledarskega leta.
- 18. Da bi se upoštevali najnovejši znanstveni in tehnični podatki ter razvoj, je Komisija pooblaščen, da v skladu s členom 64 sprejme delegirane akte za dopolnitev te uredbe z določitvijo:
 - (a) izvzetij za gospodarske subjekte, ki dopolnjujejo izvzetja iz tega člena, zaradi posebnih gospodarskih omejitev v določenem sektorju, ki so povezane z izpolnjevanjem ciljev iz odstavkov 1, 2, 3, 5 in 6 tega člena;

- (b) izvzetij za določene oblike embalaže, na katere se nanašajo cilji iz odstavkov 1, 2, 3, 5 in 6 tega člena, kadar vprašanja higiene in varnosti hrane preprečujejo doseganje navedenih ciljev;
 - (c) izvzetij za določene oblike embalaže, na katere se nanašajo cilji iz odstavkov 1, 2, 3, 5 in 6 tega člena, kadar okoljska vprašanja preprečujejo doseganje navedenih ciljev.
19. Komisija do 1. januarja 2034 ob upoštevanju razvoja najsodobnejše tehnologije in praktičnih izkušenj, ki so jih pridobili gospodarski subjekti in države članice, predloži poročilo, v katerem pregleda izvajanje ciljev za leto 2030 iz tega člena. V tem poročilu oceni, tudi z vidika ocene življenjskega cikla embalaže za enkratno uporabo in večkratno uporabo, naslednje:
- (a) v kolikšni meri so cilji za leto 2030 vodili k učinkovitim in enostavno izvedljivim rešitvam za spodbujanje trajnostne embalaže;
 - (b) izvedljivost doseganja ciljev za leto 2040 na podlagi izkušenj pri doseganju ciljev za leto 2030 in spreminjajočih se okoliščin;
 - (c) ustreznost ohranjanja izvzetij in odstopanj iz tega člena;
 - (d) nujnost ali ustreznost določanja novih ciljev za ponovno uporabo in ponovno polnjenje za druge kategorije embalaže.

Poročilo Komisije vključuje oceno učinka na zaposlovanje. Temu poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog za spremembo tega člena, zlasti ciljev za leto 2040. Države članice do decembra 2032 Komisiji predložijo podatke o oceni učinka na zaposlovanje v zvezi z izvajanjem ciljev glede ponovne uporabe na njihovem nacionalnem ozemlju. Države članice pred predložitvijo podatkov Komisiji obvestijo nacionalne socialne partnerje, ki zastopajo delavce in delodajalce v sektorjih, ki so zajeti v ciljih glede ponovne uporabe embalaže, ter se z njimi posvetujejo.

Člen 30

Pravila za izračun doseganja ciljev glede ponovne uporabe

1. Gospodarski subjekt, ki uporablja embalažo, za dokazovanje doseganja ciljev iz člena 29(1) in (5), za vsak cilj posebej izračuna naslednje:
 - (a) število enakovrednih enot vseh oblik embalaže iz člena 29(1) ali (5), kot je ustrezno, ki predstavljajo embalažo za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo, ki jo je uporabil v danem koledarskem letu;
 - (b) število enakovrednih enot vseh oblik embalaže iz člena 29(1) ali (5), kot je ustrezno, ki niso embalaža iz točke (a) tega odstavka in ki jo je uporabil v danem koledarskem letu.

2. Končni distributer, ki omogoča dostopnost takih izdelkov potrošnikom na ozemlju države članice, za dokazovanje doseganja ciljev iz člena 29(6) in člena 33, za vsak cilj posebej izračuna naslednje:
 - (a) skupno število prodajnih enot ali skupno prostornino pijač v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo, dostopnih na ozemlju države članice v danem koledarskem letu;
 - (b) skupno število prodajnih enot ali skupno prostornino pijač, katerih dostopnost na ozemlju države članice je bila v danem koledarskem letu omogočena, v embalaži, ki ni embalaža iz točke (a).
3. Komisija do 30. junija 2027 sprejme izvedbene akte o določitvi metodologije za izračun ciljev glede ponovne uporabe iz člena 29.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 65(2).
4. Obveznost dokazovanja doseganja ciljev glede ponovne uporabe iz člena 29 se uporablja od 1. januarja 2030 ali 18 mesecev od datuma začetka veljavnosti izvedbenih aktov iz odstavka 3 tega člena, karkoli nastopi pozneje.

Člen 31

Poročanje pristojnim organom o ciljih glede ponovne uporabe

1. Gospodarski subjekti iz člena 29(1) do (8) pristojnemu organu iz člena 40 za vsako koledarsko leto predložijo poročilo s podatki o doseganju ciljev glede ponovne uporabe iz člena 29.
2. Poročilo iz odstavka 1 se predloži v šestih mesecih od konca leta poročanja, na katero se nanašajo zbrani podatki.
3. Prvo leto poročanja zajema koledarsko leto 2030.
4. Pristojni organi vzpostavijo elektronske sisteme, prek katerih se jim sporočajo podatki, in opredelijo oblike, ki jih je treba uporabljati.
5. Pristojni organi lahko od gospodarskih subjektov zahtevajo, da predložijo kakršne koli dodatne informacije, potrebne za zagotovitev zanesljivosti sporočenih podatkov.
6. Države članice objavijo poročilo iz odstavka 1.
7. Komisija do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] ustanovi evropsko opazovalnico za ponovno uporabo. Opazovalnica je odgovorna za spremljanje izvajanja ukrepov, določenih v tej uredbi, zbiranje podatkov o praksah ponovne uporabe in prispevanje k vzpostavitvi dobre prakse na področju ponovne uporabe.

Člen 32

Obveznost ponovnega polnjenja za sektor hrane in pijače za s seboj

1. Do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe]:
 - (a) končni distributerji, ki opravljajo svojo poslovno dejavnost v sektorju gostinstva in ki na ozemlju države članice v embalaži za hrano in pijačo za s seboj omogočajo dostopnost hladnih ali toplih pijač, zagotovijo sistem, da lahko potrošniki prinesejo svojo posodo, ki se napolni;
 - (b) končni distributerji, ki opravljajo svojo poslovno dejavnost v sektorju gostinstva in ki na ozemlju države članice v embalaži za hrano in pijačo za s seboj omogočajo dostopnost pripravljene hrane, zagotovijo sistem, da lahko potrošniki prinesejo svojo posodo, ki se napolni.
2. Kadar potrošniki prinesejo svojo posodo za polnjenje, jim končni distributerji iz odstavka 1 ponudijo izdelke brez višjih stroškov in pod pogoji, ki niso manj ugodni od pogojev pri prodaji prodajne enote iz istega izdelka in embalaže za enkratno uporabo.

Končni distributerji potrošnike na prodajnem mestu z jasno vidnimi in berljivimi informacijskimi tablami ali znaki obvestijo o možnosti, da izdelke dobijo v posodi, ki jo je mogoče ponovno napolniti in jo prinese potrošnik.

Člen 33

Obveznost ponudbe za ponovno uporabo v sektorju hrane in pijače za s seboj

1. Do ... [36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] končni distributerji, ki opravljajo svojo poslovno dejavnost v sektorju gostinstva in ki na ozemlju države članice v embalaži za hrano in pijačo za s seboj omogočajo dostopnost hladnih ali toplih pijač ali pripravljene hrane, zagotovijo potrošnikom možnost, da izdelke dobijo v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo.
2. Končni distributerji potrošnike na prodajnem mestu z jasno vidnimi in berljivimi informacijskimi tablamami ali znaki obvestijo o možnosti, da izdelke dobijo v embalaži za večkratno uporabo.
3. Končni distributerji izdelke, s katerim se napolni embalaža za večkratno uporabo, ne smejo ponuditi po višji ceni in pod slabšimi pogoji kot pri prodajni enoti iz istega izdelka in v embalaži za enkratno uporabo.
4. Končni distributerji so izvzeti iz uporabe tega člena, če ustrezajo opredelitvi mikropodjetja iz Priporočila 2003/361/ES, kot velja ...[datum začetka veljavnosti te uredbe].
5. Od leta 2030 si končni distributerji prizadevajo, da se 10 % izdelkov ponudi za prodajo v obliki embalaže za večkratno uporabo.

6. Države članice lahko pod pogoji iz člena 51 za gospodarske subjekte določijo cilje, ki presegajo minimalne cilje, določene v odstavku 5 tega člena, kolikor so ti višji cilji potrebni, da bi država članica lahko dosegla enega ali več ciljev iz člena 43.

Poglavje VI

Plastične nosilne vrečke

Člen 34

Plastične nosilne vrečke

1. Države članice sprejmejo ukrepe za trajno zmanjšanje potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk na svojem ozemlju.

Trajno zmanjšanje se šteje kot doseženo, če letna potrošnja do 31. decembra 2025 in nato do 31. decembra vsakega naslednjega leta ne presega 40 lahkih plastičnih nosilnih vrečk na osebo ali enakovrednega cilja, izraženega v masi.

2. Pri ukrepih, ki jih morajo države članice sprejeti za doseganje cilja iz odstavka 1, se upošteva vpliv izdelave, recikliranja ali odstranjevanja lahkih plastičnih nosilnih vrečk na okolje ter njihove lastnosti v zvezi s kompostiranjem, trajnostjo ali posebno namembnostjo. Takšni ukrepi lahko z odstopanjem od člena 4 vključujejo omejitve trženja, če so sorazmerni in nediskriminatorni.

3. Države članice lahko v skladu z obveznostmi, ki izhajajo iz PDEU, poleg ukrepov iz odstavkov 1 in 2 tega člena sprejmejo tudi ukrepe, kot so ekonomski instrumenti, in nacionalne cilje zmanjšanja, in sicer za vse vrste plastičnih nosilnih vrečk ne glede na debelino stene.
4. Države članice lahko iz obveznosti iz odstavka 1 izvzamejo zelo lahke plastične nosilne vrečke, ki so potrebne iz higienskih razlogov ali se zagotavljajo kot prodajna embalaža nepredpakiranih živil, da bi se zavrnilo manj hrane.
5. Komisija do ... [sedem let od datuma začetka veljavnosti te uredbe] pripravi poročilo o embalažnih materialih, ki niso navedeni v odstavkih 1 in 2 in ki verjetno bolj škodljivo vplivajo na okolje, kot lahke plastične nosilne vrečke, ter po potrebi predloži zakonodajni predlog, v katerem določi cilje zmanjšanja in ukrepe za doseganje teh ciljev.

Poglavje VII

Skladnost embalaže

Člen 35

Preizkuševalne, merilne in računske metode

Za namene zagotavljanja in preverjanja skladnosti embalaže z zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12, 24 in 26 se preizkusi, meritve in izračuni izvajajo z zanesljivimi, natančnimi in ponovljivimi metodami, pri katerih se upoštevajo splošno priznane najsodobnejše metode in katerih rezultati veljajo za visoko zanesljive.

Člen 36
Domneva o skladnosti

1. Šteje se, da so metode za preizkuse, meritve in izračune iz člena 35, ki so skladne s harmoniziranimi standardi ali njihovimi deli, sklici na katere so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, skladne z zahtevami iz navedenega člena, zajetimi v navedenih standardih ali njihovih delih.
2. Kadar metode za preizkuse, meritve in izračune iz odstavka 1 tega člena izvajajo organi za ugotavljanje skladnosti na podlagi akreditacije v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta⁷², se domneva, da so skladne z zahtevami iz odstavka 1 tega člena.
3. Šteje se, da je embalaža, ki je skladna s harmoniziranimi standardi ali njihovimi deli, sklici na katere so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, skladna z zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12, 24 in 26, zajetimi v navedenih standardih ali njihovih delih.

⁷² Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

Člen 37
Skupne specifikacije

1. Šteje se, da je embalaža, ki je skladna s skupnimi specifikacijami iz odstavka 2 tega člena ali njihovimi deli, skladna z zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12, 24 in 26, kolikor so te zahteve zajete v navedenih skupnih specifikacijah ali njihovih delih.
2. Komisija lahko v izvedbenih aktih določi skupne specifikacije glede zahtev iz ali na podlagi členov 5 do 12, 24 in 26, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) bodisi:
 - (i) sklic na harmonizirane standarde, ki zajemajo ustrezne zahteve iz ali na podlagi členov 5 do 12, 24 in 26 te uredbe, ni bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012, pri čemer se objava takega sklica v razumnem roku tudi ne pričakuje, ali
 - (ii) obstoječi standard ne izpolnjuje zahtev, ki naj bi jih zajemala zahteva, in

- (b) Komisija je na podlagi člena 10(1) Uredbe (EU) št. 1025/2012 od ene ali več evropskih organizacij za standardizacijo zahtevala pripravo ali revizijo harmoniziranega standarda glede zahtev iz ali na podlagi členov 5 do 12, 24 in 26 te uredbe, pri čemer:
- (i) zahteve ni sprejela nobena od evropskih organizacij za standardizacijo, na katere je bila zahteva naslovljena, ali
 - (ii) zahtevo je sprejela vsaj ena evropska organizacija za standardizacijo, na katero je bila zahteva naslovljena, vendar zahtevani harmonizirani standardi:
 - niso bili sprejeti v roku, določenem v zahtevi,
 - niso skladni z zahtevo ali
 - niso v celoti skladni z zahtevami, ki naj bi jih zajemali.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 65(2).

3. Komisija pred pripravo osnutka izvedbenega akta iz odstavka 2 tega člena obvesti odbor iz člena 22 Uredbe (EU) št. 1025/2012, da meni, da so pogoji iz odstavka 2 tega člena izpolnjeni.

4. Kadar evropska organizacija za standardizacijo sprejme harmonizirani standard in ga predloži Komisiji, da se sklic nanj objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, Komisija harmonizirani standard oceni v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012. Ko se tak sklic na harmonizirani standard objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, Komisija razveljavi izvedbene akte iz odstavka 2 tega člena ali njihove dele, ki zajemajo iste zahteve, kot tiste iz ali na podlagi členov 5 do 12, 24 in 26.
5. Če država članica ali Evropski parlament meni, da skupna specifikacija ne izpolnjuje v celoti zahtev iz ali na podlagi členov 5 do 12, 24 in 26, o tem s predložitvijo podrobne obrazložitve obvesti Komisijo. Komisija to podrobno obrazložitev oceni in lahko po potrebi spremeni izvedbeni akt, ki določa zadevno skupno specifikacijo.

Člen 38

Postopek ugotavljanja skladnosti

Ugotavljanje skladnosti embalaže z zahtevami iz ali na podlagi členov 5 do 12 se opravi v skladu s postopkom iz Priloge VII.

Člen 39
Izjava EU o skladnosti

1. V izjavi EU o skladnosti se navede, da je bilo dokazano izpolnjevanje zahtev iz ali na podlagi členov 5 do 12.
2. Izjava EU o skladnosti ima vzorčno strukturo, določeno v Prilogi VIII, vsebuje elemente, navedene v modulu iz Priloge VII, in se nenehno posodablja. Pripravi ali prevede se v jezik ali jezike, ki jih zahteva država članica, v kateri je embalaža dana na trg ali na trgu katere se omogoči njen dostop.
3. Kadar se za embalažo ali pakirani izdelek uporablja več aktov Unije, v skladu s katerimi je treba zagotoviti izjavo EU o skladnosti, se v zvezi z vsemi takimi akti Unije po potrebi pripravi enotna izjava EU o skladnosti. V navedeni izjavi se navedejo zadevni akti Unije in sklici na njihove objave. Izjava je lahko sestavljena iz dosjeja o ustreznih posameznih izjavah EU o skladnosti.
4. Izdelovalec s pripravo izjave EU o skladnosti prevzame odgovornost za skladnost embalaže z zahtevami iz te uredbe.
5. Pristojni organi si prizadevajo za nadzor točnosti najmanj dela izjav o skladnosti na leto, ocenjenih na podlagi pristopa, temelječega na tveganju, in sprejmejo potrebne ukrepe za odpravo neskladnosti, kot je umik neskladnih izdelkov s trga.

Poglavje VIII

Ravnanje z embalažo in odpadno embalažo

ODDELEK 1

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 40

Pristojni organ

1. Države članice imenujejo enega ali več pristojnih organov, ki so odgovorni za izvajanje in izvrševanje obveznosti iz tega poglavja in člena 6(10), člena 29(1) do (7) in (9) ter členov 30 do 34.
2. Države članice določijo podrobnosti glede organizacije in delovanja pristojnega organa ali pristojnih organov, vključno z upravnimi in postopkovnimi pravili, ki urejajo:
 - (a) registracijo proizvajalcev v skladu s členom 44;
 - (b) organizacijo in spremljanje izpolnjevanja zahtev glede poročanja iz člena 44(7) in (8);
 - (c) nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca v skladu s členom 45;

- (d) odobritev izpolnjevanja razširjene odgovornosti proizvajalca v skladu s členom 47;
 - (e) zagotavljanje informacij v skladu s členom 56.
3. Države članice do ... [pet mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] Komisiji uradno sporočijo imena in naslove pristojnih organov, imenovanih na podlagi odstavka 1. Komisijo brez nepotrebnega odlašanja obvestijo o kakršnih koli spremembah imen ali naslovov navedenih pristojnih organov.

Člen 41

Poročilo za zgodnje opozarjanje

1. Komisija v sodelovanju z Evropsko agencijo za okolje pripravi poročila o napredku pri doseganju ciljev iz členov 43 in 52 najpozneje tri leta pred iztekom posameznih rokov, določenih v navedenih členih.
2. Poročila iz odstavka 1 vključujejo:
 - (a) oceno doseganja ciljev za vsako državo članico;
 - (b) seznam držav članic, pri katerih obstaja tveganje, da ciljev v postavljenih rokih ne bodo dosegle, skupaj z ustreznimi priporočili za zadevne države članice;
 - (c) primere najboljših praks iz celotne Unije, ki bi lahko zagotavljali usmeritve za doseganje napredka pri uresničevanju ciljev.

Člen 42

Načrti ravnanja z odpadki in programi preprečevanja odpadkov

1. Države članice v načrte ravnanja z odpadki, ki jih je treba pripraviti na podlagi člena 28 Direktive 2008/98/ES, vključijo posebno poglavje o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, vključno z ukrepi, sprejetimi na podlagi členov 48, 50 in 52 te uredbe.
2. Države članice v programe preprečevanja odpadkov, ki jih je treba pripraviti na podlagi člena 29 Direktive 2008/98/ES, vključijo posebno poglavje o preprečevanju embalaže, odpadne embalaže ter embalaže, zavržene kot smeti, vključno z ukrepi, sprejetimi na podlagi členov 43 in 51 te uredbe.

ODDELEK 2

PREPREČEVANJE ODPADKOV

Člen 43

Preprečevanje odpadne embalaže

1. Vsaka država članica zmanjša količino nastale odpadne embalaže na prebivalca v primerjavi s količino nastale odpadne embalaže na prebivalca iz leta 2018, ki jo je Komisiji sporočila v skladu z Odločbo 2005/270/ES, in sicer za vsaj:
 - (a) 5 % do leta 2030;

(b) 10 % do leta 2035;

(c) 15 % do leta 2040.

2. Da bi države članice podprli pri doseganju ciljev preprečevanja odpadne embalaže iz odstavka 1 tega člena, Komisija do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] z izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi člena 56(7), točka (c), določi korekcijski faktor, da se upošteva povečanje ali zmanjšanje turizma glede na referenčno leto 2018. Ta korekcijski faktor temelji na deležu nastale odpadne embalaže na turista in spreminjanju števila turistov glede na referenčno leto 2018, pri čemer se upošteva potencial za zmanjšanje odpadne embalaže v turizmu.
3. Brez poseganja v odstavka 1 in 4 lahko države članice, ki so že vzpostavile ločena sistema za ravnanje z gospodinjsko odpadno embalažo na eni strani in za industrijsko in komercialno odpadno embalažo na drugi, ta sistema ohranijo.
4. Pri doseganju ciljev iz odstavka 1 si vsaka država članica prizadeva zmanjšati količino nastale odpadne plastične embalaže.

5. Poleg ukrepov, določenih v tej uredbi, države članice v skladu s splošnimi cilji politike Unije glede odpadkov in za doseganje ciljev iz tega člena izvajajo ukrepe za preprečevanje nastajanja odpadne embalaže in čim večje zmanjšanje vpliva embalaže na okolje. Taki ukrepi lahko vključujejo uporabo ekonomskih instrumentov in drugih ukrepov za spodbujanje uporabe hierarhije ravnanja z odpadki, kot so ukrepi iz prilog IV in IVa k Direktivi 2008/98/ES, ali druge ustrezne instrumente in ukrepe, vključno s spodbudami zagotovljenimi v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca in obveznostmi, v skladu s katerimi morajo proizvajalci ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca sprejeti načrte za preprečevanje odpadkov. Ukrepi so sorazmerni in nediskriminatorni ter zasnovani tako, da preprečujejo trgovinske ovire ali izkrivljanje konkurence. Taki ukrepi ne smejo privedi do prehoda na uporabo lažjega embalažnega materiala, s katerim bi se izpolnil cilj zmanjšanja odpadne embalaže.
6. Za namen odstavka 5 tega člena in brez poseganja v člen 16(2) Direktive (EU) 2020/2184 Evropskega parlamenta in Sveta⁷³ države članice spodbujajo restavracije, menze, bare, kavarne ter storitve priprave in dostave hrane, da svojim strankam, če je to mogoče, brezplačno ali ob plačilu nizke postrežnine postrežejo vodovodno vodo, in sicer v obliki, ki se lahko ponovno uporabi ali ponovno napolni.
7. Za namen odstavka 5 lahko države članice uvedejo ukrepe za preprečevanje odpadne embalaže, ki presegajo minimalne cilje, določene v odstavku 1, pri čemer ravnajo v skladu s to uredbo.

⁷³ Direktiva (EU) 2020/2184 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (UL L 435, 23.12.2020, str. 1).

8. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice do 31. decembra 2025 od Komisije zahtevajo, da za izračun ciljev iz odstavka 1 kot referenčno leto uporabi drugo leto, kot je leto 2018. Če država članica to zahteva, Komisija lahko brez poseganja v odstavka 5 in 7 državi članici dovoli, da za izračun ciljev iz odstavka 1 uporabi tako drugo referenčno leto, pod pogojem da država članica predloži utemeljene dokaze:
- (a) o znatnem povečanju odpadne embalaže med letom, za katerega zahteva, da se uporabi kot referenčno leto za izračun ciljev iz odstavka 1;
 - (b) da je znatno povečanje odpadne embalaže iz točke (a) zgolj posledica sprememb v postopkih poročanja;
 - (c) da znatno povečanje odpadne embalaže iz točke (a) ni posledica povečane potrošnje in
 - (d) o boljši primerljivosti podatkov med državami članicami.
9. Komisija do ... [sedem let od datuma začetka veljavnosti te uredbe] pregleda cilje iz odstavka 1 ter oceni, ali je treba vključiti posebne cilje za določene embalažne materiale. V ta namen Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, ki mu – če meni, da je to potrebno – priloži zakonodajni predlog.

ODDELEK 3

REGISTER PROIZVAJALCEV IN RAZŠIRJENA ODGOVORNOST PROIZVAJALCA

Člen 44

Register proizvajalcev

1. Vsaka država članica v 18 mesecih od datuma začetka veljavnosti prvega izvedbenega akta, sprejetega na podlagi odstavka 14 vzpostavi nacionalni register, ki se uporablja za spremljanje skladnosti proizvajalcev z zahtevami iz tega poglavja.

Vsak nacionalni register vključuje povezave do spletišč drugih nacionalnih registrov proizvajalcev, da se v vseh državah članicah olajša registracija proizvajalcev ali pooblaščenih zastopnikov za razširjeno odgovornost proizvajalca.

2. Proizvajalci so se dolžni registrirati v registru iz odstavka 1 tega člena v vsaki državi članici, v kateri prvič omogočijo dostopnost embalaže ali pakiranih izdelkov na ozemlju države članice, ali v kateri razpakirajo pakirane izdelke ne da bi bili končni uporabniki, tako da vložijo zahtevek za registracijo pri pristojnemu organu, odgovornem za register vsake take države članice. Kadar proizvajalec pooblasti organizacijo za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca za izpolnjevanje obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca v njegovem imenu na podlagi člena 46(1), obveznosti iz tega člena izpolnjuje navedena organizacija, razen če država članica, v kateri je register vzpostavljen, določi drugače.

3. Države članice lahko določijo, da lahko obveznosti iz tega člena v imenu proizvajalcev na podlagi pisnega pooblastila izpolni pooblaščen zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca.
4. Proizvajalci ne omogočijo prvič dostopnosti embalaže ali pakiranih izdelkov na ozemlju države članice ali razpakirajo pakiranih izdelkov ne da bi bili končni uporabniki, če niso registrirani v tej državi članici oziroma če v skladu s členom 45 v njej niso registrirani njihovi pooblaščen zastopniki za razširjeno odgovornost proizvajalca.
5. Zahtevek za registracijo vključuje informacije, ki jih je treba zagotoviti v skladu z delom A Priloge IX. Država članica lahko od proizvajalcev zahteva dodatne informacije ali dokumente, če so take informacije ali dokumenti potrebni za spremljanje in zagotovitev skladnosti s to uredbo in pravili, ki jih ta država članica sprejme na podlagi člena 40(2).
6. Kadar pooblaščen zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca zastopa več proizvajalcev, poleg informacij, ki jih je treba zagotoviti na podlagi odstavka 5, zagotovi ime in kontaktne podatke vsakega od proizvajalcev, ki jih zastopa, posebej.
7. Proizvajalec ali, kadar je ustrezno, njegov pooblaščen zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, kot je določeno v nacionalnem pravu v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena, pristojnemu organu, odgovornemu za register, do 1. junija predloži informacije iz dela B, točka 1, Priloge IX, in sicer za vsako celotno preteklo koledarsko leto.

Države članice lahko zahtevajo, da se informacije, zagotovljene na podlagi tega odstavka, na podlagi morebitnih nacionalnih standardov revidirajo in da jih potrdijo neodvisni revizorji pod nadzorom pristojnih organov iz člena 40(1).

8. Kadar je proizvajalec na ozemlju države članice prvič omogočil dostopnost količine embalaže, vključno z embalažo pakiranih izdelkov, ki ne presega 10 ton v enem koledarskem letu, ali kadar proizvajalec, kakor je opredeljen v členu 3(1), točka 15(e), razpakira količino embalaže, ki ne presega 10 ton v enem koledarskem letu, proizvajalec, ali, kadar je ustrezno, pooblaščen zastopnik proizvajalca za razširjeno odgovornost proizvajalca ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, kot je določeno v nacionalnem pravu v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena, pristojnemu organu, odgovornemu za register, do 1. junija za vsako celotno preteklo koledarsko leto, predloži informacije iz dela B, točka 2, Priloge IX.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko država članica za določeno koledarsko leto določi najvišji prag, ki je nižji od tistega, navedenega v prvem pododstavku, če država članica sicer ne bi imela dovolj točnih podatkov, da bi:

- (a) izpolnila obveznosti poročanja iz člena 56(1) in (2) v navedenem koledarskem letu ter
- (b) zagotovila, da je zbirka podatkov iz člena 57 popolna in zagotavlja podatke na podlagi člena 56(2), točka (a).

9. Če je to nujno iz proračunskih razlogov, lahko država članica od proizvajalca zahteva, da pristojnemu organu, odgovornemu za register, vsako četrletje predloži informacije iz dela B, točki 1 in 2, Priloge IX.
10. Proizvajalci v primeru samostojnega izpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca, organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, pooblaščen za izpolnjevanje teh obveznosti, v primeru skupnega izpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca ali upravljavci sistema ponovne uporabe v primeru, ko obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca izpolnjujejo sistemi ponovne uporabe, vsako leto pristojnemu organu sporočijo informacije iz dela B, točka 3, Priloge IX, in sicer za vsako preteklo koledarsko leto.

Kadar so javni organi na podlagi nacionalnega prava odgovorni za organizacijo ravnanja z odpadno embalažo, države članice lahko določijo, da ti organi predložijo informacije iz dela B, točka 3, Priloge IX.

11. Pristojni organ, odgovoren za register:
- (a) prejema zahteve za registracijo iz odstavka 2 prek sistema za elektronsko obdelavo podatkov, katerega podrobnosti se objavijo na spletišču pristojnega organa;
 - (b) odobri registracije in dodeli registracijsko številko v največ dvanajstih tednih od prejema vseh informacij, zahtevanih na podlagi odstavkov 5 in 6;

- (c) lahko določi več načinov v zvezi z zahtevami in postopkom registracije brez dodajanja vsebinskih zahtev k tistim iz odstavkov 5 in 6;
 - (d) lahko proizvajalcem zaračuna sorazmerne pristojbine na podlagi stroškov za obravnavo zahtevkov za registracijo iz odstavka 2;
 - (e) prejema in spremlja informacije, predložene na podlagi odstavkov 7 in 8.
12. Proizvajalec ali, kadar je ustrezno, njegov pooblaščen zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca brez nepotrebnega odlašanja obvesti pristojni organ o vseh spremembah informacij, vsebovanih v registraciji, in morebitnem trajnem prenehanju prvega omogočanja dostopnosti embalaže ali pakiranega izdelka iz registracije na ozemlju države članice. Proizvajalec, ki preneha obstajati kot proizvajalec, se izbriše iz registra tri leta po koncu koledarskega leta, v katerem se konča registracija proizvajalca.
13. Države članice zagotovijo, da je seznam registriranih proizvajalcev brezplačno in enostavno javno dostopen, brez poseganja v ohranjanje zaupnosti poslovno občutljivih informacij v skladu z ustreznim pravom Unije in nacionalnim pravom. Seznam registriranih proizvajalcev mora biti strojno berljiv, možno ga je urejati in po njem iskati, ter upošteva odprte standarde za uporabo s strani tretje osebe.

14. Komisija do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] sprejme izvedbene akte o določitvi oblike registracije v registru in sporočanja podatkov v register ter o določitvi podrobnosti podatkov, ki se zagotovijo, ter vrst embalaže in kategorij materialov, na katere se nanašajo predložene informacije.

Oblika za predložitev informacij na podlagi tega člena je interoperabilna, temelji na odprtih standardih in strojno berljivih podatkih ter je prenosljiva prek interoperabilnega omrežja za izmenjavo podatkov brez vezanosti na ponudnika.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 65(2).

Člen 45

Razširjena odgovornost proizvajalca

1. Proizvajalci imajo razširjeno odgovornost proizvajalca v okviru sistemov, vzpostavljenih v skladu s členoma 8 in 8a Direktive 2008/98/ES in tem oddelkom, za embalažo, vključno z embalažo pakiranih izdelkov, katere dostopnost prvič omogočijo na ozemlju države članice ali katero razpakirajo ne da bi bili končni uporabniki.
2. Finančni prispevki, ki jih plača proizvajalec, poleg stroškov iz člena 8a(4), točka (a), Direktive 2008/98/ES krijejo naslednje stroške:
 - (a) stroške označevanja vsebnikov za odpadke za zbiranje odpadne embalaže iz člena 13 te uredbe ter

- (b) stroške izvajanja raziskav o sestavi zbranih mešanih komunalnih odpadkov v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2023/595⁷⁴ in izvedbenimi akti, ki se sprejmejo na podlagi člena 56(7), točka (a), te uredbe, kadar navedeni izvedbeni akti določajo obveznost izvajanja takih raziskav.

Stroški, ki jih je treba kriti, se določijo na pregleden, sorazmeren, nediskriminatoren in učinkovit način.

3. Proizvajalec iz člena 3(1), točka 15(c) in (d), s pisnim pooblastilom imenuje pooblaščenega zastopnika za razširjeno odgovornost proizvajalca v vsaki državi članici, kjer proizvajalec prvič omogoči dostopnost embalaže ali pakiranih izdelkov, ki ni država članica, v kateri ima proizvajalec sedež. Države članice lahko določijo, da proizvajalci s sedežem v tretjih državah s pisnim pooblastilom imenujejo pooblaščenega zastopnika za razširjeno odgovornost proizvajalca, kadar prvič omogočajo dostopnost embalaže ali pakiranih izdelkov na njihovem ozemlju.

⁷⁴ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2023/595 z dne 16. marca 2023 o določitvi obrazca za poročilo o lastnih sredstvih iz naslova nerekicilirane odpadne plastične embalaže v skladu z Uredbo Sveta (EU, Euratom) 2021/770 (UL L 79, 17.3.2023, str. 151).

4. Za namene skladnosti s členom 30(1), točki (d) in (e), Uredbe (EU) 2022/2065 ponudniki spletnih platform, ki spadajo na področje uporabe oddelka 4 poglavja III navedene uredbe in ki potrošnikom omogočajo, da s proizvajalci sklepajo pogodbe na daljavo, od proizvajalcev, ki ponujajo embalažo ali pakirane izdelke potrošnikom v Uniji, preden tem proizvajalcem dovolijo uporabo svojih storitev, pridobijo naslednje informacije:
- (a) informacije o registraciji proizvajalcev iz člena 44 te uredbe v državi članici, v kateri se nahaja potrošnik, in registracijsko številko oziroma registracijske številke proizvajalca v tem registru;
 - (b) samocertificiranje proizvajalca, ki potrjuje, da v državi članici, v kateri se nahaja potrošnik, ponuja le embalažo, v zvezi s katero so izpolnjene zahteve glede razširjene odgovornosti proizvajalca iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena.
- Kadar proizvajalec svoje izdelke prodaja prek spletne tržnice, lahko obveznosti iz odstavka 2 tega člena, na podlagi pisnega pooblastila v imenu proizvajalca izpolnjuje ponudnik spletne platforme.
5. Države članice lahko določijo, da se v primeru obstoja avtomatiziranega usklajevanja podatkov z nacionalnim registrom v zadevni državi članici to uporablja za preverjanje informacij iz odstavka 4, točki (a) in (b).
6. Ponudnik spletne platforme si po prejemu informacij iz odstavka 4 in preden proizvajalcem dovoli uporabo svojih storitev, po najboljših močeh prizadeva oceniti, ali so prejete informacije popolne in zanesljive.

7. Proizvajalci, ki ponujajo embalažo ali pakirane izdelke potrošnikom v Uniji, ponudnikom storitev odpremnih skladišč zagotovijo informacije iz odstavka 4, točki (a) in (b), tega člena, ob sklenitvi pogodbe med ponudnikom storitev odpremnih skladišč in proizvajalcem za katero od storitev iz člena 3, točka 11, Uredbe (EU) 2019/1020.
8. Ko ponudnik storitev odpremnih skladišč prejme informacije iz odstavka 7 tega člena in ob sklenitvi pogodbe med ponudnikom storitev odpremnih skladišč in proizvajalcem za katero od storitev iz člena 3, točka 11, Uredbe (EU) 2019/1020, si ob uporabi katere koli prosto dostopne uradne spletne zbirke podatkov ali spletnega vmesnika, ki ga da na voljo država članica ali Unija, ali javno dostopnega seznama registracij na podlagi člena 44(13) te uredbe ali pa z na proizvajalca naslovljenimi zahtevami po predložitvi dokazil iz zanesljivih virov po najboljših močeh prizadeva oceniti, ali so informacije iz odstavka 7 tega člena zanesljive in popolne. Za namen te uredbe so proizvajalci odgovorni za točnost zagotovljenih informacij.

Kadar ponudnik storitev odpremnih skladišč pridobi zadostne indice ali utemeljeno domneva, da je katera od informacij iz odstavka 7, ki jo je pridobil od zadevnega proizvajalca, netočna, nepopolna ali ni posodobljena, od proizvajalca zahteva, da brez odlašanja ali v roku, določenem v pravu Unije ali nacionalnem pravu, kot je ustrezno, to stanje odpravi.

Kadar proizvajalec ne popravi ali dopolni navedenih informacij, ponudnik storitev odpremnih skladišč hitro začasno prekine zagotavljanje svoje storitve zadevnemu proizvajalcu v zvezi s ponujanjem embalaže ali pakiranih izdelkov potrošnikom v Uniji, dokler zahteva ni v celoti izpolnjena. Ponudnik storitev odpremnih skladišč proizvajalca obvesti o razlogih za začasno prekinitev.

9. Brez poseganja v člen 4 Uredbe (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta⁷⁵ ima zadevni proizvajalec, kadar ponudnik storitev odpremnih skladišč začasno prekine opravljanje svojih storitev na podlagi odstavka 8 tega člena, pravico, da odločitev ponudnika storitev odpremnih skladišč izpodbija pred sodiščem v državi članici, v kateri ima ponudnik storitev odpremnih skladišč sedež.

Člen 46

Organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca

1. Proizvajalci lahko organizacijo za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, pooblaščen v skladu s členom 47, pooblastijo, da v njihovem imenu izvaja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca. Države članice lahko sprejmejo ukrepe, s katerimi pooblastitev organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca postane obvezna.

⁷⁵ Uredba (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev (UL L 186, 11.7.2019, str. 57).

2. Kadar je na ozemlju države članice ena ali več organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, ki so pooblašene za izpolnjevanje obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca v imenu proizvajalcev, država članica zagotovi, da navedena organizacija oziroma organizacije in proizvajalci, ki niso pooblastili organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca za izvajanje obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca, skupaj pokrivajo celotno ozemlje države članice, kar zadeva dejavnosti v skladu s členom 47(3) in členoma 48 in 50. Države članice imenujejo neodvisno tretjo osebo za nadzor nad usklajenim izvajanjem obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca s strani organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, ali tak nadzor zaupajo pristojnemu organu..
3. Organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca zagotovijo zaupnost podatkov, s katerimi razpolagajo, tj. notranjih informacij ali informacij, ki jih je mogoče neposredno pripisati posameznim proizvajalcem ali njihovim pooblaščenim zastopnikom.
4. Organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca na svojih spletiščih poleg informacij iz člena 8a(3), točka (e), Direktive 2008/98/ES vsaj enkrat letno objavijo informacije o količini embalaže, vključno z embalažo pakiranih izdelkov, do katere je bil prvič omogočen dostop na ozemlju države članice ali jo je proizvajalec razpakiral ne da bi bil končni uporabnik, ter o stopnjah predelanih in recikliranih materialov glede na količino embalaže, v zvezi s katero so izpolnjevale obveznosti glede odgovornosti proizvajalca.

Države članice lahko določijo, da javni organi, ki so odgovorni za organizacijo ravnanja z odpadno embalažo, na svojih spletiščih vsaj enkrat letno objavijo informacije o stopnjah predelanih in recikliranih materialov glede na količino odpadne embalaže, ki nastane na njihovem ozemlju.

5. Organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca zagotovijo enako obravnavo proizvajalcev ne glede na njihovo poreklo ali velikost, da ne bi nesorazmerno obremenili proizvajalcev majhnih količin embalaže, tudi embalaže pakiranih izdelkov, vključno z malimi in srednjimi podjetji.

Člen 47

Odobritev izpolnjevanja razširjene odgovornosti proizvajalca

1. Proizvajalec v primeru samostojnega izpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, pooblaščen za izpolnjevanje teh obveznosti, v primeru skupnega izpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca zaprosi pristojni organ za odobritev izpolnjevanja razširjene odgovornosti proizvajalca.

2. Države članice pri sprejemanju ukrepov za določitev upravnih in postopkovnih pravil iz člena 40(2) določijo zahteve in podrobnosti glede postopka odobritve. Te zahteve in podrobnosti se lahko razlikujejo za samostojno ali skupno izpolnjevanje obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca. Države članice določijo tudi načine preverjanja skladnosti, vključno z informacijami, ki jih morajo v ta namen zagotoviti proizvajalci ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca. Postopek odobritve vključuje zahteve za preverjanje ureditev, vzpostavljenih za zagotavljanje skladnosti z zahtevami iz odstavka 3 tega člena, in obdobja za to preverjanje, ki ne smejo biti daljša od 18 tednov od predložitve popolnega dosjeja zahtevka. To preverjanje opravi pristojni organ ali neodvisen strokovnjak, ki pripravi poročilo o rezultatih preverjanja. Neodvisni strokovnjak je neodvisen od pristojnega organa in organizacij za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca oziroma od proizvajalcev, ki jim je odobreno samostojno izpolnjevanje obveznosti.
3. Ukrepi, ki jih države članice določijo v skladu z odstavkom 2, vključujejo ukrepe, s katerimi se zagotovi, da:
- (a) so izpolnjene zahteve, določene v členu 8a(3), točke (a) do (d),
Direktive 2008/98/ES;

- (b) so ukrepi, ki jih vzpostavi ali plača proizvajalec ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, zadostni, da za vso odpadno embalažo omogočajo vračanje in ravnanje z njo v skladu s členom 48(1) in (5) ter členom 50, ki je za potrošnike brezplačno, pogostost pa sorazmerna z zajeto površino in količino odpadne embalaže, pri čemer se upošteva količina in vrsta embalaže, vključno z embalažo pakiranih izdelkov, do katere je zadevni proizvajalec oziroma proizvajalci, v imenu katerih deluje organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, prvič omogočil dostop na ozemlju države članice, ali embalažo, ki jo je tak proizvajalec oziroma so jo proizvajalci razpakirali ne da bi bili končni uporabnik;
- (c) so v ta namen vzpostavljene potrebne ureditve, vključno s predhodnimi ureditvami, z distributerji, javnimi organi ali tretjimi osebami, ki v njihovem imenu ravnaajo z odpadki;
- (d) so na voljo potrebne zmogljivosti za sortiranje in recikliranje, da se zagotovi, da je zbrana odpadna embalaža naknadno predhodno obdelana in visokokakovostno reciklirana;
- (e) je izpolnjena zahteva iz odstavka 6 tega člena.

4. Proizvajalec ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca brez nepotrebnega odlašanja obvesti pristojni organ o vseh spremembah informacij iz zahtevka za odobritev, vseh spremembah v zvezi s pogoji odobritve ali trajnem prenehanju dejavnosti. Pristojni organ se lahko odloči za spremembo odobritve na podlagi nekaterih ali vseh takih priglašenih sprememb.

5. Pristojni organ se lahko odloči za preklic odobritve, zlasti če proizvajalec ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca ne izpolnjuje več zahtev o organizaciji obdelave odpadne embalaže ali ne izpolni drugih obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca v okviru sistemov, vzpostavljenih v skladu s členoma 8 in 8a Direktive 2008/98/ES ali na podlagi tega oddelka, kot so obveznosti poročanja pristojnemu organu ali obveznosti priglasitve katerih koli sprememb pogojev odobritve, ali če je proizvajalec trajno prenehal opravljati dejavnosti.
6. Proizvajalec v primeru samostojnega izpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca ali organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, pooblaščen za izpolnjevanje teh obveznosti, v primeru skupnega izpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca zagotovi ustrezno jamstvo, namenjeno kritju stroškov, ki so povezani s postopki ravnanja z odpadki in ki jih mora proizvajalec oziroma organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca plačati v primeru neizpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca, tudi v primeru trajnega prenehanja dejavnosti ali insolventnosti. Države članice lahko v zvezi s tem jamstvom določijo dodatne zahteve. Jamstvo ima lahko obliko javnega sklada, ki se financira s pristojbinami proizvajalcev in za katerega je država članica solidarno odgovorna.

ODDELEK 4

SISTEMI VRAČANJA IN ZBIRANJA TER KAVCIJSKI SISTEMI

Člen 48

Sistemi vračanja in zbiranja

1. Države članice zagotovijo vzpostavitev sistemov in infrastruktur za vračanje in ločeno zbiranje vse odpadne embalaže končnih uporabnikov, s čimer zagotovijo, da se z njo ravna v skladu s členi 4, 10 in 13 Direktive 2008/98/ES, ter olajša njeno pripravo za ponovno uporabo in visokokakovostno recikliranje.

Embalaža, ki izpolnjuje merila glede zasnove za recikliranje, kot so določena v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 6(4) te uredbe, se zbira za recikliranje. Sežiganje take embalaže in njeno odlaganje na odlagališčih nista dovoljena, razen za odpadke, ki nastanejo pri poznejših postopkih obdelave ločeno zbrane odpadne embalaže, recikliranje katere ni izvedljivo ali ne zagotavlja najboljšega izida za okolje.

2. Da bi olajšali visokokakovostno recikliranje, države članice zagotovijo vzpostavitev sistemov in infrastruktur za celovito zbiranje in sortiranje, da se olajša recikliranje in zagotovi razpoložljivost plastičnih surovin za recikliranje. Takšni sistemi in infrastrukture lahko zagotavljajo prednostni dostop do recikliranih materialov za uporabo v primerih, kadar se posebna kakovost recikliranega materiala ohrani ali predela tako, da ga je mogoče nadalje reciklirati in uporabiti na enak način in za podoben namen uporabe, z minimalno izgubo količine, kakovosti ali funkcije.

3. Države članice lahko odstopajo od obveznosti glede vračanja in ločenega zbiranja odpadkov, določene v odstavku 1 tega člena, za nekatere oblike odpadkov, če zbiranje frakcij odpadne embalaže skupaj ali zbiranje odpadne embalaže ali frakcij takšne odpadne embalaže skupaj z drugimi odpadki ne vpliva na zmožnost, da se takšna embalaža ali frakcije odpadne embalaže pripravijo za ponovno uporabo, reciklirajo ali drugače predelajo v skladu s členoma 4 in 13 Direktive 2008/98/ES, in če je rezultat navedenih postopkov po kakovosti primerljiv z rezultati ločenega zbiranja.
4. Države članice lahko zagotovijo, da se odpadna embalaža, ki se ne zbira ločeno, sortira pred postopki odstranjevanja ali energetske predelave, da se odstrani embalaža, zasnovana za recikliranje.
5. Sistemi in infrastrukture iz odstavka 1:
 - (a) so taki, da lahko v njih sodelujejo gospodarski subjekti iz zadevnih sektorjev, pristojni javni organi in tretje osebe, ki v njihovem imenu ravnaajo z odpadki;
 - (b) zajemajo celotno ozemlje države članice in vso odpadno embalažo iz vseh vrst embalaže in dejavnosti, pri čemer se upoštevajo število prebivalcev, predvidena količina in sestava odpadne embalaže, dostopnost in lokacije v bližini končnih uporabnikov; vključujejo ločeno zbiranje na javnih površinah, v poslovnih prostorih in na stanovanjskih območjih in imajo zadostne zmogljivosti;

- (c) se lahko uporabljajo tudi za uvožene izdelke pod nediskriminatornimi pogoji, zlasti glede podrobnih ureditev in morebitnih tarif za dostop, ter so zasnovani tako, da ne prihaja do trgovinskih ovir ali izkrivljanja konkurence.
- 6. Države članice lahko predvidijo, da pri organizaciji sistemov iz odstavka 1 sodelujejo javni sistemi ravnanja z odpadki.
- 7. Države članice sprejmejo ukrepe za spodbujanje recikliranja odpadne embalaže, ki izpolnjuje standarde kakovosti za uporabo recikliranih materialov v zadevnih sektorjih.

Člen 49

Obvezno zbiranje

Države članice do 1. januarja 2029 določijo cilje obveznega zbiranja in sprejmejo potrebne ukrepe, da bi bilo zbiranje materialov iz člena 52 skladno s cilji recikliranja iz navedenega člena in obveznimi cilji glede vsebnosti recikliranih materialov iz člena 7.

Člen 50

Kavcijski sistemi

- 1. Države članice do 1. januarja 2029 sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da bo na leto ločeno zbranih vsaj 90 % mase naslednjih oblik embalaže, ki so v danem koledarskem letu prvič dostopne na trgu v tej državi članici:
 - (a) plastenke pijač za enkratno uporabo s prostornino do treh litrov in

(b) pločevinke za pijače za enkratno uporabo s prostornino do treh litrov.

Države članice lahko za izračun ciljev, določenih v prvem pododstavku, točki (a) in (b), tega odstavka, v skladu z izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi člena 56(7), točka (a), uporabljajo količino odpadne embalaže, nastale iz embalaže, dane na trg.

2. Države članice za dosego ciljev iz odstavka 1 sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se vzpostavijo kavcijski sistemi za zadevne oblike embalaže iz odstavka 1 in da se mora na prodajnem mestu zaračunati kavcija.
3. Države članice lahko z odstopanjem od odstavka 2 gospodarske subjekte iz sektorja gostinstva izvzamejo iz obveznosti zaračunavanja kavcije, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) embalaža, vključena v kavcijski sistem, je odprta v njihovih prostorih;
 - (b) izdelek je zaužit v njihovih prostorih in
 - (c) prazna embalaža, vključena v kavcijski sistem, se vrne v njihovih prostorih.
4. Odstavek 2 se ne uporablja za embalažo za:
 - (a) kategorije proizvodov vinske trte iz točk 1, 3, 8, 9, 11, 12, 15, 16 in 17, dela II Priloge VII k Uredbi (EU) št. 1308/2013 ali za aromatizirane vinske proizvode, kakor so opredeljeni v Uredbi (EU) št. 251/2014;

- (b) proizvode, ki so podobni vinskim proizvodom in aromatiziranim vinskim proizvodom, ki so pridobljeni iz sadja, ki ni grozdje, in zelenjave, ter druge fermentirane pijače iz oznake KN 2206 00;
- (c) žgane pijače na osnovi alkohola, ki ustrezajo tarifni številki KN 2208, in
- (d) mleko in mlečne izdelke, navedene v delu XVI Priloge I k Uredbi (EU) št. 1308/2013.

Države članice lahko z odstopanjem od odstavka 2 iz sodelovanja v kavcijskih sistemih izvzamejo plastenke pijač za enkratno uporabo in pločevinke za pijače za enkratno uporabo s prostornino, manjšo od 0,1 litra, če tako sodelovanje ni tehnično izvedljivo.

5. Države članice so lahko izvzete iz obveznosti na podlagi odstavka 2 pod naslednjimi pogoji:

- (a) delež ločenega zbiranja ustrezne oblike embalaže na podlagi člena 48, ki se Komisiji sporoči na podlagi člena 56(1), točka (c), presega 80 % mase take embalaže, katere dostopnost na trgu je na ozemlju te države članice prvič omogočena v koledarskem letu 2026, in
- (b) država članica do 1. januarja 2028 Komisijo obvesti o svoji zahtevi glede izvzetja in predloži izvedbeni načrt, v katerem je predstavljena strategija s konkretnimi ukrepi, vključno z njihovim časovnim razporedom, ki zagotavljajo doseganje deleža ločeno zbrane embalaže, ki znaša 90 % mase iz odstavka 1.

Kadar informacije o deležu ločenega zbiranja ustrezne oblike embalaže še niso bile predložene Komisiji, država članica za namene točke (a) predloži utemeljeno obrazložitev, kako so sicer izpolnjeni pogoji za izvzetje iz tega odstavka. Obrazložena utemeljitev temelji na potrjenih nacionalnih podatkih in vključuje opis izvedenih ukrepov.

6. Komisija lahko v treh mesecih po prejemu izvedbenega načrta, predloženega na podlagi odstavka 5, točka (b), od države članice zahteva revizijo načrta, če meni, da ni skladen z zahtevami iz odstavka 5, točka (b). Država članica revidirani izvedbeni načrt predloži v treh mesecih po prejemu zahteve Komisije.
7. Če se delež ločeno zbrane embalaže iz odstavka 1 v državi članici zmanjša in pri dani obliki embalaže, dane na trg, tri zaporedna koledarska leta znaša manj kot 90 % mase, Komisija državo članico obvesti, da se izvzetje več ne uporablja. Kavcijski sistem se vzpostavi do 1. januarja drugega koledarskega leta po letu, v katerem je Komisija zadevno državo članico obvestila, da se izvzetje več ne uporablja.
8. Države članice si prizadevajo za vzpostavitev in ohranitev kavcijskih sistemov, zlasti za steklenice pijač za enkratno uporabo in za kartonsko embalažo. Prizadevajo si zagotoviti, da so kavcijski sistemi za oblike embalaže za enkratno uporabo, zlasti za steklenice pijač za enkratno uporabo, na voljo, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo, tudi za embalažo za večkratno uporabo.

9. Država članica lahko ob upoštevanju splošnih pravil, določenih v PDEU, in v skladu s to uredbo sprejme določbe, ki presegajo minimalne zahteve iz tega člena, kot na primer možnost vključitve embalaže, navedene v odstavku 4, ter embalaže za druge izdelke ali iz drugih materialov.
10. Države članice zagotovijo, da so lokacije in možnosti za vračanje embalaže za večkratno uporabo, ki so po namenu in obliki podobne tistim iz odstavka 1, za končne uporabnike tako priročne kot so lokacije in možnosti za vračanje embalaže za enkratno uporabo v okviru kavcijskega sistema.
11. Države članice do 1. januarja 2029 zagotovijo, da vsaj kavcijski sistemi, vzpostavljeni na podlagi odstavka 2 tega člena, od začetka veljavnosti te uredbe izpolnjujejo minimalne zahteve, navedene v Prilogi X.

Minimalne zahteve, navedene v Prilogi X, se ne uporabljajo za kavcijske sisteme, ki so bili vzpostavljeni pred začetkom veljavnosti te uredbe in dosežejo 90-odstotni cilj iz odstavka 1 tega člena do 1. januarja 2029. Države članice si prizadevajo zagotoviti, da obstoječi kavcijski sistemi za enkratno uporabo ob prvem pregledu izpolnjujejo minimalne zahteve iz Priloge X. Če 90-odstotni cilj ni dosežen do 1. januarja 2029, obstoječi kavcijski sistemi za enkratno uporabo izpolnijo minimalne zahteve iz Priloge X najpozneje do 1. januarja 2035.

Komisija v sodelovanju z državami članicami do 1. januarja 2038 oceni izvajanje tega člena in opredeli možnosti za čim večje izboljšanje interoperabilnosti kavcijskih sistemov.

12. Minimalne zahteve, navedene v Prilogi X k tej uredbi, se ne uporabljajo v najbolj oddaljenih regijah, kot so priznane v členu 349 PDEU, tretji odstavek, ob upoštevanju njihovih lokalnih posebnosti.

ODDELEK 5

PONOVNA UPORABA IN PONOVNO POLNJENJE

Člen 51

Ponovna uporaba in ponovno polnjenje

1. Države članice sprejmejo ukrepe za spodbujanje vzpostavljanja sistemov za ponovno uporabo embalaže z zadostnimi spodbudami za vračanje in sistemov za ponovno polnjenje na okolju prijazen način. Navedeni sistemi so skladni z zahtevami, določenimi v členih 27 in 28 ter Prilogi VI, in ne smejo ogrozati higiene živil ali varnosti potrošnikov.
2. Ukrepi iz odstavka 1 lahko vključujejo:
 - (a) uporabo kavcijskih sistemov, ki so skladni z minimalnimi zahtevami iz Priloge X ter so namenjeni embalaži za večkratno uporabo in oblikam embalaže, ki niso navedene v členu 50(1);
 - (b) uporabo ekonomskih spodbud, vključno z zahtevami za končne distributerje, za zaračunavanje uporabe embalaže za enkratno uporabo in obveščanje potrošnikov o stroških take embalaže na prodajnem mestu;

- (c) obveznosti, v skladu s katerimi morajo izdelovalci ali končni distributerji v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo ali s ponovnim polnjenjem omogočiti dostopnost določenega odstotka izdelkov, ki niso zajeti v ciljih glede ponovne uporabe, navedenih v členu 29, pod pogojem da to ne povzroči izkrivljanja notranjega trga ali trgovinskih ovir za izdelke iz drugih držav članic.
3. Države članice zagotovijo, da je minimalen del proračuna sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca in kavcijskih sistemov namenjen za financiranje ukrepov zmanjševanja in preprečevanja.

ODDELEK 6

CILJI GLEDE RECIKLIRANJA IN SPODBUJANJE RECIKLIRANJA

Člen 52

Cilji glede recikliranja in spodbujanje recikliranja

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za doseg naslednjih ciljev glede recikliranja, ki zajemajo njihovo celotno ozemlje:
- (a) do 31. decembra 2025 najmanj 65 % mase vse nastale odpadne embalaže;
 - (b) do 31. decembra 2025 naslednje minimalne masne deleže naslednjih posebnih materialov, ki jih vsebuje nastala odpadna embalaža:
 - (i) 50 % plastike;

- (ii) 25 % lesa;
 - (iii) 70 % železnih kovin;
 - (iv) 50 % aluminija;
 - (v) 70 % stekla;
 - (vi) 75 % papirja in kartona;
- (c) do 31. decembra 2030 najmanj 70 % mase vse nastale odpadne embalaže;
- (d) do 31. decembra 2030 naslednje minimalne masne deleže naslednjih posebnih materialov, ki jih vsebuje nastala odpadna embalaža:
- (i) 55 % plastike;
 - (ii) 30 % lesa;
 - (iii) 80 % železnih kovin;
 - (iv) 60 % aluminija;
 - (v) 75 % stekla;
 - (vi) 85 % papirja in kartona.

2. Država članica lahko brez poseganja v odstavek 1, točki (a) in (c), roke iz odstavka 1, točki (b) in (d), odloži za največ pet let, in sicer pod naslednjimi pogoji:
- (a) odstopanje od ciljev v obdobju odloga je omejeno na največ 15 odstotnih točk od posameznega cilja ali razdeljeno med dva cilja;
 - (b) zaradi odstopanja od ciljev v obdobju odloga se delež recikliranja za posamezen cilj ne zniža pod 30 %;
 - (c) zaradi odstopanja od ciljev v obdobju odloga se delež recikliranja za posamezen cilj iz odstavka 1, točka (b)(v) in (vi), ne zniža pod 60 %, delež recikliranja za posamezen cilj iz odstavka 1, točka (d)(v) in (vi), pa se ne zniža pod 70 %, ter
 - (d) država članica najpozneje 24 mesecev pred ustreznim rokom iz odstavka 1, točki (b) in (d), tega člena Komisijo obvesti o svoji nameri, da bo rok podaljšala, in ji predloži izvedbeni načrt v skladu s Prilogo XI k tej uredbi, ki se lahko kombinira z izvedbenim načrtom, predloženim na podlagi člena 11(3), točka (b), Direktive 2008/98/ES.

3. Komisija lahko, kadar država članica zaprosi za podaljšanje roka iz odstavka 1, točka (d), tega člena, v treh mesecih od prejema izvedbenega načrta na podlagi odstavka 2, točka (d), tega člena, od države članice zahteva njegovo revizijo, če meni, da načrt ni skladen z zahtevami iz Priloge XI. Država članica revidirani izvedbeni načrt predloži v treh mesecih po prejemu zahteve Komisije. Če Komisija meni, da revidirani izvedbeni načrt ni skladen z zahtevami iz Priloge XI ter da je malo verjetno, da bo lahko država članica dosegla cilje v obdobju odloga na podlagi odstavka 2, tega člena, izvedbeni načrt zavrne, država članica pa je dolžna izpolniti cilje v rokih iz odstavka 1, točka (d), tega člena.
4. Komisija do ... [sedem let od datuma začetka veljavnosti te uredbe] pregleda cilje, določene v odstavku 1, točki (c) in (d), in jih bodisi zviša bodisi določi dodatne cilje. V ta namen Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, ki mu – če meni, da je to potrebno – priloži zakonodajni predlog.
5. Države članice po potrebi spodbujajo uporabo materialov, pridobljenih iz reciklirane odpadne embalaže, za izdelavo embalaže in drugih izdelkov:
 - (a) z izboljšanjem tržnih pogojev za take materiale;
 - (b) s pregledovanjem veljavnih pravil, ki preprečujejo uporabo takih materialov.

6. Država članica lahko ob upoštevanju splošnih pravil, določenih v PDEU, in v skladu s to uredbo sprejme določbe, ki presegajo minimalne cilje iz tega člena.

Člen 53

Pravila za izračun doseganja ciljev glede recikliranja

1. Izračun za ugotovitev, ali so bili cilji, določeni v členu 52(1), doseženi, se izvede v skladu s pravili, določenimi v tem členu.
2. Države članice izračunajo maso odpadne embalaže, nastale v danem koledarskem letu. Izračun količine odpadne embalaže, nastale v državi članici, mora biti celovit.

Metodologija za izračun nastale odpadne embalaže temelji na naslednjih pristopih:

- (a) embalaža, katere dostopnost je omogočena na ozemlju v državi članici ali ki jo je proizvajalec razpakiral ne da bi bil končni uporabnik v zadevnem letu, ali
- (b) količina odpadne embalaže, nastale v istem letu v tej državi članici.

Izračuni, opravljeni na podlagi tega odstavka, se prilagodijo zaradi zagotovitve primerljivosti, zanesljivosti in izčrpnosti rezultatov v skladu z zahtevami in preverjanji, ki se določijo z izvedbenim aktom, sprejetim na podlagi člena 56(7), točka (a).

3. Države članice izračunajo maso odpadne embalaže, reciklirane v danem koledarskem letu. Masa reciklirane odpadne embalaže se izračuna kot masa embalaže, ki je postala odpadki in ki – potem ko so bili v zvezi z njo opravljeni vsi potrebni postopki preverjanja in sortiranja ter drugi predhodni postopki za odstranitev odpadnih materialov, ki niso cilj poznejše predelave, da se zagotovi visoka kakovost recikliranja – vstopi v postopek recikliranja, v katerem se odpadni materiali dejansko ponovno predelajo v izdelke, materiale ali snovi.
4. Pri kompozitni embalaži in drugi embalaži, sestavljeni iz več kot enega materiala, se izračun in poročanje opravita po posameznih materialih, ki jih vsebuje embalaža. Države članice lahko odstopajo od te zahteve, kadar dani material predstavlja neznaten del embalažne enote, v nobenem primeru pa ne več kot 5 % skupne mase embalažne enote.
5. Za namene odstavka 3 se masa reciklirane odpadne embalaže izmeri, ko odpadki vstopijo v postopek recikliranja.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka se lahko masa reciklirane odpadne embalaže izmeri na izhodu iz katerega koli postopka sortiranja, pod pogojem da:

- (a) se taki izhodni odpadki nato reciklirajo;
- (b) se masa materialov ali snovi, ki se odstranijo v nadaljnjih postopkih pred postopkom recikliranja in se nato ne reciklirajo, ne vključi v maso odpadkov, ki se sporočijo kot reciklirani.

6. Države članice vzpostavijo učinkovit sistem nadzora kakovosti in sledljivosti odpadne embalaže, s čimer zagotovijo izpolnjevanje pogojev, določenih v odstavkih 2 do 5 tega člena. Navedeni sistem lahko temelji na elektronskih registrih, vzpostavljenih na podlagi člena 35(4) Direktive 2008/98/ES, ali na tehničnih specifikacijah za zahteve glede kakovosti sortiranih odpadkov. Vključuje lahko tudi povprečne deleže izgub sortiranih odpadkov glede na različne vrste odpadkov oziroma načine ravnanja z njimi, če zanesljivih podatkov ni mogoče pridobiti drugače. Povprečni deleži izgub se izračunajo na podlagi pravil za izračun, določenih v delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 11a(10) Direktive 2008/98/ES.
7. Količina biološko razgradljive odpadne embalaže, ki vstopa v aerobno ali anaerobno obdelavo, se lahko šteje kot reciklirano, kadar se z navedeno obdelavo pridobi kompost, digestat ali drug izhodni produkt s podobno količino vsebnosti recikliranih materialov glede na vhodni material, ki bo uporabljen kot recikliran izdelek, material ali snov. Kadar se izhodni produkt uporabi v ali na tleh, ga države članice lahko štejejo kot recikliranega, če ta uporaba koristi kmetijstvu ali pomeni ekološko izboljšanje.
8. Količina odpadnih embalažnih materialov, ki po izvedbi pripravljalnega postopka pred predelavo prenehajo biti odpadki, se lahko šteje kot reciklirano, če so ti materiali namenjeni nadaljnji ponovni predelavi v izdelke, materiale ali snovi, ki bodo uporabljeni za prvotni namen ali za druge namene. Nasprotno pa se materiali, ki jim preneha status odpadka in bodo uporabljeni kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije oziroma bodo sežgani, uporabljeni za zasipanje ali odloženi na odlagališčih, ne štejejo kot reciklirani.

9. Države članice lahko upoštevajo recikliranje kovin, izločenih po sežigu odpadkov, sorazmerno z deležem sežgane odpadne embalaže, pod pogojem da reciklirane kovine izpolnjujejo merila glede kakovosti, določena v Sklepu (EU) 2019/1004.
10. Kadar je odpadna embalaža poslana v drugo državo članico za namene recikliranja v tej drugi državi članici, jo lahko le v državi članici, v kateri je bila ta odpadna embalaža zbrana, štejejo kot reciklirano.
11. Odpadna embalaža, izvožena iz Unije, se v državi članici, v kateri je bila zbrana, šteje kot reciklirana le, če so zahteve iz odstavka 3 izpolnjene in če izvoznik v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006 ali Uredbo (EU) 2024/1157, kot je ustrezno, predloži dokazila, da je pošiljka odpadkov skladna z zahtevami iz navedene uredbe, vključno s tem, da je bila odpadna embalaža v tretji državi obdelana v pogojih, ki so enakovredni zahtevam iz ustreznega okoljskega prava Unije.

Člen 54

Pravila za izračun doseganja ciljev glede recikliranja z vključitvijo ponovne uporabe

1. Država članica se lahko odloči, da bo v danem letu dosegla prilagojeno raven ciljev iz člena 52(1), in sicer tako, da bo upoštevala povprečni delež prodajne embalaže za večkratno uporabo, ki je bila v predhodnih treh letih prvič dana na trg in ponovno uporabljena v okviru sistema za ponovno uporabo.

Prilagojena raven se izračuna tako:

- (a) da se od ciljev, določenih v členu 52(1), točki (a) in (c), odšteje delež prodajne embalaže za večkratno uporabo iz prvega pododstavka tega odstavka v vsej prodajni embalaži, dani na trg, in
- (b) da se od ciljev, določenih v členu 52(1), točki (b) in (d), odšteje delež prodajne embalaže za večkratno uporabo iz prvega pododstavka tega odstavka, sestavljene iz posameznega embalažnega materiala, v vsej prodajni embalaži iz zadevnega materiala, dani na trg.

Pri izračunu zadevne prilagojene ciljne ravni se upošteva največ pet odstotnih točk povprečnega deleža prodajne embalaže za večkratno uporabo.

2. Država članica lahko pri izračunu ciljnih vrednosti, določenih v členu 52(1), točka (a), členu 52(1), točka (b)(ii), členu 52(1), točka (c), in členu 52(1), točka (d)(ii), upošteva količine lesene embalaže, ki se popravi z namenom ponovne uporabe.

ODDELEK 7

INFORMACIJE IN POROČANJE

Člen 55

Informacije o preprečevanju odpadne embalaže in ravnanju z njo

1. Proizvajalci ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, kadar so pooblašcene za izvajanje obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca v skladu s členom 46(1) te uredbe, ali javni organi, ki jih imenujejo države članice pri uporabi člena 8a(2) Direktive 2008/98/ES, poleg informacij iz člena 8a(2) Direktive 2008/98/ES in člena 12 te uredbe končnim uporabnikom, zlasti potrošnikom, dajo na voljo naslednje informacije o preprečevanju odpadne embalaže in ravnanju z njo, in sicer v zvezi z embalažo, ki jo proizvajalci dobavljajo na ozemlju države članice:
 - (a) o vlogi končnih uporabnikov pri prispevanju k preprečevanju odpadkov, vključno z morebitnimi najboljšimi praksami;
 - (b) o razpoložljivih ureditvah za ponovno uporabo embalaže;
 - (c) o vlogi končnih uporabnikov pri prispevanju k ločenemu zbiranju odpadnih embalažnih materialov, vključno z ravnanjem z embalažo, ki vsebuje nevarne izdelke ali odpadke;
 - (d) o pomenu oznak in simbolov, ki so nameščeni, natisnjeni ali vgravirani na embalaži v skladu s členom 12 te uredbe, ali prisotni v dokumentih, priloženih pakiranemu izdelku;

- (e) o vplivu neustreznega zavrženja odpadne embalaže, na primer kot smeti ali zavrženje med mešane komunalne odpadke, na okolje in zdravje ljudi ali varnost oseb ter o škodljivem vplivu embalaže za enkratno uporabo, zlasti plastičnih nosilnih vrečk, na okolje;
- (f) o lastnostih v zvezi s kompostiranjem in ustreznih možnosti ravnanja z odpadki v primeru embalaže, primerne za kompostiranje, v skladu s členom 9(2) te uredbe; potrošniki so obveščeni o tem, da embalaža, primerna za kompostiranje, ni ustrezna za hišno kompostiranje in se ne sme zavreči v naravi.

Obveznosti iz prvega pododstavka, točka (d), tega odstavka, se uporabljajo od ... [42 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] ali od datuma začetka uporabe ustrezne določbe člena 12, pri čemer se upošteva poznejši datum.

2. Informacije iz odstavka 1 so ažurne in se zagotavljajo:

- (a) na spletiščih ali z drugimi elektronskimi komunikacijskimi sredstvi;
- (b) prek sredstev javnega obveščanja;
- (c) v okviru izobraževalnih programov in kampanj;
- (d) z oznakami v enem ali več jezikov, ki jih končni uporabniki in potrošniki brez težav razumejo.

3. Kadar se informacije javno objavijo, se ohrani zaupnost poslovno občutljivih informacij v skladu z ustreznim pravom Unije in nacionalnim pravom.

Člen 56
Poročanje Komisiji

1. Države članice Komisiji za vsako koledarsko leto predložijo naslednje podatke o:
 - (a) izvajanju člena 52(1), točke (a) do (d), in podatke na podlagi preglednice 2 v Prilogi XII o embalaži za večkratno uporabo;
 - (b) letni potrošnji zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk, lahkih plastičnih nosilnih vrečk, debelih plastičnih nosilnih vrečk in zelo debelih plastičnih nosilnih vrečk na prebivalca, ločeno po posameznih kategorijah, kot je navedeno v preglednici 4 v Prilogi XII;
 - (c) deležu ločeno zbrane embalaže, kot je navedeno v preglednici 5 v Prilogi XII, za katero se uporablja obveznost vzpostavitve kavcijskih sistemov iz člena 50(2).

Države članice lahko sporočijo tudi podatke o letni potrošnji nosilnih vrečk iz drugih materialov.

2. Države članice Komisiji za vsako koledarsko leto predložijo naslednje podatke o:
 - (a) količini embalaže, katere dostopnost je na ozemlju te države članice omogočena prvič ali ki jo je proizvajalec razpakiral ne da bi bil končni uporabnik, za vsako kategorijo embalaže, kot je navedeno v preglednici 3 v Prilogi XII;
 - (b) količini zbrane odpadne embalaže za vsak embalažni material iz člena 52;

- (c) količini reciklirane odpadne embalaže in deležih recikliranja za vsako kategorijo embalaže iz preglednice 3 v Prilogi XII.
3. Prvo leto poročanja zadeva:
- (a) v zvezi z obveznostmi, določenimi v odstavku 1, točki (a) in (b), ter odstavku 2 – drugo polno koledarsko leto po začetku veljavnosti izvedbenega akta, v katerem je v skladu z odstavkom 7 določena oblika poročanja Komisiji;
 - (b) v zvezi z obveznostmi, določenimi v odstavku 1, točka (c) – koledarsko leto 2028.
4. Države članice elektronsko predložijo podatke iz odstavkov 1 in 2 v 19 mesecih od konca leta poročanja, za katero se zbirajo podatki, v obliki, ki jo določi Komisija v skladu z odstavkom 7.
5. Podatkom, ki jih države članice predložijo v skladu s tem členom, se priloži poročilo o preverjanju kakovosti. To poročilo o preverjanju kakovosti se predloži v obliki, ki jo določi Komisija v skladu z odstavkom 7.
6. Podatkom, ki jih predložijo države članice v skladu s tem členom, se priloži poročilo o uporabi člena 53(7) in (11), ki vključuje podrobne informacije o povprečnih deležih izgub, kadar je to ustrezno.

7. Komisija do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] sprejme izvedbene akte, v katerih določi:

- (a) pravila za izračun, preverjanje in predložitev podatkov v skladu z odstavkom 1, točki (a) in (c), in odstavkom 2, vključno z metodologijo za določanje količine nastale odpadne embalaže in obliko predložitve teh podatkov;
- (b) metodologijo za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk na prebivalca iz odstavka 1, točka (b), in obliko predložitve teh podatkov;
- (c) korekcijski faktor iz člena 43(2), da se upošteva povečanje ali zmanjšanje turizma glede na referenčno leto.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 65(2).

8. Države članice zahtevajo, da upravljavci sistemov za ponovno uporabo in vsi gospodarski subjekti, ki omogočajo dostopnost embalaže v državah članicah, pristojnim organom zagotovijo natančne in zanesljive podatke, ki državam članicam omogočajo izpolnjevanje obveznosti glede poročanja iz tega člena, pri čemer po potrebi upoštevajo specifične težave, s katerimi se soočajo mala in srednja podjetja pri zagotavljanju podrobnih podatkov.

Člen 57

Zbirke podatkov o embalaži

1. Da bi izpolnile svoje obveznosti poročanja iz člena 56, države članice do 12 mesecev od datuma sprejetja izvedbenih aktov iz člena 56(7) sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se na harmoniziran način vzpostavijo zbirke podatkov o embalaži in odpadni embalaži, kadar te še niso vzpostavljene.
2. Zbirke podatkov iz odstavka 1 vključujejo:
 - (a) informacije o obsegu, značilnostih in razvoju tokov embalaže in odpadne embalaže na ravni posameznih držav članic;
 - (b) podatke, navedene v Prilogi XII.
3. Zbirke podatkov o embalaži so dostopne širši javnosti v formatu, ki je strojno berljiv in omogoča dostop do ažurnih podatkov glede poročanja in stroškov ravnanja z odpadno embalažo ter zagotavlja interoperabilnost in ponovno uporabo podatkov. Dostop se omogoči v uradnem jeziku oziroma uradnih jezikih zadevne države članice:
 - (a) z uporabo spletišč ali drugih oblik elektronske komunikacije ali
 - (b) z javnimi poročili.

Zahteve iz prvega pododstavka ne posegajo v poslovno občutljive informacije ali zakonodajo o varstvu podatkov.

Poglavje IX

Zaščitni postopki

Člen 58

Postopek obravnave embalaže, ki pomeni tveganje, na nacionalni ravni

1. Brez poseganja v člen 19 Uredbe (EU) 2019/1020 organi za nadzor trga države članice v primeru, da utemeljeno domnevajo, da embalaža iz te uredbe pomeni tveganje za okolje ali zdravje ljudi, brez nepotrebnega odlašanja izvedejo ocenjevanje v zvezi z zadevno embalažo, pri čemer se preveri izpolnjevanje vseh zahtev iz te uredbe, ki so relevantne za to tveganje. Zadevni gospodarski subjekti po potrebi sodelujejo z organi za nadzor trga.

Za namene prvega pododstavka organi, odgovorni za izvrševanje te uredbe, ukrepajo v primeru pritožb ali poročil v zvezi z domnevno neskladnostjo embalaže s to uredbo ter preverijo, ali so bili sprejeti ustrezni korektivni ukrepi.

Kadar organi za nadzor trga med ocenjevanjem, opravljenim na podlagi prvega pododstavka, ugotovijo, da embalaža ni skladna z zahtevami, določenimi v tej uredbi, od zadevnega gospodarskega subjekta brez odlašanja zahtevajo, da v roku, ki ga sami določijo in je razumen ter sorazmeren z vrsto in po potrebi stopnjo neskladnosti, sprejme ustrezne in sorazmerne korektivne ukrepe za uskladitev embalaže z navedenimi zahtevami.

2. Z odstopanjem od odstavka 1, kadar obstaja tveganje za zdravje ljudi v zvezi s kontaktno embalažo, za katero velja posebno pravo, namenjeno varovanju zdravja ljudi, in se to tveganje prenese na pakirano vsebino embalažnega materiala, organi za nadzor trga ne izvedejo ocene tveganja za zdravje ljudi ali živali, ki izhaja iz embalažnega materiala. Namesto tega opozorijo organe, pristojne za oceno takih tveganj, in sicer pristojne organe iz uredb (EU) 2017/625, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 ali (EU) 2019/6 ali Direktive 2001/83/ES.
3. Kadar organi za nadzor trga menijo, da neskladnost ni omejena na njihovo ozemlje, Komisijo in druge države članice obvestijo o rezultatih ocenjevanja in ukrepih, katerih sprejetje so zahtevali od zadevnega gospodarskega subjekta.
4. Gospodarski subjekt zagotovi, da se v zvezi z neskladno embalažo, katere dostopnost na trgu je omogočil po vsej Uniji, sprejmejo vsi ustrezni korektivni ukrepi.
5. Če gospodarski subjekt v roku iz odstavka 1, tretji pododstavek, ne sprejme ustreznih korektivnih ukrepov ali se neskladnost nadaljuje, organi za nadzor trga sprejmejo vse ustrezne začasne ukrepe za prepoved omogočanja dostopnosti embalaže na svojem ozemlju, njen umik ali odpoklic.

Organi za nadzor trga o navedenih ukrepih brez odlašanja obvestijo Komisijo in ostale države članice.

6. Informacije, ki se sporočijo Komisiji in ostalim državam članicam na podlagi odstavka 5 tega člena, se sporočijo prek informacijskega in komunikacijskega sistema iz člena 34 Uredbe (EU) 2019/1020 ter vsebujejo vse razpoložljive podrobnosti, zlasti podatke, potrebne za opredelitev neskladne embalaže, poreklo embalaže, vrsto domnevne neskladnosti in povezano tveganje, vrsto in trajanje sprejetih nacionalnih ukrepov, argumente gospodarskega subjekta in, kadar je to ustrezno, informacije iz člena 61(1) te uredbe. Organi za nadzor trga navedejo tudi, ali je neskladnost posledica enega od naslednjih vzrokov:
- (a) embalaža ne izpolnjuje zahtev glede trajnostnosti iz ali na podlagi te uredbe;
 - (b) harmonizirani standardi ali skupne specifikacije iz členov 36 in 37 te uredbe so pomanjkljive.
7. Države članice, razen tiste države članice, ki je sprejela ukrepe na podlagi odstavka 5, Komisijo in ostale države članice brez odlašanja obvestijo o vseh sprejetih ukrepih in morebitnih dodatnih informacijah v zvezi z neskladnostjo zadevne embalaže, ki jih imajo na voljo, oziroma o svojih ugovorih, če se z ukrepi, sprejetimi na podlagi odstavka 5, ne strinjajo.
8. Kadar niti države članice niti Komisija v treh mesecih po prejemu informacij iz odstavka 5 ali 7 ne predložijo ugovora glede začasnih ukrepov, ki jih je sprejela država članica, se šteje, da so ti ukrepi upravičeni.

Države članice lahko določijo obdobje uporabe začasnih ukrepov, ki je daljše ali krajše od treh mesecev, da se upoštevajo posebnosti zadevnih zahtev.

9. Države članice zagotovijo, da se embalaža umakne z njihovega trga ali da se v zvezi z embalažo ali zadevnim izdelovalcem brez odlašanja sprejmejo drugi ustrezni omejevalni ukrepi.

Člen 59

Zaščitni postopek Unije

1. Kadar so po zaključku postopka iz člena 58(5) in (6) vloženi ugovori zoper ukrep države članice na podlagi člena 58 ali če Komisija meni, da je nacionalni ukrep v nasprotju s pravom Unije, Komisija brez odlašanja začne posvetovanje z državami članicami in zadevnim gospodarskim subjektom ter oceni nacionalni ukrep. Na podlagi rezultatov navedenega ocenjevanja sprejme izvedbeni akt, s katerim določi, ali je nacionalni ukrep upravičen.

Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 65(2).

2. Komisija izvedbeni akt iz odstavka 1 naslovi na vse države članice ter ga jim in zadevnemu gospodarskemu subjektu sporoči brez odlašanja.

Če se šteje, da je nacionalni ukrep upravičen, vse države članice sprejmejo potrebne ukrepe za umik neskladne embalaže s svojega trga in o tem obvestijo Komisijo.

Če se šteje, da je nacionalni ukrep neupravičen, ga zadevna država članica umakne.

3. Kadar se šteje, da je nacionalni ukrep upravičen, in je neskladnost embalaže posledica pomanjkljivosti v harmoniziranih standardih iz člena 36 te uredbe, Komisija uporabi postopek iz člena 11 Uredbe (EU) št. 1025/2012.
4. Kadar se šteje, da je nacionalni ukrep upravičen, in je neskladnost embalaže posledica pomanjkljivosti v skupnih tehničnih specifikacijah iz člena 37, Komisija zadevne skupne tehnične specifikacije brez odlašanja spremeni ali razveljavi.

Člen 60

Skladna embalaža, ki pomeni tveganje

1. Kadar država članica po izvedbi ocenjevanja iz člena 58 ugotovi, da embalaža kljub temu, da izpolnjuje veljavne zahteve iz ali na podlagi členov 5 do 12, vseeno pomeni tveganje za okolje ali zdravje ljudi, od zadevnega gospodarskega subjekta brez odlašanja zahteva, da:
 - (a) v razumnem roku, ki ga določijo organi za nadzor trga in je sorazmeren z vrsto in po potrebi stopnjo tveganja, sprejme vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da zadevna embalaža, ko se da na trg, ne pomeni več navedenega tveganja;
 - (b) embalažo uskladi z zahtevami;
 - (c) embalažo umakne s trga ali
 - (d) embalažo odpokliče.
2. Z odstopanjem od odstavka 1, kadar obstaja tveganje za zdravje ljudi v zvezi s kontaktno embalažo, za katero velja posebno pravo, namenjeno varovanju zdravja ljudi, in se to tveganje prenese na pakirano vsebino embalažnega materiala, organi za nadzor ne izvedejo ocene tveganja za zdravje ljudi ali živali, ki izhaja iz embalažnega materiala. Namesto tega opozorijo organe, pristojne za nadzor takih tveganj, in sicer pristojne organe iz uredb (EU) 2017/625, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 ali (EU) 2019/6 ali Direktive 2001/83/ES.

3. Gospodarski subjekt zagotovi, da se sprejmejo korektivni ukrepi v zvezi z vso neskladno embalažo, katere dostopnost na trgu je omogočil po vsej Uniji.
4. Država članica Komisijo in ostale države članice nemudoma obvesti o svojih ugotovitvah in nadaljnjih ukrepih na podlagi odstavka 1. Navedene informacije vključujejo vse razpoložljive podrobnosti, zlasti podatke, potrebne za opredelitev neskladne embalaže, poreklo in dobavno verigo embalaže, vrsto povezanega tveganja ter vrsto in trajanje sprejetih nacionalnih ukrepov.
5. Komisija se brez odlašanja posvetuje z državami članicami in zadevnim gospodarskim subjektom ter oceni sprejete nacionalne ukrepe. Na podlagi rezultatov navedenega ocenjevanja sprejme izvedbeni akt, s katerim določi, ali je nacionalni ukrep upravičen, in po potrebi predlaga ustrezne ukrepe.

Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 65(2).

Komisija v ustrezno utemeljenih nujnih primerih, povezanih z varstvom okolja ali zdravja ljudi, v skladu s postopkom iz člena 65(3) sprejme izvedbeni akt, ki se začne uporabljati takoj.

Komisija izvedbeni akt iz tega odstavka naslovi na vse države članice ter ga jim in zadevnemu gospodarskemu subjektu nemudoma.

Člen 61

Nadzor embalaže, ki vstopa na trg Unije

1. V primeru, da neskladnost ni omejena na njihovo ozemlje, organi za nadzor trga organom, imenovanim na podlagi člena 25(1) Uredbe (EU) 2019/1020, brez odlašanja sporočijo ukrepe iz člena 58(5) te uredbe. To sporočilo vključuje vse ustrezne informacije, zlasti podrobnosti, potrebne za opredelitev neskladne embalaže, na katero se ukrepi nanašajo, in – v primeru pakiranega izdelka – samega izdelka.
2. Organi, imenovani na podlagi člena 25(1) Uredbe (EU) 2019/1020, informacije, sporočene na podlagi odstavka 1 tega člena, uporabijo za izvedbo analize tveganja na podlagi člena 25(3) Uredbe (EU) 2019/1020.
3. Informacije iz odstavka 1 se sporočijo tako, da se vnesejo v ustrezno okolje za obvladovanje carinskega tveganja.
4. Komisija razvije medsebojno povezavo za avtomatiziran prenos informacij iz odstavka 1 tega člena iz informacijskega in komunikacijskega sistema iz člena 58(6) v okolje iz odstavka 3 tega člena. Navedena medsebojna povezava začne delovati najpozneje 24 mesecev od datuma sprejetja izvedbenega akta iz odstavka 5 tega člena.

5. Komisija je pooblaščenca za sprejetje izvedbenih aktov o določitvi postopkovnih pravil in podrobnosti glede izvajanja odstavka 4, vključno s funkcionalnostmi, podatkovnimi elementi in obdelavo podatkov, ter pravil o obdelavi osebnih podatkov, zaupnosti in upravljanju v zvezi z medsebojno povezavo iz odstavka 4.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 65(2).

Člen 62

Formalna neskladnost

1. Kadar država članica izve za katero koli od naslednjih okoliščin, od zadevnega gospodarskega subjekta zahteva, da zadevno neskladnost odpravi:
- (a) izjava EU o skladnosti ni bila pripravljena;
 - (b) izjava EU o skladnosti ni bila pravilno pripravljena;
 - (c) koda QR ali nosilec podatkov iz člena 12 ne omogoča dostopa do zahtevanih informacij v skladu z navedenim členom;
 - (d) tehnična dokumentacija iz Priloge VII ni na voljo, ni popolna ali vsebuje napake;
 - (e) informacije iz člena 15(6) ali člena 18(3) manjkajo, so napačne ali nepopolne;

- (f) katera koli druga upravna zahteva iz člena 15 ali 18 ni izpolnjena;
- (g) zahteve glede omejitev prekomerne količine ali uporabe nekaterih oblik embalaže iz členov 24 in 25 niso izpolnjene;
- (h) zahteve glede vzpostavitve in delovanja sistema za ponovno uporabo iz člena 27 ali vključitve v njih v zvezi z embalažo za večkratno uporabo niso izpolnjene;
- (i) zahteve glede zagotavljanja informacij iz člena 28(1) in (2) v zvezi s ponovnim polnjenjem niso izpolnjene;
- (j) zahteve glede točk za ponovno polnjenje iz člena 28(3) niso izpolnjene;
- (k) cilji glede ponovne uporabe iz člena 29 niso doseženi;
- (l) obveznosti glede ponovnega polnjenja iz člena 32 in obveznost ponudbe za ponovno uporabo iz člena 33 niso izpolnjene;
- (m) zahteve glede embalaže, ki jo je mogoče reciklirati, iz člena 6 niso izpolnjene;
- (n) zahteve glede minimalne vsebnosti recikliranih materialov v plastični embalaži iz člena 7 niso izpolnjene.

2. Če se neskladnost iz odstavka 1, točke (a) do (f), nadaljuje, zadevna država članica sprejme vse ustrezne ukrepe, da prepove omogočanje dostopnosti embalaže na trgu oziroma zagotovi njen odpoklic ali umik s trga.

3. Kadar se neskladnost iz odstavka 1, točke (g) do (n), tega člena nadaljuje, države članice uporabijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe in jih države članice določijo v skladu s členom 68.

Poglavje X

Zelena javna naročila

Člen 63

Zelena javna naročila

1. Komisija, da bi spodbudila ponudbo okoljsko trajnostne embalaže in povpraševanje po njej, do ... [60 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] sprejme izvedbene akte, s katerimi določi minimalne obvezne zahteve za javna naročila, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2014/24/EU, ko gre za embalažo ali pakirane izdelke ali za storitve, pri katerih se uporablja embalaža ali pakirani izdelki, ali Direktive 2014/25/EU in ki jih oddajo javni naročniki, kakor so opredeljeni v členu 2(1) Direktive 2014/24/EU ali členu 3(1) Direktive 2014/25/EU, ali naročniki, kakor so opredeljeni v členu 4(1) Direktive 2014/25/EU, pri katerih embalaža ali pakirani izdelki predstavljajo več kot 30 % ocenjene vrednosti naročila ali vrednosti izdelkov, ki jih uporabljajo storitve, ki so predmet naročila. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 65(2) te uredbe.

2. Zahteve iz izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi odstavka 1 se uporabljajo za postopke za oddajo javnih naročil iz navedenega odstavka, ki se začnejo izvajati 12 mesecev od datuma začetka veljavnosti zadevnega izvedbenega akta ali pozneje.
3. Minimalne obvezne zahteve za zelena javna naročila temeljijo na zahtevah iz ali na podlagi členov 5 do 11 in na naslednjih elementih:
 - (a) vrednosti in obsegu oddanih javnih naročil embalaže ali pakiranih izdelkov ali storitev ali gradenj, pri katerih se uporablja embalaža ali pakirani izdelki;
 - (b) ekonomski izvedljivosti nakupa okoljsko bolj trajnostne embalaže ali pakiranih izdelkov s strani javnih naročnikov ali naročnikov brez nesorazmernih stroškov;
 - (c) razmerah na trgu zadevne embalaže ali pakiranih izdelkov na ravni Unije;
 - (d) učinkih zahtev na konkurenco;
 - (e) obveznostih glede ravnanja z odpadno embalažo.
4. Minimalne obvezne zahteve za zelena javna naročila imajo lahko obliko:
 - (a) tehničnih specifikacij v smislu člena 42 Direktive 2014/24/EU in člena 60 Direktive 2014/25/EU;
 - (b) pogojev za sodelovanje v smislu člena 58 Direktive 2014/24/EU in člena 80 Direktive 2014/25/EU ali

- (c) pogojev za izvedbo naročila v smislu člena 70 Direktive 2014/24/EU in člena 87 Direktive 2014/25/EU.

Navedene minimalne obvezne zahteve za zelena javna naročila se oblikujejo v skladu z načeli iz direktiv 2014/24/EU in 2014/25/EU, da bi bilo lažje doseči cilje te uredbe.

5. Javni naročniki in naročniki iz odstavka 1 lahko v ustrezno utemeljenih primerih zaradi javne varnosti ali javnega zdravja odstopajo od zahtev, določenih v izvedbenih aktih, sprejetih na podlagi odstavka 1. V ustrezno utemeljenih primerih lahko od teh zahtev odstopajo tudi, če bi te povzročile nerešljive tehnične težave.

Poglavje XI

Prenesena pooblastila in postopek v odboru

Člen 64

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 5(7) in (8), člena 6(4), prvi in tretji pododstavek, člena 6(6), člena 7(9), člena 7(12), drugi pododstavek, člena 7(13), člena 11(2), člena 29(10), člena 29(12), šesti pododstavek, člena 29(13), drugi pododstavek, in člena 29(18) se prenese na Komisijo za obdobje desetih let od ... [datuma začetka veljavnosti te uredbe]. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem desetletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 5(7) in (8), člena 6(4), prvi in tretji pododstavek, člena 6(6), člena 7(9), člena 7(12), drugi pododstavek, člena 7(3), člena 11(2), člena 29(10), člena 29(12), šesti pododstavek, člena 29(13), drugi pododstavek, in člena 29(18) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 5(7) ali (8), člena 6(4), prvi ali tretji pododstavek, člena 6(6), člena 7(9), člena 7(12), drugi pododstavek, člena 7(13), člena 11(2), člena 29(10), člena 29(12), šesti pododstavek, člena 29(13), drugi pododstavek, ali člena 29(18), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 65

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor iz člena 39 Direktive 2008/98/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 navedene uredbe.

Poglavje XII

Spremembe

Člen 66

Spremembi Uredbe (EU) 2019/1020

Uredba (EU) 2019/1020 se spremeni:

(1) v Prilogi I se dodata naslednji točki:

„XX⁺. Direktiva (EU) 2019/904 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o zmanjšanju vpliva nekaterih plastičnih proizvodov na okolje (UL L 155, 12.6.2019, str. 1);

XX⁺. Uredba (EU) 2024/... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o embalaži in odpadni embalaži, spremembi Uredbe (EU) 2019/1020 in Direktive (EU) 2019/904 ter razveljavitvi Direktive 94/62/ES (UL L, ..., ELI: ...)++.“;

(2) v Prilogi II se črta točka 8.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite naslednjo zaporedno številko seznama iz Priloge I k Uredbi (EU) 2019/1020.

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko, datum sprejetja in podatke o objavi te uredbe iz dokumenta PE-CONS 73/24 [2022/0396(COD)].

Člen 67
Spremembe Direktive (EU) 2019/904

Direktiva (EU) 2019/904 se spremeni:

(1) člen 2 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Kadar je ta direktiva v nasprotju z Direktivo 94/62/ES ali 2008/98/ES, prevlada ta direktiva, razen če je v Uredbi (EU) 2024/... Evropskega parlamenta in Sveta⁺ določeno drugače.

* Uredba (EU) 2024/... Evropskega parlamenta in Sveta o embalaži in odpadni embalaži, spremembi Uredbe (EU) 2019/1020 in Direktive (EU) 2019/904 ter razveljavitvi Direktive 94/62/ES (UL L, ..., ELI: ...);

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Kadar je člen 4 te direktive v nasprotju s členom 25(1) in (6) Uredbe (EU) 2024/...⁺⁺ glede plastične embalaže za enkratno uporabo, navedene v točki 3 Priloge V navedene uredbe, prevlada člen 25(1) in (6) navedene uredbe.“;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko te uredbe iz dokumenta PE-CONS 73/24 (2022/0396(COD)) in dopolnite pripadajočo opombo.

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko te uredbe iz dokumenta PE-CONS 73/24 (2022/0396(COD)).

- (2) v členu 6(5) se točki (a) in (b) črtata od 1. januarja 2030 ali tri leta od datuma začetka veljavnosti izvedbenega akta iz člena 7(8) Uredbe EU) 2024/...⁺, pri čemer se upošteva poznejši datum;
- (3) v členu 13(1) se točka (e) črta od 1. januarja 2030 ali tri leta od datuma začetka veljavnosti izvedbenega akta iz člena 7(8) Uredbe (EU) 2024/...⁺, pri čemer se upošteva poznejši datum;
- (4) v členu 13 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:
- „3. Komisija sporočene podatke in informacije pregleda v skladu s tem členom in objavi poročilo o rezultatih tega pregleda. V poročilu oceni organizacijo zbiranja podatkov in informacij, vire podatkov in uporabljene metodologije v državah članicah ter popolnost, zanesljivost, pravočasnost in doslednost navedenih podatkov in informacij. V oceno lahko vključi posebna priporočila za izboljšave. Poročilo pripravi po tem, ko države članice prvič sporočijo podatke in informacije, in nato vsaka štiri leta.“;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko te uredbe iz dokumenta PE-CONS 73/24 (2022/0396(COD)).

(5) del B Priloge se spremeni:

(a) točke 7, 8 in 9 se nadomestijo z naslednjim:

„(7) Posode za živila iz ekspandiranega (EPS) ali ekstrudiranega (XPS) polistirena, tj. posode, kot so škatle s pokrovom ali brez njega, ki se uporabljajo za shranjevanje živil, ki:

- (a) so namenjena za takojšnje zaužitje iz posode na kraju samem ali jih potrošniki odnesejo s seboj;
- (b) se običajno zaužijejo iz posode in
- (c) se jih zaužije brez nadaljnje priprave, na primer kuhanja, vrenja ali segrevanja,

vključno s posodami za živila, ki se uporabljajo za hitro prehrano ali druge obroke, namenjene za takojšnje zaužitje, razen vsebnikov za pijačo, krožnikov, zavitkov in ovojev s hrano;

(8) Vsebniki za pijačo iz ekspandiranega (EPS) ali ekstrudiranega (XPS) polistirena, vključno z njihovimi pokrovčki in zamaški;

(9) Lončki za pijačo iz ekspandiranega (EPS) ali ekstrudiranega (XPS) polistirena, vključno z njihovimi pokrovčki in zamaški;“;

(b) dodajo se naslednje točke:

„(10) Skrčljiva folija, ki se uporablja na letališčih ali železniških postajah za zaščito prtljage med prevozom;

- (11) Rezine polistirena in drugih plastičnih mas, ki se uporabljajo za zaščito embaliranega blaga med prevozom in ravnanjem z njim;
- (12) Plastični obročki za skupinske pakete, ki se uporabljajo kot skupinska embalaža, kakor je opredeljena v členu 3(1), točka 6, Uredbe (EU) 2024/...⁺.“

Poglavje XIII

Končne določbe

Člen 68

Kazni

1. Države članice do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
2. Kazni za neizpolnjevanje členov 24 do 29 vključuje upravne globe. Če v pravnem sistemu države članice upravne globe niso predvidene, se lahko ta odstavek uporablja tako, da postopek za določitev globe začne zadevni organ, globo pa naložijo pristojna nacionalna sodišča, pri čemer se zagotovi, da so navedena pravna sredstva učinkovita in imajo enakovreden učinek kot upravne globe iz tega odstavka. V vsakem primeru morajo biti naložene globe tudi učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko te uredbe iz dokumenta PE-CONS 73/24 (2022/0396(COD)).

3. Države članice o pravilih in ukrepih iz odstavkov 1 in 2 uradno obvestijo Komisijo do ... [dve leti od datuma začetka veljavnosti te uredbe] in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

Člen 69

Ocenjevanje

Komisija do ... [devet let in šest mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] izvede oceno te uredbe ter njen prispevek k delovanju notranjega trga in izboljšanju okoljske trajnostnosti embalaže. Navedena ocena med drugim vključuje del, namenjen vplivu te uredbe na agroživilski sistem in odpadno hrano. Poročilo o glavnih ugotovitvah navedene ocene predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij. Informacije, potrebne za pripravo navedenega poročila, ji zagotovijo države članice.

Člen 70

Razveljavitev in prehodne določbe

1. Direktiva 94/62/ES se razveljavi z učinkom od ... [18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] z izjemo:
 - (a) člena 8(2) Direktive 94/62/ES, ki se še naprej uporablja do ... [30 mesecev od datuma začetka veljavnosti izvedbenega akta, sprejetega na podlagi člena 12(6) te uredbe];

- (b) člena 9(1) in (2) Direktive 94/62/ES, ki se še naprej uporablja v zvezi z bistvenimi zahtevami na podlagi točke 1, prva alineja, Priloge II k navedeni direktivi do 31. decembra 2029;
 - (c) člena 5(2) in (3), člena 6(1), točki (d) in (e), ter člena 6a Direktive 94/62/ES, ki se še naprej uporabljajo do ... [zadnji dan koledarskega leta po 36 mesecih od datuma začetka veljavnosti te uredbe];
 - (d) člena 12(3a), (3b), (3c) in (4) Direktive 94/62/ES, ki se še naprej uporablja do ... [zadnji dan koledarskega leta, ki sledi po 36 mesecih od datuma začetka veljavnosti te uredbe], razen za posredovanje podatkov Komisiji, glede česar se še naprej uporablja do ... [zadnji dan koledarskega leta, ki sledi po 54 mesecih od datuma začetka veljavnosti te uredbe].
2. Odločba 97/129/ES se razveljavi z učinkom od [42 mesecev od začetka veljavnosti te uredbe].
 3. Odločbi 2001/171/ES in 2009/292/ES ostaneta v veljavi in se uporabljata, dokler nista razveljavljeni z delegiranimi akti, ki jih sprejme Komisija na podlagi člena 5(8) te uredbe.
 4. Države članice lahko ohranijo nacionalne določbe, ki omejujejo dajanje na trg embalaže v oblikah in za uporabo iz točk 2 in 3 Priloge V do 1. januarja 2030. Člen 4(3) se ne uporablja v zvezi s temi nacionalnimi ukrepi do 1. januarja 2030.

5. Sklicevanje na razveljavljeno Direktivo 94/62/ES se šteje za sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge XIII k tej uredbi.

Člen 71

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od ... [18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe].

Člen 67(5) pa se uporablja od ... [48 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica

PRILOGA I

Okvirni seznam predmetov, ki ustrezajo opredelitvi embalaže iz člena 3(1), točka 1

A. Člen 3(1), točka 1(a)

1. Predmeti, ki so embalaža:

Škatle za slaščice

Folija, ovita okrog škatle za zgoščenko

Ovitki za pošiljanje katalogov in revij (z revijo)

Podloge za pecivo, ki se prodajajo skupaj s pecivom

Zvitki, cevi in valji, okrog katerih je navit upogljiv material (npr. plastična folija, aluminij ali papir), razen zvitkov, cevi in valjev, ki so del proizvodnih strojev in se ne uporabljajo za predstavitev izdelka kot prodajne enote

Cvetlični in rastlinski lončki, vključno s semenskimi pladnji, namenjeni samo za prodajo in prevoz

Steklenice za raztopine za injiciranje

Kolut za zgoščenke (ki se prodaja skupaj z zgoščenkami in ni namenjen za shranjevanje)

Obešalniki za obleke (ki se prodajajo skupaj z oblačilom)

Škatlice za vžigalice

Sterilne pregrade (vrečke, pladnji in materiali, ki so potrebni za ohranjanje sterilnosti izdelka)

Jeklenke za večkratno polnjenje za različne vrste plina, razen gasilnih aparatov

Čajne in kavne vrečke iz folije

Škatlice za tube zobne paste

2. Predmeti, ki niso embalaža:

Cvetlični in rastlinski lončki, vključno s semenskimi pladnji, ki se uporabljajo v poslovnih odnosih med podjetji v različnih fazah proizvodnje ali so namenjeni za prodajo skupaj z rastlino

Škatle za orodje

Voščeni ovoj za sir

Ovitki za klobase

Obešalniki za obleke (ki se prodajajo ločeno)

Kartuše za tiskalnike

Škatle za zgoščenke, DVD-je in videokasete (ki se prodajajo skupaj z zgoščenko, DVD-jem ali videokaseto)

Kolut za zgoščenke (ki se prodaja prazen in je namenjen za shranjevanje)

Raztopljive vrečke za detergente

Nagrobne sveče (posode za sveče)

Mehanski mlinček (vgrajen v vsebnik, ki ga je mogoče ponovno polniti, npr. mlinček za poper, ki ga je mogoče znova napolniti)

B. Člen 3(1), točki 1(b) in (c)

1. Predmeti, ki so embalaža:

Oznake, ki so obešene neposredno na izdelek ali so nanj pritrjene, vključno z nalepkami na sadju in zelenjavi

Krtačka maskare, ki je del pokrovčka posodice

Nalepke, pritrjene na drugo embalažo

Sponke

Plastični ovitki

Merilna posodica, ki je del pokrova embalaže za detergente

Mehanski mlinček (vgrajen v vsebnik za enkratno uporabo, napolnjen z izdelkom, npr. mlinček za poper, napolnjen s poprom)

2. Predmeti, ki niso embalaža:

Priponke za radiofrekvenčno identifikacijo (RFID)

Oznake pnevmatike v obliki nalepke v skladu z Uredbo (EU) 2020/740 Evropskega parlamenta in Sveta¹

C. Člen 3(1), točki 1(d) in (e)

1. Predmeti, ki so embalaža, če so zasnovani in namenjeni za polnjenje na prodajnem mestu:

Papirnate ali plastične nosilne vrečke

Krožniki in lončki za enkratno uporabo

Folija za hrano

Vrečke za sendviče

Aluminijasta folija

Plastična folija za očiščena oblačila v čistilnicah

2. Predmeti, ki niso embalaža:

Mešalne palčke

Jedilni pribor za enkratno uporabo

¹ Uredba (EU) 2020/740 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 2020 o označevanju pnevmatik glede na izkoristek goriva in druge parametre, spremembi Uredbe (EU) 2017/1369 ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1222/2009 (UL L 177, 5.6.2020, str. 1).

Ovojni papir (ki se potrošnikom in gospodarskim subjektom prodaja ločeno)

Papirnati modeli za peko (ki se prodajajo prazni)

Podloge za pecivo, ki se prodajajo brez peciva

Krožniki in lončki za enkratno uporabo, ki niso namenjeni za polnjenje na prodajnem mestu

PRILOGA II

Kategorije in parametri za ocenjevanje možnosti recikliranja embalaže

Preglednica 1

Okvirni seznam embalažnih materialov ter vrst in kategorij embalaže iz člena 6

Št. kategorije	Prevladujoči embalažni material	Vrsta embalaže	Oblika (ponazoritven in neizčrpen seznam)	Barva / Optična prepustnost
1	Steklo	steklena in kompozitna embalaža, v kateri prevladuje steklo	steklenice, kozarci, stekleničke, kozmetični lončki, posodice, ampule, viala iz stekla (natrij-kalcijevega silikatnega stekla), aerosolne pločevinke	–
2	Papir/karton	papirnata/kartonska embalaža	škatle, pladnji, skupinska embalaža, prožna papirna embalaža (npr. folije, listi, vrečke, zamaški, stožci, ovoji)	–
3	Papir/karton	kompozitna embalaža, v kateri prevladuje papir/karton	kartonska embalaža za pijače in papirnati lončki (tj. laminirani s poliolefinom in z aluminijem ali brez njega), pladnji, krožniki in lončki, metalizirani ali plastificirani papir/karton, papir/karton s plastičnimi prevlekami/okenci	–
4	Kovina	jeklena in kompozitna embalaža, v kateri prevladuje jeklo	toge oblike (aerosolne pločevinke, pločevinke, pločevinke barv, škatle, pladnji, sodi, tube) iz jekla, vključno z belo pločevino in nerjavnim jeklom	–

Št. kategorije	Prevladujoči embalažni material	Vrsta embalaže	Oblika (ponazoritven in neizčrpen seznam)	Barva / Optična prepustnost
5	Kovina	aluminij in kompozitna embalaža, v kateri prevladuje aluminij – toga	toge oblike (pločevinke za hrano in pijačo, steklenice, aerosoli, sodi, tube, pločevinke, škatle, pladnji) iz aluminija	–
6	Kovina	aluminij in kompozitna embalaža, v kateri prevladuje aluminij – poltoga in prožna	poltoge in prožne oblike (posode in pladnji, tube, folije, prožne folije) iz aluminija	–
7	Plastika	polietilen tereftalat – togi	plastenke in bidoni	prozorna / obarvana, neprozorna
8	Plastika	polietilen tereftalat – togi	toge oblike, razen plastenk in bidonov (vključno z lončki, posodicami, kozarci, eno- in večslojnimi pladnji in posodami, aerosolnimi pločevinkami)	prozorna / obarvana, neprozorna
9	Plastika	polietilen tereftalat – prožni	folije	naravna / obarvana
10	Plastika	polietilen – togi	posode, plastenke, pladnji, lončki in tube	naravna / obarvana
11	Plastika	polietilen – prožni	folije, vključno z večplastno embalažo in embalažo iz več materialov	naravna / obarvana
12	Plastika	polipropilen – togi	posode, plastenke, pladnji, lončki in tube	naravna / obarvana

Št. kategorije	Prevladujoči embalažni material	Vrsta embalaže	Oblika (ponazoritven in neizčrpen seznam)	Barva / Optična prepustnost
13	Plastika	polipropilen – prožni	folije, vključno z večplastno in večmaterialno embalažo	naravna / obarvana
14	Plastika	polietilen visoke gostote in polipropilen – toga	zaboji in palete, plastika iz valovitega kartona	naravna / obarvana
15	Plastika	polistiren in ekstrudirani polistiren – toga	toge oblike (vključno z embalažo za mlečne izdelke, pladnji, lončki in drugimi posodami za živila)	naravna / obarvana
16	Plastika	ekspandirani polistiren – togi	toge oblike (vključno s posodami za ribe / belo tehniko in pladnji)	naravna / obarvana
17	Plastika	druga toga plastika (npr. polivinil klorid, polikarbonat), vključno z večmaterialno – toga	toge oblike, vključno z vmesnimi zabojniki za razsuti tovor, sodi	–
18	Plastika	druga prožna plastika, vključno z večmaterialno – prožna	vrečke, pretisni omoti, termoformirana embalaža, vakuumska embalaža, embalaža z modificirano atmosfero/modificirano vlažnostjo, vključno z prožnimi vmesnimi zabojniki za razsuti tovor, vrečkami, raztegljivimi folijami	–
19	Plastika	biološko razgradljiva plastika[1] – toga (npr. polilaktid, parahidroksibenzoat) in prožna (npr. polilaktid)	toge in prožne oblike	–

Št. kategorije	Prevladujoči embalažni material	Vrsta embalaže	Oblika (ponazoritven in neizčrpen seznam)	Barva / Optična prepustnost
20	Les, pluta	lesena embalaža, vključno s pluto	palette, škatle, zaboji	–
21	Tekstil	naravna in sintetična tekstilna vlakna	vreče	–
22	Keramika ali porcelan	glina, kamen	lončki, posode, steklenice, kozarci	–

^[1] Upoštevajte, da ta kategorija vsebuje plastiko, ki je lahko biološko razgradljiva (kar pomeni dokazano sposobnost, da se z biološkimi procesi v šestih mesecih > 90 % izvirnega materiala pretvori v CO₂, vodo in minerale) in se uporablja za proizvodnjo plastike ne glede na vhodno surovino. Biopolimeri, ki niso lahko biološko razgradljivi, so zajeti v ostalih ustreznih kategorijah plastike.

Preglednica 2

Okvirni seznam embalažnih materialov ter vrst in kategorij embalaže iz člena 6

Materiali	Kategorije	Povezava na preglednico 1, Priloga II
Plastika	polietilen tereftalat – togi	kategoriji 7, 8
	polietilen – togi, polipropilen – togi, polietilen visoke gostote in polipropilen – toga	kategorije 10, 12, 14
	folije/prožne	kategorije 9, 11, 13, 18
	polistiren, ekstrudirani polistiren, ekspandirani polistiren	kategoriji 15, 16
	druga toga plastika	kategorija 17
	biološko razgradljiva plastika (toga in prožna)	kategorija 19
Papir/karton	papir/karton (razen kartonske embalaže za pijače)	kategoriji 2, 3
	kartonska embalaža za pijače	kategorija 3
Kovina	aluminij	kategoriji 5, 6
	jeklo	kategorija 4
Steklo	steklo	kategorija 1
Les	les, pluta	kategorija 20
Drugi	tekstil, keramika / porcelan in drugi	kategoriji 21, 22

Preglednica 3

Razredi učinkovitosti recikliranja

Možnost recikliranja embalaže se izrazi v razredih učinkovitosti A, B ali C.

Od leta 2030 učinkovitost recikliranja temelji na merilih glede zasnove za recikliranje. Merila glede zasnove za recikliranje zagotavljajo krožnost uporabe nastalih sekundarnih surovin zadostne kakovosti za nadomestitev primarnih surovin.

Ocena na podlagi meril glede zasnove za recikliranje se izvede za vsako kategorijo embalaže iz preglednice 1, ob upoštevanju metodologije iz člena 6(4) in povezanih delegiranih aktov ter parametrov iz preglednice 4. Po ponderiranju meril na embalažno enoto se razvrsti v kategorijo A, B ali C. Če je razred učinkovitosti recikliranja embalažne enote nižji od 70 %, se šteje, da embalažna enota ni skladna z razredi učinkovitosti recikliranja, zaradi česar se embalaža šteje za tehnično neprimerno za recikliranje ter se njeno dajanje na trg omeji.

Od leta 2035 se pri ocenjevanju možnosti recikliranja doda nov dejavnik, in sicer ocenjevanje „reciklirano v velikem obsegu“. Posledično se izvede nova ocena na podlagi količine (mase) dejansko recikliranega materiala iz vsake kategorije embalaže v skladu z metodologijo, določeno v izvedbenih aktih, sprejetih na podlagi člena 6(5). Pragovi v zvezi z letnimi recikliranimi embalažnimi materiali za skladnost z oceno „reciklirano v velikem obsegu“ se določijo ob upoštevanju ciljev iz člena 3(1), točka 39.

2030		2035			2038		
Razred učinkovitosti recikliranja	Zasnova za recikliranje Ocena možnosti recikliranja na enoto z vidika ponderiranja	Razred učinkovitosti recikliranja (za zasnovu za recikliranje)	Zasnova za recikliranje Ocena možnosti recikliranja na enoto z vidika ponderiranja	Razred učinkovitosti recikliranja (za oceno „reciklirano v velikem obsegu“)	Razred učinkovitosti recikliranja	Zasnova za recikliranje Ocena možnosti recikliranja na enoto z vidika ponderiranja	Razred učinkovitosti recikliranja (za oceno „reciklirano v velikem obsegu“)
Razred A	95 % ali več	Razred A	95 % ali več	Razred A za „reciklirano v velikem obsegu“	Razred A	95 % ali več	Razred A za „reciklirano v velikem obsegu“
Razred B	80 % ali več	Razred B	80 % ali več	Razred B za „reciklirano v velikem obsegu“	Razred B	80 % ali več	Razred B za „reciklirano v velikem obsegu“
Razred C	70 % ali več	Razred C	70 % ali več	Razred C za „reciklirano v velikem obsegu“	Razred C NI MOGOČE DATI NA TRG	70 % ali več	Razred C za „reciklirano v velikem obsegu“
TEHNIČNO NEPRIMERNO ZA RECIKLIRANJE	manj kot 70 %	TEHNIČNO NEPRIMERNO ZA RECIKLIRANJE	manj kot 70 %	NI RECIKLIRANO V VELIKEM OBSEGU (pod pragovi iz člena 3(1), točka 39).	TEHNIČNO NEPRIMERNO ZA RECIKLIRANJE	manj kot 70 %	NI RECIKLIRANO V VELIKEM OBSEGU (pod pragovi iz člena 3(1), točka 39).

Preglednica 4

Neizčrpen seznam parametrov za določitev meril glede zasnove za recikliranje na podlagi člena 6

Seznam iz te preglednice se bo uporabljal kot osnova za opredelitev meril glede zasnove za recikliranje, kot je določeno v členu 6(4). Merila glede zasnove za recikliranje bodo nato uporabljena za določitev izračunov, ki bodo dali razrede učinkovitosti, navedene v preglednici 3. Poleg tega se pri oceni parametrov, določenih v navedenem seznamu, upoštevajo:

- ločljivost morebitnega sestavnega dela embalaže, bodisi ročna pri končnih uporabnikih bodisi v predelovalnih obratih,
- učinkovitost postopkov sortiranja in recikliranja, na primer izkoristek,
- razvoj tehnologij sortiranja in recikliranja (za obravnavo vidika, če embalaže ni mogoče sortirati danes, pa jo bo morda mogoče sortirati čez dve leti), ter
- ohranitev funkcionalnosti sekundarnih surovin, ki omogočajo nadomestitev primarnih surovin.

Pri določanju meril glede zasnove za recikliranje se upošteva funkcionalnost embalaže, ki jo embalaži dajejo naslednji parametri.

Parametri za merila glede zasnove za recikliranje	Relevantnost parametra
Aditivi	Aditivi se pogosto nanašajo na snovi, ki so dodane materialom, da bi jim podelili posebne lastnosti. Prisotnost aditivov v embalažnih vsebnikih lahko povzroči nepravilno sortiranje embalažnih materialov v postopku sortiranja in kontaminira pridobljene sekundarne surovine.
Oznake	Delež pokritosti z oznakami lahko vpliva na učinkovitost postopka sortiranja. Material, iz katerega je oznaka, in vrsta lepila prav tako vplivata na kakovost sekundarne surovine.

Parametri za merila glede zasnove za recikliranje	Relevantnost parametra
Ovitki	Delež pokritosti z ovitkom na glavnem delu embalaže vpliva na možnosti za sortiranje. Poleg tega lahko uporaba ovitkov vpliva na zmožnost, da se jih loči od glavnega dela embalaže. Material, iz katerega je ovitek, lahko vpliva tako na možnost sortiranja kot na možnost recikliranja embalaže.
Zapirala in drugi majhni sestavni deli embalaže	Zapirala se nanašajo na sestavne dele, ki se uporabljajo za zapiranje ali zatesnitev embalaže. Obstajajo lahko različne vrste zapiral, toge ali prožne, kot so skrčljiva folija, ki je ni mogoče odpreti brez vidnih poškodb, obloge, pokrovčki, zamaški, tesnila, ventili itd. Material, iz katerega je zapiralo, lahko vpliva tako na možnost sortiranja kot na možnost recikliranja embalaže. Zapirala, ki niso trdno pritrjena na embalažo, lahko povečajo količino smeti. Majhni sestavni deli embalaže, pritrjeni na glavni del embalaže, lahko vplivajo na ločljivost in na možnost recikliranja embalaže. Poleg tega se sestavni deli lahko v postopku sortiranja in recikliranja izgubijo.
Lepila	Lepila je mogoče uporabiti tako, da jih je mogoče enostavno ločiti v postopku recikliranja ali da jih lahko enostavno loči končni uporabnik, ali tako, da ne vplivajo na učinkovitost postopkov sortiranja in recikliranja. Prisotnost ostankov lepila na embalaži lahko poslabša kakovost (čistost) sekundarnih surovin. Odstranljiva lepila lahko omogočajo, da se jih loči od glavnega dela embalaže, in zagotovijo, da v sekundarni surovini ni prisotnih ostankov lepila.
Barve	Barve so snovi, ki obarvajo embalažni material. Močno barvani materiali v papirju ali plastiki lahko povzročijo težave pri sortiranju in poslabšajo kakovost sekundarnih surovin.
Materialna sestava	Zaželena je uporaba monomaterialov ali kombinacij materialov, ki omogočajo enostavno ločevanje in zagotavljajo velik izkoristek sekundarnih surovin.

Parametri za merila glede zasnove za recikliranje	Relevantnost parametra
Pregrade/premazi	Material ali snov, dodana za doseganje bariernih lastnosti (pregrada), ali različni materiali, ki se nanesejo na površino, da bi dali druge lastnosti (premaz). Prisotnost pregrad ali premazov v embalaži lahko oteži recikliranje. Zaželeno so kombinacije, ki zagotavljajo velik izkoristek sekundarnih surovin.
Črnila in laki / tiskanje / kodiranje	Črnila in laki so mešanice barvil in drugih snovi, ki se nanesejo na material s postopkom tiskanja ali nanašanja prevleke (črnilo), ali zaščitna prevleka iz smole ali celuloznega estra, ali obeh, raztopljenih v hlapnem topilu (lak). Kodiranje se nanaša na tiskanje neposredno na prodajno embalažo za namene kodiranja serij ter za druge informacije in znamčenje. Uporaba črnih s snovmi, ki vzbujajo skrb, ovira recikliranje, saj teh embalažnih enot ni mogoče reciklirati. Ko se tiskarska črnila sprostijo, lahko skozi vodo za pranje kontaminirajo tok recikliranja. Tudi tiskarska črnila, ki se ne sprostijo, lahko poslabšajo preglednost toka recikliranja.
Ostanki izdelka / enostavnost praznjenja	Ostanki vsebine embalaže lahko vplivajo na možnost sortiranja in recikliranja embalaže. Zasnova embalaže bi morala omogočati enostavno izpraznjenje njene vsebine, pri zavrženju pa bi morala biti embalaža v popolnoma izpraznjenem stanju.
Enostavnost razstavljanja	Sestavni deli, ki so trdno pritrjeni drug na drugega, lahko vplivajo na možnost sortiranja in recikliranja embalaže. Zasnova embalaže lahko olajša možnost ločevanja različnih sestavnih delov na različne tokove materialov.

PRILOGA III

Embalaža, primerna za kompostiranje

Pogoji, ki jih je treba upoštevati pri predpisovanju uporabe oblike embalaže, primerne za kompostiranje, ali pri njenem uvajanju:

- (a) embalaže ni bilo mogoče zasnovati kot embalaže za večkratno uporabo oziroma izdelkov ni bilo mogoče dati na trg brez embalaže;
- (b) embalaža je zasnovana tako, da ob koncu življenjske dobe vstopi v tok organskih odpadkov;
- (c) embalaža je biološko razgradljiva tako, da se lahko fizično ali biološko razgradi, vključno z anaerobno razgradnjo, pri čemer se nazadnje pretvori v ogljikov dioksid in vodo, novo mikrobno biomaso, mineralne soli in, v primeru odsotnosti kisika, metan;
- (d) njena uporaba zagotavlja bistveno višji delež zbiranja organskih odpadkov kot uporaba embalažnih materialov, ki niso primerni za kompostiranje;
- (e) njena uporaba zagotavlja bistveno manjšo kontaminacijo komposta z embalažo, ki ni primerna za kompostiranje, in ne povzroča težav pri predelavi bioloških odpadkov;
- (f) njena uporaba ne povečuje kontaminacije tokov odpadne embalaže, ki ni primerna za kompostiranje.

PRILOGA IV

Metodologija za ocenjevanje čim večjega zmanjšanja količine embalaže

Del A

Merila glede učinkovitosti

1. Zaščita izdelka: zasnova embalaže zagotavlja zaščito izdelka od pakiranja ali polnjenja do končne uporabe z namenom preprečevanja večjih poškodb, izgube ali poslabšanja kakovosti izdelka ali preprečevanja odpadkov. Zahteve lahko vključujejo zaščito pred mehanskimi ali kemičnimi poškodbami, vibracijami, stiskanjem, vlago, izgubo vlage, oksidacijo, svetlobo, kisikom, mikrobiološkimi okužbami, škodljivimi organizmi, poslabšanjem organoleptičnih lastnosti itd. ter vsebujejo sklice na posebno pravo Unije, v katerem so določene zahteve glede kakovosti izdelkov.

2. Postopki izdelave embalaže: zasnova embalaže je združljiva s postopki njene izdelave in polnjenja. Postopki izdelave embalaže lahko določajo elemente zasnove embalaže, kot so oblika posode, tolerance debeline, velikost, izvedljivost strojne obdelave ali specifikacije za čim večje zmanjšanje nastajanja odpadkov pri izdelavi. Za postopke, ki jih izvaja izdelovalec izdelkov, so lahko potrebni tudi nekateri elementi zasnove embalaže, kot so odpornost proti udarcem in obremenitvam, mehanska trdnost, hitrost in učinkovitost pakirne linije, stabilnost pri prenosu, odpornost proti toploti, učinkovito zapiranje, najmanjši prazen prostor med živilom in vrhom embalaže (ang. headspace) ali higiena.

3. Logistika: zasnova embalaže zagotavlja ustrezno in varno distribucijo, prevoz in skladiščenje pakiranega izdelka ter ravnanje z njim. Zahteve lahko vključujejo dimenzionalno koordinacijo za optimalno uporabo prostora, združljivost s sistemi za paletiranje in razkladanje s palet, sistem ravnanja in skladiščenja ter celovitost sistema pakiranja med prevozom in ravnanjem.
4. Funkcionalnost embalaže: zasnova embalaže zagotavlja njeno funkcionalnost ob upoštevanju namena izdelka in posebnosti, zaradi katerih se prodaja, kot je prodaja za darila ali ob sezonskih dogodkih.
5. Zahteve glede informacij: zasnova embalaže omogoča, da se končnim uporabnikom zagotovijo vse potrebne informacije o pakiranem izdelku, njegovi uporabi, shranjevanju in vzdrževanju, vključno z varnostnimi navodili. Zahteve lahko vključujejo zagotavljanje informacij o izdelku, navodil za shranjevanje, aplikacijo in uporabo, črtne kode ter minimalni rok trajanja.
6. Higiena in varnost: zasnova embalaže zagotavlja varnost uporabnikov in potrošnikov ter varnost in higieno izdelka med njegovo distribucijo, končno uporabo in zavrženjem pakiranega izdelka. Zahteve lahko vključujejo zahteve za zasnovo za varno ravnanje, varnost za otroke, zavarovanje pred nepooblaščenim posegom, krajo in ponarejanjem, opozorila za nevarnost, jasno opredelitev vsebine, napravo za varno odpiranje ali zapiralo s sprostitev tlaka.
7. Zakonske zahteve: zasnova embalaže omogoča zagotavljanje skladnosti embalaže in pakiranega izdelka z veljavnim pravom.

8. Vsebnost recikliranih materialov, možnost recikliranja in ponovna uporaba: zasnova embalaže zagotavlja možnost ponovne uporabe in recikliranja ter vključitev recikliranih materialov, kot je zahtevano v tej uredbi. Če je embalaža namenjena ponovni uporabi, izpolnjuje zahteve, določene v členu 11(1). To pomeni, da bo morda maso ali prostornino embalaže treba povečati bolj, kot bi to bilo mogoče v okviru ostalih dejavnikov učinkovitosti, da se tako omogoči na primer večje število poti ali kroženj, olajša vključitev recikliranih materialov ali izboljša možnost recikliranja (na primer pri prehodu na reciklirane monomateriale ali reciklirane popotrošniške materiale).

Del B

Metodologija ocene ter določanje najmanjše prostornine in mase embalaže

Ocena najmanjše prostornine in mase embalaže, ki sta potrebni za zagotavljanje funkcionalnosti embalaže, kot je opisana v členu 3(1), točka 1, se pojasni v tehnični dokumentaciji in vključuje vsaj:

- (a) opis rezultata ocenjevanja, vključno s podrobnostmi izračuna najmanjše potrebne mase in prostornine embalaže; upoštevajo in dokumentirajo se možne razlike med proizvodnimi serijami iste embalaže;

- (b) opis, ki za vsako merilo glede učinkovitosti, navedeno v delu A, pojasnjuje zahtevo glede zasnove, ki onemogoča, da bi se masa ali prostornina embalaže nadalje zmanjšala, ne da bi bila za pakirani izdelek, embalažo in uporabnika ogrožena funkcionalnost embalaže, vključno z varnostjo in higieno; opiše se metoda, uporabljena za opredelitev teh zahtev glede zasnove, in pojasni, zakaj nadaljnje zmanjšanje mase ali prostornine embalaže ni mogoče; preučijo se vse možnosti zmanjšanja glede na dani embalažni material, kot je zmanjšanje odvečne plasti, ki ne opravlja funkcije embalaže; nadomestitev enega embalažnega materiala z drugim ne velja za zadostno;
- (c) vse rezultate preizkusov, tržnih raziskav ali študij, ki so bili uporabljeni za oceno, izvedeno v skladu s točkama (a) in (b).
-

PRILOGA V

Omejitve uporabe nekaterih oblik embalaže

	Oblika embalaže	Omejitev uporabe	Ponazoritve ni primer
1.	Skupinska plastična embalaža za enkratno uporabo	Plastična embalaža za enkratno uporabo, ki se uporablja na prodajnem mestu za združevanje blaga, ki se prodaja v steklenicah, pločevinkah, konzervah, lončkih, posodicah in paketih, ter je zasnovana za namene priročnosti, pri čemer potrošnikom omogoča nakup ali jih spodbuja k nakupu več kot enega izdelka. To ne vključuje skupinske embalaže, ki je potrebna za lažje ravnanje z izdelki.	Folija za združevanje embalažnih enot, skrčljiva folija
2.	Plastična embalaža za enkratno uporabo za nepredelano sveže sadje in zelenjavo	Plastična embalaža za enkratno uporabo za manj kot 1,5 kg predpakiranega svežega sadja in zelenjave. Države članice lahko določijo izvzetja glede te omejitve, če je dokazana potreba po preprečevanju izgube vode ali sočnosti, mikrobioloških nevarnosti ali udarcev ali oksidacije ali če ni druge možnosti za preprečitev mešanja ekološkega sadja in zelenjave z neekološkim sadjem in zelenjavo v skladu z zahtevami iz Uredbe (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta ¹ o certificiranju ali označevanju, ne da bi to povzročilo nesorazmerne gospodarske in upravne stroške.	Mreže, vreče, pladnji, posode

¹ Uredba (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 (UL L 150, 14.6.2018, str. 1).

	Oblika embalaže	Omejitev uporabe	Ponazoritveni primer
3.	Plastična embalaža za enkratno uporabo	Plastična embalaža za enkratno uporabo za hrano in pijačo, ki se polni in uživa v prostorih v sektorju gostinstva, vključno z vsemi jedilnimi površinami znotraj in zunaj kraja poslovanja, opremljenimi z mizami in stoli, stojšči in jedilnimi površinami, ki jih končnim uporabnikom z namenom uživanja hrane in pijače ponuja več gospodarskih subjektov ali tretjih oseb skupaj. Izvzeti so obrati v sektorju gostinstva, ki nimajo dostopa do pitne vode.	Pladnji, krožniki in lončki za enkratno uporabo, vrečke, škatle
4.	Plastična embalaža za enkratno uporabo za priloge, vkuhano sadje, omake, kremo za kavo, sladkor in začimbe v sektorju gostinstva	Plastična embalaža za enkratno uporabo v sektorju gostinstva, ki vsebuje posamezne porcije ali obroke ter se uporablja za priloge, omake, kremo za kavo, sladkor in začimbe, razen v naslednjih primerih: (a) taka embalaža, ki se zagotavlja skupaj s pripravljeno hrano, ki se odnese s seboj in je namenjena takojšnjemu zaužitju brez nadaljnje priprave; (b) taka embalaža je potrebna za zagotovitev varnosti in higiene v ustanovah, kjer obstaja zdravstvena potreba po individualni oskrbi, kot so bolnišnice, klinike ali domovi za nego.	Ovitki, posodice, pladnji, škatle

	Oblika embalaže	Omejitev uporabe	Ponazoritve ni primer
5.	Embalaža za enkratno uporabo v sektorju nastanitev, namenjena za individualno rezervacijo	Embalaža za enkratno uporabo za kozmetične, higienske in toaletne izdelke, ki se uporablja v sektorju nastanitev, kot je opisana v NACE Rev. 2 - statistična klasifikacija gospodarskih dejavnosti, ter je namenjena izključno za individualno rezervacijo in za zavrženje pred prihodom naslednjega gosta.	Stekleničke šamponov, stekleničke losjonov za roke in telo, ovitki mil
6.	Zelo lahke plastične nosilne vrečke	Zelo lahke plastične nosilne vrečke, razen zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk, ki so potrebne iz higienskih razlogov ali namenjene za prodajno embalažo nepredpakiranih živil, če to prispeva k temu, da se zavrže manj hrane.	Zelo tanke vrečke za živila v razsutem stanju

PRILOGA VI

Zahteve, specifične za sisteme za ponovno uporabo in točke za ponovno polnjenje

V tej prilogi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „smernice za upravljanje“ pomeni opis strukture upravljanja sistema za ponovno uporabo, v katerem so opredeljeni vloga udeležencev v sistemu, lastništvo in vsak predviden prenos lastništva embalaže ter drugi ustrezni elementi upravljanja sistema ponovne uporabe, kakor je opredeljen v tej prilogi;
- (b) „sistem zaprte zanke“ pomeni sistem za ponovno uporabo, v okviru katerega upravljavec sistema ali sodelujoča skupina udeležencev v sistemu zagotavlja kroženje embalaže za večkratno uporabo brez spremembe njenega lastništva;
- (c) „sistem odprte zanke“ pomeni sistem za ponovno uporabo, v okviru katerega embalaža za večkratno uporabo kroži med neopredeljenim številom udeležencev v sistemu, lastništvo embalaže pa se v postopku ponovne uporabe enkrat ali večkrat spremeni;
- (d) „upravljavec sistema“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki je udeleženec v sistemu in upravlja sistem za ponovno uporabo;
- (e) „udeleženec v sistemu“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki sodeluje v sistemu za ponovno uporabo in opravlja vsaj eno od naslednjih dejavnosti: zbira embalažo bodisi od končnih uporabnikov bodisi od drugih udeležencev v sistemu ter jo obnavlja, distribuira med udeleženci v sistemu, prevaža, polni z izdelki, pakira ali ponuja končnim uporabnikom; sistem za ponovno uporabo lahko vključuje enega ali več udeležencev v sistemu.

Del A

Zahteve za sisteme za ponovno uporabo

1. Splošne zahteve za sisteme za ponovno uporabo

Vsi sistemi za ponovno uporabo:

- (a) imajo jasno opredeljeno strukturo upravljanja, kot je opisano v smernicah za upravljanje;
- (b) imajo strukturo upravljanja, ki:
 - (i) zagotavlja, da se lahko dosežejo cilji sistema iz smernic za upravljanje ter po potrebi cilji ponovne uporabe in vsi drugi cilji sistema;
 - (ii) omogoča enak dostop in poštene pogoje vsem gospodarskim subjektom, ki se želijo vključiti v sistem;
 - (iii) omogoča enak dostop in poštene pogoje vsem končnim uporabnikom;
- (c) so zasnovani tako, da zagotavljajo, da embalaža za večkratno uporabo, ki kroži v njih, opravi vsaj najmanjše predvideno število kroženj, kot je določeno v delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 11(2);
- (d) imajo pravila o njihovem delovanju, vključno z zahtevami glede uporabe embalaže, ki jih sprejmejo vsi udeleženci v sistemu in v katerih:
 - (i) so določene vrste in zasnova embalaže, ki lahko kroži v sistemu;
 - (ii) so opisani izdelki, namenjeni uporabi, polnjenju ali prevozu v okviru sistema;

- (iii) so določeni pogoji za pravilno ravnanje z embalažo in njeno pravilno uporabo;
 - (iv) so določene podrobne zahteve glede obnove embalaže;
 - (v) so določene zahteve glede zbiranja embalaže;
 - (vi) so določene zahteve glede skladiščenja embalaže;
 - (vii) so določene zahteve glede polnjenja ali natovarjanja embalaže;
 - (viii) so določena pravila za zagotovitev učinkovitega in uspešnega zbiranja embalaže za večkratno uporabo, vključno z zagotavljanjem spodbud za končne uporabnike, da vrnejo embalažo na zbirna mesta ali v skupinski sistem zbiranja;
 - (ix) so določena pravila za zagotovitev enakega in pravičnega dostopa do sistema za ponovno uporabo, tudi za ranljive potrošnike;
- (e) imajo upravljavca sistema, ki nadzoruje njegovo pravilno delovanje in preverja, ali je ponovna uporaba ustrezno omogočena;
- (f) imajo pravila o poročanju, ki omogočajo dostop do podatkov o številu polnjenj ali ponovnih uporab (tj. kroženj na kategorijo) in zavrnitev, deležu zbiranja (tj. deležih vračanja), prodajnih enotah ali enakovrednih enotah, vključno z materialom in na kategorijo, ali povprečni oceni, če izračun ni izvedljiv, in številu enot embalaže za večkratno uporabo ali embalaže z možnostjo ponovnega polnjenja, dodanih v sistem, ter številu enot embalaže, obravnavanih po načrtu za konec življenjske dobe;
- (g) zagotavljajo, da je zasnova embalaže določena v skladu z medsebojno dogovorjenimi specifikacijami ali standardi;

- (h) zagotavljajo pravično porazdelitev stroškov in koristi za vse udeležence v sistemu;
- (i) zagotavljajo izvajanje obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca za embalažo za večkratno uporabo, ki se uporablja v sistemu in je postala odpadek.

Sistemi odprte zanke, ki nimajo upravljavca, so izvzeti iz točk (b)(i), (e) (f) in (h).

Sistemi odprte zanke, vzpostavljeni pred začetkom veljavnosti te uredbe, so izvzeti iz zahtev iz točk (a), (b)(i) in (ii), (e), (f) in (h).

2. Zahteve za sisteme zaprte zanke

Poleg splošnih zahtev za sisteme za ponovno uporabo iz točke 1 sistemi zaprte zanke izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) sistem ima povratno logistiko, ki omogoča lažji prenos embalaže od končnih uporabnikov nazaj do udeležencev v sistemu;
- (b) sistem zagotavlja zbiranje, obnovo in ponovno distribucijo embalaže;
- (c) udeleženci v sistemu so dolžni prevzeti embalažo na zbirnem mestu, če je bila ta uporabljena, zbrana in shranjena v skladu s pravili sistema.

3. Zahteve za sisteme odprte zanke

Poleg splošnih zahtev za sisteme za ponovno uporabo iz točke 1 sistemi zaprte zanke izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) udeleženec v sistemu se po uporabi embalaže odloči, ali jo bo ponovno uporabil ali jo predal drugemu udeležencu v sistemu z namenom ponovne uporabe;
- (b) sistem zagotavlja obstoj in splošno razpoložljivost zbiranja, obnove in ponovne distribucije embalaže;
- (c) obnova, ki izpolnjuje zahteve iz dela B, je del sistema.

Del B

Obnova

- 1. Postopek obnove ne sme ogroziti zdravja in varnosti oseb, odgovornih za izvajanje obnove embalaže, in je zasnovan tako, da je njegov vpliv na okolje čim manjši. Opravlja se v skladu z veljavno zakonodajo, ki ureja kontaktne materiale, odpadke in industrijske emisije.
- 2. Obnova zajema naslednje postopke, prilagojene obliki embalaže za večkratno uporabo in njeni namembnosti:
 - (a) oceno stanja embalaže;
 - (b) odstranitev poškodovanih sestavnih delov embalaže ali sestavnih delov embalaže, ki jih ni mogoče ponovno uporabiti;
 - (c) prenos odstranjenih sestavnih delov embalaže v ustrezen postopek predelave;

- (d) čiščenje in pranje embalaže v skladu z zahtevanimi higienskimi razmerami;
 - (e) popravilo embalaže;
 - (f) pregled in oceno primernosti embalaže za uporabo.
3. Po potrebi je treba postopke čiščenja in pranja izvesti v različnih fazah obnove in jih ponoviti.
4. Obnovljeni izdelek izpolnjuje zdravstvene in varnostne zahteve, ki se zanj uporabljajo.

Del C

Zahteve glede ponovnega polnjenja

Točke za ponovno polnjenje izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) točka za ponovno polnjenje prikazuje jasne in natančne informacije o:
 - (i) higienskih standardih, ki jih mora izpolnjevati posoda končnega uporabnika, da jo lahko končni uporabnik uporabi za nakup izdelkov na točki za ponovno polnjenje;
 - (ii) vrstah in značilnostih posod, ki se lahko uporabljajo za kupovanje izdelkov s ponovnim polnjenjem;
 - (iii) kontaktnih podatkih končnega distributerja, da se zagotovi skladnost s higienskimi standardi iz veljavnega prava;

- (b) točka za ponovno polnjenje vsebuje merilno napravo ali ima na voljo drugo sredstvo za zagotovitev, da lahko končni uporabnik izbere določeno količino izdelka za nakup;
 - (c) cena, ki jo plačajo končni uporabniki, ne vključuje teže posode.
-

PRILOGA VII

Postopek ugotavljanja skladnosti

Modul A

Notranji nadzor proizvodnje

1. Notranji nadzor proizvodnje je postopek ugotavljanja skladnosti, pri katerem izdelovalec izpolni obveznosti iz točk 2, 3 in 4 ter zagotovi in na lastno odgovornost izjavi, da zadevna embalaža izpolnjuje zahteve iz členov 5 do 12 te uredbe, ki se zanjo uporabljajo.

2. Tehnična dokumentacija

Izdelovalec pripravi tehnično dokumentacijo. Ta omogoča ugotavljanje skladnosti embalaže z veljavnimi zahtevami ter vključuje ustrezno analizo in oceno tveganj neskladnosti.

Tehnična dokumentacija določa veljavne zahteve ter, če je to pomembno za ugotavljanje skladnosti, zajema zasnovo, izdelavo in delovanje embalaže. Če je to ustrezno, tehnična dokumentacija vsebuje vsaj naslednje elemente:

- (a) splošen opis embalaže in njene namembnosti;
- (b) konceptualno zasnovo, proizvodne risbe in materiale sestavnih delov;

- (c) opise in razlage, potrebne za razumevanje risb iz točke (b) in shem ter delovanja embalaže;
- (d) seznam:
 - (i) harmoniziranih standardov iz člena 36, ki se uporabljajo v celoti ali delno;
 - (ii) skupnih specifikacij iz člena 37, ki se uporabljajo v celoti ali delno;
 - (iii) drugih ustreznih tehničnih specifikacij, ki se uporabljajo za merjenje ali izračune;
 - (iv) v primeru delne uporabe harmoniziranih standardov ali skupnih specifikacij – delov, ki so bili uporabljeni;
 - (v) v primeru neuporabe harmoniziranih standardov ali skupnih specifikacij – rešitev, uvedenih z namenom izpolnjevanja zahtev iz točke 1;
- (e) kvalitativni opis načina izvedbe ocen iz členov 6, 10 in 11 ter
- (f) poročil o preizkušanju.

3. Izdelava

Izdelovalec sprejme vse potrebne ukrepe za to, da postopek izdelave in njegovo spremljanje zagotavljata skladnost izdelane embalaže s tehnično dokumentacijo iz točke 2 in zahtevami iz točke 1.

4. Izjava o skladnosti

Izdelovalec v zvezi z vsako vrsto embalaže sestavi pisno izjavo o skladnosti in jo hrani skupaj s tehnično dokumentacijo, pri čemer zagotovi, da je na razpolago nacionalnim organom še pet let po tem, ko je bila embalaža za enkratno uporabo dana na trg, ter deset let po tem, ko je bila embalaža za večkratno uporabo dana na trg. V izjavi o skladnosti se opredeli embalaža, v zvezi s katero je bila izjava sestavljena.

Izvod izjave o skladnosti se na zahtevo predloži zadevnim organom.

5. Pooblaščen zastopnik

Obveznosti izdelovalca iz točke 4 glede hrambe tehnične dokumentacije lahko v njegovem imenu in na njegovo odgovornost izpolni njegov pooblaščen zastopnik, če so navedene obveznosti navedene v pooblastilu.

PRILOGA VIII

Izjava EU o skladnosti št. * ...

1. Št. ... (edinstvena identifikacijska oznaka embalaže):
2. Ime in naslov izdelovalca ter, kadar je to ustrezno, njegovega pooblaščenega zastopnika:
3. Za izdajo te izjave o skladnosti je odgovoren izključno izdelovalec.
4. Predmet izjave (identifikacija embalaže, ki omogoča sledljivost): opis embalaže:
5. Predmet izjave iz točke 4, je v skladu z ustrezno harmonizacijsko zakonodajo Unije: ... (sklic na ostale uporabljene akte Unije).
6. Sklici na uporabljene ustrezne harmonizirane standarde ali skupne specifikacije ali sklici na ostale tehnične specifikacije, na podlagi katerih je izdana izjava o skladnosti:
7. Kadar je ustrezno, priglašeni organ ... (ime, naslov, številka) ... je izvedel ... (opis posega) ... in izdal potrdilo(-a): ... (podrobnosti, vključno z datumom potrdil(a) ter po potrebi informacijami o trajanju in pogojih veljavnosti).

8. Dodatne informacije:

Podpisano za in v imenu:

(kraj in datum izdaje):

(ime, funkcija) (podpis):

* (identifikacijska številka izjave)

PRILOGA IX

Informacije, ki so potrebne za registracijo v registru in se sporočajo v register iz člena 44

Del A

Informacije, ki jih je treba predložiti ob registraciji v registru

1. Informacije, ki jih mora predložiti proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca, vključujejo:
 - (a) ime in blagovne znamke (če so na voljo), pod katerimi proizvajalec omogoči dostopnost embalaže, vključno z embalažo pakiranih izdelkov, na ozemlju države članice, ter naslov proizvajalca, vključno s pošto številko in krajem, ulico in hišno številko, državo, morebitno telefonsko številko, spletnim naslovom in naslovom elektronske pošte, ter enotno kontaktno točko;
 - (b) kadar je proizvajalec pooblastil pooblaščenega zastopnika, da v njegovem imenu izvaja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca, poleg informacij iz točke (a) še: ime in naslov pooblaščenega zastopnika, vključno s pošto številko in krajem, ulico in hišno številko, državo, telefonsko številko in naslovom elektronske pošte;
 - (c) nacionalno identifikacijsko oznako proizvajalca, vključno z njegovo številko vpisa v poslovni register ali enakovredno uradno matično številko ter evropsko ali nacionalno davčno številko;

(d) izjavo o tem, kako proizvajalec izpolnjuje svoje obveznosti na podlagi člena 45, vključno s potrdilom, ki ga izda organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, kadar se uporablja člen 46(1).

2. Kadar je za izvajanje obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca pooblaščen organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, informacije, ki jih mora predložiti proizvajalec, vključujejo ime in kontaktne podatke, vključno s pošto številko in krajem, ulico in hišno številko, državo, telefonsko številko, spletnim naslovom in naslovom elektronske pošte, ter nacionalno identifikacijsko oznako organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, vključno s številko vpisa v poslovni register ali enakovredno uradno matično številko ter evropsko ali nacionalno davčno številko organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, pooblastilo zastopanega proizvajalca ter izjavo proizvajalca ali, kadar je to ustrezno, proizvajalčevega pooblaščenega zastopnika za razširjeno odgovornost proizvajalca ali organizacije za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca o tem, da so navedene informacije resnične.

3. Kadar organizacija za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca, ki ji je proizvajalec zaupal izpolnjevanje obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca, kot je navedeno v členu 46(1), izvaja obveznost registracije iz člena 44, poleg informacij, ki se zahtevajo na podlagi točke 1 tega dela, predloži še:

- (a) imena in kontaktne podatke zastopanih proizvajalcev, vključno s poštnimi številkami in kraji, ulicami in hišnimi številkami, telefonskimi številkami ter spletnimi naslovi in naslovi elektronske pošte;
- (b) pooblastilo vsakega zastopanega proizvajalca, kadar je to ustrezno;

- (c) kadar organizacija, pristojna za izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, zastopa več proizvajalcev, ločeno navedbo, kako vsak od proizvajalcev, ki jih zastopa, izpolnjuje obveznosti iz člena 45.

Del B

Informacije, ki jih je treba predložiti za poročanje

1. Informacije, ki jih je treba predložiti za poročanje v skladu s členom 44(7):
 - (a) nacionalna identifikacijska oznaka proizvajalca;
 - (b) obdobje poročanja;
 - (c) količine, izražene v masi, embalaže glede na kategorije, kot so navedene v preglednici 1 iz Priloge II in katerih dostopnost proizvajalec prvič omogoči na ozemlju države članice ali ki jih proizvajalec razpakira ne da bi bil končni uporabnik;
 - (d) ureditve za zagotavljanje odgovornosti proizvajalca v zvezi z embalažo, katere dostopnost je prvič omogočena na ozemlju države članice ali iz katere proizvajalec, ki ni končni uporabnik, razpakira pakirane izdelke.
2. Informacije, ki jih je treba predložiti za poročanje v skladu s členom 44(8):
 - (a) nacionalna identifikacijska oznaka proizvajalca;
 - (b) obdobje poročanja;
 - (c) informacije o vrstah embalaže iz preglednice 1 v tej točki;

- (d) ureditve za zagotavljanje odgovornosti proizvajalca v zvezi z embalažo, katere dostopnost je prvič omogočena na ozemlju države članice ali iz katere proizvajalec, ki ni končni uporabnik, razpakira pakirane izdelke.

Preglednica 1

	Količina, izražena v masi, katere dostopnost je bila omogočena na ozemlju države članice ali je bila razpakirana
Steklo	
Plastika	
Papir/karton	
Železne kovine	
Aluminij	
Les	
Drugo	
Skupaj	

3. Informacije, ki jih je treba predložiti za poročanje v skladu s členom 44(10):
- (a) količine, izražene v masi, odpadne embalaže, ločeno zbrane v državi članici, glede na kategorije, kakor je opredeljeno v preglednici 2 v Prilogi II, zbrane v državi članici in poslane v sortiranje;
 - (b) količine, izražene v masi, odpadne embalaže, reciklirane, predelane in odstranjene v državi članici ali odpremljene v Uniji ali v tretji državi, glede na kategorije, kot je določeno v preglednici 3 v Prilogi XII;
 - (c) količine, izražene v masi, ločeno zbranih plastenk pijač za enkratno uporabo s prostornino do treh litrov in pločevink za pijače za enkratno uporabo s prostornino do treh litrov, kot je določeno v preglednici 5 v Prilogi XII.
-

PRILOGA X

Minimalne zahteve za kavcijske sisteme

V tej prilogi se uporablja naslednja opredelitev pojma:

„upravljavec sistema“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, odgovorno za vzpostavitev ali upravljanje kavcijskega sistema v državi članici.

Splošne minimalne zahteve za kavcijske sisteme

Države članice zagotovijo, da kavcijski sistemi, vzpostavljeni na njihovem ozemlju, izpolnjujejo naslednje minimalne zahteve:

- (a) določen ali licenciran je en sam upravljavec sistema, če pa je upravljavcev sistema več, država članica sprejme ukrepe, s katerimi zagotovi usklajevanje med njimi;
- (b) upravljanje in s tem povezana pravila delovanja sistema omogočajo enak dostop in poštene pogoje vsem gospodarskim subjektom, ki želijo sodelovati v sistemu, pod pogojem da na trgu omogočajo dostopnost embalaže, katere vrsta ali kategorija je vključena v sistem;
- (c) vzpostavljeni so nadzorni postopki in sistemi poročanja, ki upravljavcu sistema omogočajo pridobivanje podatkov o zbiranju embalaže, vključene v kavcijski sistem;
- (d) določena je minimalna višina kavcije, ki zadostuje za doseganje zahtevanih deležev zbiranja;

- (e) določene so minimalne zahteve glede finančne zmogljivosti upravljavca sistema, ki mu omogočajo izvajanje nalog;
- (f) upravljavec sistema je neprofiten in neodvisen pravni subjekt;
- (g) upravljalec sistema opravlja izključno naloge, ki izhajajo iz pravil te uredbe, in morebitne dodatne naloge, ki so povezane z usklajevanjem in delovanjem kavcijskega sistema in jih določijo države članice;
- (h) upravljalec sistema usklajuje delovanje kavcijskega sistema;
- (i) upravljalec sistema v pisni obliki hrani:
 - (i) statut, ki določa notranjo organizacijo sistema;
 - (ii) dokazila o sistemu financiranja sistema;
 - (iii) izjavo, ki dokazuje skladnost sistema z zahtevami, določenimi v tej uredbi, ter morebitnimi dodatnimi zahtevami, določenimi v državi članici, v kateri deluje;
- (j) zadosten del letnega prometa upravljavca sistema se porabi za izvajanje kampanj ozaveščanja javnosti o ravnanju z odpadno embalažo;
- (k) upravljavci sistema zagotovijo vse informacije, ki jih zahtevajo pristojni organi države članice, v kateri sistem deluje, za namene spremljanja skladnosti z zahtevami iz te priloge;

- (l) države članice zagotovijo, da so končni distributerji dolžni sprejeti embalažo embalažnega materiala in oblike, vključeno v kavcijski sistem, ki jo distribuirajo, ter končnim uporabnikom vrniti kavcijo, kadar se embalaža, vključena v kavcijski sistem vrne, razen če imajo končni uporabniki na voljo enako dostopna sredstva za povrnitev kavcije po uporabi embalaže, vključene v kavcijski sistem, prek enega od zbirnih kanalov, ki za embalažo za živila zagotavljajo, da je recikliranje primerno za živila in ki ga v ta namen odobrijo nacionalni organi.

Ta obveznost ne velja, kadar prodajna površina končnim uporabnikom ne omogoča vračila embalaže, vključene v kavcijski sistem. Vendar pa morajo končni distributerji vedno sprejeti vračilo prazne embalaže izdelkov, ki jih prodajajo;

- (m) končni uporabnik lahko embalažo, vključeno v kavcijski sistem, vrne, ne da bi mu bilo treba kar koli kupiti; kavcija se vrne končnemu uporabniku;
- (n) vsa embalaža, vključena v kavcijski sistem, ki naj bi se zbrala v okviru kavcijskega sistema, je jasno označena, tako da lahko končni uporabniki brez težav ugotovijo, da je treba takšno embalažo vrniti;
- (o) pristojbine so pregledne.

Države članice lahko za zagotovitev izpolnjevanja ciljev te uredbe, zlasti za povečanje čistosti zbrane odpadne embalaže, zmanjšanje količine smeti ali spodbujanje drugih ciljev krožnega gospodarstva, poleg minimalnih zahtev po potrebi določijo še dodatne zahteve.

Države članice z regijami z visoko stopnjo čezmejnega poslovanja zagotovijo, da kavcijski sistemi omogočajo zbiranje embalaže iz kavcijskih sistemov drugih držav članic na določenih zbirnih mestih, in si prizadevajo omogočiti povračilo kavcije, zaračunane končnemu uporabniku pri nakupu embalaže.

PRILOGA XI

Načrt izvajanja, ki ga je treba predložiti na podlagi člena 52(2), točka (d)

Izvedbeni načrt, ki ga je treba predložiti na podlagi člena 52(2), točka (d), vsebuje:

- (a) oceno preteklih, sedanjih in predvidenih deležev recikliranja, odlaganja na odlagališčih in drugih postopkov obdelave odpadne embalaže ter tokov, ki jo sestavljajo;
- (b) oceno izvajanja veljavnih načrtov ravnanja z odpadki in programov preprečevanja odpadkov na podlagi členov 28 in 29 Direktive 2008/98/ES;
- (c) razloge, zaradi katerih država članica meni, da ustreznega cilja, določenega v členu 52(1), točka (b) ali (d), morda ne bo dosegla v tam določenem roku, in oceno obdobja podaljšanja, potrebnega za izpolnitev navedenega cilja;
- (d) ukrepe, potrebne za doseganje ciljev iz člena 52(1), točka (b) ali (d), te uredbe, ki veljajo za državo članico v obdobju podaljšanja, vključno z ustreznimi ekonomskimi instrumenti in drugimi ukrepi za zagotavljanje spodbud za uporabo hierarhije ravnanja z odpadki, kot je določeno v členu 4 Direktive 2008/98/ES;
- (e) časovnico izvajanja ukrepov iz točke (d), določitev organa, pristojnega za njihovo izvajanje, in oceno prispevka posameznega ukrepa k doseganju ciljev, ki se uporabljajo v primeru podaljšanja roka;

- (f) informacije o financiranju ravnanja z odpadki v skladu z načelom onesnaževalec plača;
 - (g) po potrebi ukrepe za izboljšanje kakovosti podatkov, da se zagotovita boljše načrtovanje in spremljanje uspešnosti pri ravnanju z odpadki.
-

PRILOGA XII

Podatki, ki jih morajo države članice vključiti v svoje zbirke podatkov o embalaži in odpadni embalaži (skladno s preglednicami 1 do 4)

1. Kar zadeva prodajno, skupinsko in transportno embalažo:
 - (a) količine embalaže, nastale v državi članici, za vsako kategorijo embalaže (proizvedena, uvožena in skladiščena količina, izražena v tonah, manj izvožene količine, izražene v tonah) (preglednica 1);
 - (b) količine embalaže za večkratno uporabo (preglednica 2).
2. Kar zadeva prodajno, skupinsko in transportno odpadno embalažo:
 - (a) za vsako kategorijo embalaže (preglednica 3):
 - (i) količine embalaže, katere dostopnost je bila prvič omogočena na ozemlju države članice ali embalaže, iz katere je proizvajalec, ki ni končni uporabnik, razpakiral izdelke;
 - (ii) količine nastale odpadne embalaže;
 - (iii) količine embalaže, ki je odstranjena, predelana in reciklirana;
 - (b) letna potrošnja zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk, lahkih plastičnih nosilnih vrečk in debelih plastičnih nosilnih vrečk na prebivalca, ločeno po posameznih kategorijah, kot je določeno v členu 56(1), točka (b) (preglednica 4);
 - (c) delež ločenega zbiranja oblik embalaže, vključenih v kavcijske sisteme, kot je določeno v členu 50(1) (preglednica 5).

Preglednica 1

Količina (prodajne, skupinske in transportne) embalaže, nastale na ozemlju države članice (v tonah)

	Količina proizvedene embalaže	– količina izvožene embalaže	+ količina uvožene embalaže	+ količina skladiščene embalaže	= skupaj
Steklo					
Plastika					
Papir/karton					
Železne kovine					
Aluminij					
Les					
Drugo					
Skupaj					

Preglednica 2

Količina celotne (prodajne, skupinske in transportne) embalaže za večkratno uporabo,
katere dostopnost je prvič omogočena na ozemlju države članice (v tonah)

	Količina embalaže, katere dostopnost je bila prvič omogočena na ozemlju države članice	Embalaža za večkratno uporabo		Prodajna embalaža za večkratno uporabo	
		Količina	Delež celotne embalaže za večkratno uporabo	Količina	Delež celotne prodajne embalaže za večkratno uporabo
Steklo					
Plastika					
Papir/karton					
Železne kovine (vključno s pločevino)					
Aluminij					
Les					
Drugo					
Skupaj					

Preglednica 3

Količina – na kategorijo embalaže, kakor je opredeljena v preglednici 2 v Prilogi II:

embalaže, katere dostopnost je bila prvič omogočena na ozemlju države članice;

embalaža, iz katere je proizvajalec, ki ni končni uporabnik, razpakiral izdelke; nastale odpadne embalaže in odpadne embalaže, odstranjene, predelane in reciklirane na ozemlju države članice ter izvožene

Material	Kategorija	Embalaža, katere dostopnost je bila prvič omogočena na ozemlju države članice ali je bila razpakirana (v tonah)	Nastajanje odpadne embalaže (v tonah)	Celotna odstranjena odpadna embalaža (v tonah)	Celotna predelana odpadna embalaža (v tonah)	Celotna reciklirana odpadna embalaža (v tonah)	Celotna odstranjena odpadna embalaža (v tonah)	Celotna predelana odpadna embalaža (v tonah)	Celotna reciklirana odpadna embalaža (v tonah)
				Na ozemlju države članice			Zunaj ozemlja države članice		
Plastika	polietilen tereftalat – togi								
	polietilen – togi, polipropilen – togi, polietilen visoke gostote in polipropilen – toga								
	folije/prožne								
	polistiren, ekstrudirani polistiren, ekspandirani polistiren								
	druga toga plastika								
	biološko razgradljiva plastika (toga in prožna)								

Material	Kategorija	Embalaža, katere dostopnost je bila prvič omogočena na ozemlju države članice ali je bila razpakirana (v tonah)	Nastajanje odpadne embalaže (v tonah)	Celotna odstranjena odpadna embalaža (v tonah)	Celotna predelana odpadna embalaža (v tonah)	Celotna reciklirana odpadna embalaža (v tonah)	Celotna odstranjena odpadna embalaža (v tonah)	Celotna predelana odpadna embalaža (v tonah)	Celotna reciklirana odpadna embalaža (v tonah)
				Na ozemlju države članice			Zunaj ozemlja države članice		
Papir/karton	papir/karton (razen kartonske embalaže za pijače)								
	kartonska embalaža za pijače								
Kovina	aluminij								
	jeklo								
Steklo	steklo								
Les	les, pluta								
Drugi	tekstil, keramika / porcelan in drugi								

Preglednica 4

Količina zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk, lahkih plastičnih nosilnih vrečk, debelih plastičnih nosilnih vrečk in zelo debelih plastičnih nosilnih vrečk na prebivalca, porabljenih na ozemlju države članice

	Plastične nosilne vrečke, porabljene na ozemlju države članice	
	Število na prebivalca	Tonaža na prebivalca
Zelo lahke plastične nosilne vrečke plastične nosilne vrečke z debelino stene manj kot 15 mikronov		
Lahke plastične nosilne vrečke plastične nosilne vrečke z debelino stene manj kot 50 mikronov		
Debele plastične nosilne vrečke plastične nosilne vrečke z debelino stene od 50 do 99 mikronov		

Preglednica 5

Delež ločenega zbiranja oblik embalaže, vključenih v kavcijske sisteme,
kot je določeno v členu 50(1)

	Embalaža, katere dostopnost je bila prvič omogočena na ozemlju države članice (v tonah)	Ločeno zbrana na ozemlju države članice v okviru kavcijskega sistema (v tonah)
Plastenke pijač za enkratno uporabo s prostornino do treh litrov		
Pločevinke za pijačo za enkratno uporabo s prostornino do treh litrov		

PRILOGA XIII

Korelacijska tabela

Direktiva 94/62/ES	Ta uredba
člen 1(1)	člen 1(1) in (2)
člen 1(2)	člen 1(3)
člen 2(1)	člen 2(1)
člen 2(2)	člen 2(2)
člen 3(1), prvi pododstavek	člen 3, prvi pododstavek, točka 1
člen 3(1), drugi pododstavek, točka (a)	člen 3, prvi pododstavek, točka 5
člen 3(1), drugi pododstavek, točka (b)	člen 3, prvi pododstavek, točka 6
člen 3(1), drugi pododstavek, točka (c)	člen 3, prvi pododstavek, točka 7
člen 3(1), tretji pododstavek, točka (i)	člen 3, prvi pododstavek, točka 1(a)
člen 3(1), tretji pododstavek, točka (ii)	člen 3, prvi pododstavek, točka 1(d) in (e)
člen 3(1), tretji pododstavek, točka (iii)	člen 3, prvi pododstavek, točka 1(b) in (c)
člen 3(1a)	člen 3, prvi pododstavek, točka 52
člen 3(1b)	člen 3, prvi pododstavek, točka 55
člen 3(1c)	člen 3, prvi pododstavek, točka 56
člen 3(1d)	člen 3, prvi pododstavek, točka 57
člen 3(1e)	—
člen 3(2)	člen 3, prvi pododstavek, točka 25
člen 3(2a)	člen 11(1)
člen 3(2b)	člen 3, prvi pododstavek, točka 24
člen 3(2c)	člen 3, prvi pododstavek, točka 2, in člen 3, drugi pododstavek
člen 3(11)	člen 3, prvi pododstavek, točka 12

Direktiva 94/62/ES	Ta uredba
člen 3(12)	–
člen 4(1), prvi pododstavek	člen 43(5)
člen 4(1), drugi pododstavek	člen 43(5)
člen 4(1), tretji pododstavek	člen 43(5)
člen 4(1a), prvi pododstavek	člen 34(1), prvi pododstavek
člen 4(1a), drugi pododstavek	člen 34(2), drugi stavek
člen 4(1a), tretji pododstavek	člen 34(2), prvi stavek
člen 4(1a), četrti pododstavek, točka (a)	člen 34(1), drugi pododstavek
člen 4(1), četrti pododstavek, točka (b), prvi stavek	–
člen 4(1a), četrti pododstavek, točka (b), drugi stavek	člen 34(4)
člen 4(1a), peti pododstavek	člen 56(1), točka (b)
člen 4(1a), šesti pododstavek	člen 56(7), točka (b)
člen 4(1b)	člen 34(3)
člen 4(1c)	člen 55(1), točka (e)
člen 4(2)	člen 10(3)
člen 5(1), prvi stavek	člen 51(1)
člen 5(1), točka (a)	člen 51(2), točka (a)
člen 5(1), točka (b)	člen 29(15) in (16)
Člen 5(1), točka (c)	člen 51(2), točka (b)
člen 5(1), točka (d)	člen 51(2), točka (c)
člen 5(2), prvi pododstavek	člen 54(1), prvi pododstavek
člen 5(2), drugi pododstavek, točka (a)	člen 54(1), drugi pododstavek, točka (a)
člen 5(2), drugi pododstavek, točka (b)	člen 54(1), drugi pododstavek, točka (b)

Direktiva 94/62/ES	Ta uredba
člen 5(2), tretji pododstavek	člen 54(1), tretji pododstavek
člen 5(3)	člen 54(2)
člen 5(4)	člen 56(7), točka (a)
člen 5(5)	—
člen 6(1), uvodni del	člen 52(1)
člen 6(1), točka (a)	—
člen 6(1), točka (b)	—
člen 6(1), točka (c)	—
člen 6(1), točka (d)	—
člen 6(1), točka (e)(i)	—
člen 6(1), točka (e)(ii)	—
člen 6(1), točka (e)(iii)	—
člen 6(1), točka (e)(iv)	—
člen 6(1), točka (e)(v)	—
člen 6(1), točka (f)	člen 52(1), točka (a)
člen 6(1), točka (g)(i)	člen 52(1), točka (b)(i)
člen 6(1), točka (g)	člen 52(1), točka (b)(ii)
člen 6(1), točka (g)(iii)	člen 52(1), točka (b)(iii)
člen 6(1), točka (g)(iv)	člen 52(1), točka (b)(iv)
člen 6(1), točka (g)(v)	člen 52(1), točka (b)(v)
člen 6(1), točka (g)(vi)	člen 52(1), točka (b)(vi)
člen 6(1), točka (h)	člen 52(1), točka (c)
člen 6(1), točka (i)(i)	člen 52(1), točka (d)(i)
člen 6(1), točka (i)(ii)	člen 52(1), točka (d)(ii)

Direktiva 94/62/ES	Ta uredba
člen 6(1), točka (i)(iii)	člen 52(1), točka (d)(iii)
člen 6(1), točka (i)(iv)	člen 52(1), točka (d)(iv)
člen 6(1), točka (i)(v)	člen 52(1), točka (d)(v)
člen 6(1), točka (i)(vi)	člen 52(1), točka (d)(vi)
člen 6(1a), uvodni del	člen 52(2), uvodni del
člen 6(1a), točka (a)	člen 52(2), točka (a)
člen 6(1a), točka (b)	člen 52(2), točka (b)
člen 6(1a), točka (c)	člen 52(2), točka (c)
člen 6(1a), točka (d)	člen 52(2), točka (d)
člen 6(1b)	člen 52(3)
člen 6(1c)	člen 52(4)
člen 6(4), uvodni del	člen 52(5), uvodni del
člen 6(4), točka (a)	člen 52(5), točka (a)
člen 6(4), točka (b)	člen 52(5), točka (b)
člen 6(6)	člen 46(4)
člen 6(7)	–
člen 6(10)	člen 52(6)
člen 6(11)	–
člen 6a(1), uvodni del	člen 53(1)
člen 6a(1), točka (a), prvi stavek	člen 53(2), prvi pododstavek
člen 6a(1), točka (a), drugi stavek	člen 53(2), drugi pododstavek, točki (a) in (b)
člen 6a(1), točka (b)	člen 53(3)
člen 6a(2), prvi pododstavek	člen 53(5), prvi pododstavek

Direktiva 94/62/ES	Ta uredba
člen 6a(2), drugi pododstavek	člen 53(5), drugi pododstavek
člen 6a(2), drugi pododstavek, točka (a)	člen 53(5), drugi pododstavek, točka (a)
člen 6a(2), točka (b)	člen 53(5), drugi pododstavek, točka (b)
člen 6a(3)	člen 53(6)
člen 6a(4)	člen 53(7)
člen 6a(5)	člen 53(8)
člen 6a(6)	člen 53(9)
člen 6a(7)	člen 53(10)
člen 6a(8)	člen 53(11)
člen 6a(9)	člen 56(7), točka (a)
člen 6b	člen 41
člen 7(1), prvi pododstavek	člen 48(1) in (4)
člen 7(1), drugi pododstavek	člen 48(5), točke (a), (b) in (c), ter člen 48(6)
člen 7(2)	členi 44 do 47
člen 7(3)	člen 48(5), točka (b), in člen 48(1)
člen 7(4)	člen 48(7)
člen 8(1)	–
člen 8(2)	člen 12(1)
člen 8(3)	člen 12(5)
člen 8a	člen 12(1) in (6) ter člen 55(1), točka (f)
člen 9(1)	člen 4(1) ter členi 5, 6, 7, 9, 10 in 11
člen 9(2), točka (a)	člen 36(3)
člen 9(2), točka (b)	–

Direktiva 94/62/ES	Ta uredba
člen 9(3)	—
člen 9(4)	člen 37(2)
člen 9(5)	—
člen 10	člen 6(4), prvi pododstavek, člen 9(6), člen 10(3) in člen 11(2)
člen 11(1)	člen 5(4)
člen 11(2)	—
člen 11(3)	člen 5(7)
člen 12(1)	člen 57(1)
člen 12(2)	člen 51(2), točki (a) in (b)
člen 12(3a), prvi pododstavek	člen 56(1), točka (a)
člen 12(3a), drugi pododstavek	člen 56(4)
člen 12(3a), tretji pododstavek	člen 56(3), točka (a)
člen 12(3b)	člen 56(5) in (6)
člen 12(3c)	—
člen 12(3d)	člen 56(7)
člen 12(4)	člen 56(8)
člen 12(6)	člen 56(8)
člen 13, prvi pododstavek	člen 55(1)
člen 13, drugi pododstavek	—
člen 14	člen 42(1)
člen 15	—
člen 16(1)	—
člen 16(2)	—

Direktiva 94/62/ES	Ta uredba
člen 18	člen 4(2), (3) in (4)
člen 19(1)	—
člen 19(2)	—
člen 20	—
člen 20a(1)	—
člen 20a(2)	—
člen 20a(3)	—
člen 21(1)	člen 65(1)
člen 21(2), prvi pododstavek	člen 65(2)
člen 21(2), drugi pododstavek	—
člen 21a(1)	člen 64(1)
člen 21a(2)	člen 64(2)
člen 21a(3)	člen 64(3)
člen 21a(4)	člen 64(4)
člen 21a(5)	člen 64(5)
člen 21a(6)	člen 64(6)
člen 22(1)	—
člen 22(2)	—
člen 22(3)	—
člen 22(3a), prvi pododstavek	—
člen 22(3a), drugi pododstavek, točka (a)	—
člen 22(3a), drugi pododstavek, točka (b)	—
člen 22(3a), drugi pododstavek, točka (c)	—
člen 22(3a), drugi pododstavek, točka (d)	—

Direktiva 94/62/ES	Ta uredba
člen 22(3a), drugi pododstavek, točka (e)	–
člen 22(3a), drugi pododstavek, točka (f)	–
člen 22(4)	–
člen 22(5)	–
člen 23	–
člen 24	člen 71, prvi pododstavek
člen 25	člen 71, četrti pododstavek
Priloga I	Priloga I
Priloga II, točka 1, prva alineja	člen 10 in Priloga IV
Priloga II, točka 1, druga alineja	člena 5 in 6, člen 11, točka (h) in člen 48(1)
Priloga II, točka 1, tretja alineja	člen 5(1)
Priloga II, točka 2	člen 11 in Priloga IV
Priloga II, točka 3(a)	člen 6 in Priloga II
Priloga II, točka 3(b)	–
Priloga II, točka 3(c)	člen 3, točka 47, člen 9 in Priloga III
Priloga II, točka 3(d)	člen 3, točka 41, člen 9 in Priloga II
Priloga III	Priloga XII
Priloga IV	Priloga XI